

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 238/ΦΕΚ Α΄/25 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1923

ΠΕΡΙ ΚΥΡΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΝ ΛΩΖΑΝΗ ΣΥΝΟΜΟΛΟΓΗΘΕΙΣΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ

ΠΕΡΙ ΕΙΡΗΝΗΣ

Έχοντες υπ όψει την παράγραφον Ι της από 15 Σεπτεμβρίου 1922 αποφάσεως της Επαναστατικής Επιτροπής, προτάσει του Ημετέρου Υπουργιού Συμβουλίου, απεφασίσαμεν και διατάσσομεν

Άρθρον 1

Η μεταξύ της Μεγάλης Βρετανίας, Γαλλίας, Ιταλίας, Ιαπωνίας, Ελλάδος, Ρουμανίας, και του Βασιλείου των Σέρβων, Κροατών και Σλοβένων αφ' ενός, και της Τουρκίας αφ' ετέρου, συνομολογηθείσα και εν Λωζάνη της Ελβετίας υπογραφείσα την 24 Ιουλίου 1923 Συνθήκη περί ειρήνης εξ άρθρων 143, μετά των εξής συναφών Συμβάσεων, Δηλώσεων και Πρωτοκόλλων, υπογραφέντων εν Λωζάνη τη 24 Ιουλίου 1923:

- 1) Της Συμβάσεως περί του Καθεστώτος των Στενών
- 2) Της Συμβάσεως περί των Συνόρων της Θράκης.
- 3) Της Συμβάσεως περί της εν Τουρκία εγκαταστάσεως των αλλοδαπών και Δικαστικής δικαιοδοσίας
- 4) Της εμπορικής Συμβάσεως
- 5) Της Δηλώσεως μετά του σχετικού Πρωτοκόλλου περί αμνηστείας
- 6) Της Δηλώσεως περί των εν Ελλάδι Μουσουλμανικών κτημάτων
- 7) Της Δηλώσεως περί υγειονομικών ζητημάτων.
- 8) Της δηλώσεως περί Δικαστικής Διοικήσεως.
- 9) Του Πρωτοκόλλου περί παραχωρήσεων τινων εν τω Οθωμανικώ Κράτει και της σχετικής Δηλώσεως.
- 10) Του Πρωτοκόλλου περί Καραγάτς και των νήσων Ίμβρου και Τενέδου

11) Του Σχετικού Πρωτοκόλλου προς την εν Σέβραις συναφθείσαν Συνθήκην την 10 Αυγούστου 1920 μεταξύ των Προεξουχών Συμμάχων Δυνάμεων και της Ελλάδος περί προστασίας των εν Ελλάδι μειονοτήτων και προς την υπό την αυτήν ημερομηνίαν συναφθείσαν Συνθήκην μεταξύ των αυτών Δυνάμεων εν σχέσει προς την Θράκην

12) Της Συμβάσεως περί του τρόπου της πληρωμής των οφειλών παρά της Ελληνικής Κυβερνήσεως εις υπηκόους και Εταιρίας των συμβαλλομένων Μεγάλων Δυνάμεων προερχομένων εκ πράξεων των Ελληνικών Αρχών εν Τουρκία.

13) Του Πρωτοκόλλου περί δικαιώματος υπογραφής παρά του Βασιλείου των Σέρβων, Κροατών και Σλόβένων τινών ωρισμένων εκ των ανωτέρω πράξεων

14) Του Πρωτοκόλου του σχετικού προς την αποδοχήν εν μέρος του Βελγίου και της Πορτογαλίας διατάξεων τινων των εν Λωζάνη υπογραφεισών πράξεων, ως και των Δηλώσεων των δύο τούτων Δυνάμεων εν σχέσει προς την απαοδοχήν ταύτην.

15) Του Πρωτοκόλλου του σχετικού προς την εκκένωσιν των Τουρκικών εδαφών των κατεχομένων υπό Στρατευμάτων Βρεττανικών, Γαλλικών και Ιταλικών ως και της σχετικής Δηλώσεως.

16) Της υπογραφείσης την 30 Ιανουαρίου 1923 Συμβάσεως, περί ανταλλαγής των Ελληνικών και Τουρκικών πληθυσμών.

17) Της υπό την αυτήν ως άνω ημερομηνίαν υπογραφείσης Συμφωνίας περί αποδόσεως των ομήρων και πολιτικών αιχμαλώτων

και ως το κείμενον επισυνάπτεται εν πρωτοτύπω και Ελληνική μεταφράσει, έχουσι πλήρη και νόμιμον ισχύν.

Άρθρον 2

Εις την παρά τω Υπουργείω των Εξωτερικών λειτουργούσαν Ανωτάτην Επιτροπήν επί της Εφαρμογής των Συνθηκών, ανατίθεται η μέριμνα περί

της εκτελέσεως της ανωτέρω Συνθήκης μετά των συναφών Πρωτοκόλλων, Δηλώσεων και Συμβάσεων πλὴν της περὶ της αναταλλαγῆς των πληθυσμῶν Συμβάσεως προς μελέτην και εφαρμογὴν της οποίας θέλει συστηθῆ Εἰδική Επιτροπή δια Β.διατάγματος, προκαλουμένου προτάσει του Υπουργικοῦ Συμβουλίου και κανπνίζοντος τα του καταρτισμοῦ αυτής και ορίζοντος πάσαν σχετικὴν εγκριθησομένην δαπάνην πληρωτέαν εκ του ειδικοῦ προϋπολογισμοῦ του ἐπὶ των Εξωτερικῶν Υπουργείου.

Το παρὸν νομοθετικὸν διάταγμα κυρωθέν σήμερον παρ Ημῶν, δημοσιευθήτω δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως και εκτελεσθήτω ως νόμος του Κράτους.

Εν Αθήναις τη 25 Αυγούστου 1923

ΓΕΩΓΙΟΣ Β΄

Το Υπουργικὸν Συμβούλιον

Ο Πρόεδρος

Σ.Γονατάς

Τα Μέλη

Α.Αλεξανδρής, Μ.Μίσσιος, Γ.Παπανδρέου, Γ.Γόντικας, Γ.Κοφινάς

Α. Χατζηκυριάκος, Α. Σακελαρόπουλος, Κ Βούλγαρης

ΣΥΝΘΗΚΗ ΕΙΡΗΝΗΣ ΥΠΟΓΡΑΦΕΙΣΑ ΤΗΝ 24 ΙΟΥΛΙΟΥ 1923

Η ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ, Η ΓΑΛΛΙΑ, Η ΙΤΑΛΙΑ, Η ΙΑΠΩΝΙΑ, Η ΕΛΛΑΣ, Η ΡΟΥΜΑΝΙΑ, ΤΟ ΣΕΡΒΟ-ΚΡΟΑΤΟ-ΣΛΟΒΕΝΙΚΟΝ ΚΡΑΤΟΣ

αφ' ενός

ΚΑΙ Η ΤΟΥΡΚΙΑ

αφ' ετέρου

Διαπνεόμεναι υπό του αυτού πόθου όπως τερματίσωσιν οριστικώς την εμπόλεμον κατάστασιν, ήτις από του 1914 συνετάραξε την Ανατολήν,

Μεριμνώσαι όπως αποκαταστήσωσι τας μεταξύ αυτών σχέσεις φιλίας και εμπορίου, αναγκαίας δια την κοινήν ευημερίαν των οικείων αυτών Εθνών,

Λαμβάνουσαι υπ' όψιν ότι αι σχέσεις αύται δέον να βασίζονται επί του σεβασμού της ανεξαρτησίας και της κυριαρχίας των Κρατών,

Απεφάσισαν να συνομολογήσωσιν επί τούτω Συνθήκην και διώρισαν ως πληρεξουσίουσιν αυτών:

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΟΥ ΗΝΩΜΕΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΠΕΡΘΑΛΛΑΣΙΩΝ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΩΝ ΙΝΔΙΩΝ: Τον Εντιμότατον Sir Horace George Montagu RUMBOLD, Baronet, G.C.M.G., Ύπατον Αρμοστήν εν Κωνσταντινουπόλει·

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ: Τον Μέγαρχον Στρατηγόν x. Maurice PELLE, Πρεσβευτήν της Γαλλίας, Ύπατον Αρμοστήν της Δημοκρατίας εν Ανατολή, Ανώτερον Ταξιάρχην Τάγματος της Λεγεώνας της Τιμής·

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ: Τον έντιμον Μαρκήσιον Canulle GARRONI, Γερουσιαστήν του Βασιλείου, Πρεσβευτήν της Ιταλίας, Ύπατον Αρμοστήν εν Κωνσταντινουπόλει, Μεγαλόσταυρον των Ταγμάτων των Αγίων Μαυρικού και Λαζάρου και του Στέμματος της Ιταλίας·

Τον Κύριον Jules Cesar MONTAGNA, Έκτακτον Απεσταλμένον και Πληρεξούσιον

Υπουργόν εν Αθήναις, Ταξιάρχην του Τάγματος των Αγ. Μαυρικού και Λαζάρου, Ανώτερον Ταξιάρχην του Στέμματος της Ιταλίας·

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΗΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ: Τον Κύριον Kentaro ΟΤΧΙΑΙ, Jusammi, Μέλος πρώτης τάξεως του Τάγματος του Ανατέλλοντος Ηλίου, Έκτακτον και Πληρεξούσιον Πρεσβευτήν εν Ρώμη·

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ: Τον Κύριον Ελευθέριον Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΝ, Πρώην Πρόεδρον του Υπουργικού Συμβουλίου, Μεγαλόσταυρον του Τάγματος του Σωτήρος· Τον Κύριον Δημήτριον ΚΑΚΛΑΜΑΝΟΝ, Πληρεξούσιον Υπουργόν εν Λονδίνω, Ταξιάρχην του Τάγματος του Σωτήρος·

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ: Τον Κύριον Constanun I. DIAMANTY, Πληρεξούσιον Υπουργόν·

Τον Κύριον Constanun CONTZESCO Πληρεξούσιον Υπουργόν·

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΣΕΡΒΩΝ, ΤΩΝ ΚΡΟΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΛΟΒΕΝΩΝ: Τον Δρα Miloutine ΥΟΒΑΝΟΒΙΤΣΧ, Έκτακτον Απεσταλμένον και Πληρεξούσιον Υπουργόν εν Βέρνη·

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ: Τον ISMET Pacha, Υπουργόν επί των Εξωτερικών, Βουλευτήν Αδριανουπόλεως· Τον Δρα RIZA NOUR Bey Υπουργόν της Υγιεινής και Κοινωνικής Περιθάλψεως, Βουλευτήν Σινώπης·

Τον HASSAN Bey, πρώην Υπουργόν Βουλευτήν Τραπεζούντος·

ΟΙΤΙΝΕΣ, επιδείξαντες αλλήλοις τα πληρεξούσια αυτών έγγραφα, ευρεθέντα εν πλήρει τάξει και κατά τους απαιτούμενους τύπους, συνεφώνησαν επί των ακολούθων όρων:

ΜΕΡΟΣ Α' ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΟΡΟΙ

Άρθρον 1.

Από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης, η κατάσταση

Ειρήνης θα αποκατασταθή οριστικώς μεταξύ της Βρετανικής Αυτοκρατορίας, της Γαλλίας, της Ιταλίας, της Ιαπωνίας, της Ελλάδος, της Ρουμανίας, του Σερβο-Κροατο-Σλοβενικού Κράτους, αφ' ενός, και της Τουρκίας, αφ' ετέρου, ως και μεταξύ των οικείων υπηκόων.

Εκατέρωθεν θα υφίστανται επίσημοι σχέσεις εν ταις οικείαις δε χώραις, οι διπλωματικοί και προξενικοί πράκτορες θα απολαύωσιν υπό την επιφύλαξιν συναφθησομένων ιδιαίτερων συμφωνιών, των καθιερωμένων προνομίων υπό των γενικών αρχών του Διεθνούς Δικαίου.

ΤΜΗΜΑ Α'

Ι. ΕΔΑΦΙΚΟΙ ΟΡΟΙ

Άρθρον 2.

Από του Ευξείνου Πόντου προς το Αιγαίον τα σύνορα της Τουρκίας ορίζονται ως έπεται:

(όρα χάρτην υπ' αριθ. 1).

1όν μετά της Βουλγαρίας:

Από της εκβολής του Ρέζβαγια μέχρι του Έβρου, το σημείο ενώσεως των συνόρων Τουρκίας, Βουλγαρίας και Ελλάδος:

τα νότια σύνορα της βουλγαρίας, ως είναι νυν καθωρισμένα.

2ον Μετά της Ελλάδος:

Εκείθεν μέχρι της συμβολής του Άρδα και του Έβρου:

ο ρους του Έβρου·

Εκείθεν προς τα άνω του Άρδα μέχρι σημείο επί του ποταμού τούτου ορισθησομένου επί του εδάφους εγγύτατα προς το χωρίον Τσουρέκ-κιοϊ:

ο ρους του Άρδα·

Εκείθεν Νοτιοανατολικούς μέχρι σημείου επί του Έβρου εις απόστασιν ενός

χιλιομέτρου προς τα κάτω του Βόσνα κιοϊ:

γραμμή αισθητώς ευθεία αφίνουσα εν Τουρκία το χωρίον Βόσνα-κιοϊ. Το χωρίον Τσουρέκ-κιοϊ θα παραχωρηθή εις την Ελλάδα ή εις την Τουρκίαν, καθ' όσον η πλειονότης του πληθυσμού ήθελεν αναγνωρισθή ελληνική ή τουρκική υπό της εν τω άρθρω 5 προβλεπομένης επιτροπής, μη συνυπολογιζομένων των μεταναστευσάντων εις το χωρίον τούτο μετά την 11 ην Οκτωβρίου 1922.

Εκείθεν μέχρι του Αιγαίου: ο ρους του Έβρου.

Άρθρον 3.

Από της Μεσογείου μέχρι της μεθορίου της Περσίας, τα σύνορα της Τουρκίας καθορίζονται ως εξής:

1όν Μετά της Συρίας;

Τα εν τω άρθρω 8 της Γαλλοτουρκικής Συμφωνίας της 20ης Οκτωβρίου 1921 καθοριζόμενα σύνορα.

2ον Μετά του Ιράκ:

Η μεταξύ Τουρκίας και Ιράκ μεθόριος θέλει καθορισθή συμβιβαστικώς μεταξύ Τουρκίας και Μεγάλης Βρετανίας εντός προθεσμίας εννέα μηνών.

Μη επερχόμενης συμφωνίας μεταξύ των δύο Κυβερνήσεων εντός της προβλεπομένης προθεσμίας, η διαφορά θέλει άχθη ενώπιον του Συμβουλίου της Κοινωνίας των Εθνών.

Αι Κυβερνήσεις Τουρκίας και Μεγάλης Βρετανίας υποχρεούνται αμοιβαίως όπως, μέχρις ου ληφθή η επί του ζητήματος της μεθορίου απόφασις εις ουδεμίαν προβώσι στρατιωτικήν ή άλλην κίνησιν, δυναμένην να επιφέρη οιανδήποτε μεταβολήν εις την παρούσαν κατάστασιν των εδαφών, των η οριστική τύχη θέλει εξαρτηθή εκ της αποφάσεως ταύτης.

Άρθρον 4.

Τα υπό της παρούσης Συνθήκης διαγραφόμενα σύνορα είναι κεχαραγμένα επί των συνημμένων τη παρούση Συνθήκη χαρτών υπό κλίμακα 1/1.000.000.

Εν περιπτώσει διαφοράς μεταξύ του κειμένου και του χάρτου, θέλει ισχύει το κείμενον.

Άρθρον 5.

Επιτροπή οροθετήσεως θέλει επιφορτισθή να χάραξη επί του εδάφους τα εν τω άρθρω 2 εδ. 2 περιγραφόμενα σύνορα. Η Επιτροπή αυτή θα αποτελεσθή εξ ενός αντιπροσώπου της Ελλάδος, ενός αντιπροσώπου της Τουρκίας και ενός Προέδρου εκλεγμένου υπ' αυτών μεταξύ των υπηκόων τρίτης Δυνάμεως.

Η Επιτροπή θέλει, κατά πάσας τας περιπτώσεις, καταβάλει προσπάθειαν όπως ακόλουθη, όσον ένεστι ακριβέστερον, τους εν τη παρούση Συνθήκη ορισμούς, λαμβάνουσα υπ' όψιν κατά το δυνατόν τα διοικητικά όρια και τα τοπικά οικονομικά συμφέροντα.

Αι αποφάσεις της Επιτροπής θα λαμβάνωνται κατά πλειοψηφίαν και θα ώσιν υποχρεωτικοί δια τα ενδιαφερόμενα Μέρη.

Αι δαπάναι της Επιτροπης θα βαρύνωσιν εξ ίσου τα ενδιαφερόμενα Μέρη.

Άρθρον 6.

Όσον αφορά εις τα καθοριζόμενα υπό του ρου ποταμού και ουχί υπό των οχθών αυτού σύνορα, οι όροι "ρους" ή "αύλαξ" ων γίνεται χρήσις εν τη παρούση Συνθήκη, σημαίνουσι δια μεν τους μη πλωτούς ποταμούς την μέσην γραμμήν αυτών ή του κυρίου αυτών βραχίονος, δια δε τους πλωτούς ποταμούς την μέσην γραμμήν της κυρίας αύλακος ναυσιπλοίας. Εν τούτοις, εναπόκειται εις την Επιτροπήν να καθορίση ειδικότερον, εάν η συνοριακή γραμμή θα ακολουθήση, εις τας ενδεχομένας αυτής μετατοπίσεις, τον ούτω προσδιορισθέντα ρουν ή την "αύλακα, ή εάν θα καθορισθή οριστικώς εκ της θέσεως του ρου ή της αύλακος κατά την έναρξιν της ισχύος της παρούσης Συνθήκης.

Εκτός αντιθέτων διατάξεων της παρούσης Συνθήκης, τα θαλάσσια όρια περιλαμβάνουσι τας νήσους και νησιδία τας κειμένας εις απόστασιν μικροτέραν των τριών μιλίων από της ακτής.

Άρθρον 7.

Τα ενδιαφερόμενα Κράτη υποχρεούνται να παρέχωσιν εις την οροθετικήν Επιτροπήν πάντα τα αναγκαία δια το έργον αυτής έγγραφα, ιδία δε επίσημα αντίγραφα των πρακτικών καθορισμού των σημερινών ή παλαιών συνόρων, πάντας τους υφισταμένους χάρτας μεγάλης κλίμακος, τα γεωδαιτικά διδόμενα, τα εκτελεσθέντα και μη δημοσιευθέντα σχεδιαγραφήματα, τας πληροφορίας περί των πλημμύρων των μεθοριακών ποταμών. Οι χάρται, τα γεωδαιτικά διδόμενα, και τα σχεδιαγραφήματα, έστω και μη δημοσιευθέντα, τα ευρισκόμενα εις την κατοχήν των τουρκικών Αρχών, δέον να παραδοθώσιν εν Κωνσταντινουπόλει εις τον Πρόεδρον της Επιτροπής εντός της βραχυτέρας προθεσμίας από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης.

Τα ενδιαφερόμενα Κράτη υποχρεούνται, επί πλέον, να δώσωσι διαταγάς εις τας τοπικάς Αρχάς, όπως ανακοινώσιν εις την Επιτροπήν παν έγγραφον, ιδία σχέδια, κτηματολόγια και κτηματικά βιβλία, παρέχωσι δε, επί τη αιτήσει ταύτης, πάσαν πληροφορίαν περί της ιδιοκτησίας, των οικονομικών συνθηκών και λοιπάς χρησίμους πληροφορίας.

Άρθρον 8.

Τα ενδιαφερόμενα Κράτη υποχρεούνται να συντρέχωσι την οροθετικήν επιτροπήν είτε απ' αυθείας, είτε δια των τοπικών Αρχών, εν παντί τω αφορώντι εις την μετακίνησιν, την κατοικίαν, τους εργάτας, τα αναγκαία προς εκπλήρωσιν της αποστολής της υλικά (πασσάλους, ορόσημα).

Ειδικώς η Οθωμανική Κυβέρνησις αναλαμβάνει την υπαχρέωσιν να παράσχη, εάν δεήσῃ, το τεχνικό προσωπικόν, ικανόν να βοηθήσῃ την οροθετικήν Επιτροπήν εις την εκπλήρωσιν του έργου της.

Άρθρον 9.

Τα ενδιαφερόμενα Κράτη αναλαμβάνουσι την υποχρέωσιν να καθιστώσι σεβαστά τα τιθέμενα υπό της Επιτροπής τριγωνομετρικά σημεία, σήματα, πασσάλους ή ορόσημα.

Άρθρον 10.

Τα ορόσημα θέλουσι τεθή εις ορατήν απ' αλλήλων απόστασιν, θα ώσιν ηριθμημένα, η δε τοποθεσία και ο αριθμός αυτών θα σημειώνται εν χαρτογραφικώ πίνακι.

Άρθρον 11.

Τα οριστικά πρωτόκολλα οροθετήσεως, οι επισυναπτόμενοι χάρται και έγγραφα θα γίνωσιν εις τρία προτότυπα, των δύο θα διαβιβασθώσιν εις τας Κυβερνήσεις των ομόρων Κρατών, το δε τρίτον εις την Κυβέρνησιν της Γαλλικής Δημοκρατίας, ήτις θέλει επιδόσει επίσημα τούτων αντίγραφα εις τας υπογραψάσας την παρούσαν Συνθήκην Δυνάμεις.

Άρθρον 12.

Η ληφθείσα απόφασις τη 13η Φεβρουαρίου 1914 υπό της Συνδιασκέψεως του Λονδίνου εις εκτέλεσιν των άρθρων 5 της Συνθηκης του Λονδίνου της 17/30 Μαΐου 1913, και 15 της Συνθηκης των Αθηνών της 1/14 Νοεμβρίου 1913, η κοινοποιηθείσα εις την Ελληνικην Κυβέρνησιν τη 13 Φεβρουαρίου 1914 και αφορώσα εις την κυριαρχίαν της Ελλάδος επί των νήσων της Ανατολικής Μεσογείου, εκτός της Ίμβρου, Τενέδου και των Λαγουσών νήσων (Μαυρουών), ιδία των νήσων Λήμνου, Σαμοθράκης, Μυτιλήνης, Χίου, Σάμου και Ικαρίας, επικυρούνται, υπό την επιφύλαξιν των διατάξεων της παρούσης Συνθήκης των συναφών προς τας υπό την κυριαρχίαν της Ιταλίας διατελούσας νήσους, περί των διαλαμβάνει το άρθρον 15. Εκτός αντιθέτου διατάξεως της παρούσης Συνθήκης, αι νήσοι, αι κείμεναι εις μικροτέραν απόστασιν των τριών μιλίων της ασιατικής ακτής, παραμένουσιν υπό την τουρκικην κυριαρχίαν.

Άρθρον 13.

Προς εξασφάλισιν της ειρήνης, η Ελληνική Κυβέρνησις υποχρεούται να τηρή εν ταις νήσοις Μυτιλήνη, Χίω, Σάμω και Ικαρία τα ακόλουθα μέτρα:

1. Αι ειρημέναι νήσοι δεν θα χρησιμοποιηθώσιν εις εγκατάστασιν ναυτικής βάσεως ή εις ανέγερσιν οχυρωματικού τίνος έργου.

2. Θα απαγορευθή εις την Ελληνικήν στρατιωτικήν αεροπλοΐαν να υπερίπταται του εδάφους της ακτής της Ανατολίας.

Αντιστοίχως, η Οθωμανική Κυβέρνησις θα απαγορεύση εις την στρατιωτικήν αεροπλοΐαν αυτής να υπερίπταται των ρηθισών νήσων.

3. Αι ελληνικάί στρατιωτικάί δυνάμεις εν ταις ειρημέναις νήσοις θα περιορισθώσι εις τον συνήθη αριθμόν των δια την στρατιωτικήν υπηρεσίαν καλουμένων, οίτινες δύνανται να εκγυμνάζωνται επί τόπου, ως και εις δύναμιν χωροφυλακής και αστυνομίας ανάλογον προς την εφ' ολοκλήρου του ελληνικού εδάφους υπάρχουσαν τοιαύτην.

Άρθρον 14.

Αι νήσοι Ίμβρος και Τένεδος, παραμένουσai υπό την τουρκικήν κυριαρχίαν, θα απολαύωσιν ειδικής διοικητικής οργανώσεως, αποτελούμενης εκ τοπικών στοιχείων και παρεχούσης πάσαν εγγύησιν εις τον μη μουσουλμανικόν ιθαγενή πληθυσμόν δι' ό,τι αφορά εις την τοπικήν διοίκησιν και την προστασίαν των προσώπων και των περιουσιών.

Η διατήρησις της τάξεως θα εξασφαλίζηται εν αυταίς δι' αστυνομίας στρατολογουμένης μεταξύ του ιθαγενούς πληθυσμού, τη φροντίδι της ως άνω προβλεπομένης τοπικής διοικήσεως υπό τα διαταγάς της οποίας θα διατελή.

Αι συνομολογηθείσαι ή συνομολογηθησόμεναι μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας συμφωνίαι, αι αφορώσαι την ανταλλαγήν των Ελληνικών και τουρκικών πληθυσμών, δεν θα εφαρμοσθώσιν εις τους κατοίκους των νήσων Ίμβρου και Τενέδου.

Άρθρον 15.

Η Τουρκία παραιτείται υπέρ της Ιταλίας παντός δικαιώματος και τίτλου επί των κάτωθι απαριθμουμένων νήσων, τουτέστι της Αστυπάλαιας, Ρόδου, Χάλκης, Καρπάθου, Κάσσου, Τήλου, Νισύρου, Καλύμνου, Λέρου, Πάτμου, Λειψούς, Σύμης και Κω, των κατεχομένων νυν υπό της Ιταλίας και των νησιδων των εξ αυτών εξαρτωμένων, ως και της νήσου Καστελλορίζου (όρα χάρτην υπ' αρ. 2).

Άρθρον 16.

Η Τουρκία δήλοι ότι παραιτείται παντός τίτλου και δικαιώματος πάσης φύσεως επί των εδαφών ή εν σχέσει προς τα εδάφη άτινα κείνται πέραν των προβλεπομένων υπό της παρούσης Συνθήκης ορίων, ως και επί των νήσων, εκτός εκείνων των η κυριαρχία έχει αναγνωρισθή αυτή δια της παρούσης Συνθήκης, της τύχης των εδαφών και των νήσων τούτων κανονισθείσης η κανονισθησομένης μεταξύ των ενδιαφερομένων.

Αι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν θίγουσι τας συνομολογηθείσας ή συνομολογηθησομένας ιδιαίτερας συμφωνίας μεταξύ της Τουρκίας και των ομόρων χωρών λόγω της γειτνιάσεως αυτών.

Άρθρον 17.

Η παραίτησις της Τουρκίας από παντός δικαιώματος και τίτλου αυτής επί της Αιγύπτου και επί του Σουδάν θεωρείται γενομένη από της 5ης Νοεμβρίου 1914.

Άρθρον 18.

Η Τουρκία απαλλάσσεται πάσης υποχρεώσεως αφορώσης εις τα οθωμανικά δάνεια τα ηγγυημένα δια του αιγυπτιακού φόρου, ήτοι τα δάνεια του 1855, 1891 και 1894.

Των δια την υπηρεσίαν των τριών τούτων δανείων γενομένων υπό της Αιγύπτου ετησίων καταβολών, αποτελουσών σήμερον μέρος της υπηρεσίας του Δημοσίου Αιγυπτιακού Χρέους, η Αίγυπτος απαλλάσσεται πάσης άλλης υποχρεώσεως ως προς το Δημόσιον Οθωμανικόν Χρέος.

Άρθρον 19.

Μεταγενέστεραι συμφωνίαι, συναφθησόμεναι υπό όρους καθοριστέους μεταξύ των ενδιαφερομένων Δυνάμεων, θα διακανονίσωσι τα προκύπτοντα ζητήματα εκ της αναγνωρίσεως του Αιγυπτιακού Κράτους, εφ' ου δεν εφαρμόζονται αϊ διατάξεις της παρούσης Συνθήκης, αϊ αφορώσαι τα αποσπασθέντα από της Τουρκίας εδάφη δυνάμει της Συνθήκης ταύτης.

Άρθρον 20.

Η Τουρκία δηλοί ότι αναγνωρίζει την προσάρτησιν της Κύπρου ανακηρυχθείσαν υπό της Βρετανικής Κυβερνήσεως την 5ην Νοεμβρίου 1914.

Άρθρον 21.

Οι τούρκοι, οι εγκατεστημένοι εν τη νήσω Κύπρω κατά την 5ην Νοεμβρίου 1914, θα αποκτήσωσιν, εφ' οίς όροις προβλέπει ο εγχώριος νόμος, την βρετανικήν ιθαγένειαν, αποβάλλοντες ως εκ τούτου την τουρκικήν.

Θα δύνανται, εν τούτοις, επί δύο έτη από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης, να ασκήσωσι δικαίωμα επιλογής υπέρ της τουρκικής ιθαγενείας-εν τοιαύτη περιπτώσει, δέον να εγκαταλείψωσι την Κύπρον εντός δώδεκα μηνών, αφ' ης ημέρας ασκήσωσι το δικαίωμα της επιλογής.

Όσαύτως αποβάλλουσι την τουρκικήν ιθαγένειαν, οι τούρκοι υπήκοοι, οι εγκατεστημένοι εν τη νήσω Κύπρω κατά την έναρξιν της ισχύος της παρούσης Συνθήκης, οίτινες κατά την εποχήν αυτήν έχουσιν αποκτήσει ή πρόκειται να αποκτήσωσι την βρετανικήν ιθαγένειαν, συνεπεία αιτήσεως υποβληθείσης κατά τας διατάξεις της εγχωρίου νομοθεσίας.

Εννοείται ότι η Κυβέρνησις της Κύπρου θα δύναται να αρνηθή την βρετανικήν ιθαγένειαν εις τους αποκτήσαντος, άνευ της αδείας της Τουρκικής Κυβερνήσεως, πάσαν άλλην ιθαγένειαν εκτός της τουρκικής.

Άρθρον 22.

Υπό την επιφύλαξιν των γενικών διατάξεων του άρθρου 27, η Τουρκία δηλοί ότι αναγνωρίζει την οριστικήν κατάργησιν παντός δικαιώματος ή προνομίου πάσης φύσεως, ων απήλαυεν εν Λυβύη, δυνάμει της Συνθήκης της Λωζάννης της 18ης Οκτωβρίου 1912 και των συναφών Πράξεων.

ΕΙΔΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρον 23.

Τα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη αναγνωρίζουσι και διακηρύπτουσι την

αρχήν της ελευθερίας διελεύσεως και πλου, δια θαλάσσης ή δια του αέρος, εν καιρώ ειρήνης ως και εν καιρώ πολέμου, εντός των στενών του Ελλησπόντου, της Προποντίδος και του Βοσπόρου, ως προβλέπεται εν τη ειδική Συμβάσει του καθεστώτος των Στενών τη συνομολογηθείση υπό σημερινήν ημερομηνίαν.

Η Σύμβασις αύτη θα έχη το αυτό κύρος και την αυτήν ισχύν έναντι των ώδε συμβαλλομένων Υψηλών Μερών, ως εάν περιείχετο εν τη παρούση Συνθήκη.

Άρθρον 24.

Η συνομολογηθείσα σήμερον ειδική Σύμβασις περί του καθεστώτος της εν τω άρθρω 2 της παρούσης Συνθήκης, περιγραφόμενης μεθορίου, θα έχη το αυτό κύρος και την αυτήν ισχύν έναντι των ώδε συμβαλλομένων Υψηλών Μερών, ως εάν περιείχετο εν τη παρούση Συνθήκη.

Άρθρον 25.

Η Τουρκία υποχρεούται να αναγνωρίση την πλήρη ισχύν των Συνθηκών ειρήνης και των προσθέτων Συμβάσεων, αίτινες συνωμολογήθησαν υπό των συμβαλλομένων Δυνάμεων μετά των Δυνάμεων αίτινες επολέμησαν παρά το πλευρόν της Τουρκίας, να αποδεχθή τας αποφάσεις αίτινες ελήφθησαν ή θα ληφθώσιν αναφορικώς προς τα εδάφη της τέως Γερμανικής Αυτοκρατορίας, της Αυστρίας, της Ουγγαρίας και της Βουλγαρίας και να αναγνωρίση τα νέα Κράτη εντός των ούτω καθορισθέντων συνόρων.

Άρθρον 26.

Η Τουρκία δηλοί από τούδε ότι αναγνωρίζει και αποδέχεται τα σύνορα της Γερμανίας, της Αυστρίας, της Βουλγαρίας, της Ελλάδος, της Ουγγαρίας, της Πολωνίας, της Ρουμανίας, του Σερβο-Κροατο-Σλοβενικού και του Τσεχοσλοβακικού Κράτους, ως ταύτα καθορίζονται ή θέλουσι καθορισθή υπό των προβλεπομένων εν άρθρω 25 Συνθηκών ή υπό πάσης συμπληρωματικής συμβάσεως.

Άρθρον 27.

Ουδεμία πολιτική, νομοθετική ή διοικητική εξουσία ή δικαιοδοσία θέλει

ασκηθή, δι' οιονδήποτε λόγον, υπό της Κυβερνήσεως ή των Αρχών της Τουρκίας εκτός του τουρκικού εδάφους επί των υπηκόων εδάφους διατελούντος υπό την κυριαρχίαν ή το προτεκτοράτον των λοιπών Δυνάμεων των υπογραφασών την παρούσαν Συνθήκην και επί των υπηκόων εδάφους αποσπασθέντος της Τουρκίας.

Εννοείται ότι η πνευματική δικαιοδοσία των θρησκευτικών μουσουλμανικών Αρχών δεν θέλει ποσώς θιγή.

Άρθρον 28.

Τα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη δηλούσιν ότι αποδέχονται, έκαστον το καθ' εαυτό, την πλήρη και υπό πάσαν έποψιν κατάργησιν των Διομολογήσεων εν Τουρκία.

Άρθρον 29.

Οι Μαροκηνοί υπήκοοι Γάλλοι και οι Τυνήσιοι θα υπόκεινται κατά πάντα εν Τουρκία εις το αυτό καθεστώς εις ό και οι λοιποί Γάλλοι.

Οι υπηκόοι της Λιβύης θα υπόκεινται κατά πάντα εν Τουρκία εις το αυτό καθεστώς εις ο και οι λοιποί υπήκοοι Ιταλοί.

Αι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν προδικάζουσι την ιθαγένειαν των εν Τουρκία εγκατεστημένων προσώπων των καταγόμενων εκ της Τύνιδας, της Λιβύης και του Μαρόκου.

Αντιστοίχως, οι τούρκοι υπήκοοι θα απολαύωσιν εν ταις χώραις, ων οι κάτοικοι επωφελούνται των διατάξεων των εδαφίων 1 και 2, του αυτού καθεστώτος του οποίου απολαύουσιν εν Γαλλία και εν Ιταλία.

Το καθεστώς εις ο θα υπάγωνται εν Τουρκία τα εκ των χωρών, ων οι κάτοικοι απολαύουσι των διατάξεων του εδαφίου 1, προερχόμενα εμπορεύματα ή τα εις τα χώρας ταύτας κατευθυνόμενα και, αντιστοίχως, το καθεστώς εις ο θα υπάγωνται εν ταις ρηθείσαις χώραις τα εκ Τουρκίας, προερχόμενα ή δι' αυτήν προοριζόμενα εμπορεύματα, θέλει καθορισθή εκ συμφώνου μεταξύ των Κυβερνήσεων Γαλλίας και Τουρκίας.

ΤΜΗΜΑ Β'

ΙΘΑΓΕΝΕΙΑ

Άρθρον 30.

Οι τούρκοι υπήκοοι, οι εγκατεστημένοι εις τα εδάφη άτινα, δυνάμει των διατάξεων της παρούσης Συνθήκης, αποσπώνται της Τουρκίας, καθίστανται αυτοδικαίως και κατά τους όρους της εγχωρίου νομοθεσίας υπήκοοι του Κράτους εις ο το έδαφος μεταβιβάζεται.

Άρθρον 31.

Οι άγοντες ηλικίαν άνω των 18 ετών, οίτινες αποβάλλουσι την τουρκικήν ιθαγένειαν και αποκτώσιν αυτοδικαίως νέον ιθαγένειαν δυνάμει του άρθρου 30, έχουσι δικαίωμα επιλογής υπέρ της τουρκικής ιθαγενείας επί δύο έτη από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης .

Άρθρον 32.

Οι άγοντες ηλικίαν άνω των 18 ετών, οίτινες είναι εγκατεστημένοι εις έδαφος αποσπώμενον της Τουρκίας συμφώνως προς την παρούσαν Συνθήκην και οίτινες διαφέρουσι φυλετικώς της πλειονότητας του πληθυσμού του ρηθέντος εδάφους, έχουσι δικαίωμα επί δύο έτη από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης να ασκήσωσιν επιλογήν υπέρ της ιθαγενείας ενός των Κρατών, ένθα η πλειονότης του πληθυσμού είναι της αυτής φυλής μετά του ατόμου του ασκούντος το δικαίωμα της επιλογής και υπό τον όρον της συγκαταθέσεως του Κράτους τούτου.

Άρθρον 33.

Οι ασκήσαντες το δικαίωμα της επιλογής, συμφώνως προς τας διατάξεις των άρθρων 31 και 32, οφείλουσιν, εντός των επομένων δώδεκα μηνών, να μεταφέρωσι την κατοικίαν των εις το Κράτος υπέρ ου ήσκησαν την επιλογήν.

Είναι ελεύθεροι να διατηρήσωσι την ην κέκτηνται ακίνητον περιουσίαν εν τω εδάφει του Κράτους, ένθα είχαν την κατοικίαν των προ της παρ' αυτών γενομένης επιλογής.

Δύνανται δε να αποκομίσωσι τα κινητά αυτών πάσης φύσεως, χωρίς να υποβληθώσιν ένεκα τούτου εις ουδέν εισαγωγικόν η εξαγωγικόν τέλος ή δασμόν.

Άρθρον 34.

Υπό την επιφύλαξιν των συμφωνιών, αίτινες θα απέβαινον αναγκαίοι μεταξύ των Κυβερνήσεων των ασκουσών την εν τοις αποσπωμέναις της Τουρκίας χώραις εξουσίαν και των Κυβερνησεων των χωρών ένθα εισίν εγκατεστημένοι, οι άγοντες ηλικίαν άνω των 18 (των τούρκοι υπήκοοι, οι καταγόμενοι εξ εδάφους αποσπώμενου της Τουρκίας δυνάμει της παρούσης Συνθήκης και εγκατεστημένοι εις το εξωτερικόν κατά την έναρξιν της ισχύος αυτής, δύνανται να ασκήσωσιν επιλογήν υπέρ της επικρατούσης εν τη χώρα εξ ης κατάγονται ιθαγενείας, εάν συνδέωνται φυλετικώς μετά της πλειονότητας του πληθυσμού της χώρας ταύτης και εάν η ασκούσα την εξουσίαν Κυβέρνησις συναινέση εις τούτο. Το δικαίωμα τούτο της επιλογής δέον να ασκηθή εντός δύο ετών από της έναρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης.

Άρθρον 35.

Αι συμβαλλόμεναι Δυνάμεις αναλαμβάνουσι την υποχρέωσιν όπως ουδέν παρεμβάλλωσι πρόσκομμα εις την άσκησιν του δικαιώματος επιλογής του προβλεπομένου υπό της παρούσης Συνθήκης ή των συνομολογηθεισών Συνθηκών Ειρήνης μετά της Γερμανίας, Αυστρίας, Βουλγαρίας ή Ουγγαρίας, ή υπό Συνθήκης συνομολογηθείσης μεταξν των συμβαλλομένων τούτων Δυνάμεων πλην της Τουρκίας, ή μιας εξ αυτών και της Ρωσσίας, ή μεταξύ αυτών τούτων των συμβαλλομένων Δυνάμεων και επιτρεπούσης εις τους ενδιαφερομένους την απόκτησιν πάσης άλλης προσιτής αυτοίς ιθαγενείας.

Άρθρον 36.

Αι σύζυγοι ακολουθούσι την κατάστασιν των συζύγων αυτών και τα ηλικίας κάτω των 18 ετών τέκνα την των γονέων των δια παν ό,τι αφορά εις την εφαρμογήν των διατάξεων του παρόντος Τμήματος.

ΤΜΗΜΑ Ε

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΩΝ

Άρθρον 37.

Η Τουρκία αναλαμβάνει την υποχρέωσιν όπως αι εν τοις άρθροις 38 - 44 περιεχόμεναι διατάξεις αναγνωρισθώσιν ως θεμελιώδεις νόμοι, όπως ουδείς νόμος ή κανονισμός ή επίσημος τις πράξις διατελώσιν εν αντιφάσει ή εν αντιθέσει προς τας διατάξεις ταύτας και όπως ουδείς νόμος ή κανονισμός ή επίσημος τις πράξις κατισχύωσιν αυτών.

Άρθρον 38.

Η Τουρκική Κυβέρνησις αναλαμβάνει την υποχρέωσιν να παρέχη εις πάντας τους κατοίκους της Τουρκίας πλήρη και απόλυτον προστασίαν της ζωής και της ελευθερίας αυτών, αδιακρίτως γεννήσεως, εθνικότητος, γλώσσης, φυλής ή θρησκείας.

Πάντες οι κάτοικοι της Τουρκίας δικαιούνται να πρεσβεύωσιν ελευθέρως, δημοσία τε και κατ' ιδίαν, πάσαν πίστιν, θρησκείαν ή δοξασίαν ων η άσκησις δεν ήθελεν είναι ασυμβίβαστος προς την δημόσιαν τάξιν και τα χρηστά ήθη.

Αι μη μουσουλμανικαί μειονότητες θα απολαύωσιν πλήρως της ελευθερίας κυκλοφορίας και μεταναστεύσεως, υπό την επιφύλαξιν των εφαρμοζομένων, εφ' όλου ή μέρους του εδάφους, εις άπαντας τους τούρκους υπηκόους μέτρων άτινα, ήθελον τυχόν ληφθή υπό της Τουρκικής Κυβερνήσεως χάριν της εθνικής αμύνης και της τηρήσεως της δημοσίας τάξεως.

Άρθρον 39.

Οι ανήκοντες εις μη μουσουλμανικάς μειονότητας υπήκοοι τούρκοι θα απολαύωσι των αυτών αστικών και πολιτικών δικαιωμάτων ων και οι μουσουλμάνοι.

Πάντες οι κάτοικοι της Τουρκίας, άνευ διακρίσεως θρησκειύματος, θα ώσιν ίσοι απέναντι του νόμου.

Η διαφορά θρησκείας, δοξασίας ή πίστεως δεν οφείλει να αποτελέση κώλυμα δι* ουδένα τούρκον υπήκοον ως προς την απόλαυσιν των αστικών και πολιτικών δικαιωμάτων και ιδία την παραδοχήν εις τας δημοσίας θέσεις, αξιώματα

και τιμάς ή την εξάσκησιν των διαφόρων επαγγελματών και βιομηχανιών.

Ουδείς περιορισμός θέλει επιβληθή κατά της ελευθέρας χρήσεως παρά παντός τούρκου υπηκόου οιασδήποτε γλώσσης, είτε εν ταις ιδιωτικαίς ή εμπορικαίς σχέσεσιν, είτε ως προς την θρησκείαν τον τύπον και πάσης φύσεως δημοσιεύματα, είτε εν ταις δημοσίαις συναθροίσεσιν.

Παρά την ύπαρξιν της επισήμου γλώσσης, θα παρέχωνται αι προσήκουσαι ευκολίαι εις τους τούρκους υπηκόους, τους λαλούντες γλώσσαν άλλην ή την τουρκικήν, δια την προφορικήν χρήσιν της γλώσσης, αυτών ενώπιων των δικαστηρίων.

Άρθρον 40.

Οι τούρκοι υπήκοοι, οι ανήκοντες εις μη μουσουλμανικάς μειονότητας, θα απολαύωσι "νομικώς" και πραγματικώς της αυτής προστασίας και των αυτών εγγυήσεων των απολαύουσι και οι λοιποί τούρκοι υπήκοοι, θα έχωσιν ιδίως ίσον δικαίωμα να συνιστώσι, διευθύνωσι και εποπτεύωσιν, ιδίαις δαπάναις, παντός είδους, φιλανθρωπικά, θρησκευτικά ή κοινωφελή ιδρύματα, σχολεία και λοιπά εκπαιδευτήρια μετά του δικαιώματος να ποιώνται ελευθέρως εν αυτοίς χρήσιν της γλώσσης των και να τελώσιν ελευθέρως τα της θρησκείας των.

Άρθρον 41.

Εν ταις πόλεσι και περιφερείαις, ένθα διαμένει σημαντική αναλογία υπηκόων, μη μουσουλμάνων η Τουρκική Κυβέρνησις θα παρέχη ως προς την δημοσίαν εκπαίδευσιν, τας προσήκουσας ευκολίας προς εξασφάλισιν της εν τοις δημοτικοίς σχολείοις παροχής εν τη ίδια αυτών γλώσση, της διδασκαλίας εις τα τέκνα των εν λόγω τούρκων υπηκόων. Η διάταξις αύτη δεν κωλύει την Τουρκικήν Κυβέρνησιν να καταστήση υποχρεωτικήν την διδασκαλίαν της τουρκικής γλώσσης εν τοις ειρημένοις σχολείοις.

Εν ταις πόλεσι και περιφερείαις, ένθα υπάρχει σημαντική αναλογία τούρκων υπηκόων ανηκόντων εις μη μουσουλμανικάς μειονότητας, θέλει εξασφαλισθή εις τας μειονότητας ταύτας δικαία συμμετοχή εις την διάθεσιν των χρηματικών ποσών, άτινα τυχόν θα εχορηγούντο εκ του δημοσίου χρήματος υπό του προϋπολογισμού του Κράτους ή των δημοτικών και λοιπών προϋπολογισμών επί εκπαιδευτικώ

θρησκευτικῶ ἢ φιλανθρωπικῶ σκοπῶ.

Τα ποσά ταῦτα θα καταβάλλωνται εἰς τοὺς αρμοδίους αντιπροσώπους τῶν ενδιαφερομένων καθιδρυμάτων καὶ οργανισμῶν.

Ἄρθρον 42.

Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις δέχεται νὰ λάβῃ ἀπέναντι τῶν μὴ μουσουλμανικῶν μειονοτητῶν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν οικογενειακὴν ἢ προσωπικὴν αὐτῶν κατάστασιν, πάντα τὰ κατάλληλα μέτρα, ὅπως τὰ ζητήματα ταῦτα κανονίζονται συμφώνως πρὸς τὰ ἔθιμα τῶν μειονοτητῶν τούτων.

Τὰ μέτρα ταῦτα θέλουσιν ἐπεξεργασθῆ εἰδικαί ἐπιτροπαί, αποτελούμεναι ἐξ ἴσου ἀριθμοῦ αντιπροσώπων τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως καὶ μίας ἐκάστης τῶν ενδιαφερομένων μειονοτήτων. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας, ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις καὶ τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν θέλουσι διορίσει, ἀπὸ κοινού, ἐπιδιδαιτητὴν ἐκλεγόμενον μεταξὺ τῶν εὐρωπαϊῶν νομομαθῶν.

Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις υποχρεοῦται νὰ παρέχῃ πᾶσαν προστασίαν εἰς τὰς ἐκκλησίας, συναγωγὰς, νεκροταφεῖα καὶ λοιπὰ θρησκευτικὰ καθιδρύματα τῶν εἰρημένων μειονοτήτων. Εἰς τὰ ευαγὴ καθιδρύματα ὡς καὶ τὰ θρησκευτικὰ καὶ φιλανθρωπικὰ καταστήματα τῶν αὐτῶν μειονοτήτων, τῶν ἤδη εὐρισκομένων ἐν Τουρκίᾳ, θα παρέχῃται πᾶσα ευκολία καὶ ἄδεια, ἡ δὲ Τουρκικὴ Κυβέρνησις, προκειμένου περὶ ἰδρύσεως νέων θρησκευτικῶν καὶ φιλανθρωπικῶν καθιδρυμάτων, οὐδεμίαν θέλει ἀρνηθῆ ἐκ τῶν ἀναγκαίων ευκολιών, αἵτινες ἔχουσιν ἐξασφαλισθῆ εἰς τὰ λοιπὰ ἰδιωτικὰ καθιδρύματα ὁμοίας φύσεως.

Ἄρθρον 43.

Οἱ εἰς τὰς μὴ μουσουλμανικὰς μειονότητας ἀνήκοντες τούρκοι υπῆκοοὶ δὲν θα ὦσιν υποχρεωμένοι νὰ ἐκτελῶσι πράξεις ἀποτελούσας παράβασιν τῆς πίστεως ἢ τῶν θρησκευτικῶν τῶν ἐθίμων, οὔτε θα περιπίπτωσιν εἰς ἀνικανότητα τίνα ἀρνούμενοι νὰ παραστώσιν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ἢ νὰ ἐκτελέσωσι νόμιμόν τίνα πράξιν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς εβδομαδιαίας τῶν ἀναπαύσεως.

Οὐχ ἦπτον, ἡ διάταξις αὐτὴ δὲν ἀπαλάσσει τοὺς τούρκους τούτους υπηκόους τῶν υποχρεώσεων, αἵτινες ἐπιβάλλονται εἰς πάντας τοὺς λοιπούς

τούρκους υπηκόους προς τήρησιν της δημοσίας τάξεως.

Άρθρον 44.

Η Τουρκία παραδέχεται όπως αι διατάξεις των προηγουμένων άρθρων του παρόντος Τμήματος, εφ' όσον αφορώσιν εις τους μη μουσουλμάνους υπηκόους της Τουρκίας, αποτελέσωσιν υποχρεώσεις διεθνούς συμφέροντος και τεθώσιν υπό την εγγύησιν της Κοινωνίας των Εθνών. Αι διατάξεις αύται δεν δύνανται να τροποποιηθώσιν άνευ της συγκαταθέσεως της πλειοψηφίας του Συμβουλίου της Κοινωνίας των Εθνών.

Η Βρετανική Αυτοκρατορία, η Γαλλία, η Ιταλία και η Ιαπωνία υποχρεούνται δια της παρούσης Συνθήκης να μη αρνηθώσι την συγκατάθεσιν αυτών εις πάσαν τροποποίησιν των ειρημένων άρθρων, ην ήθελε κατά τους νομίμους τύπους αποφασίσει η πλειοψηφία του Συμβουλίου της Κοινωνίας των Εθνών.

Η Τουρκία δέχεται όπως παν Μέλος του Συμβουλίου της Κοινωνίας των Εθνών έχη το δικαίωμα να επισύρη την προσοχήν του Συμβουλίου επί πάσης παραβάσεως ή κινδύνου παραβάσεως οιασδήποτε των υποχρεώσεων τούτων και όπως το Συμβούλιον δύναται να ενεργή καθ' οιονδήποτε τρόπον και παρέχη οιασδήποτε οδηγίας κρινόμενος καταλλήλους και αποτελεσματικός εν τη περιστάσει.

Η Τουρκία δέχεται προς τούτοις όπως, εν περιπτώσει διχογνωμίας επί νομικών ή πραγματικών ζητημάτων αφορώντων τα άρθρα ταύτα, μεταξύ της Τουρκικής Κυβερνήσεως και μιας οιασδήποτε των λοιπών υπογραφασών την παρούσαν Συνθήκην Δυνάμεων ή πάσης άλλης Δυνάμεως Μέλους του Συμβουλίου της Κοινωνίας των Εθνών, η τοιαύτη διχογνωμία θεωρηθή ως διεθνούς χαρακτήρας διαφορά κατά το γράμμα του άρθρου 14 του Συμφώνου της Κοινωνίας των Εθνών.

Η Τουρκική Κυβέρνησις δέχεται όπως πάσα τοιούτου είδους διαφορά, επί τη αιτήσει του ετέρου των Μερών, παραπέμπηται εις το Διαρκές Δικαστήριον Διεθνούς Δικαιοσύνης.

Η απόφασις του Διαρκούς Δικαστηρίου θα η ανέκκλητος, θα έχη δε την ισχύν και το κύρος αποφάσεως εκδοθείσης δυνάμει του άρθρου 13 του

Συμφώνου.

Άρθρον 45.

Τα αναγνωρισθέντα δια των διατάξεων του παρόντος Τμήματος δικαιώματα εις τας εν Τουρκία μη μουσουλμανικάς μειονότητας, αναγνωρίζονται επίσης υπό της Ελλάδος εις τας εν τω εδάφει αυτής ευρισκομένας μουσουλμανικάς μειονότητας.

ΜΕΡΟΣ Β' ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟΙ ΟΡΟΙ

ΤΜΗΜΑ Α'

ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΟΘΩΜΑΝΙΚΟΝ ΧΡΕΟΣ

Άρθρον 46.

Το Δημόσιον Οθωμανικόν Χρέος, ως καθορίζεται εν τω συνημμένω τω παρόντι Τμήματι Πίνακι, θα κατανεμηθή, συμφώνως προς τους εν τω παρόντι Τμήματι όρους, μεταξύ της Τουρκίας, των Κρατών υπέρ των οποίων απεσπάσθησαν εδάφη εκ της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας συνεπεία των Βαλκανικών πολέμων του 1912-1913, των Κρατών εις τα οποία παρεχωρήθησαν αι εν τοις άρθροις 12 και 15 της παρούσης Συνθήκης αναφερόμεναι νήσοι και το εν τω τελευταίω εδαφίω του παρόντος άρθρου έδαφος και τέλος των νεωστί δημιουργηθέντων Κρατών εν τοις ασιατικοίς εδάφεσι τοις αποσπωμένοις εκ της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας δυνάμει της παρούσης Συνθήκης. Άπαντα τα ως είρηται Κράτη θα συμμετάσχωσι προς τούτοις, υπό τους εν τω παρόντι Τμήματι διαγραφόμενους όρους, των ετησίων υποχρεώσεων των αφορωσών εις την υπηρεσίαν του Δημοσίου Οθωμανικού Χρέους από των χρονολογιών των προβλεπομένων εν άρθρω 53.

Από των εν τω άρθρω 53 χρονολογιών, η Τουρκία επ' ουδενί λόγω δύναται να θεωρηθή υπεύθυνος δια τας μερίδας συμμετοχής δι' ων επεβαρύνθησαν τα λοιπά Κράτη.

Το έδαφος της Θράκης, όπερ κατά την 1ην Αυγούστου 1914 διετέλει υπό την οθωμανικήν κυριαρχίαν, ευρίσκεται δ' εκτός των εν τω άρθρω 2 της παρούσης

Συνθήκης διαγραφομένων ορίων της Τουρκίας, θα θεωρηθή, δι' ό,τι αφορά την κατανομήν του δημοσίου Οθωμανικού Χρέους, ως αποσπασθέν εκ της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας δυνάμει της παρούσης Συνθήκης.

Άρθρον 47.

Εντός προθεσμίας τριών μηνών από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης, το Συμβούλιον του Δημοσίου Οθωμανικού χρέους οφείλει να καθορίση, επί τη οριζομένη εν τοις άρθροις 50 και 51 βάσει, το ποσόν των ετησίων χρεωλυτικών δόσεων των αναλογουσών εις τα εν τω Μέρει Α' του συνημμένου τω παρόντι Τμήματι Πίνακος αναφερόμενα δάνεια και επιβαρυνουσών έκαστον των ενδιαφερομένων Κρατών, να φέρη δε εις γνώσιν των Κρατών τούτων το εν λόγω ποσόν.

Τα Κράτη ταύτα δικαιούνται ν' αποστείλωσιν εις Κωνσταντινούπολιν αντιπροσώπους, ίνα παρακολουθήσωσι τας επί τούτου εργασίας του Συμβουλίου του Δημοσίου Οθωμανικού Χρέους.

Το Συμβούλιον του Χρέους θα εκπληρωση τα καθήκοντα άτινα προβλέπονται υπό του άρθρου 134 της μετά της Βουλγαρίας Συνθήκης Ειρήνης της 27ης Νοεμβρίου 1919.

Πάσαι αι τυχόν αναφεησόμεναι διαφοραί μεταξύ των ενδιαφερομένων Μερών, ως προς την εφαρμογην των εν τω παρόντι άρθρω διατυπουμένων αρχών, θα παραπέμπωνται, εντός μηνός το βραδύτερον από της εν τω πρώτω εδαφίω προβλεπομένης κοινοποιήσεως, εις διαιτητήν, τον οποίον το Συμβούλιον της Κοινωνίας των Εθνών θέλει παρακληθή να διορίση και όστις οφείλει να αποφασίση εντός προθεσμίας τριών μηνών κατ' ανώτατον όριον.

Αι αποδοχαί του διαιτητού θέλουσι καθορισθή υπό του Συμβουλίου της Κοινωνίας των Εθνών και επιβαρύνει μετά των λοιπών εξόδων της διαιτησίας τα ενδιαφερόμενα Μέρη.

Αι αποφάσεις του διαιτητού θα ώσιν αμετάκλητοι. Η προσφυγή εις τον ειρημένον διαιτητήν δεν θα αναστέλλη την πληρωμήν των ετησίων χρεωλυτικών δόσεων.

Άρθρον 48.

Τα Κράτη, εκτός της Τουρκίας, μεταξύ των οποίων θέλει κατανεμηθή το Δημόσιον Οθωμανικόν Χρέος, ως τούτο καθορίζεται εν τω Μέρει Α' του συνημμένου τω παρόντι Τμήματι Πίνακος, οφείλουσιν, εντός προθεσμίας τριών μηνών από της γενησομένης κατά τας διατάξεις του άρθρου 47 κοινοποιήσεως του αναλογούντος ενι εκάστω τούτων μέρους εκ των εν τω ρηθέντι άρθρω προβλεπομένων ετησίων βαρών, να παράσχωσιν εις το Συμβούλιον του Χρέους ικανάς εγγυήσεις προς εξασφάλισιν της πληρωμής του μεριδίου αυτών.

Εν η περιπτώσει αι εγγυησεις αύται δεν ήθελον δοθή εντός της ως άνω προθεσμίας, η εν περιπτώσει διαφωνίας ως προς το κατάλληλον των δοθεισών εγγυήσεων, πάσα Κυβέρνησις υπογράψασα την παρούσαν Συνθήκην δύναται να αναφέρηται εις το Συμβούλιον της Κοινωνίας των Εθνών.

Το Συμβούλιον της Κοινωνίας των Εθνών θα δύναται να αναθέτη εις τους διεθνείς οικονομικούς οργανισμούς, τους υφισταμένους εν ταις χώραις, εκτός της Τουρκίας, μεταξύ των οποίων κατανέμεται το χρέος, την είσπραξιν των προσόδων αίπινες εδόθησαν ως εγγύησις. Αι αποφάσεις του Συμβουλίου της Κοινωνίας των Εθνών θα ώσιν αμετάκλητοι.

Άρθρον 49.

Εντός ενός μηνός, αφ' ης ημέρας ήθελε καθορισθή οριστικώς, συμφώνως προς τας διατάξεις του άρθρου 47, το ποσόν των ετησίων χρεωλυτικών δόσεων το αναλογούν εκάστω των ενδιαφερομένων Κρατών, θέλει συνέλθει εν Παρισίοις Επιτροπή όπως ορίση τον τρόπον της κατανομής του ονομαστικού κεφαλαίου του Δημοσίου Οθωμανικού Χρέους, ως τούτο καθορίζεται εν τω Μέρει Α' του συνημμένου τω παρόντι Τμήματι Πίνακος. Η κατανομή αύτη θέλει γίνει κατά την αυτήν αναλογία την εφαρμοσθείσαν επί της διανομής των ετησίων χρεωλυτικών δόσεων, λαμβανομένων υπ' όψει των όρων των συμβάσεων δανείων ως και των διατάξεων του παρόντος Τμήματος.

Η εν τω 1ω εδαφίω προβλεπομένη Επιτροπη θα απαρτίζηται εξ ενός αντιπροσώπου της Τουρκικής Κυβερνήσεως, ενός αντιπροσώπου του Συμβουλίου του Δημοσίου Οθωμανικού Χρέους, ενός αντιπροσώπου των Δανείων, εκτός του

Ηνοποποιημένου και των Τουρκικών Λαχειοφόρων Ομολογιών, ως και του αντιπροσώπου, ον εν έκαστον των ενδιαφερομένων Κρατών έχει το δικαίωμα να διορίση. Παν ζήτημα, εφ' ου η Επιτροπή δεν ήθελε καταλήξει εις συμφωνίαν, θα παραπέμπηται εις τον υπό του άρθρου 47, εδάφιον 4, προβλεπόμενον διαιτητήν.

Εν η περιπτώσει τη Τουρκία ήθελεν αποφασίσει να εκδώση νέους τίτλους εκπροσωπούντας το αναλογούν αυτή μέρος, ο καταμερισμός του κεφαλαίου του Χρέους θα γίνη εν πρώτοις, όσον αφορά την Τουρκίαν, υπό συμβουλίου αποτελουμένου εκ του αντιπροσώπου της Τουρκικής Κυβερνήσεως, του αντιπροσώπου του Συμβουλίου του Δημοσίου Οθωμανικού Χρέους και του αντιπροσώπου των Δανείων, εκτός του Ηνοποποιημένου και των Λαχειοφόρων Τουρκικών Ομολογιών. Οι νεωστί εκδοθέντες τίτλοι θα παραδίδωνται εις την Επιτροπήν, ήτις θα μεριμνήση περί της παραδόσεως αυτών εις τους κατόχους, υπό όρους πιστοποιούντας την απαλλαγήν της Τουρκίας ως και το δικαίωμα των κατόχων έναντι των λοιπών Κρατών άτινα επιβαρύνονται δια μέρος του Δημοσίου Οθωμανικού Χρέους. Οι εκδοθέντες τίτλοι, οι εκπροσωπούντες το μερίδιον εκάστου Κράτους επί του Δημοσίου Οθωμανικού Χρέους, θα ώσιν απηλλαγμένοι εν τοις χώραις των Υψηλών Συμβαλλομένων Μερών παντός δικαιώματος χαρτοσήμου ή λοιπών τελών, άτινα θα συνεπήγετο η ρηθείσα έκδοσις.

Η πληρωμή των επιβαρυνουσών έκαστον ενδιαφερόμενον Κράτος ετησίων χρεωλυτικών δόσεων δεν δύναται να αναβληθή συνεπεία των διατάξεων του παρόντος άρθρου των αφορωσών εις την κατανομήν του ονομαστικού κεφαλαίου.

Άρθρον 50.

Η κατανομή των εν τω άρθρω 47 προβλεπομένων ετησίων βαρών ως και η του ονομαστικού κεφαλαίου του Δημοσίου Οθωμανικού Χρέους, περί ου το άρθρον 49, θέλουσι γίνει ως εξής:

1όν Τα προ της 17ης Οκτωβρίου 1912 δάνεια και τα συναφή προς αυτά βάρη θέλουσι κατανεμηθή μεταξύ της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, ως αύτη υφίστατο κατόπιν των Βαλκανικών πολέμων του 1912-1913, των Βαλκανικών Κρατών υπέρ των απεσπάσθη έδαφος εκ της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας συνεπεία των ρηθέντων πολέμων, και των Κρατών εις ά παρεχωρήθησαν οι εν

τοις άρθροις 12 και 15 της παρούσης Συνθήκης αναφερόμεναι νήσοι. Αι εδαφικά μεταβολαί, οι επελθούσαι αφ' ης ετέθησαν εν ισχύι οι τερματίσασαι τους πολέμους τούτους Συνθήκαι ή αι μεταγενέστεραι τοιαύται, θέλουσι ληφθή υπ' όψιν.

2ον Το παραμένον εις βάρος της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας μετά την πρώτην ταύτην διανομήν υπόλοιπον των δανείων και το υπόλοιπον των συναφών προς αυτά ετησίων χρεωλυτικών δόσεων, ηξημένα δια των δανείων των συνομολογηθέντων υπό της ειρημένης Αυτοκρατορίας μεταξύ της 17ης Οκτωβρίου 1912 και της 1ης Νοεμβρίου 1914, ως και των συναφών προς ταύτα ετησίων χρεωλυτικών δόσεων, θα κατανεμηθώσι μεταξύ της Τουρκίας, των νεωστί εν Ασία δημιουργηθέντων Κρατών, υπέρ των απεσπασθη έδαφος εκ της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας δυνάμει της παρούσης Συνθήκης, και του Κράτους εις ο παρεχωρήθη το εν τω τελευταίω εδαφίω του άρθρου 46 της Συνθήκης ταύτης αναφερόμενον έδαφος.

Η κατανομή του κεφαλαίου θα γίνη δι' έκαστον δάνειον επί του ποσού του υφισταμένου κατά την έναρξιν της ισχύος της παρούσης Συνθήκης κεφαλαίου.

Άρθρον 51.

Το ποσόν του αναλογούντος εκάστω ενδιαφερόμενω Κράτει μέρους εκ των ετησίων υποχρεώσεων του Δημοσίου Οθωμανικού Χρέους συνεπεία της εν τω άρθρω 50 προβλεπομένης κατανομής, θέλει καθορισθή ως εξής:

1όν Όσον αφορά εις την προβλεπομένην εν τη 1η παραγράφω του άρθρου 50 κατανομήν, θέλει εν πρώτοις καθορισθή το μέρος το βαρύνον το σύνολο των εν τοις άρθροις 12 και 15 αναφερομένων νήσων και των εκ της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας αποσπασθέντων εδαφών συνεπεία των Βαλκανικών πολέμων. Το μέρος τούτο δέον να έχη, εν σχέσει προς το ολικόν ποσόν των διανεμητέων ετησίων χρεωλυτικών δόσεων συμφώνως προς τας διατάξεις του άρθρου 50, την αυτήν αναλογίαν ην και ο μέσος όρος των ολικών προσόδων των προαναφερομένων νήσων και εδαφών, ομού λαμβανομένων, προς τον μέσον όρον των ολικών προσόδων της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας κατά τα οικονομικά έτη 1910-1911 και 1911 -1912, συμπεριλαμβανομένου του προϊόντος των επιβληθέντων τω 1907 προσθέτων τελωνειακών δασμών.

Το ούτω καθοριζόμενον ποσόν θέλει μετά ταύτα κατανεμηθή μεταξύ των Κρατών εις ά παρεχωρήθησαν τα εν τω προηγουμένω εδαφίω αναφερόμενα εδάφη, το δε μέρος, όπερ συνεπώς θα επιβαρύνη εν έκαστον των Κρατών τούτων, δέον να έχη, ως προς το κατανεμηθέν μεταξύ αυτών ολικόν ποσόν, την αυτήν αναλογίαν, οίαν έχει ο μέσος όρος των προσόδων του εις έκαστον Κράτος παραχωρηθέντος εδάφους προς τον μέσον όρον των ολικών προσόδων κατά τα οικονομικά έτη 1910-1911 και 1911-1912 του συνόλου των εδαφών, άτινα απεσπάσθησαν εκ της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας συνεπεία των Βαλκανικών πολέμων, και των εν τοις άρθροις 12 και 15 αναφερομένων νήσων. Εν τω υπολογισμώ των εν τω παρόντι εδαφίω προβλεπομένων προσόδων δεν θα ληφθώσιν υπ' όψιν αι εισπράξεις των τελωνείων.

2ον Όσον αφορά τα αποσπώμενα εκ της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας εδάφη δυνάμει της παρούσης Συνθήκης, συμπεριλαμβανομένου και του εδάφους εις ο αφορά το τελευταίον εδάφιον του άρθρου 46, το ποσόν του αναλογούντος εκάστω ενδιαφερομένω Κράτει μεριδίου, δέον να έχη, εν σχέσει προς το ολικόν ποσόν των ετησίων χρεωλυτικών δόσεων, των κατανημητέων συμφώνως ταις διατάξεσι της 2ας παραγράφου του άρθρου 50, την αυτήν αναλογίαν, ην παρουσιάζει ο μέσος όρος των προσόδων του αποσπώμενου εδάφους προς τον μέσον όρον των ολικών προσόδων της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας κατά τα οικονομικά έτη 1910-1911 και 1911-1912 (συμπεριλαμβανομένου του προϊόντος των επιβληθέντων τω 1907 προσθέτων τελωνειακών δασμών), μειωμένων κατά το αναλογούν μέρος εις τα εν τη 1η παραγράφω αναφερόμενα εδάφη και τας νήσους.

Άρθρον 52.

Αι προβλεπόμεναι προκαταβολαί εν τω Μέρει Β' του συνημμένου τω παρόντι Τμήματι Πίνακος, θα κατανεμηθώσι μεταξύ της Τουρκίας και των εν τω άρθρω 46 αναφερομένων Κρατών, υπό τους εξής όρους:

1ον Όσον αφορά εις τας προβλεπομένας εν τω πινάκι προκαταβολάς, αίτινες υφίσταντο κατά την 17ην Οκτωβρίου 1912, το ποσόν του μη καταβληθέντος κεφαλαίου, αν υπάρχη τοιούτον, κατά την έναρξιν της ισχύος της παρούσης Συνθήκης, ως και οι λήξαντες τόκοι από των εν τω πρώτω εδαφίων του άρθρου 53 αναφερομένων προθεσμιών και αι γενόμεναι πληρωμαί από των προθεσμιών

τούτων, θα κατανεμηθώσι συμφώνως προς τας διατάξεις της 1ης παραγράφου του άρθρου 50 και της 1ης παραγράφου του άρθρου 51.

2ον Όσον αφορά το αναλογούντα εις την Οθωμανικήν Αυτοκρατορίαν ποσά, συνεπεία της πρώτης ταύτης κατανομής, και τας προβλεπομένας εν τω πίνακι προκαταβολάς, αίτινες συνήφθησαν υπό της ειρημένης Αυτοκρατορίας μεταξύ της 17ης Οκτωβρίου 1912 και της 1ης Νοεμβρίου 1914, το ποσόν του μη καταβληθέντος κεφαλαίου, εάν τυχόν υπάρχη κατά την έναρξιν της ισχύος της παρούσης Συνθήκης, ως και οι λήξαντες από της 1ης Μαρτίου 1920 τόκοι και αι γενόμεναι από της προθεσμίας ταύτης πληρωμαί, θα κατανεμηθώσι συμφώνως προς τας διατάξεις της 2ας παραγράφου του άρθρου 50 και της 2ας παραγράφου του άρθρου 51.

Το Συμβούλιον του Δημοσίου Οθωμανικού Χρέους οφείλει, εντός τριών μηνών από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης, να καθορίση το εκάστω των ενδιαφερομένων Κρατών αναλογούν μέρος εκ των ως είρηται προκαταβολών και να φέρη εις γνώσιν αυτών το ποσόν τούτο.

Τα ποσά, δι' ων επεβαρνώθησαν τα λοιπά εκτός της Τουρκίας κράτη, θα καταβάλλονται υπ' αυτών εις το Συμβούλιον του Χρέους και θα πληρώνωνται υπό του τελευταίου τούτου εις τους πιστωτάς ή θα φέρωνται υπ' αυτόν εις πίστωσιν της Τουρκικής Κυβερνήσεως μέχρι του ποσού των γενομένων πληρωμών υπό της Τουρκίας είτε λόγω τόκων, είτε λόγω καταβολών δια λογαριασμόν των ειρημένων Κρατών.

Αι εν τω προηγουμένω εδαφίω προβλεπόμεναι καταβολαί θα γίνωνται δια πέντε ίσων ετησίων δόσεων από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης. Το μέρος των πληρωμών τούτων, όπερ δέον να καταβληθή εις τους πιστωτάς της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, θα φέρη τους εν τοις συμβολαίοις των προκαταβολών συνομολογηθέντας τόκους. Το αναλογούν εις το Τουρκικόν Κράτος μέρος θα καταβληθή απόκως.

Άρθρον 53.

Αι ετήσiai χρεωλυτικάί δόσεις των δανείων του Δημοσίου Οθωμανικού Χρέους, ως τούτο καθορίζεται εν τω Μέρει Α' του συνημμένου τω παρόντι Τμήματι

Πίνακος, αι οφειλόμεναι υπό των κρατών, υπέρ των απεσπασθη έδαφος εκ της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας συνεπεία των Βαλκανικών πολέμων, θα ώσιν απαιηται από της ενάρξεως της ισχύος των Συνθηκών δυνάμει των οποίων μετεβιβάσθησαν τα εδάφη ταύτα εις τα ειρημένα Κράτη. Όσον αφορά εις τας εν τω άρθρω 12 αναφερομένας νήσους, το χρεωλύσιον θα η απαιητόν από της 1/14ης Νοεμβρίου 1913, όσον δ' αφορά τας εν τω άρθρω 15 νήσους, από της 1 Της Οκτωβρίου 1912.

Αι οφειλόμεναι χρεωλυτικά δόσεις υπό των νεωσί δημιουργηθέντων Κρατών εν τοις αποσπώμενου. της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας ασιατικούς εδάφει δυνάμει της παρούσης Συνθήκης και υπό του Κράτους εις ο παρεχωρήθη το εν τω τελευταίω εδαφίω του άρθρου 46 έδαφος, θα ώσιν απαιηται από της 1ης Μαρτίου 1920.

Άρθρον 54.

Τα εν τω Μέρει Α' του συνημμένου τω παρόντι Τμήματι Πίνακος απαριθμούμενα έντοκα γραμμάτια του 1911, 1912 και 1913, θέλουσι πληρωθή μετά των συμφωνηθέντων τόκων, εντός δέκα ετών εν τοις συμβολαίοις οριζομένων προς πληρωμήν προθεσμιών.

Άρθρον 55.

Τα εν τω άρθρω 46 αναφερόμενα Κράτη, συμπεριλαμβανομένης και της Τουρκίας, θα καταβάλωσιν εις το Συμβούλιον του Δημοσίου Οθωμανικού Χρέους τας ετησίας χρεωλυτικές δόσεις αίτινες αφορώσιν εις το Δημόσιον Οθωμανικόν Χρέος, ως τούτο καθορίζεται εν τω συνημμένω των παρόντι Τμήματι Πίνακι, και αι οποίαι, επιβαρύνουσαι αυτά και καταστάσαι απαιηται από των εν τω άρθρω 53 προβλεπομένων χρονολογιών, καθυστερούνται. Η πληρωμή αυτή θέλει γίνει ατόκως δι' είκοσιν ίσων ετησίων δόσεων από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης.

Το ποσόν των ετησίων χρεωλυτικών δόσεων των καταβαλλομένων υπό των λοιπών, πλην της Τουρκίας, Κρατών εις το Συμβούλιον του Χρέους, θα φέρηται υπό του Συμβουλίου τούτου, μέχρι συμπληρώσεως των υπό της Τουρκίας καταβληθέντων ποσών δια λογαριασμόν των εφημένων Κρατών, εις μείωσιν των

καθυστερουμένων ποσών άτινα ήθελεν ακόμη οφείλει η Τουρκία.

Άρθρον 56.

Το Διοικητικόν Συμβούλιον του Δημοσίου Οθωμανικού Χρέους δεν θα περιλάβη πλέον αντιπροσώπους των γερμανών, αυστριακών και ούγγρων κατόχων.

Άρθρον 57.

Επί του εδάφους των Υψηλών Συμβαλλομένων Μερών, αι προθεσμίαι προσαγωγής των τοκομεριδίων των δανείων και των προκαταβολών του Δημοσίου Οθωμανικού Χρέους και των οθωμανικών δανείων του 1855, 1891 και 1894, των ηγγυημένων διά του φόρου της Αιγύπτου, και αι προθεσμίαι προσαγωγής των κληρωθέντων τίτλων των ειρημένων δανείων προς εξόφλησιν, θα θεωρηθώσιν ως ανασταλείσαι από της 29ης Οκτωβρίου 1914 μέχρι της λήξεως τριών μηνών από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης.

ΤΜΗΜΑ Β'

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Άρθρον 58.

Η Τουρκία αφ' ενός, και αι λοιπαί συμβαλλόμεναι Δυνάμεις (εξαιρέσει της Ελλάδος) αφ' εταίρου, παραιτούνται αμοιβαίως πάσης χρηματικής απαιτήσεως δια τας απωλείας η ζημίας ας η Τουρκία και αι ειρημέναι Δυνάμεις ως και οι υπήκοοι αυτών (συμπεριλαμβανομένων των νομικών προσώπων) υπέστησαν κατά την από 1ης Αυγονστου 1914 μέχρι της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης περίοδον, είτε συνεπεία πολεμικών πράξεων, είτε εκ μέτρων επιτάξεως, μεσεγγυήσεως, διαθέσεως ή δημεύσεως.

Ουχ ήττον, η προηγουμένη διάταξις δεν θίγει τας διατάξεις του Μέρους Γ (Οικονομικοί όροι) της παρούσης Συνθήκης.

Η Τουρκία παραιτείται υπέρ των λοιπών συμβαλλομένων Δυνάμεων (εξαιρέσει της Ελλάδος) παντός δικαιώματος επί των εις χρυσόν ποσών, άτινα μετεβιβάσθησαν υπό της Γερμανίας και της Αυστρίας δυνάμει του άρθρου 259 εδ.

1. της Συνθήκης Ειρήνης της 2ης Ιουνίου 1919 μετά της Γερμανίας και του άρθρου 210 εδ. 1. της Συνθήκης Ειρήνης της 10ης Σεπτεμβρίου 1919 μετά της Αυστρίας.

Ακυρούνται πάσαι αι υποχρεώσεις πληρωμής, δι' ων έχει επιβαρυνθή το Διοικητικό Συμβούλιον του Δημοσίου Οθωμανικονύ Χρέους είτε δυνάμει της Συμβάσεως της 20ης Ιουνίου 1331 (3 Ιουλίου 1915) της αφορώσης εις το τουρκικόν χαρτονόμισμα της πρώτης εκδόσεως, είτε δυνάμει του επί των χαρτονομισμάτων τούτων οπισθογράφου κειμένου.

Η Τουρκία αποδέχεται επίσης να μη ζητήσει παρά της Βρετανικής Κυβερνήσεως ή παρά των υπηκόων αυτής την απόδοσιν των πληρωθέντων ποσών δια τα πολεμικά σκάφη, άτινα παρηγγέλθησαν εν Αγγλία υπό της Οθωμανικής Κυβερνήσεως και επετάχθησαν υπό της Βρετανικής Κυβερνήσεως κατά το 1914, παραιτουμένη πάσης εκ του λόγου τούτου απαιτήσεως.

Άρθρον 59.

Η Ελλάς αναγνωρίζει την υποχρέωσιν αυτής όπως επανορθώση τας προξενηθείσας εν Ανατολία ζημίας εκ πράξεων του ελληνικού στρατού ή της ελληνικής διοικήσεως αντιθέτων προς τους νόμους του πολέμου.

Εξ άλλου η Τουρκία, λαμβάνουσα υπ' όψιν την οικονομικήν κατάστασιν της Ελλάδος, ως αύτη προκύπτει εκ της παρατάσεως του πολέμου και των συνεπειών αυτού, παραιτείται οριστικώς πάσης απαιτήσεως κατά της Ελληνικής Κυβερνήσεως περί επανορθώσεων.

Άρθρον 60.

Τα Κράτη, υπέρ ων απεσπάσθη ή αποσπάται έδαφος εκ της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, είτε συνεπεία των Βαλκανικών πολέμων, είτε δυνάμει της παρούσης Συνθήκης, θα αποκτήσωσιν άνευ ανταλλάγματος πάσαν ιδιοκτησίαν της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας κειμένην εν τω εδάφει τούτω.

Εννοείται ότι οι δυνάμει των Αυτοκρατορικών διαταγμάτων της 26ης Αυγούστου 1324 (8 Σεπτεμβρίου 1908) και 20ης Απριλίου 1325 (2 Μαΐου 1909) μεταβιβασθείσαι εκ του Αυτοκρατορικού Ταμείου εις το Κράτος ιδιοκτησίαι, ως και αι κατά την 30ην Οκτωβρίου 1918 διατελούσαι υπό την διαχείρισιν του

Αυτοκρατορικού Ταμείου επ' ωφελεία δημοσίας υπηρεσίας, περιλαμβάνονται μεταξύ των εν τω προηγούμενω εδαφίω αναφερομένων ιδιοκτησιών των ειρημένων Κρατών υποκαθισταμένων εις την Οθωμανικήν Κυβέρνησιν όσον αφορά τας ιδιοκτησίας ταύτας και υποχρεουμένων να σεβασθώσι τα επ' αυτών συνεστημένα Βακούφια.

Η αναφεύσα διαφορά μεταξύ της Ελληνικής Κυβερνήσεως και της Τουρκικής ως προς τας ιδιοκτησίας τας μεταβιβασθείσας εκ του Αυτοκρατορικού Ταμείου εις το Κράτος και κειμένας εντός των περιελθόντων εις την Ελλάδα εδαφών της πρώην Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, είτε συνεπεία των Βαλκανικών πολέμων, είτε μεταγεστέρως, θα υποβληθή, επί τη βάσει συνομολογησομένου συνυποσχετικού, εις Διαιτητικόν Δικαστήριον εν Χάγη, συμφώνως προς το συνημμένον τη Συνθήκη των Αθηνών της 1/14ης Νοεμβρίου 1913, υπ' αριθ. 2, ειδικόν Πρωτόκολλον.

Αι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν θέλουσι μεταβάλει την νομικήν φύσιν των επ' ονόματι του Αυτοκρατορικού Ταμείου εγγεγραμμένων και υπό την διαχείρισιν αυτού διατελεσασών ιδιοκτησιών, των μη αναφερομένων εν τοις εδαφίοις 2 και 3 του παρόντος άρθρου.

Άρθρον 61.

Οι διακαιούχοι πολιτικών και στρατιωτικών συντάξεων, οίτινες εγένοντο δυνάμει της παρούσης Συνθήκης υπήκοοι άλλου τινός Κράτους, εκτός της Τουρκίας, ουδεμίαν θα δύνανται να ασκήσωσι, λόγω των συντάξεων τούτων, απαίτησιν κατά της Τουρκικής Κυβερνήσεως.

Άρθρον 62.

Η Τουρκία αναγνωρίζει την μεταβίβασιν πασών των πιστώσεων, ας έχουσιν εναντίον αυτής η Γερμανία, η Αυστρία, η Βουλγαρία και η Ουγγαρία συμφώνως προς το άρθρον 261 της εν Βερσαλλίαις συνομολογηθείσης τη 28η Ιουνίου 1919 Συνθήκης Ειρήνης μετά της Γερμανίας και προς τα αντίστοιχα άρθρα των Συνθηκών Ειρήνης της 10ης Σεπτεμβρίου 1919 μετά της Αυστρίας, της 27ης Νοεμβρίου 1919 μετά την Βουλγαρίας και της 4ης Ιουνίου 1920 μετά της Ουγγαρίας.

Αι λοιπαί συμβαλλόμεναι Δυνάμεις συμφωνούσιν όπως απαλλάξωσι την Τουρκίαν των επιβαρυνόντων ταύτην, εκ του λόγου τούτου, χρεών.

Αι πιστώσεις ας η Τουρκία έχει εναντίον της Γερμανίας, της Αυστρίας, της Βουλγαρίας και της Ουγγαρίας μεταβιβάζονται ωσαύτως εις τας ειρημένας συμβαλλομένας Δυνάμεις.

Άρθρον 63.

Η Τουρκική Κυβέρνησις, εκ συμφώνου μετά των λοιπών συμβαλλομένων Δυνάμεων, δηλοί ότι απαλλάσσει την Γερμανικήν Κυβέρνησιν της αναληφθείσης υπ' αυτῆς διαρκούντος του πολέμου υποχρέωσης, όπως αποδέχεται γραμμάτια εκδεδομένα υπό της Τουρκικής Κυβερνήσεως, εφ' ωρισμένη τιμή συναλλάγματος, προς πληρωμήν εξαχθησομένων εκ Γερμανίας εις Τουρκίαν εμπορευμάτων μετά τον πόλεμον

ΜΕΡΟΣ Γ' ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΙ ΟΡΟΙ

Άρθρον 64.

Εν τω παρόντι Μέρει, η έκφρασις "Σύμμαχοι Δυνάμεις" δηλοί τας συμβαλλομένας Δυνάμεις, εκτός της Τουρκίας ο όρος "Σύμμαχοι υπήκοοι" περιλαμβάνει τα φυσικά πρόσωπα, τας εταιρείας, τους συνεταιρισμούς και τα ιδρύματα τα υπαγόμενα εις τας συμβαλλομένας δυνάμεις, εκτός της Τουρκίας, ή εις Κράτος ή έδαφος διατελούν υπό το προτεκτοράτον μιας των ειρημένων Δυνάμεων.

Των διατάξεων του παρόντος Μέρους, των αφορωσών εις τους "Συμμάχους υπηκόους", θα επωφελώνται τα πρόσωπα, άτινα, μη όντα υπήκοοι των Συμμάχων Δυνάμεων, υπήχθησαν υπό των οθωμανικών Αρχών, λόγω της προστασίας ης πράγματι απήλαυον εκ μέρους των ειρημένων Δυνάμεων, εις το αυτό καθεστώς, εις ο και οι Σύμμαχοι υπήκοοι, και υπέστησαν ως εκ τούτου ζημίας.

ΤΜΗΜΑ Α'

ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΙ, ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ

Άρθρον 65.

Αι περιουσίαι, τα δικαιώματα και συμφέροντα, τα υφιστάμενα εισέτι και δυνάμενα να εξακριβωθώσιν επί των εδαφών άτινα παραμένουσι τουρκικά κατά την έναρξιν της ισχύος της παρούσης Συνθήκης, ανήκοντα δε εις πρόσωπα άτινα ήσαν Σύμμαχοι υπήκοοι κατά την 29ην Οκτωβρίου 1914, θέλουσιν αμέσως αποδοθή εις τους δικαιούχους, εν η ευρίσκονται καταστάσει.

Αντιστοίχως αι εις τούρκους υπηκόους ανήκουσαι περιουσίαι, δικαιώματα και συμφέροντα, αι εισέτι υφιστάμεναι και δυνάμεναι να εξακριβωθώσιν επί των εδαφών των διατελούντων υπό την κυριαρχίαν ή το προτεκτοράτον των Συμμάχων Δυνάμεων κατά την 29ην Οκτωβρίου 1914, ή επί των αποσπασθέντων της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας εδαφών συνεπεία των Βαλκανικών πολέμων και υπαγομένων σήμερον υπό την κυριαρχίαν των ειρημένων Δυνάμεων, θέλουσι αμέσως αποδοθή εις τους δικαιούχους εις ην κατάστασιν ευρίσκονται. Το αυτό θέλει εφαρμοσθή ως προς τας περιουσίας, δικαιώματα και συμφέροντα τας ανηκούσας εις τούρκους υπηκόους εκ των αποσπασθέντων εκ της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας εδαφών δυνάμει της παρούσης Συνθήκης, και αίτινες τυχόν απετέλεσαν αντικείμενον εκκαθαρίσεως ή οιουδήποτε άλλου εξαιρετικού μέτρου εκ μέρους των Αρχών των Συμμάχων Δυνάμεων.

Αι επί εδάφους αποσπασμένου της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας δυνάμει της παρούσης Συνθήκης κείμεναι περιουσίαι, δικαιώματα και συμφέροντα αίτινες, γενόμενοι αντικείμενον εξαιρετικού τίνος πολεμικού μέτρου εκ μέρους της Οθωμανικής Κυβερνήσεως, ευρίσκονται ήδη εις χείρας της συμβαλλόμενης Δυνάμεως της ασκούσης εξουσίαν επί του εδάφους τούτου και δύνανται να εξακριβωθώσι, θέλουσιν αποδοθή εις τον νόμιμον αυτών κύριον, εις ην κατάστασιν ευρίσκονται. Το αυτό θέλει εφαρμοσθή ως προς τα ακίνητα, άτινα έχουσι τυχόν εκκαθαρισθή υπό της συμβαλλομένης Δυνάμεως της ασκούσης εξουσίαν επί του εδάφους τούτου. Πάσα άλλη διεκδίκησις μεταξύ ιδιωτών θα υποβάλληται εις τα αρμόδια τοπικά δικαστήρια.

Πάσα διαφορά σχετική προς την ταυτότητα ή την απόδοσιν των αιτουμένων περιουσιών θα υποβάλληται εις το προβλεπόμενον υπό του Τμήματος Ε' του παρόντος Μέρους Μικτόν Διαιτητικόν Δικαστήριον.

Άρθρον 66.

Προς εκτέλεσιν των διατάξεων του άρθρου 65, εδάφια 1 και 2, τα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη θα αποκαταστήσωσι, δια της ταχυτέρας διαδικασίας, τους δικαιούχους εις τας περιουσίας, δικαιώματα και συμφέροντα αυτών, ελευθέρας των βαρών ή δουλειών, αίτινες τυχόν επεβλήθησαν επί τούτων άνευ της συγκαταθέσεως των ειρημένων δικαιούχων. Η Κυβέρνησις της ενεργούσης την απόδοσιν Δυνάμεως θα μεριμνήση περί της αποζημιώσεως των τρίτων, οίτινες τυχόν απέκτησαν αμέσως ή εμμέσως δικαιώματα ένταντι της ειρημένης Κυβερνήσεως και ους θα εξημίου ή απόδοσις αύτη.

Αι δυνάμεναι να αναφυώσι διαφοραί ως προς την εν λόγω αποζημίωσιν θα υπάγονται εις την αρμοδιότητα δικαστηρίων του κοινού δικαίου.

Εν πάση άλλη περιπτώσει, απόκειται εις τους ζημιουμένους τρίτους να στραφώσι κατά του υπαιτίου, όπως αποζημιωθώσιν.

Επί τω τέλει τοντω, πάσα πράξις διαθέσεως ή άλλα εξαιρετικά μέτρα πολέμου, εις ά τα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη έχουσι τυχόν προβή ως προς τας εχθρικής περιουσίας, δικαιώματα και συμφέροντα, θα αρθώσι και ανασταλώσιν αμέσως, εφ' όσον πρόκειται περί μήπω περατωθείσης εισέτι εκκαθαρίσεως. Οι αιτούντες ιδιοκτήται θέλουσιν ικανοποιηθή δια της αμέσου αποδόσεως των περιουσιών, δικαιωμάτων και συμφερόντων αυτών, ευθύς ως ταύτα εξακριβωθώσιν.

Εν η περιπτώσει, κατά την υπογραφήν της παρούσης Συνθήκης, αι περιουσίαι, τα δικαιώματα και συμφέροντα, ων η απόδοσις προβλέπεται υπό του άρθρου 65, έχουσι τυχόν εκκαθαρισθή υπό των Αρχών μιας των Υψηλών Συμβαλλομένων Δυνάμεων, η Δύναμις αύτη θα απαλλαγή της προς απόδοσιν των ειρημένων περιουσιών, δικαιωμάτων και συμφερόντων υποχρεώσεως, δια της πληρωμής εις τον ιδιοκτήτην του προϊόντος της εκκαθαρίσεως. Εν η περιπτώσει το εν τω Τμήματι Ε' προβλεπόμενον Μικτόν Διαιτητικόν Δικαστήριον επί τη αιτήσει του ιδιοκτήτου, ήθελε κρίνει ότι η εκκαθάρισις δεν εγένετο υπό συνθήκας εξασφαλιζούσας την πραγματοποίησιν δικαίου τιμήματος, δύναται το δικαστήριον, ελλείψει συμφωνίας μεταξύ των μερών, να αύξηση το προϊόν της εκκαθαρίσεως καθ' ό ποσόν ηθελε κρίνει δίκαιον, αι ειρημέναι περιουσίαι, δικαιώματα και

συμφέροντα θα αποδοθώσιν, εάν η πληρωμή δεν συνετελέσθη εντός προθεσμίας δύο μηνών από της μετά του ιδιοκτητου συμφωνίας ή της αποφάσεως του ως άνω Μικτον Διαιτητικού Δικαστηρίου.

Άρθρον 67.

Η Ελλάς, η Ρουμανία, το Σερβο-Κροατο-Σλοβενικόν Κράτος αφ' ενός, και η Τουρκία αφ' ετέρου, αναλαμβάνουσι την υποχρέωσιν να διευκολύνωσιν αμοιβαίως, είτε δια καταλλήλων διοικητικών μέτρων, είτε δια της παραδόσεως παντός σχετικού εγγράφου, την επί του εδάφους αυτών ανεύρεσιν και απόδοσιν των πάσης φύσεως κινητών, άτινα, αφαιρεθέντα, κατασχθέντα ή μεσεγγυηθέντα υπό των στρατευμάτων ή των διοικητικών αυτών αρχών επί του εδάφους της Τουρκίας ή αντιστοίχως επί του εδάφους της Ελλάδος, της Ρουμανίας και του Σερβο-Κροατο-Σλοβενικού Κράτους, ευρίσκονται ηδη επί του εδάφους τούτου.

Η ανεύρεσις και η απόδοσις θα λαβή ωσταύτως χωράν ως προς τα υπό των γερμανικών, αυστρο-ουγγρικών ή βουλγαρικών στρατευμάτων ή διοικητικών αρχών κατασχεθέντα ή μεσεγγυηθέντα ως άνω αντικείμενα επί του εδάφους της Ελλάδος, της Ρουμανίας ή του Σερβο-Κροατο-Σλοβενικού Κράτους, άτινα έχουσι τυχόν παραχωρηθή εις την Τουρκίαν ή εις τους υπηκόους αυτής, ως και δια τα κατασχεθέντα ή μεσεγγυηθέντα αντικείμενα υπό των ελληνικών, ρουμανικών ή σερβικών στρατευμάτων επί του εδάφους της Τουρκίας άτινα τυχόν παρεχωρήθησαν εις την Ελλάδα, την Ρουμανίαν ή το Σερβο-Κροατο-Σλοβενικό Κράτος ή εις τους υπηκόους αυτών.

Αι αφορώσαι την ανεύρεσιν και απόδοσιν ταύτην αιτήσεις θα υποβληθώσιν εντός έξι μηνών από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης.

Άρθρον 68.

Τα χρέη, τα προκύπτοντα εκ συμβολαίων συναφθέντων εν ταις χώραις, αίτινες κατείχοντο εν Τουρκία υπό των Ελληνικών στρατευμάτων, μεταξύ των Ελληνικών Αρχών αφ' ενός, και τούρκων υπηκόων αφ' ετέρου, θα πληρωθώσιν υπό της Ελληνικής Κυβερνήσεως κατά τους εν τοις ειρημένοις συμβολαίοις προβλεπόμενους όρους.

Άρθρον 69.

Ουδείς φόρος, τέλος, ή πρόσθετον δικαίωμα ων απηλλάσσοντο οι Σύμμαχοι υπήκοοι και αι περιουσίαι αυτών, δυνάμει του καθεστώτος υφ' ό διτέλουν κατά την 1ην Αυγούστου 1914, θέλει εισπραχθή παρά των υπηκόων τούτων ή επί των περιουσιών αυτών, έναντι χρήσεων προγενεστέρων του 1922-1923.

Εν ή περιπτώσει εισεπράχθησαν ποσά μετά την 15ην Μαΐου 1923, έναντι των προ του 1922-1923 χρήσεων, θέλουσι ταύτα αποδοθή εις τους δικαιούχους άμα τη ενάρξει της ισχύος της παρούσης Συνθήκης.

Ουδεμία απαίτησις δύναται να εγερθή ως προς τα προ της 15ης Μαΐου 1923 εισπραχθέντα ποσά.

Άρθρον 70.

Αι επί των άρθρων 65, 66 και 69 βασιζόμεναι αιτήσεις δέον να υποβάλλωνται εις τας αρμοδίας αρχάς εντός προθεσμίας έξι μηνών, ελλείψει δε συμφωνίας, εις το Μικτόν Διαιτητικόν Διαστήριον εντός δώδεκα μηνών από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης.

Άρθρον 71.

Αι υπό της Βρεττανικής Αυτοκρατορίας, της Γαλλίας, της Ιταλίας, της Ρουμανίας και του Σερβο-Κροατο-Σλοβενικού Κράτους ή των υπηκόων αυτών εγερθείσαι απαιτήσεις ή αγωγαί κατά της Οθωμανικής Κυβερνήσεως, προ της 29ης Οκτωβρίου 1914, εν σχέσει προς τας περιουσίας, τα δικαιώματα και συμφέροντα αυτών, δεν θέλουσι ποσώς θιγή εκ των διατάξεων του παρόντος Τμήματος. Το αυτό ισχύει και ως προς τας απαιτήσεις ή αγωγάς αίτινες ηγέρθησαν υπό της Οθωμανικής Κυβερνήσεως ή των υπηκόων αυτής κατά της Βρεττανικής, Γαλλικής, Ιταλικής, Ρουμανικής και Σερβο-Κροατο-Σλοβενικής Κυβερνήσεως ή των υπηκόων αυτών. Αι απαιτησεις η αγωγαί αύται θέλουσι συνεχισθή κατά της Τουρκικής Κυβερνήσεως και των αναφερομένων εν τω παρόντι άρθρω λοιπών Κυβερνήσεων υπό τους αυτούς όρους, λαμβανομένης όμως υπ' όψει της καταργήσεως των Διομολογήσεων.

Άρθρον 72.

Αι επί εδαφών παραμενόντων τουρκικών δυνάμει της παρούσης Συνθήκης, περιουσίαι, δικαιώματα και συμφέροντα, αι ανήκουσαι εις την Γερμανίαν, την Αυστρίαν, την Ουγγαρίαν και την Βουλγαρίαν ή εις τους υπηκόους αυτών, αίτινες δε εγένοντο τυχόν αντικείμενον κατασχέσεως ή κατοχής εκ μέρους των Συμμάχων Κυβερνήσεων προ της ενάρξεως της ισχύος της Συνθήκης ταύτης, θα παραμείνωσιν υπό την κατοχήν των τελευταίων τούτων μέχρι της συνομολογήσεως συμφωνιών μεταξύ των Κυβερνήσεων τούτων και της Γερμανικής, Αυστριακής, Ουγγρικής και Βουλγαρικής Κυβερνήσεως ή των ενδιαφερομένων υπηκόων αυτών. Εάν αι εν λόγω περιουσίαι, δικαιώματα και συμφέροντα εγένοντο αντικείμενον εκκαθαρίσεων, αι εκκαθαρίσεις αύται επικυρούνται.

Εις τα αποσπώμενα εκ της Τουρκίας εδάφη δυνάμει της παρούσης Συνθήκης, αι ασκούσαι την επ' αυτών εξουσίαν Κυβερνήσεις, δύνανται, εντός ενός έτους από της ενάρξεως της ισχύος της Συνθήκης ταύτης, να εκκαθαρίσωσι τας ανήκουσας εις την Γερμανίαν, την Αυστρίαν, την Ουγγαρίαν και την Βουλγαρίαν, ή εις τους υπηκόους αυτών περιουσίας, δικαιώματα και συμφέροντα.

Το προϊόν των εκκαθαρίσεων, είτε αύται συνετελέσθησαν ήδη είτε μη, θέλει καταβληθή εις την Επιτροπήν των Επανορθώσεων την συστηθείσαν δυνάμει της συνομολογηθείσης Συνθηκης Ειρήνης μετά του ενδιαφερομένου Κράτους, εάν αι εκκαθαρισθείσαι περιουσίαι ανήκωσιν εις την Γερμανικήν, Αυστριακήν, Ουγγρικήν ή Βουλγαρικήν Κυβέρνησιν. θα καταβληθή δε απ' ευθείας το προϊόν τούτο εις ιδιόκτητας, εάν αι εκκαθαρισθείσαι περιουσίαι είναι ιδιωτικάί.

Αι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται επί των οθωμανικών ανωνύμων εταιρειών.

Η Τουρκική Κυβέρνησις επ' ουδενί λόγω θα είναι υπεύθυνος δια τα εν τω παρόντι άρθρω αναφερόμενα μέτρα.

ΤΜΗΜΑ Β'

ΣΥΜΒΟΛΑΙΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΙ

Άρθρον 73.

Παραμένουσιν εν ισχύι, υπό την επιφύλαξιν των εν αυτοίς περιεχομένων διατάξεων ως και των όρων της παρούσης Συνθήκης, τα συμβόλαια τα υπαγόμενα εις τας κατωτέρω κατηγορίας και συναφθέντα μεταξύ μερών καταστάντων μεταγενεστερώς πολεμίων, υπό την έννοιαν του άρθρου 82, και προ της εν τω άρθρω τούτω οριζόμενης χρονολογίας:

α) Τα αναφερόμενα εις πώλησιν ακινήτων συμβόλαια και εν η έτι περιπτώσει η πώλησις δεν συνετελέσθη κανονικώς, εάν η παράδοσις έλαβε πραγματικώς χωράν προ της ημέρας καθ' ην τα μέρη κατέστησαν πολέμιοι συμφώνως προς το άρθρον 82.

β) Αι μισθώσεις, τα μισθωτήρια συμβόλαια και προσύμφωνα μισθώσεων τα συναφθέντα μεταξύ ιδιωτών.

γ) Τα μεταξύ ιδιωτών συναφθέντα συμβόλαια τα αφορώντα εις την εκμετάλλευσιν μεταλλείων, δασών ή αγροτικών κτημάτων.

δ) Τα συμβόλαια υποθήκης και ενεχύρου.

ε) Τα συστατικά εταφειών συμβόλαια, εξαιρέσει των ομορρύθμων εταιρειών των μη αποτελουσών, κατά τον διέποντα αυτάς νόμον, προσωπικότητα διάφορον της των μελών αυτών (partnerships).

στ) Τα οιονδήποτε αντικείμενον έχοντα συμβόλαια, τα συνομολογηθέντα μεταξύ ιδιωτών ή εταιρειών και του Κράτους, των επαρχιών, των δήμων ή άλλων νομικών διοικητικών προσώπων.

ζ) Τα σχετικά προς την οικογενειακήν κατάστασιν συμβόλαια.

η) Τα συμβόλαια τα αναφερόμενα εις δωρεάς ή δωρητηρίους πράξεις πάσης φύσεως. Δεν δύναται τις να επικαλεσθή το άρθρον τούτο, όπως προσδώση εις τα συμβόλαια ισχύν αλλοίαν εκείνης, ην είχαν αφ' εαυτών καθ' ον χρόνον συνωμολογήθησαν.

Το παρόν άρθρον δεν εφαρμόζεται επί των συμβολαίων παραχωρήσεων.

Άρθρον 74.

Τα ασφαλιστικά συμβόλαια διέπονται υπό των προβλεπομένων εν τω Παραρτήματι του παρόντος Τμήματος διατάξεων.

Άρθρον 75.

Τα συμβόλαια, τα συναφθέντα μεταξύ προσώπων καταστάντων μεταγενεστέως πολέμιων, εκτός των απαριθμουμένων εν τοις άρθροις 73 και 74 και των συμβολαίων παραχωρήσεως, θα θεωρηθώσιν ως ακυρωθέντα αφ' ης ημέρας τα συμβαλλόμενα μέρη κατέστησαν πολέμιοι.

Ουχ ήττον, έκαστον των συμβαλλομένων μερών δύναται να απαιτήση την εκτέλεσιν του συμβολαίου εντός προθεσμίας τριών μηνών από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης, υπό τον όρον όπως καταβάλη εις τον έτερον των συμβαλλομένων, εάν συντρέχη λόγος, αποζημίωσιν ανάλογον προς την διαφοράν μεταξύ των συνθηκών του χρόνου της συνομολογήσεως του συμβολαίου και των συνθηκών του χρόνου καθ' ον διατυπύεται η απαίτησις περί διατηρήσεως αυτού εν ισχύι. Η αποζημίωσις αύτη, ελλείψει συμφωνίας μεταξύ των μερών, θέλει καθορισθή υπό του Μικτού Διαιτητικού Δικαστηρίου.

Άρθρον 76.

Επικυρούται το έγκυρον πάσης συμφωνίας επελθούσης, προ της ενάρξεως της παρούσης Συνθήκης, μεταξύ των υπηκόων των συμβαλλομένων Δυνάμεων, των συνδεομένων δια των εν τοις άρθροις 73-75 οριζομένων συμβολαίων, αφορώσης δε ιδία εις την λύσιν, την διατήρησιν εν ισχύι, τον τρόπον της εκτελέσεως ή την τροποποίησιν των συμβολαίων τούτων, συμπεριλαμβανομένων και των συμφωνιών περί του νομίσματος εις ο γενήσεται η πληρωμή ή περί της τιμής του συναλλάγματος.

Άρθρον 77.

Παραμένουσιν εν ισχύι, υπαγόμενα εις το κοινόν δίκαιον, τα συναφθέντα μεταξύ τούρκων και συμμάχων υπηκόων συμβόλαια μετά την 30ην Οκτωβρίου 1918.

Παραμένουσιν ωσαύτως εν ισχύι, υπαγόμενα εις το κοινόν δίκαιον, τα μετά την 30ήν Οκτωβρίου 1918 και μέχρι της 16ης Μαρτίου 1920 δεόντως συνομολογηθέντα συμβόλαια μετά της Κυβερνήσεως της Κωνσταντινουπόλεως.

Παν συμβόλαιον και συμφωνία, δεόντως συναφθέντα μεταγενεστέρως της 16ης Μαρτίου 1920 μετά της Κυβερνήσεως της Κωνσταντινουπόλεως και αφορώντα εις τα υπό την πραγματικήν εξουσίαν της ρηθείσης Κυβερνήσεως παραμείναντα εδάφη, θα υποβληθώσιν εις την έγκρισιν της Μεγάλης Εθνοσυνελεύσεως της Τουρκίας, επί τη αιτήσει των ενδιαφερομένων, υποβαλλομένη εντός τριών μηνών από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης. Αι γενόμεναι πληρωμαί δυνάμει των συμβολαίων τούτων θα φέρωνται δεόντως εις πίστωσιν του καταβαλόντος autάς μέρους.

Εν η περιπτώσει δεν ήθελε δοθή η έγκρισις, το ενδιαφερόμενον μέρος θα δικαιούται, εάν συντρέχη περίπτωσις, εις αποζημίωσιν ανάλογον προς την άμεσον ζημίαν ην πραγματικώς υπέστη, καθορισθησομένην, ελλείψει φιλικού διακανονισμού, υπό του Μικτού Διαιτητικού Δικαστηρίου.

Αι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται προκειμένου περί παραχωρητηρίων συμβολαίων η περί μεταβιβάσεων παραχωρήσεων.

Άρθρον 78.

Πάσα διαφορά ήδη υφισταμένη, ή δυναμένη να αναφυή προ της λήξεως της κάτωθι οριζόμενης εξαμήνου προθεσμίας, εν σχέσει προς τα συμβόλαια τα συναφθέντα μεταξύ προσώπων γενομένων μεταγενεστέρως πολεμίων, εκτός των συμβολαίων παραχωρήσεως, θα κανονίζεται υπό του Μικτού Διαιτητικού Δικαστηρίου, εξαιρέσει των διαφορών, αίτινες, συμφώνως προς τους νόμους των ουδετέρων Δυνάμεων, θα υπηγοντο εις την αρμοδιότητα των ιθαγενών δικαστηρίων των ειρημένων Δυνάμεων. Εν τη τελευταία ταύτη περιπτώσει, αι εν λόγω διαφοραί θα κανονίζωνται υπό των ιθαγενών τούτων δικαστηρίων, αποκλειομένου του Μικτού Διαιτητικού Δικαστηρίου. Αι αιτήσεις περί των διαφορών, αίτινες, δυνάμει του παρόντος άρθρου, υπάγονται εις την αρμοδιότητα του Μικτού Διαιτητικού Δικαστηρίου, δέον να υποβληθώσιν εις το ειρημένον Δικαστήριον εντός προθεσμίας έξι μηνών από της συστάσεως αυτού.

Παρελθούσης της προθεσμίας ταύτης, αι μη τυχόν υποβληθείσαι εις το Μικτόν Διαιτητικόν Δικαστήριον διάφοροι, θα εκδικάζωνται υπό των αρμοδίων δικαστηρίων κατά το κοινόν δίκαιον.

Αι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται, εάν άπαντα τα συμβαλλόμενα μέρη διέμενον εν τη αύτη χώρα διαρκούντος του πολέμου και ελευθέρως διέθετον εαυτούς και τας περιουσίας αυτών, ή εάν πρόκειται περί διαφοράς εφ' ης έχει εκδοθή υπό αρμοδίου δικαστηρίου απόφασις προ της ημέρας καθ' ην τα συμβαλλόμενα μέρη εγένοντο πολέμιοι.

Άρθρον 79.

Εν ταις χώραις των Υψηλών Συμβαλλομένων Μερών, και εις τας μεταξύ πολεμίων σχέσεις, οιαδήποτε προθεσμία παραγραφής, ανατροπής ή καταργήσεως της διαδικασίας, αρξαμένη είτε προ της ενάρξεως του πολέμου, είτε μεταγενεστέρως, θέλει θεωρηθή ως ανασταλείσα από της 29ης Οκτωβρίου 1914 μέχρι της εκπνεύσεως τριών μηνών από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης.

Η διάταξις αύτη εφαρμόζεται ιδίως επί των προθεσμιών προσαγωγής των τοκομεριδίων και των μερισμάτων, και των προθεσμιών προσαγωγής προς πληρωμήν των κληρωθεισών ή δι' οιονδήποτε άλλον λόγον πληρωτέων αξιών.

Όσον αφορά την Ρουμανίαν, αι ως άνω προθεσμίαι θα θεωρηθώσιν ανασταλείσαι από της 27ης Αυγούστου 1916.

Άρθρον 80.

Εν ταις μεταξύ πολεμίων σχέσεσιν, ουδέν εμπορικόν γραμμάτιον, εκδοθέν προ του πολέμου, θεωρείται ακυρωθέν εκ μόνου του λόγου ότι κατά την διάρκειαν του πολέμου δεν προσήχθη εντός των απαιτουμένων προθεσμιών προς αποδοχήν ή προς πληρωμήν, ως ουδέ δια την μη ειδοποίησιν των εκδοτών ή των οπισθογράφων περί της μη αποδοχής ή μη πληρωμής, την έλλειψιν διαμαρτυρικού ή την μη εκπλήρωσιν οιασδήποτε διατυπώσεως.

Εάν η προθεσμία, καθ' ην εμπορικόν γραμμάτιον έδει να προσαχθή προς αποδοχήν ή πληρωμήν, ή καθ' ην έδει να γίνη η ειδοποίησις μερί μη αποδοχής ή

μη πληρωμής προς τους εκδότας ή τους οπισθογράφους, ή να διαμαρτηρηθή το γραμμάτιον, έληξε κατά την διάρκεια του πολέμου, ο δε οφείλων να προσαγάγη ή διαμαρτύρηση το γραμμάτιον ή να ποιήσεται την περί μη αποδοχής ή μη πληρωμής ειδοποίησιν, δεν έπραξε τούτο διαρκούντος του πολέμου, θα χορηγηθή αυτώ προθεσμία τρίμηνος, από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης, όπως προσαγάγη το γραμμάτιον, ποιήσεται την περί μη αποδοχής ή μη πληρωμής ειδοποίησιν ή σύνταξη το διαμαρτυρικόν.

Άρθρον 81.

Αι διαρκούντος του πολέμου γενόμενοι εκποιήσεις ενεχύρων και υποθηκών προ αυτού συστηθέντων δι' ασφάλειαν χρεών καταστάτων απαιτητών, θα θεωρηθώσιν έγκυροι και εν η έτι περιπτώσει αι αναγκαίοι διατυπώσεις προς ειδοποίησιν του οφειλέτου δεν κατέστη δυνατόν να τηρηθώσιν, υπό την ρητήν επιφύλαξιν του δικαιώματος του οφειλέτου τούτου να εναγάγη τον πιστωτήν προ του Μικτού Διαιτητικού Δικαστηρίου, όπως λογοδοτήση επί ποινή αποζημιώσεως.

Έργον του Δικαστηρίου θα η να εκκαθάριση τους μεταξύ των μερών λογαριασμούς, να ελέγξη τους όρους υφ' ους το ενεχυριασθέν ή υποθηκευθέν πράγμα επωλήθη και να επιβάλη εις τον πιστωτήν την επανόρθωσιν της ζημίας, ην τυχόν υπέστη ο οφειλέτης λόγω πωλήσεως, εάν ο πιστωτής ενήργησε κακή τη πίστει, ή αν δεν έπραξε παν το εφικτόν όπως αποφυγή την πώλησιν ή όπως αύτη συντελεσθή υπό συνθήκας εξασφαλιζούσας την επίτευξιν δικαίου τιμήματος.

Η παρούσα διάταξις θέλει εφαρμοσθή μόνον μεταξύ πολεμίων και δεν θέλει επεκταθή εις τας άνωθι αναφερόμενας πράξεις, αίτινες έλαβον τυχόν χωράν μετά την 1η Μαΐου 1923.

Άρθρον 82.

Εν τη εννοία του παρόντος Τμηματος, τα συμβαλλόμενα μέρη θα θεωρηθώσι πολέμιοι, αφ' ης το εμπόριον κατέστη πραγματικώς αδύνατον μεταξύ αυτών ή απηγορεύθη ή κατέστη αθέμιτον δυνάμει των νόμων, διαταγμάτων, κανονισμών υφ' ους εν των συμβαλλομένων μερών υπήγετο.

Παρά τας διατάξεις των άρθρων 73-75, 79 και 80, θα υπαχθώσιν εις το κοινόν δίκαιον τα εν τη χώρα ενός των Υψηλών Συμβαλλομένων Μερών

συναφθέντα συμβόλαια μεταξύ πολεμίων (συμπεριλαμβανομένων των εταιρειών) ή των πρακτόρων αυτών, εάν το έδαφος τούτο ήτο εχθρικών δι' ένα των συμβαλλομένων, όστις, παραμείνας διαρκούντος του πολέμου εν αυτώ, ηδύνατο να διάθεση ελευθέρως εαυτόν και την περιουσίαν αυτού.

Άρθρον 83.

Αι διατάξεις του παρόντος Τμηματος δεν εφαρμόζονται μεταξύ Ιαπωνίας και Τουρκίας, και τα θέματα, εις α αι διατάξεις αύται αφορώσι, θα κανονίζονται εν εκατέρα των χωρών τούτων συμφώνως προς την εγχώριον νομοθεσίαν.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

1.ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ ΖΩΗΣ

§1. Τα ασφαλιστικά συμβόλαια ζωής, τα συναφθέντα μεταξν ασφαλιστού και προσώπου τινός καταστάντος ακολούθως πολέμιου, δεν θεωρούνται ακυρωθέντα δια της ενάρξεως των εχθροπραξιών ή εκ του γεγονότος ότι το πρόσωπον τούτο κατέστη πολέμιος.

Παν ασφαλισθέν ποσόν, καταστάν πραγματικώς απαιτητόν κατά την διάρκειαν του πολέμου συμφώνως προς συμβόλαιον όπερ, δυνάμει του προηγουμένου εδαφίου, δεν θεωρείται ακυρωθέν, θα είναι εισπρακτέον μετά τον πόλεμον. Το ποσόν τούτο θα αυξηθή δια των τόκων προς 5% ετησίως, αφ' ης ημέρας κατέστη απαιτητόν μέχρι της ημέρας της πληρωμής.

Εάν κατά την διάρκειαν του πολέμου το συμβόλαιον ητόνησε ένεκα της μη πληρωμής των ασφαλίστρων, η ηκυρώθη συνεπεία της μη εκπληρώσεως των όρων αυτού, ο ασφαλισθείς ή οι αντιπρόσωποι ή δικαιοδόχοι αυτού θα έχωσι εν πάση στιγμή το δικαίωμα, επί δώδεκα μήνας από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης, να απαιτήσωσι παρά του ασφαλιστού την άξιον εξαγοράς του ασφαλιστικού συμβολαίου, ην είχε τούτο καθ' ην ημέραν ητόνησεν, ηκυρώθη, ηυξημένην δια των τόκων προς 5% ετησίως.

Οι υπήκοοι τούρκοι, ων τα προ της 29ης Οκτωβρίου 1914 ασφαλιστικά συμβόλαια ζωής ηκυρώθησαν ή υπέστησαν ελάττωσιν του κεφαλαίου προ της παρούσης Συνθήκης, λόγω μη πληρωμής των ασφαλίστρων, συμφώνως προς τας

διατάξεις των συμβολαίων τούτων, δύνανται, εντός τριών μηνών από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης, και εάν ευρίσκονται τότε εν τη ζωή, να αποκαταστήσωσι τα ασφαλιστικά των συμβόλαια δι' ολόκληρον το ησφαλισμένον κεφάλαιον. Προς τούτο, οφείλουσιν αφ' ου υποστώσι παρά του ιατρού της Εταφείας ιατρικήν εξέτασιν κριθησομένην υπ' αυτής ικανοποιητικήν, να καταβάλωσι τα καθυστερούμενα ασφάλιστρα, ηυξημένα δια των συνθέτων τόκων προς 5%.

§2. Καθορίζεται ότι, τα εις νόμισμα άλλο ή την τουρκικήν λίραν προ της 29ης Οκτωβρίου 1914 συνομολογηθέντα ασφαλιστικά συμβόλαια ζωής μεταξύ των υπαγομένων ήδη εις Σύμμαχον Δύναμιν εταιρειών και των τούρκων υπηκόων, δι' α επληρώθησαν ασφάλιστρα προ και μετά την 18ην Νοεμβρίου 1915η και μόνον προ της χρονολογίας ταύτης, θα κανονίζωνται ως εξής: 1) Τα δικαιώματα του ασφαλιζομένου θα καθορίζωνται, συμφώνως προς τους γενικούς όρους του ασφαλιστικού συμβολαίου, δια την προ της 18ης Νοεμβρίου 1915 περίοδον, εις το δια του συμβολαίου οριζόμενον νόμισμα, ως τούτο κυκλοφορεί εν τη χώρα εξ ης προέρχεται (π.χ. παν ποσόν συμφωνηθέν εις φράγκα, εις φράγκα χρυσά ή πραγματικά φράγκα θα πληρώνηται εις γαλλικά φράγκα). 2) εις λίρας Τουρκίας χαρτίνας -της τουρκικής λίρας θεωρούμενης ως ισοτίμου προς την προπολεμικήν λίραν- δια την μετά την 18ην Νοεμβρίου 1915 περίοδον.

Εάν, οι τούρκοι υπήκοοι των τα συμβόλαια συνήφθησαν εις άλλο νόμισμα ή το τουρκικόν, αποδείξωσιν ότι μετά την 18ην Νοεμβρίου 1915 εξηκολούθησαν να πληρώνωσι τα ασφάλιστρα εις το εν τοις συμβολαίοις συμφωνηθέν νόμισμα, τα συμβόλαια ταύτα θα κανονίζωνται εν τω αυτώ νομίσματι, ως τούτο κυκλοφορεί εν τη χώρα εξ ης προέρχεται, και δια την μετά την 18ην Νοεμβρίου 1915 περίοδον.

Οι τούρκοι υπήκοοι, των τα συμβόλαια, συνομολογηθέντα προ της 29ης Οκτωβρίου 1914 εν άλλω νομίσματι ή τω τουρκικώ μετά εταιρειών υπαγομένων ήδη εις Σύμμαχον Δύναμιν, διατελούσιν ακόμη εν ισχύι, λόγω της πληρωμής των ασφαλιστρων, θα δικαιώνται, επί τρεις μήνας από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης, να αποκαταστήσωσι τα ασφαλιστικά αυτών συμβόλαια δι' ολόκληρον το κεφάλαιον εις το συμφωνηθέν εν τω συμβολαίω των νόμισμα, ως τούτο κυκλοφορεί εν τη χώρα εξ ης προέρχεται. Προς τούτο, οφείλουσι να καταβάλωσιν εις το ρηθέν νόμισμα τα λήξαντα από της 18ης Νοεμβρίου 1915

ασφάλιστρα. Αντιθέτως, τα πράγματι καταβληθέντα υπ' αυτών ασφάλιστρα εις τουρκικές λίρας μετά την ρηθείσαν ημερομηνίαν, θα αποδοθώσιν αυτοίς εις το αυτό νόμισμα.

§3. Όσον αφορά τας εις τουρκικές λίρας συνομολογηθείσας ασφαλείας, ο διακανονισμός αυτών θέλει γίνει εις τουρκικές λίρας χαρτίνας.

§4. Αι διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 δεν θα εφαρμοσθώσιν επί των ασφαλιζομένων, οίτινες, δυνάμει ρητής συμβάσεως, ήθελον κανονίσει μετά της ασφαλιστικής εταιρείας την αποτίμησιν των ασφαλιστικών αυτών συμβολαίων και τον τρόπον της πληρωμής των ασφαλίστρων αυτών, ως ουδ' επί εκείνων, ων τα συμβόλαια θα έχουσιν οριστικώς κανονισθή κατά την έναρξιν της ισχύος της παρούσης Συνθήκης.

§5. Εν τη εφαρμογή των προηγουμένων παραγράφων, θέλουσι θεωρηθή ως ασφαλιστικά συμβόλαια ζωης τα ασφαλιστικά συμβόλαια, άτινα, δια τον υπολογισμόν των αμοιβαίων υποχρεώσεων αμφοτέρων των συμβαλλομένων, βασίζονται επί των πιθανοτήτων της ανθρωπίνης ζωής εν συνδυασμώ προς τον τόκον.

II ΘΑΛΑΣΣΙΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ

§6. Τα συμβόλαια θαλασσίας ασφαλείας, υπό την επιφύλαξιν των εν αυτοίς αναφερομένων διατάξεων, δεν θεωρούνται ακυρωθέντα εν η περιπτώσει ο κίνδυνος ηρξατο υφιστάμενος πριν ακόμη τα συμβαλλόμενα μέρη γίνωσι πολέμιοι, και εφ' όσον δεν πρόκειται να καλυφθώσι ναυάγια προκύψαντα εκ πολεμικών πράξεων της Δυνάμεως ης ο ασφαλιστής τυγχάνει υπήκοος ή των Συμμάχων της Δυνάμεως ταύτης.

III. ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΠΥΡΟΣ ΚΑΙ ΑΛΛΑΙ

§7. Υπό την διατυπωθείσαν επιφύλαξιν εν τη προηγουμένη παραγράφω, τα ασφαλιστικά συμβόλαια εναντίον του πυρός ως και παν άλλον ασφαλιστικόν συμβόλαιον δεν θεωρούνται ακυρωθέντα.

ΤΜΗΜΑ Γ'

ΧΡΕΗ

Άρθρον 84.

Τα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη αναγνωρίζουσιν ότι τα δυνάμει συμβολαίων συναφθέντων προ του πολέμου απαιτητά προ αυτού ή κατά την διάρκειαν του πολέμου καταστάντα τοιαύτα χρέη, τα μη πληρωθέντα συνεπεία του πολέμου, θέλουσι διακανονισθή και πληρωθή κατά τους οριζόμενους εν τοις συμβολαίοις όρους και εις το συμφωνηθέν νόμισμα, ως τούτο κυκλοφορεί εν τη χώρα εν η εξεδόθη.

Μη θιγομένων των διατάξεων του Παραρτήματος του Β' Τμήματος του παρόντος Μέρους, καθορίζεται ότι οι δυνάμει συμβολαίου συναφθέντος προ του πολέμου ενεργηθησόμενα πληρωμαί, οι εκπροσωπούσαι ποσά εισπραχθέντα, εν όλω ή εν μέρει, κατά την διάρκειαν του πολέμου, εις νόμισμα διάφορον του εν τω συμβολαίω οριζομένου, δύνανται να πραγματοποιηθώσι δια της καταβολής των πραγματικώς εισπραχθέντων ποσών, εις ο νόμισμα εισεπράχθησαν. Η διάταξις αυτή δεν θίγει τας αντιθέτους συμφωνίας αίτινες ήθελον τυχόν συναφθή συμβιβαστικώς μεταξύ των ενδιαφερομένων μερών προ της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης.

Άρθρον 85.

Το Δημόσιον Οβωμανικόν Χρέος παραλείπεται κοινή συμφωνία εκ του παρόντος Τμήματος και των άλλων Τμημάτων του παρόντος Μέρους (Οικονομικοί Όροι).

ΤΜΗΜΑ Δ'

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ, ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ

Άρθρον 86.

Υπό την επιφύλαξιν των διατάξεων της παρούσης Συνθήκης, τα δικαιώματα της βιομηχανικής, πνευματικής ή καλλιτεχνικής ιδιοκτησίας, ως ταύτα υφίσταντο την 1ην Αυγούστου 1914 συμφώνως προς την νομοθεσίαν εκάστης των

συμβαλλομένων Χωρών, θέλουσιν αποκατασταθή ή ανασυσταθή εν ταις χώραις την Υψηλών Συμβαλλομένων Μερών, άμα τη ενάρξει της ισχύος της παρούσης Συνθήκης, υπέρ των απολαυόντων των δικαιωμάτων τούτων καθ' ον χρόνον ήρξατο υφισταμένη η εμπόλεμος κατάσταση ή υπέρ των δικαιοδόχων αυτών. Ωσαύτως, τα δικαιώματα άτινα, εάν δεν ελάμβανε χωράν ο πόλεμος, θα ήτο δυνατόν να κτηθώσι κατά την διάρκεια αυτού, συνεπεία νομίμου αιτήσεως αποσκοπούσης την προστασίαν βιομηχανικής ιδιοκτησίας ή δημοσιευθέντος πνευματικού ή καλλιτεχνικού έργου, θέλουσιν αναγνωρισθή και αποκατασταθή υπέρ των δικαιούχων από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης.

Επιφυλασσομένων των δικαιωμάτων άτινα δέον να ανασυσταθώσι δυνάμει της ανωτέρω διατάξεως, πάσα πράξις (συμπεριλαμβανομένης της παραχωρησεως αδειών) γενομένη δυνάμει των κατά τον πόλεμον ληφθέντων ειδικών μέτρων υπό της νομοθετικής, εκτελεστικής ή διοικητικής εξουσίας Συμμάχου τινός Δυνάμεως ως προς τα δικαιώματα οθωμανών υπηκόων εν τοις θέμασι της βιομηχανικής, πνευματικής ή καλλιτεχνικής ιδιοκτησίας, θα παραμείνη έγκυρος και θα εξακολουθήση έχουσα πληρη ισχύν. Η διάταξις αυτή θέλει εφαρμοσθή *mutatis mutantis* εις τα υπό των τουρκικών Αρχών ληφθέντα αντίστοιχα μέτρα ως προς τα δικαιώματα υπηκόων Συμμάχου τινός Δυνάμεως.

Άρθρον 87.

Από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης θα χορηγηθή, άνευ προσθέτου επιβαρύνσεως ή προστίμου οιοδηποτε, προθεσμία τουλάχιστον ενός έτους εις τους εν τω εδάφει εκάστης των λοιπών συμβαλλομένων Δυνάμεων τούρκους υπηκόους και εις τους εν Τουρκία υπηκόους των Δυνάμεων τούτων, όπως, ενεργούντες πάσαν πράξιν, εκπληρούντες πάσαν διατύπωσιν, πληρώνοντας πάντα φόρον και εν γένει εκτελούντες πάσαν υπό των νόμων και κανονισμών εκάστου Κράτους επιβεβλημένην υποχρέωσιν, διατηρήσωσιν ή αποκτήσωσι τα δικαιώματα βιομηχανικής ιδιοκτησίας άτινα είχαν ήδη αποκτήσει την 1ην Αυγούστου 1914 ή ηδύναντο να αποκτήσωσι μετ' αυτήν, εάν δεν επήρχετο ο πόλεμος, δι' αιτήσεως γινομένης προ η κατά την διάρκεια τούτου, ως και όπως αντικρούσωσι τοιαύτα δικαιώματα.

Τα δικαιώματα βιομηχανικής ιδιοκτησίας ων εξέπεσε τις συνεπεία μη

εκτελέσεως πράξεως τίνος, παραλείψεως διατυπώσεως ή μη πληρωμής φόρου, θα αναβιώσωσιν, αλλ' υπό την επιφύλαξιν ότι, ως προς τα διπλώματα και σχέδια, εκάστη Δύναμις δύναται να λάβη οία μέτρα ήθελε δικαίως κρίνει αναγκαία δια την διαφύλαξιν των δικαιωμάτων των τρίτων, οίτινες τυχόν εξεμεταλεύθησαν ή εχρησιμοποίησαν διπλώματα ή σχέδια καθ' όν χρόνον οι δικαιούχοι διετέλουν έκπτωτοι των δικαιωμάτων των.

Η μεταξύ της 1ης Αυγονστου 1914 και της ημέρας της ενάρξεως της ισχνος της παρούσης Συνθήκης χρονική περίοδος δεν θα υπολογισθή εις την προβλεπομένην προθεσμίαν δια την έναρξιν της εκμεταλλεύσεως διπλώματος τίνος η δια την χρήσιν βιομηχανικών ή εμπορικών σημάτων ή σχεδίων, συμφωνείται δ' επί πλέον ότι ουδέν δίπλωμα, βιομηχανικόν ή εμπορικόν σήμα ή σχέδιον, όπερ ίσχυεν έτι την 1ην Αυγούστου 1914, θέλει ατονήσει ή ακυρωθή επί μόνω τω λόγω της μη εκμεταλλεύσεως ή της μη χρήσεως, προ της παρελεύσεως προθεσμίας, δύο ετών από τη ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης.

Άρθρον 88.

Ουδεμία δύναται να εγερθή αγωγή ουδέ διεκδίκησις, αφ' ενός μεν υπό τούρκων υπηκόων ή προσώπων διαμενόντων ή ενασκούντων βιομηχανίαν εν Τουρκία και αφ' ετέρου υπό υπηκόων των Συμμάχων Δυνάμεων ή προσώπων διαμενόντων ή ενασκούντων βιομηχανίαν εν ταις χώραις αυτών, ουδ' υπό τρίτων εις ους τυχόν ούτοι είχον εκχωρήσει κατά την διάρκειαν του πολέμου τα δικαιώματα των, ένεκα γεγονότων άτινα συνέβησαν εν τη χώρα του καθ' ου η αγωγή ή διεκδίκησις, μεταξύ του χρόνου ενάρξεως της εμπολέμου καταστάσεως και της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης και άτινα θα ηδύναντο να θεωρηθώσιν ως προσβάλλοντα δικαιώματα βιομηχανικής, πνευματικής ή καλλιτεχνικής ιδιοκτησίας, υφιστάμενα καθ' οιανδήποτε διαρκούντος του πολέμου στιγμίν ή μέλλοντα ν' αποκατασταθώσι συμφώνως προς το άρθρον 86.

Μεταξύ των ανωτέρω αναφερομένων γεγονότων περιλαμβάνονται η υπό των Κυβερνήσεων των Υψηλών Συμβαλλομένων Μερών ή υφ' οιοιδήποτε προσώπου δια λογαριασμόν ή τη συγκαταθέσει των Κυβερνήσεων τούτων χρήσις δικαιωμάτων βιομηχανικής, πνευματικής ή καλλιτεχνικής ιδιοκτησίας, ως και η πώλησις, η έκθεσις προς πώλησιν ή η χρησιμοποίησις προϊόντων, μηχανημάτων,

ειδών ή αντικειμένων οιωδήςποτε, εις α τα εν λόγω δικαιώματα αναφέρονται.

Άρθρον 89.

Τα συμβόλαια περί αδειών εκμεταλλεύσεως δικαιωμάτων βιομηχανικής ιδιοκτησίας ή αναπαραγωγής πνευματικών ή καλλιτεχνικών έργων, άτινα συνήφθησαν προ της εμπολέμου καταστάσεως μεταξύ των υπηκόων των Συμμάχων Δυνάμεων ή των εν ταις χώραις τούτων διαμενόντων ή ενασκούντων βιομηχανίαν αφ' ενός, και των οθωμανών υπηκόων αφ' ετέρου, θεωρούνται διαλελυμένα από της ενάρξεως της εμπολέμου καταστάσεως μεταξύ της Τουρκίας και της Συμμάχου Δυνάμεως. Αλλ' εν πάση περιπτώσει ο αρχικός συμβαλλόμενος θα έχη το δικαίωμα όπως, εντός προθεσμίας έξι μηνών από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης, αξίωση παρά του δικαιούχου την παραχώρησιν νέας αδείας, ης οι όροι, εν περιπτώσει διαφωνίας μεταξύ αυτών, θέλουσι καθορισθή υπό του προβλεπομένου εν τω Τμήματι Ε' του παρόντος Μέρους Μικτού Διαιτητικού Δικαστηρίου. Το δικαστήριον δύναται, αν παρίσταται ανάγκη, να ορίση τότε το ποσόν της οφειλής, όπερ θα εθεώρει δίκαιον, λόγω της χρησιμοποίησεως των δικαιωμάτων κατά την διάρκειαν του πολέμου.

Άρθρον 90.

Οι κάτοικοι των δυνάμει της παρούσης Συνθήκης αποσπωμένων εκ της Τουρκίας εδαφών, παρά τον χωρισμόν τούτον και την εξ αυτού προκύπτουσαν αλλαγήν ιθαγενείας, θέλουσι διατηρήσει εν Τουρκία την πλήρη και ακεραίαν απόλαυσιν πάντων των δικαιωμάτων βιομηχανικής, πνευματικής και καλλιτεχνικής ιδιοκτησίας, ων ήσαν δικαιούχοι, συμφώνως προς την οθωμανικήν νομοθεσίαν, κατά τον χρόνον της μεταβιβάσεως των εν λόγω εδαφών.

Τα δικαιώματα βιομηχανικής, πνευματικής και καλλιτεχνικής ιδιοκτησίας, τα κατά τον χρόνον του χωρισμού ισχύοντα εν τοις αποσπωμένοις της Τουρκίας εδάφεσι δυνάμει της παρούσης Συνθήκης ή τα μέλλοντα να αποκατασταθώσιν ή ανασυσταθώσι κατ' εφαρμογήν του άρθρου 86, θέλουσιν αναγνωρισθή υπό του Κράτους εις ο μεταβιβάζονται τα ειρημένα εδάφη και παραμείνει εν ισχύι εν αυτοίς επί χρονικόν διάστημα ορισθησόμενον συμφώνως τη οθωμανική νομοθεσία.

Άρθρον 91.

Πάσα παραχώρησις διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας ή καταχώριση βιομηχανικών σημάτων, ως και πάσα καταχώρισις μεταβιβάσεως ή εκχωρήσεως διπλωμάτων ή βιομηχανικών σημάτων γενομένη νομίμως μετά την 30ήν Οκτωβρίου 1918 υπό της Οθωμανικής Αυτοκρατορικής Κυβερνήσεως εν Κωνσταντινουπόλει ή αλλαχού, θέλει υποβληθή εις την Τουρκικήν Κυβέρνησιν και καταχωρισθή επί τη αιτήσει των ενδιαφερομένων, υποβαλλομένη εντός τριών μηνών από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης. Η καταχώρισις αυτή θέλει παραγάγει αποτελέσματα από της ημέρας της αρχικής καταχωρίσεως.

ΤΜΗΜΑ Ε'

ΜΙΚΤΟΝ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

Άρθρον 92.

Εντός τριών μηνών από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης συστηθήσεται Μικτόν Διαιτητικόν Δικαστήριον μεταξύ εκάστης των Συμμάχων Δυνάμεων, αφ' ενός, και της Τουρκίας, αφ' ετέρου.

Έκαστον των Δικαστηρίων τούτων θ' αποτελήται εκ τριών μελών, των δύο διορισθήσονται παρ' εκάστης των ενδιαφερομένων Κυβερνήσεων, έχουσών το δικαίωμα να διορίσωσι πλείονα πρόσωπα μεταξύ των οποίων θα εκλέγωσι το καλούμενον να παρεδρεύση, κατά τας περιστάσεις, ως μέλος του Δικαστηρίου.

Ο Πρόεδρος διορισθήσεται κατόπιν συμφωνίας μεταξύ των δύο ενδιαφερομένων Κυβερνήσεων.

Μη επερχόμενης συμφωνίας, εντός προθεσμίας δυο μηνών από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης, ο εν λόγω Πρόεδρος θέλει διορισθή, τη αιτήσει μιας των ενδιαφερομένων Κυβερνήσεων, υπό του Προέδρου του Διαρκούς Δικαστηρίου Διεθνούς Δικαιοσύνης της Χάγης μεταξύ των υπηκόων Δυνάμεων, αίτινες παρέμειναν ουδέτεροι κατά τον πόλεμον.

Εάν, εντός της ειρημένης προθεσμίας των δύο μηνών, μία των ενδιαφερομένων Κυβερνήσεων δεν διορίση το μέλος όπερ οφείλει να

αντιπροσώπευση αυτήν εν τω Δικαστηρίω ο διορισμός του μέλους τούτου θα γίνη υπό του Συμβουλίου της Κοινωνίας των Εθνών, επί τη αιτήσει της ετέρας ενδιαφερόμενης Κυβερνήσεως.

Εν περιπτώσει θανάτου ή παραιτησεως μέλους τινός του Δικαστηρίου ή εάν, δι' οιονδηποτε λόγον, μέλος τι αδυνατή να εκπληρώση τα καθήκοντα αυτού, ή αντικατάστασις αυτού γενήσεται καθ' ον και ο διορισμός του τρόπον, της προβλεπομένης διμήνου προθεσμίας αρχομένης εν τοιαύτη περιπτώσει από της ημέρας του θανάτου, της παραιτήσεως ή της αδυναμίας δεόντως βεβαιωμένης.

Άρθρον 93.

Τα Μικτά Διαιτητικά Δικαστηρια θα εδρεύωσιν εν Κωνσταντινουπόλει. Αι ενδιαφερόμενοι Κυβερνήσεις θα έχωσι το δικαίωμα, εφ' όσον ο αριθμός και η φύσις των υποθέσεων δικαιολογούσι τούτο, να συστήσωσι παρ' εκάστω Δικαστηρίω εν η πλείονα συμπληρωματικά τμήματα, ων η έδρα θα δύναται να ορισθή εν παντί κριθησομένω καταλληλω τόπω. Έκαστον των Τμημάτων τούτων θα απαρτίζεται εξ ενός Αντιπροέδρου και δύο μελών διοριζομένων κατά τα εν τω άρθρω 92, εδαφ. 2-5, οριζόμενα.

Εκάστη Κυβέρνησις θα διορίση ένα ή πλείονας πράκτορας όπως αντιπροσωπεύωσιν αυτήν παρά τω Δικαστηρίω.

Εάν, μετά τρία έτη από της συστάσεως Μικτού τινός Διαιτητικού Δικαστηρίου ή ενός των Τμημάτων αυτού, το Δικαστήριον ή το Τμημα τούτο δεν περαίωση τας εργασίας του, η δε Δυναμις, εν τω εδάφει της οποίας το δικαστήριον ή το Τμημα έχει την έδραν αυτού, αιτήσεται το τοιούτον, η έδρα θέλει μεταφερθή εκτός του εδάφους τούτου.

Άρθρον 94.

Τα δυνάμει των άρθρων 92 και 93 συνιστώμενα Μικτά Διαιτητικά Δικαστήρια θα κρίνωσι τας διαφοράς τας υπαγομένας εις την αρμοδιότητα των δυνάμει της παρούσης Συνθήκης.

Η απόφασις της πλειοψηφίας των μελών θα αποτελή την απόφασιν του Δικαστηρίου.

Τα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη συμφωνούσιν όπως θεωρήσωσι τας αποφάσεις των Μικτών Διαιτητικών Δικαστηρίων ως οριστικές, καταστήσωσι δε ταύτας υποχρεωτικές δια τους υπηκόους αυτών και εξασφαλίσωσι την εκτέλεσιν αυτών επί του εδάφους των, άμα τη περιελεύσει αυτοίς της κοινοποιήσεως των αποφάσεων, χωρίς να υπάρχη ανάγκη της διαδικασίας του *exequatur*.

Τα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη υποχρεούνται προσέτι όπως τα δικαστήρια και αι Αρχαί αυτών παρέχωσιν απ' ευθείας εις τα Μικτά Διαιτητικά Δικαστήρια πάσαν δυνατήν συνδρομήν, ιδία ως προς την διαβίβασιν των κοινοποιήσεων και την συλλογήν των αποδείξεων.

Άρθρον 95.

Τα Μικτά Διαιτητικά Δικαστήρια θα καθοδηγώνται υπό της δικαιοσύνης, της ευθυδικίας και της καλής πίστεως.

Έκαστον Δικαστήριον θα ορίση την γλώσσαν ης θα γίνεται χρήσις ενώπιον αυτού, διατάσσον τας αναγκαίας μεταφράσεις προς πλήρη κατανόησιν των υποθέσεων θα καθορίση δε τους κανόνας και τας προθεσμίας της ενώπιον αυτού διαδικασίας, τηρουμένων των επομένων αρχών:

1) Η διαδικασία θα επιτρέπη την υποβολήν υπομνήματος και ανθυπομνήματος μετά δικαιώματος ανταπαντήσεως υπ' αμφοτέρων των διαδίκων. Εάν το εν των μερών αιτήσηται όπως υποβάλη απ' ευθείας ή δι' άλλου προφορικάς παρατηρήσεις, θα επιτραπή αυτώ το τοιούτον, υπό την επιφύλαξιν της παροχής, εν τοιαύτη περιπτώσει, του αυτού δικαιώματος και εις το έτερον μέρος.

2) Το Δικαστήριον θα έχη πάσαν εξουσίαν όπως διατάσση ερεύνας, προσαγωγήν εγγράφων, πραγματογνωμοσύνην, ενεργή αυτοψίας, αιτήται πληροφορίας, ακούη μάρτυρας και ζητή παρά των διαδίκων ή των αντιπροσώπων αυτών προφορικάς ή εγγράφους εξηγήσεις.

3) Εκτός αντιθέτου διατάξεως της παρούσης Συνθήκης, ουδεμία απαίτησις γενήσεται δεκτή μετά παρέλευσιν εξαμήνου προθεσμίας από της συστάσεως του Δικαστηρίου, ειμή κατόπιν ειδικής αδείας παρεχομένης δι' αποφάσεως του ειρημένου Δικαστηρίου και εξαιρετικώς δικαιολογημένης λόγω αποστάσεως ή

ανωτέρας βίας.

4) Το Δικαστήριο οφείλει, εκτός της περιόδου των διακοπών, αίτινες δεν θα υπερβαίνουν τις οκτώ εν όλω εβδομάδας κατ' έτος, να συνεδριάζη επαρκείς καθ' εβδομάδα φορές προς εξασφάλισιν της ταχείας διεκπεραιώσεως των υποθέσεων.

5) Αι αποφάσεις δέον να εκδίδονται πάντοτε εντός δύο μηνών το βραδύτερον από της λήξεως της συζητήσεως, μεθ' ην η υπόθεσις εισάγεται εις διάσκεψιν παρά τω Δικαστηρίω.

6) Η προφορική συζήτησις, οσάκις η υπόθεσις επιδέχεται τοιαύτην και, εν πάση δε περιπτώσει, η απαγγελία των αποφάσεων λαμβάνουσι χώραν εν δημοσία συνεδρία.

7) Έκαστον Μικτόν Διαιτητικόν Δικαστήριο δύναται να συνέλθη εις συνεδρίας εκτός της έδρας αυτού, εάν κρίνη τούτο σκόπιμον δια την καλήν διεξαγωγήν των υποθέσεων.

Άρθρον 96.

Αι ενδιαφερόμενοι Κυβερνήσεις θα διορίσωσιν εκ συμφώνου γενικών Γραμματέα παρ' εκάστω Δικαστηρίω και θα αποσπάσωσιν εκάστη παρ' αυτώ ένα ή και πλείονας γραμματείς. Ο Γενικός Γραμματεύς και οι γραμματείς θα τελώσιν υπό τας διαταγάς του Δικαστηρίου, όπερ, τη συγκαταθέσει των ενδιαφερομένων Κυβερνήσεων, θα δύναται να προσλάβη παν πρόσωπον ούτινος η συνδρομή θα ήτο αυτώ αναγκαία.

Η Γραμματεία εκάστου Δικαστηρίου θα έχη τα γραφεία αυτής εν Κωνσταντινουπόλει. Αι ενδιαφερόμενοι Κυβερνήσεις θα δύνανται να συνιστώσιν παραρτήματα των γραφείων τούτων εις πάντα άλλον τόπον, ον ήθελαν κρίνει κατάλληλον.

Έκαστον Δικαστήριο θα φυλάττη εν τη Γραμματεία αυτού τα αρχεία και έγγραφα των υποβληθησομένων αυτώ υποθέσεων, άμα τη λήξει δε της αποστολής του, θα κατάθεση ταύτα εν τοις αρχείοις της Κυβερνήσεως παρ' η είχε την έδραν αυτού. Τα αρχεία ταύτα θα είναι πάντοτε εις την διάθεσιν των ενδιαφερομένων Κυβερνήσεων.

Άρθρον 97.

Εκάστη Κυβέρνησις θα καταβάλλη τας αποδοχάς του παρ' αυτής διοριζομένου μέλους του Μικτού Διαιτητικού Δικαστηρίου, ως επίσης παντός υπ' αυτής διορισθησομένου πράκτορος και γραμματέως.

Αι αποδοχαί του Προέδρου και του Γενικού Γραμματέως ορισθήσονται εκ συμφώνου μεταξύ των ενδιαφερομένων Κυβερνήσεων και θα πληρώνωνται, ομού μετά των κοινών του Δικαστηρίου δαπανών, υπό των δύο Κυβερνήσεων εξ ημισείας.

Άρθρον 98.

Το Παρόν Τμήμα δεν θέλει εφαρμοσθή εις τας μεταξύ Ιαπωνίας και Τουρκίας υποθέσεις τας υπαγομένας κατά την παρούσαν Συνθήκην εις την αρμοδιότητα του Μικτού Διαιτητικού Δικαστηρίου. Οι υποθέσεις αύται θα διακανονισθώσι δια συμφωνίας μεταξύ των δύο Κυβερνήσεων.

ΤΜΗΜΑ ΣΤ'

ΣΥΝΘΗΚΑΙ

Άρθρον 99.

Από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης και υπό την επιφύλαξιν εξ άλλου των περιεχομένων εν αυτή διατάξεων, αι κάτωθι απარიθμούμεναι οικονομικής ή τεχνικής φύσεως πλειονοβαρείς Συνθήκαι, Συμβάσεις και Συμφωνίαι θέλουσιν επανέλθει εν ισχύι μεταξύ της Τουρκίας και των μετεχουσών τούτων λοιπών συμβαλλομένων Δυνάμεων:

1) Συμβάσεις της 14ης Μαρτίου 1884, της 1ης Δεκεμβρίου 1886 και της 23ης Μαρτίου 1887 και το τελικό Πρωτόκολλον της 7ης Ιουλίου 1887, περί προστασίας των υποβρυχίων καλωδίων.

2) Σύμβασις της 5ης Ιουλίου 1890, περί δημοσιεύσεως των τελωνειακών δασμολογίων και οργανώσεως Διεθνούς Ενώσεως δια την δημοσίευσιν αυτών.

3) Συμφωνία της 9ης Δεκεμβρίου 1907, περί ιδρύσεως του εν Παρισίοις

Διεθνούς Γραφείου Δημοσίας Υγιεινής.

4) Σύμβασις της 7ης Ιουνίου 1905, περί ιδρύσεως Γεωργικού Διεθνούς Ινστιτούτου εν Ρώμη.

5) Σύμβασις της 16ης Ιουλίου 1863, περί εξαγοράς των διοδίων του Escaul

6) Σύμβασις της 29ης Οκτωβρίου 1888, περί εφαρμογής συστήματος αποβλέποντος εις την εξασφάλισιν της ελευθέρας χρήσεως της διώρυγας του Σουέζ - υπό την επιφύλαξιν των ειδικών διατάξεων των προβλεπομένων υπό του άρθρου 19 της παρούσης Συνθήκης.

7) Συμβάσεις και Συμφωνίαι της Παγκοσμίου Ταχυδρομικής Ενώσεως, συμπεριλαμβανομένων των Συμβάσεων και Συμφωνιών αίτινες υπεγράφησαν εν Μαδρίτη την 30ην Νοεμβρίου 1920.

8) Διεθνείς Τηλεγραφικοί Συμβάσεις, υπογραφείσαι εν Πετρούπολει την 10/22αν Ιουλίου 1875. Οι κανονισμοί και τα τιμολόγια τα καθορισθέντα υπό της Διεθνούς Τηλεγραφικής Συνδιασκέψεως της Λισσαβώνας της 11ης Ιουνίου 1908.

Άρθρον 100.

Η Τουρκία υποχρεούται να προσχώρηση εις τας κάτωθι απαριθμουμένας Συμβάσεις ή Συμφωνίας ή να επικύρωση αυτάς:

1) Σύμβασις της 11ης Οκτωβρίου 1909, περί της διεθνούς κυκλοφορίας των αυτοκινήτων.

2) Συμφωνία της 15ης Μαΐου 1886, περί της δια μολύβδου σφραγίσεως των υποκειμένων εις τελωνειακήν επίσκεψιν σιδηροδρομικών αμαξών και Πρωτόκολλον της 18ης Μαΐου 1907.

3) Σύμβασις της 23ης Σεπτεμβρίου 1910, περί του ενιαίου κανόνων τινών αφορώντων εις τας κατά θάλασσαν συγκρούσεις, την επιθαλάσσιον αρωγήν και τας ναυαγαιρέσεις.

4) Σύμβασις της 21ης Δεκεμβρίου 1904, περί απαλλαγής των πλωτών νοσοκομείων εκ των εν τοις λιμέσι καταβαλλομένων δικαιωμάτων και τελών.

5) Σύμβασις της 18ης Μαΐου 1904, της 4ης Μαΐου 1910 και της 30ης Σεπτεμβρίου 1921, περί καταργήσεως της σωματεμπορίας των γυναικών.

6) Σύμβασις της 4ης Μαΐου 1910, περί καταργήσεως των πορνογραφικών δημοσιευμάτων.

7) Σύμβασις Υγειονομική της 17ης Ιανουαρίου 1912, υπό την επιφύλαξιν των άρθρων 54, 88 και 90.

8) Συμβάσεις της 3ης Νοεμβρίου 1881 και της 15ης Απριλίου 1889, περί των ληπτέων μέτρων κατά της φυλλοξήρας.

9) Σύμβασις περί οπίου, υπογραφείσα εν Χάγη την 23ην Ιανουαρίου 1912 και πρόσθετον Πρωτόκολλον του έτους 1914.

10) Διεθνής Ραδιοτηλεγραφική Σύμβασις της 5ης Ιουλίου 1912.

11) Σύμβασις περί των οιοπνευματωδών ποτών εν Αφρική, υπογραφείσα εν Saint - Germain en Laye την 10ην Σεπτεμβρίου 1919.

12) Σύμβασις υπογραφείσα εν Saint - Germain en Laye την 10ην Σεπτεμβρίου 1919, αναθεωρήσασα την γενικήν Πράξιν του Βερολίνου της 26ης Φεβρουαρίου 1885 και την γενικήν Πράξιν και Δήλωσιν των Βρυξελλών της 2ας Ιουλίου 1890.

13) Σύμβασις της 13ης Οκτωβρίου 1919, περί διακανονισμού της αεροπορίας, εάν η Τουρκία επιτυχή, κατ' εφαρμογήν του Πρωτοκόλλου της 1ης Μαΐου 1920, τας εξαιρέσεις εκείνας ας η γεωγραφική αυτής θέσις ήθελε καταστήσει αναγκαίας.

14) Σύμβασις της 26ης Σεπτεμβρίου 1906, υπογραφείσα εν Βέρνη, περί απαγορεύσεως της χρήσεως λευκού φωσφόρου εν τη κατασκευη των πυρείων.

Η Τουρκία αναλαμβάνει, προς τούτοις, την υποχρέωσιν να συμμετάσχη εις την παρασκευήν νέων διεθνών συμβάσεων περί τηλεγράφων και ραδιοτηλεγραφίας.

ΜΕΡΟΣ Δ' - ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙΚΑΙ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΤΜΗΜΑ Α'

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

Άρθρον 101.

Η Τουρκία δηλοί ότι προσχωρεί εις την Σύμβασιν και τον Κανονισμόν περί ελευθερίας της διαμετακομίσεως τους εγκριθέντας υπό της Συνδιασκέψεως της Βαρκελώνης την 14ην Απριλίου 1921, ως και εις την Σύμβασιν και τον Κανονισμό των πλωτών οδών διεθνούς συμφέροντος ους απεδέχθη η ειρημένη Συνδιάσκεψις την 19η Απριλίου 1921, και εις το πρόσθετον Πρωτόκολλον.

Κατά συνέπειαν, η Τουρκία υποχρεούται να εφαρμόση τας διατάξεις των εν λόγω Συμβάσεων, Κανονισμών και Πρωτοκόλλου άμα τη ενάρξει της ισχύος της παρούσης Συνθήκης.

Άρθρον 102.

Η Τουρκία δηλοί ότι προσχωρεί εις την από 20ης Απριλίου 1921 Δήλωσιν της Βαρκελώνης "την αναγνωρίζουσιν το δικαίωμα σημαίας των Κρατών των εστερημένων θαλασσίας εξόδου".

Άρθρον 103.

Η Τουρκία δηλοί ότι προσχωρεί εις τας από 20ης Απριλίου 1921 Συστάσεις της Συνδιασκέψεως της Βαρκελώνης περί των υπό διεθνές καθεστώς διατελούντων λιμένων. Η Τουρκία θα γνωστοποιήση βραδύτερον τους εις το καθεστώς τούτο υπαχθησομένους λιμένας.

Άρθρον 104.

Η Τουρκία δηλοί ότι προσχωρεί εις τας Συστάσεις της Συνδιασκέψεως της Βαρκελώνης της 20ης Απριλίου 1921 περί διεθνών σιδηροδρομικών γραμμών.

Αι συστάσεις αύται θέλουσιν εφαρμοσθή υπό της Τουρκικής Κυβερνήσεως άμα τη ενάρξει της ισχύος της παρούσης Συνθήκης υπό τον όρον της αμοιβαιότητας.

Άρθρον 105.

Άμα τη ενάρξει της ισχύος της παρούσης Συνθήκης, η Τουρκία υποχρεούται να προσχώρηση εις τας εν Βέρνη υπογραφείσας Συμβάσεις και Συμφωνίας της 14ης Οκτωβρίου 1890, 20ης Σεπτεμβρίου 1893, 16ης Ιουλίου 1895, 16ης Ιουνίου 1898 και 19ης Σεπτεμβρίου 1906 περί της δια σιδηροδρόμων μεταφοράς εμπορευμάτων.

Άρθρον 106.

Οσάκις, συνεπεία της χαράξεως των νέων συνόρων, γραμμή τις συνδέουσα δύο μέρη της αυτής χώρας, διασχίζει ετέραν χώραν, ή οσάκις διακλάδωσις τις αρχομένη εκ μιας χώρας καταλήγει εις ετέραν, οι όροι της εκμεταλλεύσεως, όσον αφορά εις το μεταφορικόν εμπόριον μεταξύ των δύο χωρών, θα κανονισθώσιν εκτός ειδικών διατάξεων, δια συμφωνίας συνομολογηθησομένης μεταξύ των ενδιαφερομένων διευθύνσεων των σιδηροδρόμων. Εν η περιπτώσει αι διευθύνσεις αύται δεν κατώρθουν να ομοφωνήσωσιν επί των όρων της συμφωνίας ταύτης, οι όροι ούτοι θέλουσι καθορισθή δια διαιτησίας.

Η εγκατάστασις πάντων των νέων μεθοριακών σταθμών μεταξύ της Τουρκίας και των ομόρων Κρατών, ως και η εκμετάλλευσις των μεταξύ των σταθμών τούτων γραμμών, θα κανονισθώσι δια συμφωνιών συνομολογουμένων κατά τους αυτούς όρους.

Άρθρον 107.

Οι εκ της Τουρκίας ή της Ελλάδος προερχόμενοι ή εις αυτάς κατευθυνόμενοι ταξειδιώται και τα εμπορεύματα, κατά την διέλευσιν ή διαμετακόμισιν δια των τριών τμημάτων των ανατολικών Σιδηροδρόμων των περιλαμβανομένων μεταξύ της ελληνοβουλγαρικής και της ελληνοτουρκικής μεθορίου παρά το Κούλελη - Μπουργάζ, δεν θα υποβάλλωνται λόγω της τοιαύτης διελεύσεως ή διαμετακομίσεως εις ουδέν τέλος ή δασμόν, ουδ' εις διατυπωσίν τίνα εξελέγξεως διαβατηρίων ή τελωνειακον ελέγχου.

Η εκτέλεσις των διατάξεων του παρόντος άρθρου θέλει εξασφαλισθή υπό ενός επιτρόπου εκλεγησομένου υπό του Συμβουλίου της Κοινωνίας των Εθνών.

Εκάστη των Κυβερνήσεων Ελλάδος και Τουρκίας θα έχη το δικαίωμα να διορίση παρά τω επιτρόπω τούτω ένα αντιπρόσωπον, όστις θα έχη ως έργον να εφιστά την προσοχήν του Επιτρόπου επί παντός ζητήματος αφορώντος εις την εκτέλεσιν των ειρημένων διατάξεων και θα απολαύη όλων των αναγκαίων δια την εκπλήρωσιν του έργου του ευκολιών. Οι αντιπρόσωποι ούτοι θα ορίσωσιν εκ συμφώνου μετά του επιτρόπου τον αριθμόν και το είδος του κατωτέρου προσωπικού ούτινος θα έχωσιν ανάγκην.

Ο Επίτροπος θα υποβάλλη υπό την κρίσιν του Συμβουλίου της Κοινωνίας των Εθνών παν ζήτημα, αφορών εις την εκτέλεσιν των ειρημένων διατάξεων, όπερ δεν ήθελε δυνηθή να λήση. Αι Κυβερνήσεις της Ελλάδος και της Τουρκίας υποχρεούνται να συμμορφώνται προς πάσαν απόφασιν εκδιδομένη κατά πλειοψηφίαν υπό του ειρημένου Συμβουλίου.

Ο μισθός ως και τα έξοδα δια την λειτουργίαν της υπηρεσίας του ειρημένου Επιτρόπου θέλουσι βαρύνη εξ ημισείας την Ελληνικήν και Τουρκικήν Κυβέρνησιν.

Εις περίπτωσιν καθ' ην η Τουρκία ήθελε κατασκευάσει μεταγενετέρως σιδηροδρομικήν γραμμήν συνδέουσαν την Αδριανούπολιν μετά της γραμμής Κούλελη Μπουργάζ - Κωνσταντινουπόλεως, αι διατάξεις του παρόντος άρθρου θέλουσιν ατονίσει ως προς την διαμετακόσισιν μεταξύ των σημείων της ελληνοτουρκικής μεθορίου των κειμένων πλησίον του Κούλελη -Μπουργάζ και του Βόσνα - κιοϊ ή αντιθέτως.

Εκάστη των δύο ενδιαφερομένων Κυβερνήσεων θα έχη το δικαίωμα, μετά πέντε έτη από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης, να απευθυνθή εις το Συμβούλιον της Κοινωνίας των Εθνών όπως τούτο αποφασίση, εάν υπάρχη λόγος διατηρήσεως του προβλεπομένου εν τοις εδαφίοις 2-5 του παρόντος άρθρου ελέγχου. Εννοείται όμως ότι αι διατάξεις του πρώτου εδαφίου θα παραμείνωσιν εν ισχύι καθ' όσον αφορά την διαμετακόμισιν επί των δύο τμημάτων των ανατολικών Σιδηροδρόμων μεταξύ της ελληνοβουλγαρικής μεθορίου και του Βοσνάκιοϊ.

Άρθρον 108.

Εκτός ιδιαιτέρων συμφωνιών ως προς τας μεταβιβάσεις των λιμένων και

των σιδηροδρόμων των ανηκόντων είτε εις την Τουρκικήν Κυβέρνησιν, είτε εις ιδιωτικές εταιρείας και περιλαμβανομένων εντός των αποσπωμένων εκ της Τουρκίας εδαφών δυνάμει της παρούσης Συνθήκης, υπό την επιφύλαξιν δε των μεταξύ των συμβαλλομένων Δυνάμεων συνομολογηθειςών ή συνομολογησομένων διατάξεων αναφορικώς προς τους αναδόχους και την υπηρεσίαν των συντάξεων του προσωπικού, ή μεταβίβασις των σιδηροδρομικών γραμμών γενήσεται υπό τους ακόλουθους όρους:

1) Τα έργα και αι εγκαταστάσεις πασών των σιδηροδρομικών γραμμών θα παραδοθώσιν εις ακέραιον και εν όσω το δυνατόν καλλίτερα καταστάσει.

2) Εάν δίκτυόν τι έχον ίδιον τροχαίον υλικόν, περιλαμβάνηται ολόκληρον εντός μεταβιβαζομένου εδάφους, το υλικόν τούτο θα παραδοθή εις ακέραιον, συμφώνως προς την τελευταίαν απογραφή κατά την 30η Οκτωβρίου 1918. *

3) Ως προς τας γραμμάς των οποίων η διεύθυνσις, δυνάμει της παρούσης Συνθήκης, θα ευρεθή κατατετημένη, η κατανομή του τροχαίου υλικού θα ορισθή δια συμφωνίας μεταξύ των διευθύνσεων υφ' ας θα υπάγωνται τα διάφορα τμήματα.

Κατά την συμφωνίαν ταύτην δέον να ληφθώσιν υπ' όψιν η ποσότης του επί των γραμμών τούτων καταγεγραμμένου υλικού, συμφώνως προς την τελευταίαν απογραφή κατά την 30ην Οκτωβρίου 1918, το μήκος των γραμμών, συμπεριλαμβανομένων των υπηρεσιακών γραμμών, η φύσις και η σπουδαιότης της εμπορικής κινήσεως. Εν περιπτώσει διαφωνίας, η διαφορά θα λυθή δια διαιτησίας. Η διαιτητική απόφασις θα ορίση ωσαύτως, εν ενδεχομένη περιπτώσει, τας αφεθισομένας εις έκαστον τμήμα ατμομηχανάς, σιδηροδρομικά οχήματα και αμάξας, θα προσδιορίση τους όρους της παραλαβής αυτών και θα προβή εις οίαν ήθελε κρίνει αναγκαίας διευθετήσεις προς εξασφάλισιν επί ωρισμένην χρονικήν περίοδον της συντηρήσεως του μεταβιβαζομένου υλικού εν τοις υφισταμένοις συνεργείοις.

4) Αι προμήθειαι, τα έπιπλα και τα εργαλεία θα παραδοθώσιν υφ' ους όρους και το τροχαίον υλικόν.

Άρθρον 109.

Μη υφισταμένων αντιθέτων διατάξεων, εάν, συνεπεία της χαράξεως νέας τινός μεθορίου, το σύστημα των υδάτων (διοχετεύσεις, πλημμύραι, αρδεύσεις, αποξηράνσεις ή άλλα παρόμοια ζητήματα) εν τινι Κράτει, εξαρτάται εξ έργων εκτελεσθέντων εν τω εδάφει ετέρου τινός Κράτους, ή εάν, δυνάμει προγενεστέρων του πολέμου συνηθειών, γίνηται χρήσις επί του εδάφους ενός Κράτους υδάτων ή υδραυλικής δυνάμεως παραγομένων επί του εδάφους ετέρου τινός Κράτους τα ενδιαφερόμενα Κράτη δέον να προέλθωσιν εις συνεννόησιν προς προστασίαν των αμοιβαίων συμφερόντων και κεκτημένων δικαιωμάτων.

Ελλείψει συμφωνίας, το θέμα θέλει κανονισθή δια διαιτησίας.

Άρθρον 110.

Η Ρουμανία και η Τουρκία θα συνεννοηθώσιν όπως καθορίσωσι ακριβοδικαίως τους όρους εκμεταλλεύσεως του καλωδίου Κωσταντζης-Κωνσταντινουπόλεως. Ελλείψει συνεννοήσεως, το ζήτημα θα κανονισθή δια διαιτησίας.

Άρθρον 111.

Η Τουρκία παραιτείται, δι' εαυτήν και εν ονόματι των υπηκόων της, πάντων των δικαιωμάτων, τίτλων ή προνομίων πάσης φύσεως, επί του όλου ή επί μέρους των καλωδίων άτινα δεν διέρχονται πλέον δια του εδάφους της.

Εάν τα συμφώνως προς το προηγούμενον εδάφιον μεταβιβαζόμενα καλώδια ή τμήματα καλωδίων αποτελώσιν ιδιοκτησίαν ιδιωτικήν, αι Κυβερνήσεις, εις ας μεταβιβάζεται η κυριότης, θέλουσιν αποζημιώσαι τους ιδιοκτήτας.

Εν περιπτώσει διαφωνίας περί του ποσού της αποζημιώσεως, αύτη θέλει καθορισθή δια διαιτησίας.

Άρθρον 112.

Η Τουρκία θα διατήρηση τα τυχόν ανήκοντα ήδη αυτή δικαιώματα κυριότητος επί των καλωδίων άτινα διέρχονται δι' ενός τουλάχιστον σημείου του τουρκικού εδάφους.

Η ενάσκησις των δικαιωμάτων προσγειώσεως των ειρημένων καλωδίων επί εδάφους μη τουρκικού και οι όροι της εκμεταλλεύσεως τούτων θα κανονισθώσιν φιλικώς μεταξύ των ενδιαφερομένων Κρατών. Εν διαφωνία, η διαφορά θέλει λυθή δια διαιτησίας.

Άρθρον 113.

Τα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη δηλουσιν ότι αποδέχονται, έκαστον δι' εαυτό την κατάργησιν των ξένων ταχυδρομείων εν Τουρκία.

ΤΜΗΜΑ Β'

ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Άρθρον 114.

Το Ανώτερον Υγειονομικόν Συμβούλιον της Κωνσταντινουπόλεως καταργείται. Η Τουρκική Διοίκησις αναλαμβάνει την υγειονομικήν οργάνωσιν των παραλίων και μεθορίων της Τουρκίας.

Άρθρον 115.

Μία και η αυτή υγειονομική διατίμησις, ης τα τέλη και οι όροι θα ώσιν δίκαιοι, θέλει εφαρμοσθή εις πάντα τα πλοία, άνευ διακρίσεως μεταξύ της τουρκικής σημαίας και των ξένων, και εις τους υπηκόους των ξένων Δυνάμεων υπό τους αυτούς προς τους υπηκόους της Τουρκίας όρους.

Άρθρον 116.

Η Τουρκία υποχρεούται να σεβασθή εξ ολοκλήρου το δικαίωμα των απολυθέντων υγειονομικών υπαλλήλων όπως αποζημιωθώσιν εκ των κεφαλαίων του πρώην Ανωτέρου Υγειονομικού Συμβουλίου της Κωνσταντινουπόλεως, ως και πάντα τα άλλα κεκτημένα δικαιώματα των υπαλλήλων και πρώην υπαλλήλων του Συμβουλίου τούτου και των δικαιοδόχων αυτών. Πάντα τα ζητήματα τα σχετιζόμενα προς τα δικαιώματα ταύτα, προς την διάθεσιν των αποθεματικών κεφαλαίων του πρώην Ανωτέρου Υγειονομικού Συμβουλίου της Κωνσταντινουπόλεως, την οριστικήν εκκαθάρισιν της παλαιάς υγειονομικής διευθύνσεως, ως και παν άλλο παρόμοιον η συναφές ζήτημα, θα κανονισθώσιν

υπό Επιτροπής ad hoc, αποτελούμενης εξ ενός αντιπροσώπου εκάστης των μετασχουσών του Ανωτέρου Υγειονομικού Συμβουλίου της Κωνσταντινουπόλως Δυνάμεων, εξαιρέσει της Γερμανίας, Αυστρίας και Ουγγαρίας. Εν περιπτώσει διαφωνίας μεταξύ των μελών της Επιτροπής ταύτης επί ζητήματος αφορώντος είτε εις την αναφερομένην ανωτέρω εκκαθάρισιν, είτε εις την διάθεσιν του υπολοίπου κεφαλαίου μετά την εκκαθάρισιν ταύτην, πάσα Δύναμις εκπροσωπούμενη εν τη Επιτροπή θα έχη το δικαίωμα να φέρη το ζήτημα τούτο εις το Συμβούλιον της Κοινωνίας των Εθνών, όπερ θα αποφασίζη επ' αυτον ανεκκλήτως.

Άρθρον 117.

Η Τουρκία και αι Δυνάμεις αι ενδιαφερόμεναι δια την επιτήρησιν των προσκυνημάτων της Ιερουσαλημ και της Χετζάζης και του Σιδηροδρόμου της Χετζάζης θα λάβωσι τα προς τούτο κατάλληλα μέτρα, συμφώνως προς τας διατάξεις των διεθνών υγειονομικών Συμβάσεων. Όπως δε επιτευχθη πλήρης ενότης της εκτελέσεως αυτών, αι Δυνάμεις αύται και η Τουρκία θα συστήσωσιν Επιτροπήν υγειονομικού εναρμονισμού των προσκυνημάτων, εν τη οποία θα αντιπροσωπεύονται αι υγειονομικαί υπηρεσίαι της Τουρκίας και το θαλάσσιον υγειονομικόν και επί των καθάρσεων Συμβούλιον της Αιγύπτου.

Η Επιτροπή αήτη δέον να τύχη της προηγουμένης συγκαταθέσεως του Κράτους επί του εδάφους του οποίου θέλει συνέλθει.

Άρθρον 118.

Εκθέσεις περί των έργων της Επιτροπής εναρμονισμού των προσκυνημάτων θα διαβιβάζωνται εις την Επιτροπήν Υγιεινής της Κοινωνίας των Εθνών και εις το Διεθνές Γραφείον δημοσίας υγιεινής, ως και εις την Κυβέρνησιν πάσης χώρας ενδιαφερομένης δια τα προσκυνήματα, επί τη αιτήσει ταύτης.

Η Επιτροπή θα γνωμοδοτή επί παντός ζητήματος τεθησομένου αυτή υπό της Κοινωνίας των Εθνών, δια του Διεθνούς Γραφείου δημοσίας υγιεινής ή των ενδιαφερομένων Κυβερνησεων.

ΜΕΡΟΣ Ε' - ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ ΠΟΛΕΜΟΥ

Άρθρον 119.

Τα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη υποχρεούνται να επαναφέρωσιν αμέσως εις τας πατρίδας των τους τυχόν παραμένοντας εν τη χώρα αυτών αιχμαλώτους πολέμου και πολιτικούς κρατουμένους.

Η ανταλλαγή των κατακρατουμένων υπό της Ελλάδος και Τουρκίας αιχμαλώτων πολέμου και πολιτών αποτελεί αντικείμενον της ιδιαίτερης Συμφωνίας μεταξύ των Δυνάμεων τούτων της υπογραφείσης εν Λωζάνη την 30ην Ιανουαρίου 1923.

Άρθρον 120.

Οι αιχμάλωτοι πολέμου και πολιτικοί κρατούμενοι, οι υποκείμενοι εις τιμωρίαν ή τιμωρηθέντες δια παραπτώματα αντιπειθαρχικά, θα παλινοστήσωσι χωρίς να ληφθή υπ' όψιν η λήξις της ποινής αυτών ή της αρξαμένης κατ' αυτών διαδικασίας.

Οι υποκείμενοι ή καταδικασθέντες εις ποινάς δι' άλλος, πλην των πειθαρχικών παραβάσεων, πράξεις δύνανται να εξακολουθήσωσι κρατούμενοι.

Άρθρον 121.

Τα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη υποχρεούνται να παρέχωσιν εν ταις οικείαις αυτών χώραις πάσαν ευκολίαν δια την αναζήτησιν των εξαφανισθέντων ή την εξακρίβωσιν της ταυτότητος των αιχμαλώτων πολέμου και πολιτικών κρατουμένων, οίτινες εξεδήλωσαν την επιθυμίαν όπως μη παλινοστήσωσιν.

Άρθρον 122.

Τα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη υποχρεούνται να αποδώσωσιν, άμα τη ενάρξει της ισχύος της παρούσης Συνθήκης, πάντα τα τυχόν παρακρατηθέντα αντικείμενα, νομίσματα, αξίας, έγγραφα ή προσωπικά πράγματα πάσης φύσεως άτινα ανήκουσιν ή ανήκον εις τους αιχμαλώτους πολέμου και πολιτικούς

κρατουμένους.

Άρθρον 123.

Τα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη δηλούσιν ότι παραιτούνται της αμοιβαίας πληρωμής των οφειλομένων ποσών δια την συντήρησιν των αιχμαλώτων πολέμου, οίπινες συνελήφθησαν υπό των στρατευμάτων αυτών.

ΤΑΦΟΙ

Άρθρον 124.

Μη θιγομένων των ιδιαίτερων διατάξεων των διατυπουμένων εν τω κατωτέρω 126ω άρθρω, τα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη θα μεριμνώσι περί της προφυλάξεως και συντηρήσεως των εν ταις χώραις αυτών νεκροταφείων, τάφων, κοιμητηρίων και αναμνηστικών μνημείων των στρατιωτών και ναυτών εκάστου εξ αυτών, των πεσόντων επί του πεδίου της μάχης ή αποβιωσάντων συνεπεία των τραυμάτων των, δυστυχημάτων ή ασθενειών μετά την 29ην Οκτωβρίου 1914, ως και των θανόντων εν αιχμαλωσία αιχμαλώτων πολέμου και πολιτικών κρατουμένων μετά την αυτήν χρονολογίαν.

Τα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη θα προέλθωσιν εις συνεννόησιν όπως παράσχωσι πάσαν ευκολίαν προς εκπλήρωσιν της αποστολής των, εν τοις οικείοις αυτών εδάφεισιν, εις τας επιτροπάς, εις ας έκαστον εξ αυτών δύναται να ανάθεση την εξακρίβωσιν, καταχώρισιν, συντήρησιν των ειρημένων νεκροταφείων, κοιμητηρίων και τάφων και την ανέγερσιν επί των τόπων αυτών καταλλήλων μνημείων. Αι επιτροπαί αύται δέον να μη έχωσιν ουδένα στρατιωτικόν χαρακτήρα.

Τα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη συμφωνούσιν όπως παρέχωσιν αμοιβαίως, υπό την επιφύλαξιν των διατάξεων της ιδιαίτερας αυτών νομοθεσίας και των απαιτήσεων της δημοσίας υγιεινής, πάσαν ευκολίαν προς εκτέλεσιν των αιτήσεων περί μεταφοράς εις τας πατρίδας των των λειψάνων των εν τω ανωτέρω άρθρω αναφερομένων στρατιωτών και ναυτών αυτών.

Άρθρον 125.

Τα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη υποχρεούνται να χορηγήσωσιν αλλήλοις:

1) Πλήρη κατάλογον των αιχμαλώτων πολέμου κρατουμένων, οίτινες απεβίωσαν εν αιχμαλωσία, μεθ' όλων των χρησίμων προς εξακρίβωσιν της ταυτότητός των πληροφοριών.

2) Πάσαν πληροφορίαν περί του αριθμού και του τόπου των τάφων των ενταφιασθέντων άνω προηγουμένης εξακριβώσεως της ταυτότητός των.

Άρθρον 126.

Η συντήρησις των τάφων, νεκροταφείων, κοιμητηρίων και αναμνηστικών μνημείων των τούρκων στρατιωτών, ναυτών και αιχμαλώτων πολέμου, οίτινες απεβίωσαν εν τω Ρουμανικώ εδάφει μετά την 27ην Αυγούστου 1916, ως και πάσα άλλη υποχρέωσις προκύπτουσα εκ των άρθρων 124 και 125 ως προς τους πολιτικούς κρατουμένους, θα αποτελέσωσιν αντικείμενον ιδιαίτερας συμφωνίας μεταξύ της Ρουμανικής και της Τουρκικής Κυβερνήσεως.

Άρθρον 127.

Προς συμπλήρωσιν των γενικής φύσεως διατάξεων των άρθρων 124 και 125, αι Κυβερνήσεις της Βρετανικής Αυτοκρατορίας, της Γαλλίας και της Ιταλίας, αφ' ενός, και η Τουρκική και Ελληνική Κυβέρνησις, αφ' ετέρου, συνομολογούσι τας ειδικάς διατάξεις τας περιεχόμενας εν τοις άρθροις 128-136.

Άρθρον 128.

Η Τουρκική Κυβέρνησις υποχρεούται, έναντι των Κυβερνησεων της Βρετανικής Αυτοκρατορίας, της Γαλλίας και της Ιταλίας, να παραχωρήση αυτοίς κεχωρισμένως και διηκικώς, εν τω εδάφει αυτής, τους χώρους ένθα ευρίσκονται τάφοι, νεκροταφεία, κοιμητήρια και αναμνηστικά μνημεία των οικείων αυτών στρατιωτών και ναυτών των πεσόντων επί του πεδίου της μάχης ή αποβιωσάντων συνεπεία των τραυμάτων των, δυστυχημάτων η ασθενειών, ως και των εν αιχμαλωσία αποβιωσάντων αιχμαλώτων πολέμου και πολιτικών κρατουμένων αυτών, θα παραχώρηση αυτοίς ωσαύτως τους χώρους, οίτινες κριθήσονται αναγκαίοι εις το μέλλον προς ίδρυσιν συγκεντρωμένων νεκροταφείων, κοιμητηρίων ή αναμνηστικών μνημείων υπό των εν τω άρθρω 130 προβλεπομένων επιτροπών.

Εκτός τούτου, η Τουρκική Κυβέρνησις υποχρεούται να εξασφάλιση την ελεύθερον είσοδον εις τους τάφους τούτους, τα νεκροταφεία, κοιμητήρια και μνημεία και να επιτρέψη, εν ενδεχομένη περιστάσει, την κατασκευήν των αναγκαίων οδών.

Η Ελληνική Κυβέρνησις αναλαμβάνει τας αυτός υποχρεώσεις ως προς το έδαφος της. Αι ανωτέρω διατάξεις δεν θίγουσι την τουρκικήν ή, κατά τας περιστάσεις, την Ελληνικήν κυριαρχίαν επί των παραχωρηθέντων εδαφών.

Άρθρον 129.

Μεταξύ των παραχωρηθησομένων υπό της Τουρκικής Κυβερνήσεως γηπέδων, θα συμπεριληφθώσιν, ιδία δια την Βρετανικήν Αυτοκρατορίαν, τα της περιφερείας της επονομαζόμενης Anzac (An Biimu), τα σημειούμενα εν τω υπ' αριθ. 3 χάρτη.

Η υπό της Βρετανικής Αυτοκρατορίας χρησιμοποίησις του προαναφερομένου χώρου θα υπόκειται εις τους ακόλουθους όρους:

1) Ο χώρος ούτος δεν δύναται να διατεθή δι' άλλον ή τον εν τη παρούση Συνθήκη οριζόμενον σκοπόν. Κατά συνέπειαν, δεν οφείλει να χρησιμοποιηθή προς στρατιωτικόν ή εμπορικόν τίνα σκοπόν ή προς οιονδήποτε άλλον διάφορον του ως άνω αναφερομένου προορισμού.

2) Η Τουρκική Κυβέρνησις θα έχη, εν παντί καιρώ, το δικαίωμα να επιθεωρή τον χώρον τούτον, περιλαμβανομένων και των νεκροταφείων.

3) Ο αριθμός των διατιθεμένων δια την φύλαξιν των νεκροταφείων πολιτικών φυλάκων δεν δύναται να υπερβή τον ένα, κατά νεκροταφείον, φύλακα. Δεν θα υπάρχωσιν ειδικοί φύλακες δια τον εκτός των νεκροταφείων κείμενον χώρον.

4) Δεν επιτρέπεται η ανέγερσις εν τω ειρημένω χώρω, είτε εντός, είτε έξωθεν των νεκροταφείων, ή μόνον των απολύτως αναγκαίων δια τους φύλακας οικημάτων.

5) Δεν επιτρέπεται η κατασκευή επί της ακτής του ειρημένου χώρου

προκυμαίας, προβλήτος ή κινητής αποβάθρας δυναμένης να διευκολύνη την αποβίβασιν ή επιβίβασιν προσώπων ή εμπορευμάτων.

6) Πάσαι αι αναγκαίαι διατυπώσεις οφείλουσι να εκπληρώνονται εν τη εσωτερική πλευρά των Στενών, η δε δια της ακτής του Αιγαίου είσοδος εις τον χώρον δεν θα επιτρέπηται ή μετά την εκπλήρωσιν των ειρημένων διατυπώσεων. Η Τουρκική Κυβέρνησις δέχεται όπως οι διατυπώσεις αύται, αίτινες δέον να είναι όσον ένεστιν απλοί, μη ώσιν επαχθέστεροι, υπό την επιφύλαξιν εν τούτοις των λοιπών διατάξεων του παρόντος άρθρου, των επιβαλλομένων εις τους εν Τουρκία μεταβαίνοντας ξένους και εκπληρώνονται υπό συνθήκας τοιαύτας, ώστε να αποφεύγηται πάσα άσκοπος επιβράδυνσις.

7) Τα επιθυμούντα όπως επισκεφθώσι τον χώρον πρόσωπα δέον να μη ώσιν ωπλισμένα, η δε Τουρκική Κυβέρνησις έχει το δικαίωμα να επιτηρή την εφαρμογήν της απολύτου ταύτης απαγορεύσεως.

8) Η Τουρκική Κυβέρνησις δέον να ειδοποιήται, προ μιας τουλάχιστον εβδομάδος, περί της αφίξεως πάσης ομάδος επισκεπτών υπερβαινούσης τα 150 πρόσωπα.

Άρθρον 130.

Εκάστη των Κυβερνήσεων της Μεγάλης Βρετανίας, της Γαλλίας και της Ιταλίας θα

κατάρτιση Επιτροπήν, παρά τη οποία αι Κυβερνήσεις της Τουρκίας και της Ελλάδος θα διορίσωσιν αντιπρόσωπον και ήτις θέλει αναλάβει να κανονίση επί τόπου τα αφορώντα τους τάφους, τα νεκροταφεία, κοιμητήρια και αναμνηστικά μνημεία ζητήματα. Αι Επιτροπαί αύται θ' αναλάβωσιν ίδια:

1) να αναγνωρίσωσι τα μέρη ένθα εγένοντο ή είναι πιθανόν να εγένοντο ενταφιασμοί και εξακριβώσωσι τους υπάρχοντας τάφους, νεκροταφεία κοιμητήρια και μνημεία·

2) να ορίσωσι τους όρους υφ' ους θα γίνωσιν, εάν συντρέχη λόγος, αι συγκεντρώσεις των τάφων, να υποδείξωσιν εν μεν τω τουρκικώ εδάφει, εκ συμφώνου μετά του τούρκου αντιπροσώπου, εν δε τω ελληνικώ, μετά του έλληνοσ

αντιπροσώπου, τους τόπους των ανεγερθησομένων συγκεντρωμένων νεκροταφείων, κοιμητηρίων και αναμνηστικών μνημείων και να καθορίσωσι τα όρια των τόπων τούτων, περιορίζουσαι την καταλαμβανόμενη επιφάνειαν εις το απαιρητήτως ελάχιστον όριον·

3) ν' ανακοινώσωσιν εις την Τουρκικήν και Ελληνικήν Κυβέρνησιν, εν ονόματι των οικείων αυτών Κυβερνήσεων, το οριστικόν σχέδιον των ανεγερθέντων ή ανεγερθησομένων δια τους ομοεθνείς αυτών τάφων, νεκροταφείων, κοιμητηρίων και μνημείων.

Άρθρον 131.

Αι υπέρ των η παραχώρησις Κυβερνήσεις αναλαμβάνουσι την υποχρέωσιν να μη χρησιμοποιήσωσι τους παραχωρούμενους χώρους ουδέ να επιτρέψωσι την χρησιμοποιήσιν των προς σκοπόν διάφορον του ανωτέρω προβλεπομένου.

Εάν οι χώροι ούτοι κείνται παρά την θάλασσαν, η ακτή δεν δύναται να χρησιμοποιηθή παρά των ειρημένων Κυβερνήσεων προς στρατιωτικόν, ναυτικόν ή εμπορικόν σκοπόν οιονδήποτε. Τα γήπεδα των τάφων και νεκροταφείων, άτινα ήθελον απωλέσει το αρχικόν των προορισμόν και δεν ήθελον χρησιμοποιηθή προς ενέγερσιν αναμνηστικών μνημείων, θα επιστραφώσιν εις την Τουρκικήν ή εις την Ελληνικήν Κυβέρνησιν, αναλόγως της περιπτώσεως.

Άρθρον 132.

Τα αναγκαία νομοθετικά ή διοικητικά μέτρα προς παραχώρησιν εις την Βρετανικήν, την Γαλλικήν και την Ιταλικήν Κυβέρνησιν της εις το διηνεκές πλήρους νομής των εν τοις άρθροις 128-130 χώρων, δέον να ληφθώσι παρά της Τουρκικής ή Ελληνικής Κυβερνήσεως εντός εξ μηνών από της προβλεπομένης εν τω άρθρω 130, παράγραφος 3, κοινοποιήσεως. Εάν παραστή ανάγκη απαλλοτριώσεων, αύται θα γίνωσι μερίμνη και δαπάναις της Τουρκικής ή Ελληνικής Κυβερνήσεως επί των οικείων αυτών εδαφών.

Άρθρον 133.

Η Βρετανική, Γαλλική και Ιταλική Κυβέρνησις είναι ελεύθεραι να αναθέσωσιν, εις οία κρίνουσι κατάλληλα εκτελεστικά όργανα, την εγκατάστασιν,

διαρρύθμισιν και συντήρησιν των τάφων, νεκροταφείων, κοιμητηρίων και μνημείων των υπηκόων αυτών. Τα όργανα ταύτα δέον να μη έχωσι χαρακτήρα στρατιωτικόν. Θα έχωσι μόνα το δικαίωμα να προβαίνωσιν εις πάσαν εκταφήν ή μετακομιδήν οστών, κρινομένην αναγκαίαν προς συγκέντρωσιν των τάφων και ίδρυσιν των νεκροταφείων και κοιμητηρίων, ως και εις εκταφήν ή μετακομιδήν των λειψάνων, ων την μεταφοράν εις την πατρίδα των ήθελον κρίνει αναγκαίαν αι υπέρων η παραχώρησις Κυβερνήσεις.

Άρθρον 134.

Η Βρετανική, Γαλλική και Ιταλική Κυβέρνησις έχουσι το δικαίωμα να εξασφαλίσωσι την φύλαξιν των εν Τουρκία κειμένων τάφων αυτών, νεκροταφείων, κοιμητηρίων και αναμνηστικών μνημείων δια φρουρών διοριζομένων μεταξύ των υπηκόων των. Οι φρουροί ούτοι δέον να αναγνωρίζωνται παρά των τουρκικών Αρχών και τυγχάνωσι της συνδρομής αυτών προς εξασφάλισιν της προστασίας των τάφων, νεκροταφείων, κοιμητηρίων και μνημείων. Δεν θα έχωσι στρατιωτικόν χαρακτήρα, θα δύνανται όμως να ώσιν ωπλισμένοι δι' ενός περιστρόφου ή πιστολιού αυτομάτου προς ατομικήν αυτών υπεράσπισιν.

Άρθρον 135.

Οι αναφερόμενοι εν τοις άρθροις 128-131 χώροι δεν θέλουσιν υποβληθή υπό της Τουρκίας ή των τουρκικών Αρχών, ή κατά την περίπτωσιν, υπό της Ελλάδος ή των ελληνικών Αρχών, εις ουδέν μίσθωμα, τέλος ή φόρον.

Η εις αυτούς είσοδος θα είναι εν παντί χρόνω ελευθέρα εις τους αντιπροσώπους της Βρετανικής, Γαλλικής και Ιταλικής Κυβερνήσεως, ως και εις τους επιθυμούντας να επισκεφθώσι τους τάφους, τα νεκροταφεία, κοιμητήρια και αναμνηστικά μνημεία. Η Τουρκική και η Ελληνική Κυβέρνησις αναλαμβάνουσιν εκατέρα εις το διηνεκές την συντήρησιν των αγουσών προς τους ειρημένους χώρους οδών.

Η Τουρκική και η Ελληνική Κυβέρνησις υποχρεούνται εκατέρα να παρέχωσι προς την Βρετανικήν, Γαλλικήν και Ιταλικήν Κυβέρνησιν πάσαν ευκολίαν προς προμήθειαν της απαιρήτου ποσότητος ύδατος δια τας ανάγκας του προσωπικού

του χρησιμοποιουμένου δια την συντήρησιν ή την φύλαξιν των εν λόγω νεκροταφείων, τάφων, κοιμητηρίων, μνημείων και δια την άρδευσιν του εδάφους.

Άρθρον 136.

Η Βρετανική, Γαλλική και Ιταλική Κυβέρνησις υποχρεούνται να παρέχωσιν εις την Τουρκικήν Κυβέρνησιν τα εκ των διατάξεων των άρθρων 128 και 130-135 απορρέοντα ωφελήματα ως προς την ανέγερσιν των τάφων, νεκροταφείων, κοιμητηρίων και αναμνηστικών μνημείων των τούρκων στρατιωτών και ναυτών των ενταφιασμένων εις τα υπό την εξουσίαν αυτών τελούντα εδάφη, εν οίς και τα εκ της Τουρκίας αποσπώμενα.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρον 137.

Εκτός αντιθέτων συμφωνιών μεταξύ των Υψηλών Συμβαλλομένων Μερών, αι υπό των Αρχών των Δυνάμεων, αίτινες κατέλαβαν την Κωνσταντινούπολιν, η εκ συμφώνου μετά των Αρχών τούτων ληφθείσαι αποφάσεις ή εκδοθείσαι διαταγαί, από της 30ης Οκτωβρίου 1918 μέχρι της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης, αι αφορώσαι εις τας περιουσίας, δικαιώματα και συμφέροντα των υπηκόων αυτών, των αλλοδαπών ή των τούρκων υπηκόων και εις τας μετά των Αρχών της Τουρκίας σχέσεις των μεν ή των δε, θέλουσι θεωρηθή οριστικά και δεν δύνανται να δώσωσιν αφορμήν εις απαίτησίν τίνα κατά των εν λόγω Δυνάμεων ή των Αρχών αυτών.

Πάσα άλλη απαίτησις δια ζημίαν προσγενομένην συνεπεία των ανωτέρω αναφερομένων αποφάσεων ή διαταγών θέλει υποβληθεί εις το Μικτόν Διαιτητικόν Δικαστήριον.

Άρθρον 138.

Μη θιγομένων των διατάξεων των παραγράφων 4 και 6 της υπό σημερινήν ημερομηνίαν Δηλώσεως περί αμνηστείας, θεωρηθήσονται ως οριστικά αι επί δικαστικών υποθέσεων εκδοθείσαι εν Τουρκία από της 30ης Οκτωβρίου 1918 μέχρι της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης, αποφάσεις και διαταγαί των δικαστών, δικαστηρίων ή Αρχών των καταλαβουσών την Κωνσταντινούπολιν

Δυνάμεων και της συσταθείσης την 8ην Δεκεμβρίου 1921 προσωρινής Μικτής Δικαστικής Επιτροπής, ως και τα μετρά εκτελέσεως αυτών.

Εν ή, εν τούτοις, περιπτώσει ήθελεν υποβληθή υπό ιδιώτου απαίτησις περί επανορθώσεως ζημίας προσγενομένης αυτώ επ' ωφελεία ετέρου ιδιώτου, συνεπεία δικαστικής αποφάσεως εκδοθείσης εν πολιτική υποθέσει υπό στρατιωτικού ή αστυνομικού δικαστηρίου η απαίτησις αυτή θέλει υποβληθή εις την κρίσιν του Μικτού Διαιτητικού Δικαστηρίου, το οποίον θα δύναται, εάν συντρέχη λόγος, να επιβάλη την πληρωμήν αποζημιώσεως ή και να διατάξη αποδόσεις.

Άρθρον 139.

Τα εν Τουρκία ευρισκόμενα αρχεία, βιβλία, σχέδια, τίτλοι και άλλα έγγραφα πάσης φύσεως, τα αφορώντα εις τας πολιτικάς, δικαστικάς ή οικονομικάς Αρχάς ή εις την διεύθυνσιν των βακουφίων και ενδιαφέροντα αποκλειστικώς την Κυβέρνησιν εδάφους αποσπασθέντος εκ της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας και αντιστοίχως τα εν εδάφει αποσπασθέντι εκ της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας ευρισκόμενα τοιαύτα, άτινα ενδιαφέρουσιν αποκλειστικώς την Τουρκικήν Κυβέρνησιν θέλουσιν αμοιβαίως παραδοθή υπό της μιας Κυβερνήσεως προς την ετέραν.

Τα ανωτέρω αναφερόμενα αρχεία, βιβλία, σχέδια, τίτλοι και λοιπά έγγραφα δια τα οποία η κάτοχος Κυβέρνησις θεωρεί εαυτήν εξ ίσου ενδιαφερομένην, δύναται να κρατηθώσιν υπ' αυτής, υπό τον όρον της παροχής εις την ενδιαφερομένην Κυβέρνησιν, επί τη αιτήσει ταύτης, φωτογραφιών ή κεκυρωμένων ακριβών αντιγράφων.

Τα αρχεία, βιβλία, σχέδια, τίτλοι και λοιπά έγγραφα, άτινα τυχόν αφηρέθησαν είτε εκ της Τουρκίας, είτε εκ των αποσπασθέντων εδαφών, θέλουσιν αμοιβαίως αποδοθή εν πρωτοτύπω, εφ' όσον αφορώσιν αποκλειτικώς εις τα εδάφη ες ων παρελήθησαν.

Τα εκ των ενεργειών τούτων έξοδα θέλουσι βαρύνει την αιτούσαν Κυβέρνησιν.

Αι προηγούμεναι διατάξεις εφαρμόζονται, υπό τους αυτούς όρους, εις τα βιβλία, άτινα αφορώσι την γαιοκτησίαν ή τα βακούφια εν τοις μεταβιβασθείσιν εις

την Ελλάδα μετά το 1912 διαμερίσματος της παλαιάς Οθωμανικής Αυτοκρατορίας.

Άρθρον 140.

Αι κατά το διάστημα του μεταξύ της Τουρκίας και των λοιπών συμβαλλομένων Δυνάμεων πολέμου, και προ της 30ης Οκτωβρίου 1918, γενόμενοι εκατέρωθεν θαλάσσιαι λείαι δεν θέλουσι δώσει αφορμήν εις απαίτησίν τίνα του ενός ή του άλλου μέρους. Ωσαύτως ουδεμία απαίτησις δύναται να εγερθή δια τας μετά την ειρημένην χρονολογίαν γενόμενας τυχόν, κατά παράβασιν της ανακωχής, συλλήψεις πλοίων υπό των καταλαβουσών την Κωνσταντινούπολιν Δυνάμεων.

Εννοείται ότι ουδεμία απαίτησις θέλει διατύπωση, τόσον εκ μέρους των Κυβερνήσεων των καταλαβουσών την Κωνσταντινούπολιν Δυνάμεων ή των υπηκόων αυτών, όσον και εκ μέρους της Τουρκικής Κυβερνήσεως ή των υπηκόων αυτής σχετικώς προς τας παντός είδους λέμβους, πλοία μικρός χωρητικότητας, θαλαμηγούς και φορτηγίδας, αίτινες διετέθησαν υπό των μεν ή των δε εκ των Κυβερνήσεων τούτων από της 29ης Οκτωβρίου 1914 μέχρι της 1ης Ιανουαρίου 1923 εν τοις οικείοις αυτών λιμέσιν ή τοις παρ' αυτών καταληφθείσι. Η διάταξις αυτή, ουχ ήπτον, δεν θέλει θίξει τας διατάξεις της παραγράφου 6 της υπό σημερινήν χρονολογίαν Δηλώσεως περί αμνηστείας, ουδέ τας διεκδικήσεις, ας θα ηδύναντο να εγείρωσιν ιδιώται κατ' άλλων ιδιωτών δυνάμει προγενεστέρων της 29ης Οκτωβρίου 1914 δικαιωμάτων.

Τα υπό τουρκικήν σημαίαν πλοία, άτινα συνελήφθησαν υπό των ελληνικών δυνάμεων μετά την 30ην Οκτωβρίου 1918, θέλουσιν αποδοθή εις την Τουρκίαν.

Άρθρον 141.

Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 25 της παρούσης Συνθήκης και των άρθρων 155, 250 και 440 ως και του Παραρτήματος Γ, Μέρος Η' (Επανορθώσεις) της Συνθήκης Ειρήνης των Βερσαλλιών της 28ης Ιουνίου 1919, η Τουρκική Κυβέρνησις και οι υπηκόοι αυτής απαλλάσσονται πάσης τυχόν επιβαρυνούσης τούτους απέναντι της Γερμανικής Κυβερνήσεως ή των υπηκόων αυτής υποχρεώσεως σχετικώς προς παν γερμανικό πλοίον, όπερ, μεταβιβασθέν κατά την διάρκειαν του πολέμου υπό της Γερμανικής Κυβερνήσεως ή των υπηκόων

αυτής εις την Οθωμανικήν Κυβέρνησιν ή τους υπηκόους της, άνευ της συγκαταθέσεως των Συμμάχων Κυβερνήσεων, διατελεί νυν υπό την κατοχήν των τελευταίων τούτων.

Η διάταξις αύτη θέλει εφαρμοσθή, ενδεχομένως, και εις τας σχέσεις μεταξύ Τουρκίας και των λοιπών Δυνάμεων αίτινες επολέμησαν παρά το πλευρόν αυτής.

Άρθρον 142.

Η συνομολογηθείσα την 30ην Ιανουαρίου 1923 μεταξύ της Ελλάδος και της Τουρκίας ειδική Σύμβασις περί ανταλλαγής των ελληνικών και τουρκικών πληθυσμών θα έχη μεταξύ των δύο τούτων Υψηλών Συμβαλλομένων Μερών την αυτήν ισχύν και κύρος, ως εάν περιλαμβάνετο εν τη παρούση Συνθήκη.

Άρθρον 143.

Η ΠΑΡΟΥΣΑ ΣΥΝΘΗΚΗ επικυρωθήσεται, ως οίόν τε τάχιον.

Αι επικυρώσεις κατατεθήσονται εν Παρισίοις.

Η Ιαπωνική Κυβέρνησις δύναται και απλώς να γνωστοποιήση προς την Κυβέρνησιν της Γαλλικής Δημοκρατίας, δια του εν Παρισίοις διπλωματικού αυτής αντιπροσώπου, ότι η επικύρωσις αυτής εγένετο, εν τοιαύτη δε περιπτώσει οφείλει να διαβιβάση όσον το δυνατόν ταχύτερον, την πράξιν της επικυρώσεως.

Εκάστη των υπογραφασών Δυνάμεων θα επικυρώση δια μιας και της αυτής πράξεως την παρούσαν Συνθήκην, ομού μετά των παρ' αυτής υπογραφεισών και εν τη τελική Πράξει της Συνδιασκέψεως της Λωζάνης αναφερόμενος πράξεων, εφ' όσον αύται χρήζουσιν επικυρώσεως.

Το πρώτον Πρακτικόν καταθέσεως θέλει συνταχθή ευθύς ως η Τουρκία, αφ' ενός, και η Βρεττανική Αυτοκρατορία, η Γαλλία, η Ιταλία, η Ιαπωνία ή τρείς εξ αυτών, αφ' ετέρου, καταθέσωσιν την πράξιν της επικυρώσεως αυτών.

Από της χρονολογίας του πρώτου τούτου πρακτικού, η Συνθήκη άρξεται ισχύουσα μεταξύ των ούτως επικυρωσάντων αυτήν Υψηλών Συμβαλλομένων Μερών. Ως προς τας λοιπάς Δυνάμεις άρξεται ακολούθως αύτη ισχύουσα από της ημέρας της καταθέσεως της επικυρώσεως αυτών.

Ουχ' ήπτον, όσον αφορά εις την Ελλάδα και την Τουρκίαν, αι διατάξεις των άρθρων 1,2 εδ.2 και 5-11 συμπεριλαμβανομένου, άρξονται ισχύουσαι ευθύς ως η Ελληνική και η Τουρκική Κυβέρνησις καταθέσωσι την πράξιν της επικυρώσεως αυτών, έστω και αν, κατά την ημέραν ταύτην, δεν έχει εισέτι συνταχθή το ανωτέρω αναφερόμενον πρακτικόν.

Η Γαλλική Κυβέρνησις θέλει χορηγήση εις πάσας τας υπογραψάσας Δυνάμεις επίσημον αντίγραφον των πρακτικών καταθέσεως των επικυρώσεων.

ΠΡΟΣ ΠΙΣΤΩΣΙΝ ΤΟΥΤΩΝ, οι ανωτέρω μνημονευόμενοι Πληρεξούσιοι υπέγραψαν την παρούσαν Συνθήκην.

ΕΓΕΝΕΤΟ εν Λωζάννη, τη εικοστή τετάρτη Ιουλίου του χιλιοστού εννεακοσιοστού εικοστού τρίτου έτους, εις εν και μόνον αντίτυπον, όπερ κατατεθήσεται εν τοις αρχείοις της Κυβερνήσεως της Γαλλικής Δημοκρατίας, ήτις θέλει επιδώσει επίσημον αυτού αντίγραφον προς εκάστην των συμβαλλομένων Δυνάμεων.

Horace RUMBOLD

PELLE

GARRONI

G. C. MONTAGNA

K. OTCHIAI

E.K. BENIZEΛΟΣ

Δ.ΚΑΚΛΑΜΑΝΟΣ

Const. DIAMANDY

Const. CONTZESCO

M. ISMET

Dr. RIZA NOUR

HASSAN

II. ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ ΤΩΝ ΣΤΕΝΩΝ

ΥΠΟΓΡΑΦΕΙΣΑ ΤΗ 24 ΙΟΥΛΙΟΥ 1923

Η ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ, Η ΓΑΛΛΙΑ, Η ΙΤΑΛΙΑ. Η ΙΑΠΩΝΙΑ, Η ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ, Η ΕΛΛΑΣ, Η ΡΟΥΜΑΝΙΑ, Η ΡΩΣΣΙΑ, ΤΟ ΣΕΡΒΟ-ΚΡΟΑΤΟ-ΣΛΟΒΕΝΙΚΟΝ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ Η ΤΟΥΡΚΙΑ,

Μεριμνώσαι όπως εξασφαλίσωσιν εις πάντα τα Έθνη την εντός των Στενών ελευθερίαν διόδου και ναυσιπλοΐας, μεταξύ της Μεσογείου θαλάσσης και του Ευξείνου Πόντου, συμφώνως προς την καθιερωθείσαν αρχήν υπό του άρθρου 23 της υπό σημερινήν χρονολογίαν Συνθήκης Ειρήνης,

Και έχουσαι υπ' όψιν ότι η διατήρησις της ελευθερίας ταύτης είναι αναγκαία δια την γενικήν ειρήνην και το παγκόσμιον εμπόριον,

Απεφάσισαν να συνομολογήσωσιν επί τούτω Σύμβασιν και διώρισαν ως οικείους αυτών πληρεξουσίους:

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΟΥ ΗΝΩΜΕΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΠΕΡΘΑΛΛΑΣΙΩΝ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΩΝ ΙΝΔΙΩΝ:

Τον Εντιμότατον Sir Horace George Montagu RUMBOLD, Baronet, G.C.M.G., Ύπατον Αρμοστήν εν Κωνσταντινουπόλει·

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ:

Τον Μέγαρχον Στρατηγόν κ. Maurice PELLE, Πρεσβευτήν της Γαλλίας, Ύπατον Αρμοστήν της Δημοκρατίας εν Ανατολή, Ανώτερον Ταξίαρχην Τάγματος της Λεγεώνας της Τιμής

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ:

Τον έντιμον Μαρκήσιον Camille CARRONI, Γερουσιαστήν του Βασιλείου, Πρεσβευτήν της Ιταλίας, Ύπατον Αρμοστήν εν Κωνσταντινουπόλει, Μεγαλόσταυρον των Ταγμάτων των Αγίων Μαυρικού και Λαζάρου και του Στέμματος της Ιταλίας·

Τον Κύριον Jules Cesar MONTAGNA, Έκτακτον Αποσταλμένον και Πληρεξούσιον Υπουργόν εν Αθήναις, Ταξιάρχην του Τάγματος των Αγ. Μαυρικίου και Λαζάρου, Ανώτερον Ταξιάρχην του Στέμματος της Ιταλίας·

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΗΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ:

Τον Κύριον Kentaro OTCHIAI, Jusammi, Μέλος πρώτης τάξεως του Τάγματος του Ανατέλλοντος Ηλίου, Έκτακτον και Πληρεξούσιον Πρεσβευτήν εν Ρώμη·

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ:

Τον Κύριον Bogdan MORPHOFF, πρώην Υπουργόν των Σιδηροδρόμων, Ταχυδρομείων και Τηλεγράφων

Το Κύριον Dimitri STANCIOFF, Διδάκτορα του Δικαίου, Έκτακτον Απεσταλμένον και Πληρεξούσιον Υπουργόν εν Λονδίνω, Μεγαλόσταυρον του Τάγματος του Αγίου Αλεξάνδρου·

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ:

Τον Κύριον Ελευθέριον Κ. BENIZEΛΟΝ, Πρώην Πρόεδρον του Υπουργικού Συμβουλίου, Μεγαλόσταυρον του Τάγματος του Σωτήρος·

Τον Κύριον Δημήτριον ΚΑΚΛΑΜΑΝΟΝ, Πληρεξούσιον Υπουργόν εν Λονδίνω, Ταξιάρχην του Τάγματος του Σωτήρος·

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ:

Τον Κύριον Constantin I. DIAMANTY, Πληρεξούσιον Υπουργόν Τον Κύριον Constantin CONTZESCO Πληρεξούσιον Υπουργόν·

Η ΡΩΣΣΙΑ:

Τον Κύριον Nicolas Ivanovitch IORDANSKI

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΣΕΡΒΩΝ, ΚΡΟΑΤΩΝ ΚΑΙ ΣΛΟΒΕΝΩΝ:

Τον Δρα Miloutine YOVANOVITCH, Έκτακτον Απεσταλμένον και

Πληρεξούσιον Υπουργόν εν Βέρνη·

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ:
Τον ISMET Pacha, Υπουργόν επί των Εξωτερικών, Βουλευτήν Αδριανουπόλεως

Τον Δρα RIZA NOUR Bey Υπουργόν της Υγιεινής και Κοινωνικής
Περιθάλψεως, Βουλευτήν Σινώπης·

Τον HASSAN Bey, πρώην Υπουργόν Βουλευτήν Τραπεζούντας·

ΟΙΤΙΝΕΣ, αφ' ου επεδείξαντο αλλήλοις τα πληρεξούσια αυτών έγγραφα
ευρεθέντα, εν πληροί τάξει και κατά τους απαιτούμενους τύπους, συνεφώνησαν
επί των ακολούθων διατάξεων:

Άρθρον 1.

Τα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη συμφωνούσιν όπως αναγνωρίσωσι και
διακηρύξωσι την αρχήν της ελευθερίας της ναυσιπλοΐας εντός των στενών του
Ελλησπόντου, της Προποντίδος και του Βοσπόρου, των περιλαμβανομένων
κατωτέρω εν τη γενική ονομασία "Στενά".

Άρθρον 2.

Η δίοδος και η ναυσιπλοΐα των εμπορικών πλοίων και αεροπλοίων, και των
πολεμικών σκαφών και αεροπλοίων εντός των Στενών, εν καιρώ ειρήνης ως και εν
καιρώ πολέμου, θα κανονίζονται από τούδε υπό των διατάξεων του ώδε
συνημμένου Παραρτήματος.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΚΑΝΟΝΕΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΟΔΟΝ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΠΛΟΙΩΝ ΚΑΙ ΑΕΡΟΠΛΟΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΙΚΩΝ ΣΚΑΦΩΝ ΚΑΙ ΑΕΡΟΠΛΟΙΩΝ ΕΝΤΟΣ ΤΩΝ ΣΤΕΝΩΝ

§1. Εμπορικά πλοία, συμπεριλαμβανομένων των πλωτών νοσοκομείων, θαλαμηγών και αλιευτικών πλοίων ως και των μη πολεμικών αεροπλοίων:

α) Εν καιρώ ειρήνης:

Πλήρης ελευθερία ναυσιπλοΐας και διόδου, ημέρας τε και νύχτας, οιαδήποτε και αν ή η σημαία και το φορτίον, άνευ ουδεμιάς διατυπώσεως, τέλους ή υποχρεώσεως οιασδήποτε, υπό την επιφύλαξιν των διεθνών υγειονομικών διατάξεων, εφ' όσον δεν πρόκειται περί αμέσως παρεχομένων υπηρεσιών, ως τελών πλοηγίας, φάρων, ρυμουλκίσεως ή άλλων ομοίας φύσεως, και χωρίς να θίγονται τα επί του προκειμένου εξασκούμενα δικαιώματα υπό των ήδη παραχωρηθεισών υπό της Τουρκικής Κυβερνήσεως υπηρεσιών και επιχειρήσεων.

Προς διευκόλυνσιν της εισπράξεως των δικαιωμάτων τούτων τα διερχόμενα των Στενών εμπορικά πλοία οφείλουσι να δηλώσιν εις τους υπό της Τουρκικής Κυβερνήσεως υποδεικνυόμενος σταθμούς το όνομα, την εθνικότητα, την χωρητικότητα και τον προορισμόν αυτών.

Η πλοηγία παραμένει προαιρετική.

β) Εν καιρώ πολέμου, της Τουρκίας παραμένουσας ουδετέρας:

Πλήρης ελευθερία ναυσιπλοΐας και διόδου, ημέρας τε και νυχτός, υπό τους αυτούς ως άνωθι όρους. Τα δικαιώματα και αι υποχρεώσεις της Τουρκίας, ως ουδετέρας Δυνάμεως, δεν επιτρέπouσα αυτή όπως λαμβάνη μέτρα δυνάμενα να παρακωλύσωσιν την ναυσιπλοϊάν εντός των Στενών, των οποίων τα ύδατα και η ατμόσφαιρα δέον να παραμένωσιν απολύτως ελεύθερα, εν καιρώ πολέμου, της Τουρκίας ούσης ουδετέρας, ως και εν καιρώ ειρήνης.

Η πλοηγία παραμένει προαιρετική.

γ) Εν καιρώ πολέμου, της Τουρκίας ούσης εμπολέμου:

Ελευθερία ναυσιπλοΐας δια τα ουδέτερα πλοία και τα μη πολεμικά ουδέτερα αερόπλοια, εάν το πλοίον ή το αερόπλοιο δεν βοηθή τον εχθρόν, μεταφέρον ιδίως λαθρεμπόρων πολέμου, στρατόν ή υπηκόους εχθρούς. Η Τουρκία θα έχη το δικαίωμα να εκτελή νηοψίας επί των ειρημένων πλοίων και αεροπλοίων, και, προς τον σκοπόν τούτον, τα αερόπλοια δέον να προσγειώνται ή προσθαλασσώνται εις τας επί τούτω καθορισθησομένας και παρασκευασθησομένας υπό της Τουρκίας ζώνας. Το δικαίωμα της Τουρκίας όπως εφαρμόζη εις τα εχθρικά πλοία τα υπό του Διεθνούς Δικαίου καθιερωμένα μέτρα δεν θίγεται ποσώς.

Η Τουρκία θα έχη πλήρες δικαίωμα να λαμβάνη οία μέτρα ήθελε κρίνει αναγκαία προς παρεμπόδισιν των εχθρικών πλοίων από του να χρησιμοποιώσι τα Στενά. Ουχ' ήττον, τα μέτρα ταύτα δεν θα είναι τοιαύτης φύσεως, ώστε να παρακωλύηται η ελευθέρα δίοδος των ουδετέρων πλοίων, και, προς τούτο, η Τουρκία υποχρεούται να παρέχη αυτοίς τας αναγκαιούσας οδηγίας ή τους αναγκαίους πλοηγούς.

§2. Πολεμικά σκάφη, συμπεριλαμβανομένων των βοηθητικών πλοίων, των μεταγωγικών, των αεροπλανοφόρων σκαφών και των πολεμικών αεροπλοίων.

α) Εν καιρώ ειρήνης:

Πλήρης ελευθερία διόδου, ημέρας τε και νυκτός, δι' ασιανδήποτε σημαίαν, άνευ ουδεμιάς διατυπώσεως, τέλους ή υποχρεώσεως τίνος, αλλ' υπό τοις κάτωθι επιφυλάξεις ως προς το σύνολον των δυνάμεων.

Η κατά μέγιστον όριον δύναμις Κράτους, ήτις δύναται να διέλθη των Στενών κατευθυνόμενη προς τον Εύξεινον Πόντον, δεν θέλει υπερβή την δύναμιν του ισχυροτέρου στόλου των Παρευξεινείων Δυνάμεων, του ευρισκομένου εν τη θαλάσση ταύτη κατά την στιγμήν της διόδου. Ουχ' ήττον, οι Δυνάμεις επιφυλάσσουν εις εαυταίς το δικαίωμα όπως αποστείλωσιν εις τον Εύξεινον Πόντον, εν παντί καιρώ και πάση περιστάσει, δύναμιν μη υπερβαίνουσαν τρία σκάφη, ουδέν των οποίων θα ή μεγαλείτερον των 10.000 τόννων.

Ουδεμία ευθύνη θέλει βαρύνει την Τουρκίαν όσον αφορά τον αριθμόν των δια των Στενών διερχομένων σκαφών.

Όπως καθίσταται δυνατή η τήρησις του παρόντος κανόνος, η εν τω άρθρω

10 προβλεπόμενη Επιτροπή των Στενών θα αιτήται παρ' εκάστης Παρευξινείου Δυνάμεως, την 1ην Ιανουαρίου και την 1ην Ιουλίου εκάστου έτους, τον αριθμόν των θωρηκτών, ευδρόμων μάχης, αεροπλανοφόρων σκαφών, ευδρόμων, αντιτορπιλικών, υποβρυχίων ή παντός άλλου τύπου σκάφους, ως και των ναυτικών αεροπλοίων, άτινα διατηρεί εν τω Ευξείνω Πόντω, μετά καθορισμού των εξοπλισμένων σκαφών, των σκαφών μετά ηλαττωμένου προσωπικού, εν παροπλισμώ, εν επισκευή ή μετασκευή.

Η Επιτροπή των Στενών θα ειδοποίηση είτε τας ενδιαφερόμενος Δυνάμεις περί του αριθμού των θωρηκτών, ευδρόμων μάχης, αεροπλανοφόρων σκαφών, ευδρόμων, αντιτορπιλικών, υποβρυχίων, αεροπλοίων και ενδεχομένως, μονάδων άλλου τύπου, εξ ων συνίσταται η ισχυροτέρα εν τω Ευξείνω Πόντω Δύναμις. Προς τούτοις, πάσα μεταβολή προκύπτουσα είτε εκ της εισόδου εν τω Ευξείνω, είτε της εξόδου εξ αυτού παντός σκάφους ανήκοντος εις την ειρημένην Δύναμιν, θέλει αμέσως γνωστοποιηθή εις τας ενδιαφερομένας Δυνάμεις.

Ο αριθμός και ο τύπος των εξοπλισμένων σκαφών θέλουσιν μόνοι ληφθή υπ' όψιν δια την εκτίμησιν της ναυτικής Δυνάμεως, ήτις θέλει διέλθη των Στενών κατευθυνόμενη εις τον Εύξεινον Πόντον.

β) Εν καιρώ πολέμου, της Τουρκίας ούσης ουδετέρας:

Πλήρης ελευθερία διόδου, ημέρας τε και νυκτός, δι' οιανδήποτε σημαίαν, άνευ ουδεμιάς διατυπώσεως, τέλους ή υποχρεώσεως τίνος, αλλ' υπό τους αυτούς περιορισμούς οίτινες προβλέπονται εν τη παραγράφω 2 εδ. α.)

Ουχ' ήπτον, οι περιορισμοί ούτοι δεν εφαρμόζονται επί των εμπολέμων Δυνάμεων επί ζημία των δικαιωμάτων αυτών ως εμπολέμων εν τω Ευξείνω Πόντω.

Τα δικαιώματα και αι υποχρεώσεις της Τουρκίας, ως ουδετέρας Δυνάμεως, δεν επιτρέπουσιν αυτή όπως λαμβάνη μέτρα δυνάμενα να παρακωλύσωσι την ναυσιπλοίαν εντός των Στενών, ων τα ύδατα και η ατμόσφαιρα δέον να παραμένωσιν εντελώς ελεύθερα, εν καιρώ πολέμου, της Τουρκίας ούσης ουδετέρας, ως και εν καιρώ ειρηνής.

Απαγορεύεται εις τα πολεμικά σκάφη και εις τα πολεμικά αερόπλοια των

εμπολέμων να ενεργώσιν συλλήψεις, εκτελώσιν νηοψίας ή προβαίνωσιν εις πάσαν άλλην εχθρικήν πράξιν εντός των Στενών.

Όσον αφορά τον ανεφοδιασμόν και τας επισκευάς, τα πολεμικά σκάφη θα διέπωνται υπό των διατάξεων της XIII Συμβάσεως της Χάγης του 1907, περί της θαλασσίας ουδετερότητος.

Μέχρι της συνομολογήσεως διεθνούς Συμβάσεως καθορισούσης τους κανόνας της ουδετερότητος δια τα αερόπλοια, τα πολεμικά αερόπλοια θα υπάγωνται εντός των Στενών εις ανάλογον προς το προβλεπόμενον δια τα πολεμικά σκάφη υπό της XIII Συμβάσεως της Χάγης του 1907.

γ) Εν καιρώ πολέμου, της Τουρκίας ούσης εμπολέμου:

Πλήρης ελευθερία διόδου δια τα ουδέτερα πολεμικά σκάφη, άνευ ουδεμίας διατυπώσεως, τέλους ή υποχρεώσεως τίνος, αλλ' υπό τους αυτούς περιορισμούς οίτινες προβλέπονται εν τη παραγράφω 2 εδ. α.)

Τα ληφθησόμενα υπό της Τουρκίας μέτρα, προς παρεμπόδισιν των εχθρικών σκαφών και αεροπλοίων από του να χρησιμοποιώσιν τα Στενά, δεν θα είναι φύσεως τοιαύτης, ώστε να παρακωλύηται η ελευθέρα δίοδος των ουδετέρων σκαφών και αεροπλοίων, και προς τούτο η Τουρκία υποχρεούται να παρέχη εις τα ειρημένα σκάφη και αερόπλοια τας αναγκαίους οδηγίας η τους αναγκαίους πλοηγούς.

Τα ουδέτερα πολεμικά αερόπλοια θα διαπλέωσι τα Στενά υπ' ευθύνη αυτών και θα υπόκεινται εις έλεγchon ως προς τον χαρακτηρισμόν των. Προς τον σκοπόν τούτον, τα αερόπλοια δένον να προσγειώνονται ή προσθαλασσώνται εις τας ορισθησομένας και πρσσκευασθησομένας επί τούτω υπό της Τουρκίας ζώνας.

§3.

α) Τα υποβρύχια των διατελουσών εν ειρήνη μετά της Τουρκίας Δυνάμεων δέον να διέρχωνται των Στενών επί της επιφανείας.

β) Ο αρχηγός ξένης ναυτικής δυνάμεως προερχομένης εκ της Μεσογείου ή του Ευξεινού Πόντου θα δηλώνη εις σηματοφορικών τίνσ σταθμόν κατά την

είσοδον του Ελλησπόντου ή του Βοσπόρου, χωρίς να ανακόπτη τον πλουον του, τον αριθμόν και το όνομα των υπό τας διαταγάς αυτού σκαφών, άτινα πρόκειται να εισέλθωσιν εντός των Στενών.

Η Τουρκία θα γνωστοποίηση τους σηματοφορικούς τούτους σταθμούς, μέχρι δε της ανακοινώσεως ταύτης, η ελευθερία διόδου των ξένων πολεμικών σκαφών δια των Στενών δεν θέλει παύσει υφισταμένη, της εισόδου εντός αυτών μη δυναμένης ως εκ τούτου να επιβραδυνθή.

γ) Η άδεια δια τα πολεμικά και μη πολεμικά αερόπλοια όπως υπερίπτανται των Στενών, υπό τους προβλεπόμενους υπό των παρόντων κανόνων όρους, συνεπάγεται δια τα ειρημένα αερόπλοια:

1) την ελευθερίαν πτήσεως υπεράνω λωρίδας εδάφους πέντε χιλιομέτρων επί εκάστης πλευράς των στενότερων μερών των Στενών.

2) το δικαίωμα, εν περιπτώσει βλάβης, όπως προσγειώνται επί της παραλίας ή προσθαλασσώνται εντός των χωρικών υδάτων της Τουρκίας.

§4. Περιορισμός της διόδου των πολεμικών σκαφών

Τα διερχόμενα δια των Στενών πολεμικά σκάφη δεν δύνανται εν ουδεμία περιπτώσει, εκτός της αβαρίας ή θαλασσίου κινδύνου, να παραμείνωσιν εντός αυτών πέραν του αναγκαιούτος αυτοίς προς διέλευσιν χρόνου, συμπεριλαμβανομένου και του χρόνου της αγκυροβολίας κατά την νύκτα, εάν η ασφάλεια της ναυσιπλοΐας επιβάλλη τούτο.

§5. Παραμονή εν τοις λιμέσι των Στενών και του Ευξείνου Πόντου.

α) Αι παράγραφοι 1, 2 και 3 του παρόντος Παραρτήματος, εφαρμοζόμεναι επί της διόδου των πλοίων, πολεμικών σκαφών και αεροπλοίων δια των Στενών και υπεράνω αυτών, δεν θίγουσι το δικαίωμα της Τουρκίας όπως εκδίδη τους κανονισμούς, ους ήθελε κρίνει αναγκαίους ως προς τον αριθμόν των πολεμικών σκαφών και των πολεμικών αεροπλοίων της αυτής δυνάμεως, άτινα θα δύνανται να επισκέπτωνται συγχρόνως τους τουρκικούς λιμένας και τα αεροδρόμια, ως και την διάρκειαν της παραμονής αυτών.

β) Αι Παρευξείνιοι Δυνάμεις θα έχωσι το αυτό δικαίωμα, όσον αφορά τους λιμένας και τα αεροδρόμια αυτών.

γ) Τα ελαφρά σκάφη, τα οποία αι ήδη εν τη Ευρωπαϊκή Επιτροπή του Δουνάβεως εκπροσωπούμενοι Δυνάμεις διατηρούσιν ως φυλακίδας εις τας εκβολάς του ποταμού τούτου και μέχρι του Γαλαζίου, θέλουσι προστεθή εις τα υπό της 2 παραγράφου προβλεπόμενα, δυνάμενα να αντικαθίστανται, εάν παραστή ανάγκη.

§6. Ειδικαί διατάξεις περί της υγειονομικής προφυλάξεως

Τα πολεμικά σκάφη, εφ' ων υπάρχουσιν κρούσματα πανώλους, χολέρας ή τυφοειδούς πυρετού, ή εφ' ων εσημειώθησαν τοιαύτα από επτά ημερών, ως και τα σκάφη άτινα ανεχώρησαν από χρόνου βραχυτέρου των πέντε εισοσιτετραώρων εκ λιμένας μεμολυσμένου, οφείλουσι να διέρχωνται των Στενών εν καθάρσει και εφαρμόζωσι δια των μέσων, άτινα διαθέτουσι επί του πλοίου, τα αναγκαία προφυλακτικά μέτρα προς πρόληψιν πάσης δυνατής μόλυνσεως των Στενών.

Η διάταξις αυτή εφαρμοσθήσεται και επί των εμπορικών πλοίων, εφ' ων υπάρχει ιατρός, των διερχομένων κατ' ευθείαν δια των Στενών, χωρίς να σταθμεύσωσιν ή εκφορτώσωσιν εμπορεύματα.

Τα εμπορικά πλοία, εφ' ων δεν υπάρχει ιατρός, δέον, πριν εισέλθωσιν εντός των Στενών, και αν ακόμη δεν πρόκειται να σταθμεύσωσιν, όπως συμμορφώνται προς τας διεθνείς υγειονομικάς διατάξεις.

Τα πολεμικά σκάφη και τα εμπορικά πλοία, προσεγγίζοντα εις τίνα των λιμένων των Στενών, θα υπάγωνται εντός του λιμένος τούτου εις τας ισχύουσας εν αυτώ διεθνείς υγειονομικάς διατάξεις.

Άρθρον 3.

Όπως διατηρήται ελευθέρα παντός κωλύματος ή δίοδος και η ναυσιπλοΐα εντός των Στενών, τα εν τοις άρθροις 4-9 καθοριζόμενα μέτρα θα εφαρμόζωνται εις τα ύδατα και τας ακτάς αυτών, ως και εις τας εντός των Στενών ή παρ' αυτά κείμενας νήσους.

Άρθρον 4.

Ουδετεροποιούνται αι κατωτέρω οριζόμεναι ζώναι και νήσοι:

1) Αι δύο ακταί του στενού του Ελλησπόντου και του Βοσπόρου κατά την έκτασιν των κατωτέρω καθοριζομένων ζωνών (Όρα συνημμένον χάρτην):

Ελλησπόντος: Βορειοδυτικώς, χερσόνησος της Καλλιπόλεως και περιοχή νοτιοανατολικώς γραμμής, αρχομένης από σημείου του κόλπου του Ξηρού κείμενου 4 χιλιάμετρα βορειοανατολικώς του Μπακλά - Μπουρνού, καταληγούσης επί της Προποντίδος εις Κούμβαον και διερχόμενης νοτίως του Καβάκ (του χωρίου τούτου μη συμπεριλαμβανομένου).

Νοτιοανατολικώς, περιοχή περιλαμβανομένη μεταξύ της ακτής και γραμμής χαρασσομένης 20 χιλιάμετρα από της ακτής, αρχομένης από του ακρωτηρίου Εσκή - Ισταμπόλ έναντι της Τενέδου και καταληγούσης εις την Προποντίδα επί σημείου της ακτής κειμένου αμέσως βορείως του Καραμπιγά.

Βόσπορος (υπό την επιφύλαξιν του ειδικού καθεστώτος της Κωνσταντινουπόλεως, Αρθ. 8):

Ανατολικώς, ζώνη εκτεινομένη μέχρι γραμμής χαρασσομένης 15 χιλιάμετρα από της ανατολικής ακτής του Βοσπόρου-

Δυτικώς, ζώνη εκτεινομένη μέχρι γραμμής χαρασσομένης 15 χιλιάμετρα από της δυτικής ακτής του Βοσπόρου.

2) Άπασαι αι νήσοι της Προποντίδος, εκτός της νήσου Καλολίμνου.

3) Εν τω Αιγαίω, αι νήσοι Σαμοθράκη, Λήμνος, Ίμβρος, Τένεδος και αι Λαγούσαι νήσοι (Μαυρυαί).

Άρθρον 5.

Εντός δέκα πέντε ημερών από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συμβάσεως, θέλει συνέλθει Επιτροπή, αποτελουμένη εκ τεσσάρων μελών διοριζομένων υφ' εκάστης των Κυβερνήσεων της Γαλλίας, της Μεγάλης Βρετανίας, της Ιταλίας και της Τουρκίας, όπως καθορίση επί τόπου τα όρια των εν

τω άρθρω 4 εδ. 1 προβλεπομένων ζωνών.

Αι εν τη Επιτροπη ταύτη αντιπροσωπευόμεναι Κυβερνήσεις θέλουσι μεριμνήσει περί των αποζημιώσεων, ων θα δικαιούνται οι οικείοι αυτών αντιπρόσωποι.

Πάντα τα εκ των λειτουργίας της Επιτροπής προκύπτοντα γενικά έξοδα θέλουσιν επιβαρύνει εξ ίσου τας αντιπροσωπευόμενας Δυνάμεις.

Άρθρον 6.

Υπό την επιφνλαξιν των περι Κωνσταντινουπόλεως διατάξεων του άρθρου 8, ουδέν οχυρωματικόν έργον, ουδεμία μόνιμος εγκατάστασις πυροβολικού, ουδέν υποβρύχιον πολεμικόν μηχανήμα, εκτός των υποβρυχίων σκαφών, ως και ουδεμία εγκατάστασις στρατιωτικής αεροναυτικής, ή ναυτική βάση δύναται να υφίστανται εν ταις ουδετεροποιουμέναις ζώναις και νήσοις.

Ουδεμία ένοπλος δύναμις δύναται να σταθμεύση εν αυταίς, εκτός των προς διατήρησιν της τάξεως αναγκαιουσών δυνάμεων αστυνομίας και χωροφυλακής, των οποίων ο οπλισμός δέον να αποτελήται μόνον εκ του περιστρόφου, της σπάθης, του όπλου και τεσσάρων οπλοπολυβόλων ανά εκατόν άνδρας, αποκλειομένου παντός πυροβολικου.

Εντός των χωρικών υδάτων των ουδετεροποιουμένων ζωνών και νήσων, ουδέν υποβρύχιον πολεμικόν μηχανήμα δέον να υφίσταται, εκτός των υποβρυχίων σκαφών.

Παρά τα προηγούμενα εδάφια, η Τουρκία θα διατηρήση το δικαίωμα όπως διαμετακομίζη τας στρατιωτικός αυτής δυνάμεις δια των ουδετεροποιουμένων ζωνών και νήσων του τουρκικού εδάφους, ως και δια των χωρικών αυτών υδάτων, ένθα ο τουρκικός στόλος δύναται να αγκυροβολή.

Προς τούτοις, όσον αφορά τα Στενά, η Τουρκική Κυβέρνησις δικαιούται να επισκοπή, δι' αεροπλάνων η αεροστάτων, την επιφάνειαν και τον πυθμένα της θαλάσσης. Τα τουρκικά αερόπλοια δύναται πάντοτε να υπερίπτανται των υδάτων των Στενών και των ουδετεροποιουμένων ζωνών του τουρκικού εδάφους και να προσγειώνται η προσθαλασσώνται πανταχού εν αυτοίς εν πλήρει ελευθερία.

Η Τουρκία και η Ελλάς δύνανται ωσαύτως, εν ταις ουδετεροποιουμένας ζώναις και νησοις και εν τοις χωρικοίς αυτών ύδασι, να ενεργώσι τας μετακινήσεις του προσωπικού τας αναγκαίας δια την εκπαίδευσιν, εκτός των ζωνών και νήσων τούτων, των εν αυταίς στρατολογουμένων ανδρών.

Η Τουρκία και η Ελλάς θα ώσιν ελεύθεραι να διοργανώσωσιν, εντός των ειρημίνων ζωνών και νήσων των οικείων αυτών εδαφών, παρατηρητήρια και τηλεγραφικά, τηλεφωνικά και οπτικά συγκοινωνίας παντός συστήματος. Η Ελλάς δύναται να μεταφέρη τον στόλον της εντός των χωρικών υδάτων των ουδετεροποιουμένων ελληνικών νήσων, ουχί όμως και να χρησιμοποιή τα ύδατα ταύτα ως βάσιν επιχειρήσεων κατά της Τουρκίας ή δια ναυτικήν ή στρατιωτικήν συγκέντρωσιν προς τον σκοπόν τούτον.

Άρθρον 7.

Ουδέν υποβρύχιον πολεμικόν μηχάνημα, εκτός των υποβρυχίων σκαφών δύναται να τοποθετηθή εντός των υδάτων της Προποντίδος.

Η Τουρκική Κυβέρνησις δεν θέλει εγκαταστήση ουδέν μόνιμον πυροβολείον, ή торπιλλοβλητικούς σωληνας, δυναμένους να παρακλώσωσιν την διάβασιν των Στενών, επί της παραλιακής ευρωπαϊκής περιοχής της Προποντίδος η επί της παραλιακής περιοχής της Ανατολίας της κειμένης ανατολικώς της ουδετεροποιουμένης ζώνης του Βοσπόρου μέχρι της Αρετσού (Ρύσιον).

Άρθρον 8.

Εν Κωνσταντινουπόλει, συμπεριλαμβανομένων της Σταμπούλ, του Πέρα, Γαλατά και της Χρυσουπόλεως ως και των Πριγκηπονήσων, και εις τα εγγύτατα αυτής περίχωρα, θα δύναται να σταθμεύη φρουρά εκ 12.000 ανδρών κατά μέγιστον όριον, δια τας ανάγκας της πρωτευούσης, θα επιτρέπηται ωσαύτως να διατηρηθώσιν εν Κωνσταντινουπόλει εις ναύσταθμος και μία ναυτική βάση.

Άρθρον 9.

Εάν, εν περιπτώσει πολέμου, η Τουρκία ή η Ελλάς, ποιούσαι χρήσιν του δικαιώματος αυτών ως εμπολέμων Δυνάμεων, προήρχοντο εις την ανάγκην όπως επιφέρωσι τροποποιήσεις εις την ως άνω προβλεπομένη ουδετεροποίησιν, θα

είχον την υποχρέωσιν, άμα τη συνομολογήσει της ειρήνης, να αποκαταστήσωσι το υπό της παρούσης Συμβάσεως προβλεπόμενον καθεστώς.

Άρθρον 10.

Εν Κωνσταντινουπόλει θέλει συσταθή Διεθνής Επιτροπή, υπό την επονομασίαν "Επιτροπή των Στενών", συγκροτούμενη κατά τα εν τω άρθρω 12 οριζόμενα.

Άρθρον 11.

Η Επιτροπή θα ασκή την δικαιοδοσίαν της επί των υδάτων των Στενών.

Άρθρον 12.

Η Επιτροπή, διατελούσα υπό την προεδρείαν ενός αντιπροσώπου της Τουρκίας, θα αποτελήται εξ αντιπροσώπων της Γαλλίας, της Μεγάλης Βρετανίας, της Ιταλίας, της Ιαπωνίας, της Βουλγαρίας, της Ελλάδος, της Ρουμανίας, της Ρωσσίας και του Σεβρο-ΚροατοΣλοβενικού Κράτους, ως Δυνάμεων υπογραφασών την παρούσαν Σύμβασιν και καθ' όσον αύτη επικυρούται υπό των Δυνάμεων τούτων.

Η προσχώρησις των Ηνωμένων Πολιτειών εις την παρούσαν Σύμβασιν θα συνεπάγεται δι' αυτάς το δικαίωμα όπως έχωσιν ωσαύτως αντιπρόσωπον εν τη Επιτροπή.

Το αυτό δικαίωμα, υπό τους αυτούς όρους, επιφυλάσσεται εις τα ανεξάρτητα Παρευξείνια Κράτη τα μη αναφερόμενα εν τω πρώτω εδαφίω του παρόντος άρθρου.

Άρθρον 13.

Αι εν τη Επιτροπή αντιπροσωπευόμεναι Κυβερνήσεις θα μεριμνήσωσι περί της χορηγηθησομένης τυχόν αποζημιώσεως εις τους αντιπροσώπους αυτών. Πάσα συμπληρωματική δαπάνη της Επιτροπής θα επιβαρύνη τας ειρημένας Κυβερνήσεις καθ' ην αναλογίαν κατανέμονται αι δαπάναι της Κοινωνίας των Εθνών.

Άρθρον 14.

Η Επιτροπή θα εξακριβώνει ότι δεόντως τηρούνται οι αφορώσαι την διόδον των πολεμικών σκαφών και πολεμικών αεροπλοίων διατάξεις, αίτινες αναφέρονται εν τοις παραγράφοις 2, 3 και 4 του συνημμένου τω άρθρω 2 Παραρτήματος.

Άρθρον 15.

Η Επιτροπή των Στενών θα εκπληρή την αποστολήν αυτής υπό την αιγίδα της Κοινωνίας των Εθνών, προς την οποίαν θα απευθύνη ετησίως έκθεσιν περί της εκπληρώσεως της αποστολής της, μετά πάσης, επί πλέον, χρησίμου πληροφορίας όσον αφορά το εμπόριον και την ναυτιλίαν. Προς τούτο, η Επιτροπή θα συνεννοήται μετά των υπηρεσιών της Τουρκικής Κυβερνήσεως των επιφορτισμένων τα της ναυσιπλοΐας εντός των Στενών.

Άρθρον 16.

Η Επιτροπή θέλει εκπονήση τους αναγκαίους κανονισμούς προς εκπλήρωσιν της αποστολής της.

Άρθρον 17.

Οι διατάξεις της παρούσης Συμβάσεως δεν θίγουσι το δικαίωμα της Τουρκίας όπως μετακινή ελευθέρως τον στόλον αυτής εντός των τουρκικών υδάτων.

Άρθρον 18.

Επιθυμούσαι όπως η ουδετεροποίησις των Στενών και των γειτνιαζουσών ζωνών μη καθίσταται υπό στρατιωτικήν έποψιν αιτία αδικαιολογήτου κινδύνου δια την Τουρκίαν και όπως μη τίθενται εν κινδύνω η ελευθερία των Στενών ή η ασφάλεια των ουδετεροποιουμένων ζωνών εκ πράξεων πολεμικών, τα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη συμφωνούσιν επί των επομένων διατάξεων:

Εάν η ελευθερία της ναυσιπλοΐας των Στενών ή η ασφάλεια των ουδετεροποιουμένων ζωνών ετίθεντο τυχόν εν κινδύνω εκ παραβάσεως των διατάξεων περί της ελευθερίας διόδου, αιφνίδιας τινός επιθέσεως, ή πολεμικής τίνος πράξεως ή απειλής πολέμου, τα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη, και, εν πάση

περιπτώσει, η Γαλλία, η Μεγάλη Βρετανία, η Ιταλία και η Ιαπωνία θέλουσιν εμποδίσει αυτάς, από κοινον, δι' όλων των μέσων, τα οποία ηθελε προκρίνει προς τον σκοπόν τούτον το Συμβούλιον της Κοινωνίας των Εθνών.

Ευθύς ως αι πράξεις, αίτινες προκάλεσαν την υπό του προηγουμένου εδαφίου προβλεπομένην ενέργειαν, ήθελον καταπαύσει, το καθεστώς των Στενών, ως κανονίζεται υπό των διατάξεων της παρούσης Συμβάσεως, θα εφαρμοσθή εκ νέου επακριβώς.

Η παρούσα διάταξις, αποτελούσα αναπόσπαστον μέρος των διατάξεων των συναφών προς την ουδετεροποίησιν και την ελευθερίαν των Στενών, δεν θίγει ποσώς τα δικαιώματα και τας υποχρεώσεις, ας έχουσι τα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη δυνάμει του Συμφώνου της Κοινωνίας των Εθνών.

Άρθρον 19.

Τα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη θα καταβάλωσι πάσαν προσπάθειαν όπως, αι μη υπογράψασαι την παρούσαν Σύμβασιν Δυνάμεις, προσχωρήσωσιν εις αυτήν.

Η προσχώρησις αύτη κοινοποιηθήσεται, δια της διπλωματικής οδού, εις την Κυβέρνησιν της Γαλικής Δημοκρατίας και δι' αυτής εις πάντα τα υπογράψαντα η προσχωρούντα Κράτη, θα ισχύη δε αύτη από της ημέρας της κοινοποιήσεως εις την Γαλλικήν Κυβέρνησιν.

Άρθρον 20.

Η ΠΑΡΟΥΣΑ ΣΥΜΒΑΣΙΣ επικυρωθήσεται. Αι επικυρώσεις κατατεθήσονται εν Παρισίοις, ως οίον τε τάχιον. Άρξεται ισχύουσα υφ' ους όρους και η υπό σημερινήν χρονολογίαν Συνθήκη Ειρήνης. Ως προς τας μη υπογραψάσας την Συνθήκην ταύτην Δυνάμεις, αίτινες, κατά την στιγμήν ταύτην, δεν έχουσιν ακόμη επικυρώσει την παρούσαν Σύμβασιν, άρξεται αύτη ισχύουσα από της καταθέσεως των επικυρώσεων αυτών, ήτις θέλει κοινοποιηθή προς τας λοιπάς συμβαλλομένας Δυνάμεις υπό της Κυβερνήσεως της Γαλλικής Δημοκρατίας.

ΠΡΟΣ ΠΙΣΤΩΣΙΝ ΤΟΥΤΩΝ, οι ανωτέρω μνημονευόμενοι Πληρεξούσιοι υπέγραψαν την παρούσαν Σύμβασιν.

ΕΓΕΝΕΤΟ εν Λωζάννη, τη 24η Ιουλίου 1923, εις εν και μόνον αντίτυπον, όπερ κατατεθήσεται εν τοις αρχείοις της Κυβερνήσεως της Γαλλικής Δημοκρατίας, υπό της οποίας θέλει επιδοθή επίσημον αυτού αντίγραφον προς εκάστην των συμβαλλομένων Δυνάμεων.

Horace RUMBOLD

PELLE

GARRONI

G.C. MONTAGNA

K. OTCHIAI

B. MORPHOFF

STANCIOFF

E. K. BENIZEΛΟΣ

Δ. ΚΑΚΛΑΜΑΝΟΣ

Const. DIAMANDY

Const. CONTZESCO

N. IORDANSKI

M. ISMET

Dr. RIZA NOUR

HASSAN

III. ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΜΕΘΟΡΙΟΥ ΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ

ΥΠΟΓΡΑΦΕΙΣΑ ΤΗ 24 ΙΟΥΛΙΟΥ 1923

Η ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ, Η ΓΑΛΛΙΑ, Η ΙΤΑΛΙΑ, Η ΙΑΠΩΝΙΑ. Η ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ, Η ΕΛΛΑΣ, Η ΡΟΥΜΑΝΙΑ, ΤΟ ΣΕΡΒΟ-ΚΡΟΑΤΟ-ΣΛΟΒΕΝΙΚΟΝ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ Η ΤΟΥΡΚΙΑ, εν τη μερίμνη αυτών όπως εξασφαλίσωσι την διατήρησιν της ειρήνης εις τα σύνορα της Θράκης,

Και θεωρούσαι προς τούτο αναγκαίον όπως ληφθώσιν αμοιβαίως ειδικά τίνα μέτρα εκατέρωθεν των συνόρων τούτων, καθ' ά προβλέπεται εν τω άρθρω 24 της υπό σημερινήν ημερομηνίαν Συνθήκης ειρήνης,

Απεφάσισαν να συνομολογήσωσιν επί τούτω Σύμβασιν και διώρισαν ως Πληρεξουσίου αυτών:

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΟΥ ΗΝΩΜΕΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΠΕΡΘΑΛΛΑΣΙΩΝ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΩΝ ΙΝΔΙΩΝ:

Τον Εντιμότατον Sir Horace George Montagu RUMBOLD, Baronet, G.C.M.G., Ύπατον Αρμοστήν εν Κωνσταντινούπολη·

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ:

Τον Μέγαρχον Στρατηγόν κ. Maurice PELLE, Πρεσβευτήν της Γαλλίας, Ύπατον Αρμοστήν της Δημοκρατίας εν Ανατολή, Ανώτερον Ταξιάρχην Τάγματος της Λεγεώνας της Τιμής

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ:

Τον έντιμον Μαρκήσιον Camille GARRONI, Γερουσιαστήν του Βασιλείου, Πρεσβευτήν της Ιταλίας, Ύπατον Αρμοστήν εν Κωνσταντινουπόλει, μεγαλόσταυρον των Ταγμάτων των Αγίων Μαυρικού και Λαζάρου και του Στέμματος της Ιταλίας·

Τον Κύριον Jules Cesar MONTAGNA, Έκτακτον Αποσταλμένον και Πληρεξούσιον Υπουργόν εν Αθήναις, Ταξιάρχην του Τάγματος των Αγ. Μαυρικού

και Λαζάρου, Ανώτερον Ταξiάρχην του Στέμματος της Ιταλίας·

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΗΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ:

Τον Κύριον Kentaro ΟΤΧΙΑΙ, Jusammi, Μέλος πρώτης τάξεως του Τάγματος του Ανατέλλοντος Ηλίου, Έκτακτον και Πληρεξούσιον Πρεσβευτήν εν Ρώμη·

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ:

Τον Κύριον Bogdan MORPHOFF, πρώην Υπουργόν των Σιδηροδρόμων, Ταχυδρομείων και Τηλεγράφων

Τον Κύριον Dimitri STANCIOFF, Διδάκτορα του Δικαίου, Έκτακτον Απεσταλμένον και Πληρεξούσιον Υπουργόν εν Λονδίνω, Μεγαλόσταυρόν του Τάγματος του Αγίου Αλεξάνδρου·

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ:

Τον Κύριον Ελευθέριον Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΝ, Πρώην Πρόεδρον του Υπουργικούν Συμβουλίου, Μεγαλόσταυρόν του Τάγματος του Σωτήρος·

Τον Κύριον Δημήτριον ΚΑΚΛΑΜΑΝΟΝ, Πληρεξούσιον Υπουργόν εν Λονδίνω, Ταξiάρχην του Τάγματος του Σωτήρος·

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ:

Τον Κύριον Constantin I. DIAMANTY, Πληρεξούσιον Υπουργόν

Τον Κύριον Constantin CONTZESCO Πληρεξούσιον Υπουργόν·

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΣΕΡΒΩΝ, ΚΡΟΑΤΩΝ ΚΑΙ ΣΛΟΒΕΝΩΝ:

Τον Δρα Miloutine ΥΟΒΑΝΟΒΙΤΣ. Έκτακτον Απεσταλμένον και Πληρεξούσιον Υπουργόν εν Βέρνη·

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ:

Τον ISMET Pacha, Υπουργόν επί των Εξωτερικών, Βουλευτήν

Αδριανουπόλεως·

Τον Δρα RIZA NOUR Bey Υπουργόν της Υγιεινής και Κοινωνικής Περιθάλψεως, Βουλευτήν Σινώπης·

Τον HASSAN Bey, πρώην Υπουργόν Βουλευτήν Τραπεζούντας·

ΟΙΤΙΝΕΣ, αφού επεδείξαντο αλλήλοις τα πληρεξούσια αυτών έγγραφα, ευρεθέντα εν πλήρει τάξει και κατά τους απαιτούμενους τύπους, συνεφώνησαν επί των ακολούθων διατάξεων:

Άρθρον 1.

Τα από του Αιγαίου μέχρι του Ευξείνου Πόντου εδάφη, τα διήκοντα εκατέρωθεν των συνόρων, άτινα χωρίζουσι την Τουρκίαν από της Βουλγαρίας και της Ελλάδος, θα ουδετεροποιηθώσιν εις βάθος τριάκοντα περίπου χιλιομέτρων, περιλαμβανόμενον εντός των κάτωθι ορίων (΄Ορα συνημμένον χάρτην).

1ον) Επί Τουρκικού εδάφους, από του Αιγαίου μέχρι του Ευξείνου Πόντου:

γραμμή αισθητώς παράλληλος προς την μεθόριον της Τουρκίας μετά της Ελλάδος και της Βουλγαρίας, ως καθωρίσθη εν τω άρθρω 2 παράγρ. 1 και 2 της υπό σημερινήν χρονολογίαν Συνθήκης Ειρήνης. Η γραμμή αύτη θέλει χαραχθή εις απόστασιν τριάκοντα τουλάχιστον χιλιομέτρων από της εν λόγω μεθορίου, πλην της περιοχής Σαράντα Εκκλησιών, ένθα δέον να αφήση έξω της ουδετεροποιουμένης ζώνης αυτήν ταύτην την πόλιν μετά περιμέτρου πέντε τουλάχιστον χιλιομέτρων, υπολογιζόμενης από του κέντρου της πόλεως ταύτης. Η γραμμή αύτη αρχομένη από του ακρωτηρίου Ιμπριτζέ - Μπουρνού, επί του Αιγαίου, θέλει καταλήξει εις το ακρωτήριον Σερμπές - Μπουρνού, επί του Ευξείνου Πόντου.

2ον) Επί Ελληνικού εδάφους, από του Αιγαίου μέχρι της Ελληνο-βουλγαρικής μεθορίου:

γραμμη αναχωρούσα από του άκρου του ακρωτηρίου Μάκρης (του χωρίου Μάκρη εξαιρουμένου), ακολουθονσα προς βορράν διεύθυνσιν αισθητώς παράλληλον προς τον ρουν του Έβρου μέχρι του Ταχταλή, και εξικνουμένη είτα

προς ανατολάς του Μεχέρ-κόζ εις σημείον καθοριστέον επί της ελληνοβουλγαρικής μεθορίου, δέκα πέντε περίπου χιλιόμετρα δυτικώς του Κιουτσούκ - Δερμπέντ.

3ον) Επί Βουλγαρικού εδάφους, από της Ελληνοβουλγαρικής μεθορίου μέχρι του Ευξείνου Πόντου:

γραμμή αναχωρούσα εκ του ανωτέρου ορισθέντος σημείου, τέμνουσα την οδόν Αδριανουπόλεως εις Κοσμή - Καβάκ, πέντε χιλιόμετρα δυτικώς του Παπάς - κοϊ, είτα προχωρούσα εις απόστασιν τριάκοντα τουλάχιστον χιλιομέτρων από της ελληνοβουλγαρικής και της τουρκοβουλγαρικής μεθορίου, πλην της περιοχής του Χαρμανλή, ένθα δέον να αφήση έξω της ουδετεροποιουμένης ζώνης αυτήν ταύτην την πόλιν μετά περιμέτρου πέντε τουλάχιστον χιλιομέτρων, υπολογιζόμενης από του κέντρου της ειρηνένης πόλεως, και καταληγουσα επί του Ευξείνου Πόντου εις τον μυχόν του όρμου του κείμενου βορειοδυτικώς του Αμπερλέρ.

Άρθρον 2.

Επιτροπή οροθετήσεως, συγκροτηθησομένη εντός δέκα πέντε ημερών από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συμβάσεως, θα αναλάβη όπως καθορίση και χάραξη επί τόπου τα εν τω άρθρω 1 καθοριζόμενα όρια. Η Επιτροπή αύτη θα αποτελήται εξ αντιπροσώπων της Γαλλίας, της Μεγάλης Βρετανίας, της Ιταλίας, της Βουλγαρίας, της Ελλάδος και της Τουρκίας, εκάστης των Δυνάμεων τούτων διοριζούσης ανά ένα αντιπρόσωπον. Οι αντιπρόσωποι της Βουλγαρίας, της Ελλάδος και της Τουρκίας θα μετέχωσι μόνον των εργασιών, αίτινες αφορώσι τα εδάφη των οικείων αυτών Κρατών το συνολικόν όμως πόρισμα των εργασιών τούτων θέλει καθορισθή και καταχωρισθή εν ολομέλεια της Επιτροπής.

Άρθρον 3.

Η ουδετεροποιήσις των εν τω άρθρω 1 οριζομένων ζωνών, θέλει συντελεσθή και διατηρηθή συμφώνως προς τας κάτωθι διατάξεις:

1ον) Πάντα τα ήδη υπάρχοντα οχυρωματικά έργα, μόνιμα ή εκστρατείας, δέον να αφοπλισθώσι και κατεδαφισθώσι μερίμνη της Δυνάμεως επί του εδάφους της οποίας ευρίσκονται. Ουδέν νέον έργον τοιούτου είδους θέλει κατασκευασθή, ουδεμία δε αποθήκη όπλων ή υλικού πολέμου, ως και ουδεμία ετέρα επιθετική ή

αμυντική εγκατάσταση στρατιωτικής, ναυτικής ή αεροπορικής φύσεως θέλει οργανωθεί.

2ον) Ουδεμία ένοπλος δύναμις δύναται να σταθμεύη ή να μετακινήται πλην των ειδικών στοιχείων, ως χωροφυλακής, αστυνομικών δυνάμεων, τελωνοφυλάκων, οροφυλάκων, των αναγκαίων προς εξασφάλισιν της εσωτερικής τάξεως και επιτήρησιν των συνόρων.

Ο αριθμός των ειδικών τούτων στοιχείων, εν οίς δεν θα περιλαμβάνονται αεροπορικά δυνάμεις, δεν θα υπερβαίνη:

α) εντός της ουδετεροποιουμένης ζώνης του τουρκικού εδάφους, 5000 άνδρας εν συνόλω·

β) εντός της ουδετεροποιουμένης ζώνης του ελληνικού εδάφους 2500 άνδρας εν συνόλω·

γ) εντός της ουδετεροποιουμένης ζώνης του βουλγαρικού εδάφους, 2500 άνδρας εν συνόλω.

Ο οπλισμός τούτων θα αποτελήται μόνον εκ του περιστρόφου, της σπάθης, του όπλου και τεσσάρων οπλοπολυβόλων ανά 100 άνδρας, αποκλειομένου παντός πυροβολικού.

Αι διατάξεις αύται δεν θίγουσι τας επιβληθείσας τη Βουλγαρία υποχρεώσεις δυνάμει της από 27 Νοεμβρίου 1919 Συνθήκης του Νειγύ.

3ον) Απαγορεύεται η υπεράνω της ουδετεροποιουμένης ζώνης πτήσις στρατιωτικών ή ναυτικών αεροπλοίων, οιανδήποτε σημαίαν και αν φέρωσι ταύτα.

Άρθρον 4.

Εν η περιπτώσει μία των ομόρων Δυνάμεων, ης το έδαφος αναφέρεται εν τη παρούση Συμβάσει, ήθελε τυχόν διατύπωση παράπονα ως προς την τήρησιν των προηγουμένων διατάξεων, τα παράπονα ταύτα θέλουσιν υποβληθή υπ' αυτής εις το Συμβούλιον της Κοινωνίας των Εθνών.

Άρθρον 5.

Η ΠΑΡΟΥΣΑ ΣΥΜΒΑΣΙΣ επικυρωθήσεται.

Αι επικυρώσεις αυτής θέλουσι κατατεθή εν Παρισίοις, ως οίον τε τάχιον.

Άρξεται ισχύουσα ευθύς ως επικυρωθή υπό της Βουλγαρίας, της Ελλάδος και της Τουρκίας. Ειδικόν πρακτικόν θα πιστοποιήση τας επικυρώσεις ταύτας. Ως προς τας λοιπάς Δυνάμεις, αίτινες κατά την στιγμήν αυτήν δεν έχουσι τυχόν επικύρωση την Σύμβασιν, άρξεται αύτη ισχύουσα από της καταθέσεως των επικυρώσεων αυτών, κοινοποιηθησομένης προς τας λοιπάς συμβαλλομένας Δυνάμεις υπό της Κυβερνήσεως της Γαλλικής Δημοκρατίας.

Η Ιαπωνική Κυβέρνησις δύναται και απλώς να γνωστοποιήση εις την Κυβέρνησιν της Γαλλικής Δημοκρατίας, δια του εν Παρισίοις διπλωματικού αυτής αντιπροσώπου, ότι η επικύρωσις αυτής εγένετο, εν τοιαύτη δε περιπτώσει οφείλει να διαβιβάση αυτή, όσον το δυνατόν ταχύτερον, την πράξιν της επικυρώσεως.

ΠΡΟΣ ΠΙΣΤΩΣΙΝ ΤΟΥΤΩΝ, οι ανωτέρω μνημονευόμενοι Πληρεξούσιοι υπέγραψαν την παρούσαν Σύμβασιν.

ΕΓΕΝΕΤΟ εν Λωζάννη, τη 24η Ιουλίου 1923, εις εν και μόνον αντίτυπον, όπερ κατατεθήσεται εν τοις αρχείοις της Κυβερνήσεως της Γαλλικής Δημοκρατίας, ήτις θέλει επιδώσει επίσημον αυτού αντίγραφαν προς εκάστην των υπογραψασών Δυνάμεων

Horace RUMBOLD

PELLE

GARRONI

G. C. MONTAGNA

K. OTCHIAI

B. MORPHOFF

STANCIOFF

E. K. BENIZEΛΟΣ

Δ. ΚΑΚΛΑΜΑΝΟΣ

Const. DIAMANDY

Const. CONTZESCO

M. ISMET

Dr. RIZA NOUR

HASSAN

IV. ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΠΕΡΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ

ΥΠΟΓΡΑΦΕΙΣΑ ΤΗ 24 ΙΟΥΛΙΟΥ 1923

Η ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ, Η ΓΑΛΛΙΑ, Η ΙΤΑΛΙΑ, Η ΙΑΠΩΝΙΑ, Η ΕΛΛΑΣ, Η ΡΟΥΜΑΝΙΑ, ΤΟ ΣΕΡΒΟ-ΚΡΟΑΤΟ-ΣΛΟΒΕΝΙΚΟΝ ΚΡΑΤΟΣ,

αφ' ενός

ΚΑΙ Η ΤΟΥΡΚΙΑ

αφ' ετέρου

Επιθυμούσαι όπως κανονίσωσι συμφώνως προς το σύγχρονον Διεθνές Δίκαιον τους όρους εγκαταστάσεως εν Τουρκία των υπηκόων των λοιπών συμβαλλομένων Δυνάμεων και τους όρους εγκαταστάσεως των Τούρκων υπηκόων εν ταις χώραις των Δυνάμεων τούτων, ως και τίνα ζητήματα αφορώντα την δικαστικήν δικαιοδοσίαν,

Απεφάσισαν να συνομολογήσωσιν επί τούτω Σύμβασιν και διώρισαν ως οικείους αυτών Πληρεξουσίους:

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΟΥ ΗΝΩΜΕΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΠΕΡΘΑΛΑΣΣΙΩΝ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΩΝ ΙΝΔΙΩΝ:

Τον Εντιμότατον Sir Horace George Montagu RUMBOLD, Baronet, G.C.M.G., Ύπατον Αρμοστήν εν Κωνσταντινουπόλει·

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ:

Τον Μέγαρχον Στρατηγόν κ. Maurice PELLE, Πρεσβευτήν της Γαλλίας, Ύπατον Αρμοστήν της Δημοκρατίας εν Ανατολή, Ανώτερον Ταξίαρχην Τάγματος της Λεγεώνας της Τιμής

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ:

Τον έντιμον Μαρκήσιον Camille GARRONI, Γερουσιαστήν του Βασιλείου, Πρεσβευτήν της Ιταλίας, Ύπατον Αρμοστήν εν Κωνσταντινουπόλει,

Μεγαλόσταυρον των Ταγμάτων των Αγίων Μαυρικού και Λαζάρου και του Στέμματος της Ιταλίας·

Τον Κύριον Jules Cesar MONTAGNA, Έκτακτον Αποσταλμένον και Πληρεξούσιον Υπουργόν εν Αθήναις, Ταξιάρχην του Τάγματος των Αγ. Μαυρικού και Λαζάρου, Ανώτερον Ταξιάρχην του Στέμματος της Ιταλίας.

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΗΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ:

Τον Κύριον Kentaro OTCHIAI, Jusammī, Μέλος πρώτης τάξεως του Τάγματος του Ανατέλλοντος Ηλίου, Έκτακτον και Πληρεξούσιον Πρεσβευτήν εν Ρώμη·

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ:

Τον Κύριον Ελευθέριον Κ. BENIZEΛΟΝ, Πρώην Πρόεδρον του Υπουργικού Συμβουλίου, Μεγαλόσταυρον του Τάγματος του Σωτήρος·

Τον Κύριον Δημήτριον ΚΑΚΛΑΜΑΝΟΝ, Πληρεξούσιον Υπουργόν εν Λονδίνω, Ταξιάρχην του Τάγματος του Σωτήρος·

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ:

Τον Κύριον Constantin I. DIAMANTY, Πληρεξούσιον Υπουργόν·

Τον Κύριον Constantin CONTZESCO Πληρεξούσιον Υπουργόν·

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΣΕΡΒΩΝ, ΤΩΝ ΚΡΟΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΛΟΒΕΝΩΝ:

Τον Δρα Miloutine YOVANOVITCH, Έκτακτον Απεσταλμένον και Πληρεξούσιον Υπουργόν εν Βέρνη·

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ:

Τον ISMET Pacha, Υπουργόν επί των Εξωτερικών, Βουλευτήν Αδριανουπόλεως·

Τον Δρα RIZA NOUR Bey Υπουργόν της Υγιεινής και Κοινωνικής Περιθάλψεως, Βουλευτήν Σινώπης

Τον HASSAN Bey, πρώην Υπουργόν Βουλευτήν Τραπεζούντας.

ΟΙΤΙΝΕΣ, επιδείξαντες αλλήλοις τα πληρεξούσια αυτών έγγραφα, ευρεθέντα εν πλήρει τάξει και κατά τους απαιτούμενους τύπους, συνεφώνησαν επί των ακολούθων διατάξεων:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α' ΟΡΟΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

Άρθρον 1.

Η εν Τουρκία εφαρμογή εκάστης των διατάξεων του παρόντος Κεφαλαίου επί των υπηκόων και εταιρειών των λοιπών συμβαλλομένων Δυνάμεων εξαρτάται εκ του ρητού όρου πλήρους αμοιβαιότητας παρεχομένης εις του υπηκόους και εταιρείας της Τουρκίας εν ταις Χώραις των ειρημένων Δυνάμεων.

Εν η περιπτώσει μία των Δυνάμεων τούτων ήθελεν αρνηθή, δυνάμει των νόμων αυτής ή άλλου τινός λόγου, όπως παράσχη την αμοιβαιότητα ως προς οιανδήποτε των εν λόγω διατάξεων, οι υπηκόοι και αι εταιρείαι αυτής δεν θα δύνανται να επωφεληθώσιν εν Τουρκία της διατάξεως ταύτης.

Εν τη εφαρμογή του παρόντος άρθρου, αι υπό την προστασίαν ή εξουσίαν των λοιπών συμβαλλομένων Δυνάμεων υπαγόμενοι Κτήσεις (Dominions), αποικίαι και χώραι θα θεωρώνται εκάστη ιδιαιτέρως ως ίδια συμβαλλομένη Χώρα.

ΤΜΗΜΑ Α' ΕΙΣΟΔΟΣ ΚΑΙ ΔΙΑΜΟΝΗ

Άρθρον 2.

Εν Τουρκία οι υπηκόοι των λοιπών συμβαλλομένων Δυνάμεων θα γίνωνται δεκτοί συμφώνως προς το κοινόν Διεθνές Δίκαιον και θα διέπωνται υπ' αυτού αυτοί τε και αι περιουσίαι των. Θα απολαύωσιν ως προς εαυτούς, τας περιουσίας, δικαιώματα και συμφέροντα αυτών της πληρεστερας και διαρκεστερας προστασίας των εγχωρίων νόμων και Αρχών. Μη θιγομένων των περί μεταναστεύσεως διατάξεων, θα έχωσι πλήρη ελευθερίαν εισόδου και εγκαταστάσεως εν Τουρκία και θα δύνανται, κατά συνέπειαν, να μεταβαίνωσι και διαμένωσιν εν αυτή, συμμορφούμενοι προς τους ισχύοντας νόμους και κανονισμούς.

Άρθρον 3.

Οι υπήκοοι των λοιπών συμβαλλομένων Δυνάμεων θα έχωσι το δικαίωμα εν Τουρκία να αποκτώσι, κατέχωσι και απαλλοτριώσι παν είδος κινητής και ακινήτου περιουσίας, συμμορφούμενοι προς τους νόμους και κανονισμούς της χώρας· θα δύνανται ιδία να διαθέτωσι ταύτην δια πωλήσεως, ανταλλαγής, δωρεάς, διαθηκικής διατάξεως η δια παντός άλλου τρόπου, ως και να διακατέχωσι ταύτην συνεπεία διαδοχής εκ του νόμου η συνεπεία διατάξεως μεταξύ ζώντων η εκ διαθηκης.

Άρθρον 4

Η εν Τουρκία παραδοχή των υπηκόων των λοιπών συμβαλλομένων Δυνάμεων εις τα διάφορα είδη εμπορίου, επαγγέλματος ή βιομηχανίας και αντιστοίχως η εν τω εδάφει των ειρημένων Δυνάμεων παραδοχή των τούρκων υπηκόων εις τα διάφορα είδη εμπορίου, επαγγέλματος ή βιομηχανίας, θα αποτελέσωσιν αντικείμενον ιδιαιτέρων συμβάσεων συνομολογηθησομένων μεταξύ της Τουρκίας και των Δυνάμεων τούτων εντός δώδεκα μηνών από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συμβάσεως.

Εννοείται ότι μέχρι της συνομολογήσεως των εν λόγω συμβάσεων θα διατηρηθή το καθεστώς της 1ης Ιανουαρίου 1923, μη συνομολογουμένης δε τοιαύτης συμβάσεως μέχρι της λήξεως της ειρημένης δωδεκαμήνου προθεσμίας, εκάστη των συμβαλλομένων Δυνάμεων θέλει αναλάβει την ελευθερίαν ενεργείας αυτής, υπό την επιφύλαξιν του σεβασμού των υπό των ιδιωτών κεκτημένων δικαιωμάτων κατά την 1ην Ιανουαρίου 1923.

Άρθρον 5.

Αι κανονικώς συστηθείσαι εν τη χώρα μιας οιασδήποτε των λοιπών συμβαλλομένων Δυνάμεων εμπορικά, βιομηχανικά ή δημοσιονομικά εταιρείαι, ως και αι εταιρείαι μεταφορών ή ασφαλειών αναγνωρίζονται εν Τουρκία.

Δια παν ό,τι αφορά εις την σύστασιν αυτών, την ικανότητα και το δικαίωμα του ενάγειν ενώπιον των δικαστηρίων θα διέπνεται υπό του νόμου της χώρας αυτών.

Αι εταιρείαι αύται θα δύνανται να εγκαθίστανται εν Τουρκία και να διενεργώσιν εν αυτή παν είδος εμπορίου και βιομηχανίας, όπερ δύνανται να μετέρχωνται οι υπήκοοι της χώρας εν η συνεστήθησαν, εφ' όσον δεν απαγορεύεται εν Τουρκία εις τας τουρκικάς εταιρείας. Θα δύνανται να διεξαγάγωσιν ελευθέρως τας εργασίας αυτών, υπό την επιφύλαξιν της τηρήσεως των διατάξεων δημοσίας τάξεως, υπό την έποψιν δε ταύτην θα απολαύσι των αυτών δικαιωμάτων, ων απολαύει πάσα ομοίας φύσεως τουρκική εταιρεία.

Θα έχωσι το δικαίωμα να αποχτώσι, διακατέχωσι και απαλλοτριώσι παν είδος κινητής περιουσίας, συμμορφούμενοι προς τους νόμους και κανονισμούς της χώρας· το δικαίωμα τούτο θα έχωσιν ωσαύτως ως προς την ακίνητον περιουσίαν την αναγκαιούσαν δια την λειτουργίαν της εταιρείας, υπό την προϋπόθεσιν όμως ότι, εν τοιαύτη περιπτώσει, η απόκτησις της ακινήτου περιουσίας δεν αποτελεί το αντικείμενον της εταιρείας.

Άρθρον 6.

Οι υπήκοοι των λοιπών συμβαλλομένων Δυνάμεων δεν θα υπάγονται εν Τουρκία εις τους αφορώντας την στρατιωτικην υπηρεσίαν νόμους, θα απαλλάσσωνται πάσης υπηρεσίας και υποχρεώσεως η αντισηκώματος αντικαθιστώντας την στρατιωτικην υπηρεσίαν.

Δεν θα δύνανται να αποξενωθώσι της περιουσίας αυτών η να αποστερηθώσιν, έστω και προσωρινώς, της χρήσεως αυτής, ειμή μόνον δια δημοσίαν ωφέλειαν νομίμως αναγνωριζομένην και έναντι προηγουμένης δικαίας αποζημιώσεως. Ουδεμία απαλλοτρίωσι δύνανται να λαβή χωράν άνευ προηγουμένης δημοσιότητας.

Άρθρον 7.

Η Τουρκία επιφυλάσσει εαυτή το δικαίωμα να απελαύνη δι' ατομικών μέτρων, λαμβανομένων είτε κατόπιν νομίμου αποφάσεως, είτε συμφώνως προς τους νόμους ή κανονισμούς επί των ηθών, της υγείας ή επαιτείας, είτε δια λόγους εσωτερικής ή εξωτερικής ασφαλείας του Κράτους, τους υπηκόους των λοιπών συμβαλλομένων Δυνάμεων, ους υποχρεούνται αύται να δέχωνται, εν παντί καιρώ, μετά των οικογενειών των.

Η απέλασις θα λαμβάνη χωράν υπό συνθήκας σύμφωνους προς την υγιεινήν και τον ανθρωπισμόν.

ΤΜΗΜΑ Β' ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρον 8.

Οι υπήκοοι των λοιπών συμβαλλομένων Δυνάμεων δεν θα υποβάλλωνται εις ουδένα φόρον, τέλος ή δασμόν, οιασδήποτε φύσεως ή ονομασίας, διάφορον ή επαχθέστερον εκείνου εις ον υποβάλλονται οι τούρκοι υπήκοοι, λόγω της εν Τουρκία διαμονής ή εγκαταστάσεως αυτών, ως και της εν αυτή εξασκήσεως παντός είδους εμπορίας, επαγγέλματος, βιομηχανίας, εκμεταλλεύσεως ή πάσης φύσεως εργασίας, επιτρεπομένων αυτοίς κατά τους εν άρθρω 4 προβλεπομένους όρους.

Οι υπήκοοι των ειρημένων Δυνάμεων, οι εγκατεστημένοι εν τω εξωτερικώ οίτινες, διερχόμενοι δια του τουρκικόν εδάφους, επιχειρούσιν εν αυτώ οιασδήποτε εργασίαν, δεν θα υποβάλλωνται εις ουδένα φόρον, τέλος ή δασμόν, οιασδήποτε φύσεως ή ονομασίας, διάφορον ή επαχθέστερον εκείνου εις όν υποβάλλονται οι τούρκοι υπήκοοι ή οι εγκατεστημένοι εν Τουρκία, ξένοι δι' ομοίας φύσεως και σημασίας εργασίαν κατά τας ισχύουσας εν Τουρκία φορολογικάς διατάξεις.

Αι εν Τουρκία περιουσίαι, δικαιώματα και συμφέροντα των υπηκόων των ειρημένων Δυνάμεων δεν θα υποβάλλωνται εις ουδένα φόρον, άμεσον ή έμμεσον, τέλος ή δασμόν διάφορον ή ανώτερον του επιβαλλομένου επί των περιουσιών, δικαιωμάτων και συμφερόντων των τούρκων υπηκόων, είτε κατά την απόκτησιν, διακατοχήν και χρήσιν των ειρημένων περιουσιών, είτε κατά την μετάθεσιν αυτών δι' εκχωρήσεως, μεταβιβάσεως ή κληρονομιάς.

Άρθρον 9.

Αι εμπορικαί, βιομηχανικαί ή δημοσιονομικαί εταιρείαι, ως και αι εταιρείαι μεταφορών ή ασφαλειών, αίτινες, συστηθείσαι κατά τον νόμον μιας των λοιπών συμβαλλομένων Χωρών, εγκαθίστανται εν Τουρκία ή διενεργούσιν εν αυτή τας εργασίας των κατά τους εν τω άρθρω 5 προβλεπομένους όρους, δεν θα υποβάλλωνται εις ουδένα φόρον, τέλος ή δασμόν, οιασδήποτε φύσεως ή ονομασίας, εφ' όσον δεν υποβάλλονται αι ομοίας φύσεως εταιρείαι, αι συστηθείσαι

κατά τον τουρκικόν νόμον.

Αι αυταί διατάξεις εφαρμόζονται εις τα αυτοτελή υποκαταστήματα (filiales), υποκαταστήματα, πρακτορεία και λοιπάς αντιπροσωπείας οίκων ή εταιρειών των ειρημένων χωρών, άτινα εγκαθίστανται ή διενεργούσιν εν Τουρκία τας εργασίας των κατά τους εν άρθρω 5 προβλεπομένους όρους, εξυπακουομένου ότι, εάν η διεύθυνσις των οίκων ή εταιρειών τούτων ευρίσκεται εκτός της Τουρκίας, τα ειρημένα αυτοτελή υποκαταστήματα, υποκαταστήματα, πρακτορεία και αντιπροσωπείαι θα φορολογώνται μόνον δια το πραγματικώς εν Τουρκία χρησιμοποιούμενον κεφάλαιον ή δια τα εν αυτή πράγματι κτηθέντα κέρδη και προσόδους· τα κέρδη ταύτα και αι πρόσοδοι θα χρησιμεύωσι προς καθορισμόν του φορολογητέου κεφαλαίου, εάν δεν δύναται τούτο να εξακριβωθή.

Άρθρον 10.

Εάν η Τουρκική Κυβέρνησις θεσπίση απαλλαγάς από των φορολογικών υποχρεώσεων, οιασδήποτε φύσεως ή ονομασίας, αι απαλλαγαι αύται θέλουσι παρασχεθή εις τους εγκατεστημένους εν Τουρκία υπηκόους ή εταιρείας των λοιπών συμβαλλομένων Χωρών, εφ' όσον παρέχονται και εις τους τούρκους υπηκόους ή τας εταιρείας τας συστηθείσας κατά τον τουρκικόν νόμον.

Την διάταξιν ταύτην ουδείς δύναται να επικαλεσθή όπως αιτήσηται το ευεργέτημα της εκ των φόρων απαλλαγής, της παρεχομένης εις τα υπό του Κράτους ιδρυθέντα καθιδρύματα ή εις εκδοχείς παραχωρήσεως δημοσίας υπηρεσίας.

Άρθρον 11.

Επί των εν τοις άρθροις 8-10 αναφερομένων θεμάτων, οι επιβαλλόμενοι εν Τουρκία εις τους υπηκόους των λοιπών συμβαλλομένων Χωρών επαρχιακοί ή τοπικοί φόροι, δασμοί, τέλη δεν θα είναι διάφοροι ή ανώτεροι των επιβαλλομένων εις τους τούρκους υπηκόους.

Άρθρον 12.

Ουδέν αναγκαστικόν δάνειον ή άλλη εξαιρετική φορολογία επί της περιουσίας θέλει επιβληθή εν Τουρκία, και εν περιπτώσει έτι πολέμου, εις τους

εγκατεστημένους ή εργαζομένους εν αυτή υπηκόους των λοιπών συμβαλλομένων Χωρών, επί των περιουσιών, δικαιωμάτων και συμφερόντων, των ευρισκομένων εν τω τουρκικώ εδάφει, ως και επί των εταιρειών, αυτοτελών υποκαταστημάτων, υποκαταστημάτων ή πρακτορείων, άτινα, συστηθέντα κατά τον νόμον μιας των ειρημένων χωρών, εγκαθίστανται η διενεργονσιν εν Τουρκία τας εργασίας αυτών.

Άρθρον 13.

Καταργηθεισών των Διομολογησεων, η Τουρκία δεν θα παρέχη εις τους υπηκόους των ξένων Δυνάμεων μείζονα προστασίαν εκείνης, ης απολαύουσιν οι υπήκοοι αυτής, όσον αφορά δε τα εν τω παρόντι Τμήματι αναφερόμενα θέματα, θα εφαρμόζη εις τους υπηκόους αυτής ως και εις τους υπηκόους των λοιπών συμβαλλομένων Δυνάμεων την αρχήν της ισότητος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β' ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

Άρθρον 14.

Οι εν Τουρκία υπήκοοι των λοιπών συμβαλλομένων Δυνάμεων και αντιστοίχως οι εν ταις χώραις των εν λόγω Δυνάμεων τούρκοι υπήκοοι θα παρίστανται ελευθέρως ενώπιον των ιθαγενών δικαστηρίων και θα δύνανται να ενάγωσι και ενάγωνται υπό τους αυτούς κατά πάντα όρους υφ' ους και οι ημεδαποί, υπό την επιφύλαξιν των διατάξεων του άρθρου 18.

Άρθρον 15.

Υπό την επιφύλαξιν του άρθρου 16, τα ζητήματα της δικαστικής δικαιοδοσίας, εν ταις σχέσεσι μεταξύ της Τουρκίας και των λοιπών συμβαλλομένων Δυνάμεων, θα κανονίζωνται εφ' όλων των θεμάτων, συμφώνως προς τας αρχάς του Διεθνούς Δικαίου.

Άρθρον 16.

Μεταξύ της Τουρκίας και των λοιπών συμβαλλομένων Δυνάμεων καθορίζεται, ότι, επί των θεμάτων της προσωπικης καταστάσεως: τουτέστιν εφ' όλων των ζητημάτων των αφορώντων τον γάμον και την συζυγικήν κοινοκτημοσνην, το διαζύγιον, τον χωρισμόν από τραπέζης και κοίτης, την

προίκα, πατρότητα, υιότητα, υιοθεσία, ικανότητα των προσώπων, ενηλικιότητα, επιτροπεία, κηδεμονία, απαγόρευση επί κινητών: το δικαίωμα της εκ διαθήκης ή εξ αδιαθέτου διαδοχής, αι διανομαί και εκκαθαρίσεις, και εν γένει επί θεμάτων οικογενειακού δικαίου, μόνα αρμόδια, έναντι των εγκατεστημένων ή ευρισκομένων εν Τουρκία μη μουσουλμάνων υπηκόων των ειρημένων Δυνάμεων, θα είναι τα ιθαγενή δικαστήρια ή άλλοι ιθαγενείς Αρχαί εδρεύουσαι εν τη χώρα του διαδίκου, ούτινος η προσωπική κατάσταση είνε επίδικος.

Η παρούσα διάταξις δεν θίγει την ειδικήν δικαιοδοσίαν των προξένων επί των ληξιαρχικών πράξεων, συμφώνως προς το διεθνές δίκαιον ή τας συναφθησομένας τυχόν ιδιαιτέρας συμφωνίας, ουδ' έτι το δικαίωμα των τουρκικών δικαστηρίων όπως αιτώνται και λαμβάνωσι τας αποδείξεις σχετικώς προς τα ζητήματα, τα ανωτέρω αναγνωριζόμενα ως υπαγόμενα εις την δικαιοδοσίαν των ιθαγενών δικαστηρίων ή άλλων ιθαγενών Αρχών των διαδίκων.

Κατ' εξαίρεσιν του πρώτου εδαφίου, τα τουρκικά δικαστήρια δύνανται ωσαύτως να κηρυχθώσιν αρμόδια ως προς τα εν τη ειρημένη παραγράφω αναφερόμενα θέματα, εάν πάντες οι διάδικοι υπαχθώσιν εγγράφως εις την δικαιοδοσίαν των δικαστηρίων τούτων, άτινα θα δικάζωσι κατά τον νόμον της χώρας των διαδίκων.

Άρθρον 17.

Η Τουρκική Κυβέρνησις δηλοί ότι θέλει εξασφαλίσει εις τους εν Τουρκία ξένους, όσον αφορά εαυτούς και τας περιουσίας των, ενώπιον των τουρκικών δικαστηρίων, προστασίαν σύμφωνον προς το Διεθνές Δίκαιον ως και προς τας αρχάς και μεθόδους τας γενικώς παραδεδεγμένας εν ταις άλλαις χώραις.

Άρθρον 18.

Παν ζήτημα σχετικόν προς την εγγυοδοσίαν αλλοδαπού (judicatum solvi), την εκτέλεσιν των αποφάσεων, την κοινοποίησιν των δικαστικών και εξωδίκων πράξεων, τας παραγγελίας, την καταδίκην εις τα έξοδα και τέλη, την ατελή δικαστικήν αρωγήν και την προσωπικήν κράτησιν θέλει διακανονιστή, εν ταις μεταξύ της Τουρκίας και των λοιπών συμβαλλομένων Δυνάμεων σχέσεσιν, δι' ειδικών συμβάσεων μεταξύ των ενδιαφερομένων Κρατών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ' ΤΕΛΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρον 19.

Αι συμβαλλόμεναι Δυνάμεις επιφυλάσσονται το δικαίωμα όπως δηλώσωσι κατά την έναρξιν της ισχύος της παρούσης Συμβάσεως, ότι αι διατάξεις της Συμβάσεως ταύτης δεν θέλουσιν εφαρμοσθή επί του όλου ή μέρους των Κτήσεων αυτών (Dominions), των διατελουσών υπό αυτόνομον κυβέρνησιν, των αποικιών αυτών, προτεκτοράτων, κτήσεων ή υπερθαλασσίων εδαφών, των υπαγομένων υπό την κυριαρχίαν ή εξουσίαν αυτών, εν τοιαύτη δε περιπτώσει, η Τουρκία θέλει απαλλαγή των εκ της παρούσης Συμβάσεως απορρευουσών δι' αυτήν υποχρεώσεων έναντι των ειρημένων Κτήσεων (Dominions), αποικιών, προτεκτοράτων, κτήσεων και εδαφών.

Ουχ' ήπτον, αι ειρημέναι Δυνάμεις θα δύνανται να προσχωρήσωσι μεταγενεστέως, εν ονόματι πάσης Κτήσεως διατελούσης υπό αυτόνομον κυβέρνησιν, αποικίας, προτεκτοράτου, κτήσεως ή εδάφους, δι' ά είχαν τυχόν προβή εις δήλωσιν αποκλείουσαν ταύτα κατά τους όρους της παρούσης Συμβάσεως.

Άρθρον 20.

Η παρούσα Σύμβασις συνομολογείται δια χρονικήν περίοδον επτά ετών από της ενάρξεως της ισχύος αυτής.

Εάν η Συμβασις δεν καταγγελθη υφ' ενός οιουδήποτε των Υψηλών Συμβαλλομένων Μερών εν έτος τουλάχιστον προ της ληξεως της περιόδου ταύτης, θα παραμείνη εν ισχύι μέχρις ου καταγγελθή η καταγγελία αύτη θα παραγάγη τα αποτελέσματα αυτής μετά την πάροδον προθεσμίας ενός έτους.

Εάν η Σύμβασις καταγγελθή υπό μιας οιασδήποτε των συμβαλλομένων Δυνάμεων εκτός της Τουρκίας, η καταγγελία αύτη θα ισχύση μόνον μεταξύ της Δυνάμεως ταύτης και της Τουρκίας.

Η Τουρκία θα δικαιούται να καταγγείλη την Σύμβασιν είτε ως προς πάσας τας συμβαλλομένας Δυνάμεις, είτε μόνον ως προς μίαν εξ αυτών, εν τη τελευταία δε ταύτη περιπτώσει, η Σύμβασις θα παραμείνη εν ισχύι έναντι των λοιπών

Δυνάμεων.

Άρθρον 21.

Η ΠΑΡΟΥΣΑ ΣΥΜΒΑΣΙΣ επικυρωθήσεται.

Αι επικυρώσεις αυτής θέλουσι κατατεθή, ως οίον τε τάχιον, εν Παρισίοις.

Άρξεται ισχύουσα υφ' ους όρους και η υπό σημερινήν χρονολογίαν Συνθήκη Ειρήνης.

ΠΡΟΣ ΠΙΣΤΩΣΙΝ ΤΟΥΤΩΝ, οι ανωτέρω μνημονευόμενοι Πληρεξούσιοι υπέγραφαν την παρούσαν Σύμβασιν.

ΕΓΕΝΕΤΟ εν Λωζάννη, τη 24η Ιουλίου 1923, εις εν και μόνον αντίτυπον, όπερ κατατιθήσεται εν τοις αρχείοις της Κυβερνήσεως της Γαλλικής Δημοκρατίας, ήτις θέλει επιδώσει επίσημον αυτού αντίγραφον προς εκάστην των υπογραψασών Δυνάμεων.

Horace RUMBOLD

PELLE

GARRONI

G.C. MONTAGNA

K. OTCHIAI

E.K. BENIZEΛΟΣ

Δ.ΚΑΚΛΑΜΑΝΟΣ

Const. DIAMANDY

Const. CONTZESCO

M. ISMET

Dr. RIZA NOUR

HASSAN

V. ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗ

ΥΠΟΓΡΑΦΕΙΣΑ ΤΗ 24 ΙΟΥΛΙΟΥ 1923

Η ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ, Η ΓΑΛΛΙΑ, Η ΙΤΑΛΙΑ, Η ΙΑΠΩΝΙΑ, Η ΕΛΛΑΣ, Η ΡΟΥΜΑΝΙΑ, ΤΟ ΣΕΡΒΟ-ΚΡΟΑΤΟ-ΣΛΟΒΕΝΙΚΟΝ ΚΡΑΤΟΣ

αφ' ενός

ΚΑΙ Η ΤΟΥΡΚΙΑ

αφ' ετέρου

Διαπνεόμενοι υπό της επιθυμίας όπως καθορίσωσι τας οικονομικάς αυτών σχέσεις επί τη βάσει του Διεθνούς Δικαίου και υπό τους προσφορότερους όρους προς ενθάρρυσιν του εμπορίου και διευκόλυνση των συναλλαγών,

Απεφάσισαν να συνομολογήσωσιν επί τούτω Σύμβασιν και διώρισαν ως Πληρεξουσίους αυτών:

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΟΥ ΗΝΩΜΕΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΠΕΡΘΑΛΑΣΣΙΩΝ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΩΝ ΙΝΔΙΩΝ:

Τον Εντιμότατον Sir Horace George Montagu RUMBOLD, Baronet, G.C.M.G., Ύπατον Αρμοστήν εν Κωνσταντινουπόλει·

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ:

Τον Μέγαρχον Στρατηγόν κ. Maurice PELLE, Πρεσβευτήν της Γαλλίας, Ύπατον Αρμοστήν της Δημοκρατίας εν Ανατολή, Ανώτερον Ταξιάρχην Τάγματος της Λεγεώνας της Τιμής

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ:

Τον έντιμον Μαρκήσιον Camille GARRONI, Γερουσιαστήν του Βασιλείου, Πρεσβευτήν της Ιταλίας, Ύπατον Αρμοστήν εν Κωνσταντινουπόλει, Μεγαλόσταυρον των Ταγμάτων των Αγίων Μαυρικού και Λαζάρου και του Στέμματος της Ιταλίας·

Τον Κύριον Jules Cesar MONTAGNA, Έκτακτον Αποσταλμένο και Πληρεξούσιον Υπουργόν εν Αθήναις, Ταξιάρχην του Τάγματος των Αγ. Μαυρικίου και Λαζάρου, Ανώτερον Ταξιάρχην του Στέμματος της Ιταλίας·

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΗΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ:

Τον Κύριον Kentaro OTCHIAI, Jusammi, Μέλος πρώτης τάξεως του Τάγματος του Ανατέλλοντος Ηλίου, Έκτακτον και Πληρεξούσιον Πρεσβευτήν εν Ρώμη·

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ:

Τον Κύριον Ελευθέριον Κ. BENIZEΛΟΝ, Πρώην Πρόεδρον του Υπουργικού Συμβουλίου, Μεγαλόσταυρον του Τάγματος του Σωτήρος·

Τον Κύριον Δημήτριον ΚΑΚΛΑΜΑΝΟΝ, Πληρεξούσιον Υπουργόν εν Λονδίνω, Ταξιάρχην του Τάγματος του Σωτήρος·

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ:

Τον Κύριον Constantin I. DIAMANDY, Πληρεξούσιον Υπουργόν·

Τον Κύριον Constanlin CONTZESCO Πληρεξούσιον Υπουργόν·

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΣΕΡΒΩΝ, ΤΩΝ ΚΡΟΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΛΟΒΕΝΩΝ:

Τον Δρα Miloutine YOVANOVITCH, Έκτακτον Απεσταλμένο και Πληρεξούσιον Υπουργόν εν Βέρνη·

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ:

Τον ISMET Pacha, Υπουργόν επί των Εξωτερικών, Βουλευτήν Αδριανουπόλεως· Τον Δρα RIZA NOUR Bey Υπουργόν της Υγιεινής και Κοινωνικής Περιθάψεως, Βουλευτήν Σινώπης·

Τον HASSAN Bey, πρώην Υπουργόν, Βουλευτήν Τραπεζούντας·

ΟΙΤΙΝΕΣ, επιδείξαντες αλλήλοις τα πληρεξούσια αυτών έγγραφα, ευρεθέντα εν πλήρει τάξει και κατά τους απαιτούμενους τύπους, συνεφώνησαν επί των

ακολουθων όρων:

ΤΜΗΜΑ Α'

Άρθρον 1.

Άμα τη ενάρξει της ισχύος της παρούσης Συμβάσεως, το κατά την 1ην Σεπτεμβρίου 1916 τεθέν εν ισχύει ειδικόν οθωμανικόν δασμολόγιον θέλει εφαρμοσθή επί των παραγομένων εις τα εδάφη των λοιπών συμβαλλομένων Χωρών ή εξ αυτών προερχομένων φυσικών ή βιομηχανικών προϊόντων κατά την εισαγωγήν αυτών εν Τουρκία.

Άρθρον 2.

Τα εις τουρκικόν χαρτονόμισμα εισπραττόμενα τέλη του οθωμανικού δασμολογίου της 1ης Σεπτεμβρίου 1916 θα υποβάλλωνται εις συντελεστάς ανατιμήσεως κατά περιόδους ρυθμιζόμενους συμφώνως προς την τιμήν του συναλλάγματος, κατά τους κάτωθι καθοριζόμενους όρους:

Ως τοιούτοι συντελεσταί θέλουσι ληφθή οι ισχύοντες κατά την 1ην Μαρτίου 1923. Ουχ' ήπτον, τα εν τω πίνακι του Παραρτήματος Ι απαριθμούμενα είδη, θα υποβάλλωνται εις τον συντελεστήν 9.

Οι ανωτέρω αναφερόμενοι συντελεσταί θα προσαρμόζωνται προς την τιμήν του συναλλάγματος κατά τους επομένους κανόνας:

Δεδομένου ότι οι εν λόγω συντελεσταί έχουσιν ορισθή καθ' ον χρόνον η αγγλική λίρα ειμάτο 745 χάρτινα γρόσια, εάν, κατά τον προ της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συμβάσεως μήνα, η τουρκική λίρα ήθελεν ανατιμηθή, κατά μέσον όρον, πλέον των 30% εν σχέσει προς την ανωτέρω τιμήν, οι συντελεσταί 12 και 9 θέλουσιν ελαττωθή κατ' αναλογίαν προς την μέσην τιμήν του αυτού μηνός· ο ούτω κανονιζόμενος συντελεστής θα παραμείνη εν ισχύι κατά την επομένην τριμηνίαν, άμα τη λήξει της οποίας, θέλει ούτος εκ νέου προσαρμοσθή, εάν συντρέχη περίπτωσις, προς την μέσην τιμήν συναλλάγματος του τελευταίου μηνός.

Ωσαύτως, εάν, κατά τον προ της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης

Συμβάσεως μήνα, η τουρκική λίρα υποτιμηθή, κατά μέσον όρον, πλέον των 30% εν σχέσει προς την αρχικήν τιμήν των 745 γροσιών κατά αγγλικήν λίραν, οι συντελεσταί 12 και 9 δύνονται να αυξηθώσι κατ' αναλογίαν προς την μέσην τιμήν του αυτού μηνός· ο ούτω κανονιζόμενος συντελεστής θα παραμείνη εν ισχύι κατά την επομένην τριμηνίαν, άμα τη λήξει της οποίας, θέλει ούτος εκ νέου προσαρμοσθή, εάν συντρέχη λόγος, προς την μέσην τιμήν συναλλάγματος του τελευταίου μηνός.

Ο συντελεστής 5 δύναται να αυξηθή εν περιπτώσει υποτιμήσεως της τουρκικής λίρας, υφ' ους όρους και οι συντελεσταί 12 και 9, αλλ' εν περιπτώσει υποτιμήσεως της τουρκικής λίρας, θέλει ελαττωθή αφ' ης στιγμής η αγγλική λίρα επιμάτο ολιγώτερον των 5 χαρτίων τουρκικών λιρών.

Εν περιπτώσει νομισματικής μεταρρυθμίσεως, οι διάφοροι ως άνω καθορισθέντες συντελεσταί θέλουσι τροποποιηθη, αναλόγως της διαφοράς μεταξύ του νέου και του παλαιού νομίσματος, και κατά τρόπον ώστε να μη μεταβληθή η επίπτωσης των τελωνειακών δασμών.

Άρθρον 3.

Η Τουρκία αναλαμβάνει την υποχρέωσιν όπως, άμα τη ενάρξει της ισχύος της παρούσης Συμβάσεως, καταργήση και μη επαναφέρη κατά την διάρκειαν αυτής πάσαν απαγόρευσιν εισαγωγής ή εξαγωγής, πλην εκείνων αίτινες θα απέβαινον αναγκαίαι προς:

1ον) εξοικονόμησιν των απαραίτητων πόρων προς διατροφήν του λαού και προστασίαν της οικονομικής δράσεως του Έθνους·

2ον) περιφρούρησιν της ασφαλείας του Κράτους·

3ον) προφύλλαξιν των ανθρώπων, ζώων και φυτών από των λοιμωδών νόσων, επιζωοτιών και επιφυτειών

4ον) παρακώλυσιν της χρήσεως του οπίου και λοιπών δηλητηριωδών

5ον) απαγόρευσιν της εισαγωγής αλκοολικών προϊόντων, ων η χρήσις απαγορεύεται εν Τουρκία·

6ον) παρεμπόδισιν της εξαγωγής χρυσών νομισμάτων ή μεταλλικού χρυσού

7ον) ίδρυσιν ή διατήρησιν μονοπωλίων του Κράτους.

Υπό τον όρον ακριβοδικαίας αμοιβαιότητας παρεχομένης παρ' εκάστης των λοιπών συμβαλλομένων Δυνάμεων, συμφώνως προς την νομοθεσίαν αυτής, η Τουρκία αναλαμβάνει την υποχρέωσιν όπως εφαρμόζη, άνευ ουδεμιάς διακρίσεως, τας απαγορεύσεις ταύτας, εν η δε περιπτώσει ήθελεν επιτρέψει εξαιρέσεις ή χορηγήσει αδείας ως προς τα απηγορευμένα προϊόντα, όπως μη ευνοή το εμπόριον όμοιας συμβαλλομένης Δυνάμεως ή οιασδήποτε Δυνάμεως επί βλάβη του εμπορίου ετέρας συμβαλλομένης Δυνάμεως.

Άρθρον 4.

Υπό τον όρον αμοιβαιότητας, ουδείς φόρος καταναλώσεως (droit de consommation ou d'accise) θα επιβάλληται εν Τουρκία επί των εμπορευμάτων των παραγομένων εν ταις λοιπαίς συμβαλλομέναις Χώραις ή προερχομένων εξ αυτών πέραν του εισπραττομένου επί των εν Τουρκία παραγομένων ομοίων ή παρεμφερών ειδών.

Εκτός τούτου, η Τουρκία δύναται να εξακολουθή εισπράττουσα, δια τα εν τω πίνακι του Παραρτήματος II απαριθμούμενα προϊόντα, τα εν αυτώ οριζόμενα δικαιώματα καταναλώσεως, υπό τους αυτούς όρους ισότητας μεταξύ των υπηκόων αυτής και των υπηκόων των λοιπών συμβαλλομένων Χωρών.

Υπό τον όρον αμοιβαιότητας, τα διαπύλια τέλη ή παν άλλο τέλος εισπραττόμενον υπό των τοπικών Αρχών, εφ' όσον μεν πρόκειται περί ειδών παραγομένων εν Τουρκία, θα επιβάλλωνται άνευ διακρίσεως μεταξύ των τουρκικών προϊόντων και των παραγομένων εν ταις λοιπαίς συμβαλλομέναις Χώραις ή εξ αυτών προερχομένων, εφ' όσον δε πρόκειται περί ειδών μη παραγομένων εν Τουρκία, θα επιβάλλονται ωσαύτως, άνευ ουδεμιάς διακρίσεως, εφ' όλων των ομοίων ή παρεμφερών ξένων προϊόντων, οιοσδήποτε και αν ή ο τόπος της παραγωγής ή προελεύσεως αυτών.

Άρθρον 5.

Υπό τον όρον ακριβοδικαίας αμοιβαιότητας παρεχομένης εις την Τουρκίαν παρ' εκάστης των λοιπών συμβαλλομένων Δυνάμεων, συμφώνως προς την νομοθεσίαν αυτής, παν τέλος εξαγωγής, όπερ η Τουρκία έχει τυχόν επιβάλλει ή ήθελεν επιβάλλει εφ' οιουδήποτε φυσικού ή βιομηχανικού προϊόντος, θα εφαρμόζηται εξ ίσου ως προς πάσαν χωράν δι' ην προορίζεται το εν λόγω προϊόν, μη επιτρεπομένης, οπωσδήποτε, διακρίσεως τίνος επί ζημία του εμπορίου μιας οιασδήποτε των λοιπών συμβαλλομένων Δυνάμεων.

Άρθρον 6.

Η Τουρκία θέλει χορηγήσει εις τας λοιπάς συμβαλλομένας Δυνάμεις το ευεργέτημα παντός ευνοϊκωτέρου όρου, ον ήθελε παραχωρήσει, ως προς τα εν τοις άρθροις 1-5 αναφερόμενα θέματα, εις πάσαν άλλην χωράν, εξαιρέσει όμως των ειδικών πλεονεκτημάτων, άτινα ήθελε χορηγήσει, ως προς τα δασμολόγια ή παν άλλο εν γένει εμπορικόν είδος, εις οιονδήποτε εκ των αποσπωμένων εξ αυτής εδαφών δυνάμει της υπό σημερινήν χρονολογίαν Συνθήκης Ειρήνης, ή εις όμορόν τι Κράτος χάριν του συνοριακού εμπορίου.

Άρθρον 7.

Η Τουρκία και αι1 λοιπαί συμβαλλόμεναι Δυνάμεις δύνανται να απαιτήσωσιν αμοιβαίως παρά του εισαγωγέως, προς απόδειξιν της χώρας προελεύσεως των εισαγομένων προϊόντων, την προσαγωγή επισήμου πιστοποιητικού βεβαιούντος, ότι το εισαγόμενον είδος είναι εγχώριον προϊόν ή κατασκεύασμα της ειρημένης χώρας, ή ότι δέον να θεωρήται ως τοιούτον, ως εκ της μεταβολής ην υπέστη εν τη χώρα ταύτη.

Τα πιστοποιητικά προελεύσεως, συντασσόμενα κατά το συνημμένον τω παρόντι Τμήματι υπ' αριθ. III υπόδειγμα, θα εκδίδωνται είτε υπό του Υπουργείου του Εμπορίου ή της Γεωργίας, είτε υπό του Εμπορικού Επιμελητηρίου, εις το οποίον υπάγεται ο αποστολεύς, είτε υφ' οιουδήποτε άλλου οργάνου ή σωματείου όπερ η χώρα του προορισμού ήθελεν αποδεχθή. Τα εν λόγω πιστοποιητικά θα επικυρώνονται υπό διπλωματικού ή προξενικού αντιπροσώπου της χώρας του προορισμού.

Τα ταχυδρομικά δέματα θα απαλλάσσονται του πιστοποιητικού προελεύσεως, όταν η χώρα του προορισμού αναγνωρίση ότι δεν πρόκειται περί αποστολής εμπορικής φύσεως.

Άρθρον 8.

Εν πάση περιπτώσει, ουδεμία των συμβαλλομένων Δυνάμεων δύναται να επικαλεσθή το ευεργέτημα των διατάξεων του παρόντος Τμήματος, εφ' όσον δεν παρέχει προς την Τουρκίαν, καθ' όλην τη διάρκεια της Συμβάσεως, όρους εξ ίσου ευνοϊκούς προς τους υπ' αυτής παρεχομένους εις πάσαν άλλην ξένην χωράν.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΝ 9 ΥΠΑΓΟΜΕΝΩΝ ΕΙΔΩΝ

Αριθμοί Δασμολογίου

- 65 Γεώμηλα.
- 69 Πορτοκάλια.
- 121 Σακχαρώδεις σκευασίαι.
- 130 Μεταλλικά ύδατα.
- 178 Δέρματα βερνικωτά (λουστρίνια).
- 180 Δέρματα χοίρου.
- 185-187-188 Υποδήματα.
- 192 Χειρόκτια.
- 200-201 Μηλωταί (γουναρικά) ακατέργαστοι ή κατειργασμένοι.
- 217-218 Έπιπλα.
- 273-274 —275 Κεντήματα, τρίχαπτα και ταινίαι βαμβακεροί.
- 302 Γνάφαλα μετάξης.

- 305 Γάζα κ.λπ.
- 306 Τούλλιον εκ μετάξης κλπ.
- 308 Μετάξινα υφάσματα.
- 311-312 Οθόναι εκ μετάξης.
- 314 Ταινιοπλέγματα εκ μετάξης.
- 324 Σάλια και μάλλιναι ζώναι.
- 339 Ενδύματα.
- 348 Αλεξήλια, Αλεξίβροχα κλπ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ.

ΦΟΡΟΙ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΕΩΣ

- Τέϊον.....40 γρόσια κατά χιλιόγραμμο"
- Καφές.....20 " "
- Πετρέλαιον.....6" "
- Όρυζα.....10" "
- Μαργαρίνη, ελαιομαργαρίνη και λοιπά ζωικά λιπάσματα 80" "
- Κηρία εκ στεαρίνης.....30" "
- Σάπων κοινός.....5" "
- Σάκκοι καινουργιείς και μεταχειρισμένοι.....5" "
- Καρυκεύματα.....30" "
- Πυρεία.....1/2 γρόσιον το κυτίον 60 πυρείων
- Πυρεία κήρινα.....1 γρόσιον το κυτίον 60 πυρείων

Σιγαρόχαρτον.....1 γρόσιον τα 50 φύλλα.

Αναπτήρες.....25 γρόσια έκαστος.

Σάκχαρις.....15 γρόσια κατά χιλιόγραμμον.

Διπυρίται.....

Σοκολάτα.....υποκείμενα εις φόρον καταναλώσεως

Συμπεπυκνωμένον γάλα.....αναλόγως της ποσότητος της

Είδη ζαχαροπλαστικής και αμυλοσάκχαρον.....(περιεχόμενης ζακχάρεως).

Ποτά μη αλκοολικά, αεριούχα και λεμονάδες.....

Πάντα τα λοιπά ζακχαρώδη προϊόντα

Τουμβεκίον.....40 γρόσια κατά χιλιόγραμμο .

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ.

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΥ ΠΡΟΕΛΕΥΣΕΩΣ

Ημείς (αρχή εκδίδουσα το πιστοποιητικόν) (1) πιστοποιούμεν ότι:

Παραγωγός ή βιομήχανος,

Ο κ.....{ Παραγωγός ή βιομήχανος, Πληρεξούσιος του κ.....

κατοίκου

Έμπορος επιτηδευματίας,

κάτοικοςεδήλωσιν ενώπιον ημών,

υπευθύνως, ότι τα κάτωθι σημειούμενα εμπορεύματα είναι προελεύσεως ή κατασκευής (τουρκικής ή), συμφώνως προς τα αξιόπιστα έγγραφα τα προσαχθέντα ημίν παρά του αποστολέως (3). Τα εμπορεύματα ταύτα αποστέλλονται ειςεπί παρακαταθήκη προς πώλησιν

παρά τω κ.....εμπόρω ή βιομηχάνω εις

δια (ξηράς ή δια πλοίου).

Βεβαιώ τ' ανωτέρω υπευθύνως, τη.....

(Υπογραφή του δηλούντος

Βεβαίονται παρ' ημών (αρχή εκδίδουσα το πιστοποιητικόν), πιστοποιούντων προσέτι ότι η πώλησις των ως άνω σημειουμένων εμπορευμάτων συνωμολογήθη πράγματι εν τη χώρα ταύτη.

(Ημερομηνία και υπογραφή της εκδίδουσης το πιστοποιητικό αρχής)

Εθεωρήθη εν τω Προξενείω δι' επικύρωσιν του γνησίου της παρούσης υπογραφής. (Ημερομηνία, υπογραφή και σφραγίς του Προξενείου).

1) Τα πιστοποιητικά θα εκδίδονται είτε παρά του Υπουργείου του Εμπορίου ή της Γεωργίας, είτε παρά του Εμπορικού Επιμελητηρίου εις το οποίον υπάγεται ο αποστολεύς, είτε παρά παντός άλλου οργάνου ή σωματείου εγκρινομένου υπό της χώρας του προορισμού·

2) Διαγράφονται αι περιτταί μνείαι.

3) Οσάκις ο λαμβάνων το πιστοποιητικόν είναι ο παραγωγός ή ο βιομήχανος ή ο πληρεξούσιος αυτών, η φράσις "Συμφώνως προς τα αξιόπιστα έγγραφα τα προσαχθέντα ημίν παρά του αποστολέως" θα διαγράφηται.

ΤΜΗΜΑ Β'

Άρθρον 9.

Υπό τον όρον της αμοιβαιότητος, η Τουρκία υποχρεούται να εξασφάλιση εις τα πλοία των λοιπών συμβαλλομένων Δυνάμεων το αυτό καθεστώς, εις ό υπάγονται τα ίδια αυτής πλοία ή καθεστώς ευνοϊκώτερον εκείνου, εις ό υπάγονται ή ήθελον τυχόν υπαχθή τα πλοία πάσης άλλης Δυνάμεως.

Η Τουρκία διατηρεί έναντι εκάστης των λοιπών συμβαλλομένων Δυνάμεων και, αντιστοίχως, εκάστη τούτων έναντι της Τουρκίας, το δικαίωμα όπως

επιφυλάσσει εις την σημαίαν αυτής την αλιείαν, την θαλασσίαν ακτοπλοΐαν ήτοι την δια θαλάσσης μεταφοράν των επιβιβαζομένων εν τινί λιμένι του εδάφους αυτής εμπορευμάτων και επιβατών, των κατευθυνομένων προς άλλον λιμένα του αυτού εδάφους, και τας λιμενικός υπηρεσίας, ήτοι την ρυμούλκησιν, πλοηγίαν και πάσης φύσεως εσωτερικήν υπηρεσίαν.

Άρθρον 10.

Υπό την επιφύλαξιν των εν τω προηγουμένω άρθρω προβλεπομένων εξαιρέσεων ως προς την αλιείαν, την θαλασσίαν ακτοπλοΐαν και τας λιμενικός υπηρεσίας, η Τουρκία αφ' ενός, και εκάστη των λοιπών συμβαλλομένων Δυνάμεων αφ' ετέρου, θέλουσιν αμοιβαίως εξασφαλίσει εις τα πλοία αυτών το αυτό καθεστώς προς το των ιθαγενών πλοίων, καθ' όσον αφορά το δικαίωμα εισαγωγής παντός είδους εμπορευμάτων ή μεταφοράς των εκ της χώρας αυτών προερχομένων ή προς αυτήν κατευθυνόμενων επιβατών, και την παροχήν πάσης ευκολίας κατά την στάθμευσιν, φόρτωσιν και εκφόρτωσιν των πλοίων εις τους λιμένας, δεξαμενάς, προκουμαίας και όρμους.

Υπό τον αυτόν όρον αμοιβαιότηας, θα υφίσταται ωσαύτως απόλυτος ισότης ως προς τα επί των πλοίων εισπραττόμενα παντός είδους δικαιώματα και τέλη, οία τα υγειονομικά, τα λιμενικά, τα τέλη προκουμαίας, αγκυροβολίας, πλοηγίας, καθάρσεως, τα φαρικά και λοιπά παρόμοια τέλη, τα εισπραττόμενα εν ονόματι η υπέρ της Κυβερνησεως, των δημοσίων υπαλληλων, ιδιωτών, συνεταιρισμών η παντός είδους ιδρυμάτων.

Η Τουρκία υποχρεούται ωσαύτως, επ' αμοιβαιότητι, όπως μη επιβαρύνη τα εισαγόμενα ή εξαγόμενα εμπορεύματα δι' ουδενός διαφορικού ή προσθέτου τέλους ή αυξήσεως τινός, οιασδηποτε φύσεως ή ονομασίας, λόγω της σημαίας του εισάγοντος ή εξάγοντος το εμπόρευμα πλοίου, του λιμένος της αφίξεως ή αναχωρησεως, του πλου του πλοίου ή των σταθμενσεων αυτού, των δικαιωμάτων και τελών των επιβαλλομένων επί των εισαγομένων ή εξαγομένων εμπορευμάτων καθοριζομένων αποκλειστικώς εκ του τόπου της παραγωγής και προελεύσεως ή προορισμού αυτών και εφαρμοζομένων εξ ίσου ως προς πάσας τας λοιπάς συμβαλλομένας Δυνάμεις, συμφώνως προς τας διατάξεις του Τμηματος Α'.

Άρθρον 11.

Πάντα τα σχετικά προς τα πλοία και ατμόπλοια, τα φορτία και τους επιβάτας αυτών πιστοποιητικά ή έγγραφα, τα αναγνωρισθέντα προ του πολέμου υπό της Τουρκίας ως έγκυρα ή δυνάμενα μεταγενεστέρως να αναγνωρισθώσιν ως τοιαύτα υπό των κυριωτέρων ναυτικών Κρατών, θέλουσιν αναγνωρισθή υπό της Τουρκίας, όσον αφορά τα πλοία των λοιπών συμβαλλομένων Δυνάμεων, ως έγκυρα και ισοδύναμα προς τα αντίστοιχα πιστοποιητικά, τα χορηγούμενα εις τουρκικά πλοία και ατμόπλοια.

Αι διατάξεις αύται θα ώσιν έγκυροι, εφ' όσον τα παρά της Τουρκίας εις τα τουρκικά πλοία και ατμόπλοια χορηγούμενα πιστοποιητικά και έγγραφα, υπό συνθήκας ανάλογους προς τας ισχύουσας εν ταις κυριωτέραις ναυτικαίς χώραις, θεωρούνται υπό των λοιπών συμβαλλομένων Μερών ως ισοδύναμα προς τα παρ' αυτών εκδιδόμενα τοιαύτα.

ΤΜΗΜΑ Γ'

Άρθρον 12.

Υπό τον όρον αμοιβαιότητας, η Τουρκία υποχρεούται να λαμβάνη πάντα τα νομοθετικά ή διοικητικά μέτρα και επιτρέπη πάσαν προς την δικαιοσύνην προσφυγήν προς προστασίαν των φυσικών ή βιομηχανικών προϊόντων οιασδήποτε των λοιπών συμβαλλομένων Δυνάμεων από πάσης μορφής αθεμίτου ανταγωνισμού εν ταις εμπορικαίς συναλλαγαίς.

Η Τουρκία υποχρεούται ωσαύτως, υπό τον όρον αμοιβαιότητας, να καταστέλλη και απαγορεύη, δια προσηκόντων μέτρων, την εισαγωγήν, ως και την εν τω εσωτερικώ κατασκευήν, κυκλοφορίαν, πώλησιν και προσφοράν προς πώλησιν παντός προϊόντος ή εμπορεύματος φέροντος επ' αυτού τούτου ή επί της συνήθους αυτού συσκευασίας ή του εξωτερικού περικαλύμματος αυτού σήματα, ονόματα, επιγραφάς ή σημεία οιαδήποτε συνεπαγόμενα αμέσως ή εμμέσως, ψευδείς ενδείξεις περί της προελεύσεως, του είδους, της φύσεως ή περί των ιδιαιτέρων ιδιοτήτων του εν λόγω προϊόντος ή εμπορεύματος.

Άρθρον 13.

Υπό τον όρον της αμοιβαιότητας, η Τουρκία υποχρεούται να συμμορφούται προς τους ισχύοντας εν ετέρα συμβαλλομένη Χώρα και αρμοδίως ανακοινουμένους αυτή νόμους, ως και προς τας συμφώνως τοις νόμοις τούτοις λαμβανομένας διοικητικές ή δικαστικές αποφάσεις, δι' ων καθορίζεται η διακανονίζεται το δικαίωμα της περιφερειακής ονομασίας των προϊόντων, άτινα έλκουσι τας ιδιαίτερας αυτών ιδιότητας εκ του εδάφους ή του κλίματος, ή οι όροι υφ' ους δύναται να επιτραπή η χρήσις περιφερειακής τίνος ονομασίας. Η παρά τους προειρημένους νόμους ή αποφάσεις εισαγωγή, εξαγωγή, ως και η κατασκευή, κυκλοφορία, πώλησις η προσφορά προς πώλησιν προϊόντων ή εμπορευμάτων φερόντων περιφερειακάς ονομασίας, θέλουσιν απαγορευθή υπό της Τουρκίας και κατασταλή δια των εν τω άρθρω 12 οριζομένων μέτρων.

Άρθρον 14.

Η Τουρκία, υποχρεούται, προς της παρελεύσεως δώδεκα μηνών από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συμβάσεως:

1ον) Να προσχώρηση, κατά τους κεκανονισμένους τύπους, εις την από 20 Μαρτίου 1883 Διεθνή Σύμβασιν των Παρισίων περί προστασίας της βιομηχανικής ιδιοκτησίας, την αναθεωρηθείσαν εν Βασιγκτώνι την 2αν Ιουνίου 1911.

2ον) Να προσχώρηση ωσαύτως εις την από 9 Σεπτεμβρίου 1886 Διεθνή Σύμβασιν της Βέρνης περί προστασίας των πνευματικών και καλλιτεχνικών έργων, την αναθεωρηθείσαν εν Βερολίνω την 13ην Νοεμβρίου 1908, ως και εις το από 20 Μαρτίου 1914 πρόσθετον Πρωτόκολλον της Βέρνης περί προστασίας των πνευματικών και καλλιτεχνικών έργων.

Αι υπογράψασαι την παρούσαν Σύμβασιν λοιπαί Δυνάμεις δεν θέλουσιν αντιταχθή, διαρκούσης της παρούσης Συμβάσεως, κατά της επιφυλάξεως ην η Τουρκία δηλοί ότι διατυπώνει ως προς τας διατάξεις των προαναφερομένων Συμβάσεων και Πρωτοκόλλου των αφορωσών το δικαίωμα μεταφράσεως εις την τουρκικήν γλώσσαν, εάν εντός ενός έτους από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συμβάσεως, και αι λοιπαί συνυπογράψασαι τας Συμβάσεις ταύτας και Πρωτόκολλον Δυνάμεις ουδεμίαν εγείρωσιν αντίρρησιν κατά της εν λόγω

επιφυλάξεως.

Εν η περιπτώσει αι υπογράψασαι την παρούσαν Σύμβασιν Δυνάμεις δεν θα ηδύναντο να διατηρήσωσι την συναίνεσίν των επί της τουρκικής επιφυλάξεως περί του δικαιώματος μεταφράσεως, η Τουρκία θέλει απαλλαγή της υποχρεώσεως όπως διατηρήση την προσχώρησιν αυτής εις τας προειρημένας Συμβάσεις και Πρωτόκολλον.

3ον) Ν' αναγνώριση και προστατεύση προ της λήξεως της αυτής προθεσμίας, διά πραγματικής νομοθεσίας, συμφώνως προς τας αρχάς των ειρημένων Συμβάσεων, την βιομηχανικήν, πνευματικήν και καλλιτεχνικήν ιδιοκτησίαν των υπηκόων των λοιπών συμβαλλομένων Δυνάμεων.

Άρθρον 15.

Ιδιαίτεροι συμβάσεις μεταξύ των ενδιαφερομένων χωρών θέλουσι κανονίσθησαν ζήτημα αφορών τα αρχεία, βιβλία και σχέδια τα αναφερόμενα εις την υπηρεσίαν της βιομηχανικής και καλλιτεχνικής ιδιοκτησίας, ως και την ενδεχομένην διαβίβασιν η ανακοίνωσιν αυτών δια των υπηρεσιών της Τουρκίας προς τας υπηρεσίας των Κρατών υπέρ των αποσπώνται εδάφη εκ της Τουρκίας.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρον 16.

Αι συμβαλλόμεναι Δυνάμεις επιφυλάσσονται το δικαίωμα όπως δηλώσωσι κατά την έναρξιν της ισχύος της παρούσης Συμβάσεως, ότι αι διατάξεις αυτής δεν θέλουσιν εφαρμοστή επί του όλου ή μέρους των Κτήσεων αυτών (Dominions), των εχουσών αυτόνομον κυβέρνησιν, των αποικιών αυτών, προτεκτοράτων, κήσεων ή υπερθαλασσίων εδαφών, των υπαγομένων υπό την κυριαρχίαν ή εξουσίαν αυτών, αλλ' εν τοιαύτη περιπτώσει, η Τουρκία θα απαλλαγή των εκ της παρούσης Συμβάσεως απορρεουσών δι' αυτήν υποχρεώσεων έναντι των ειρημένων Κτήσεων (Dominions), αποικιών, προτεκτοράτων, κήσεων και εδαφών.

Ουχ' ήττον, αι ειρημέναι Δυνάμεις δύνανται να προσχωρήσωσι βραδύτερον, εν ονόματι πάσης Κτήσεως (Dominion), εχούσης αυτόνομον κυβέρνησιν, αποικίας, προτεκτοράτου, κήσεως ή εδάφους, άτινα είχαν τυχόν αποκλείση δια

προηγούμενης δηλώσεως κατά τας διατάξεις της παρούσης Συμβάσεως.

Άρθρον 17.

Τα εκ της Λιβύης προερχόμενα ή δι' αυτήν προοριζόμενα εμπορεύματα και προϊόντα θα υποβάλλωνται εν Τουρκία εις το αυτό καθεστώς εις ό και τα ιταλικά εμπορεύματα και προϊόντα.

Τα εκ της Τουρκίας προερχόμενα ή δι' αυτήν προοριζόμενα εμπορεύματα και προϊόντα θα απολαύσιν εν Λιβύη του καθεστώτος της μάλλον ευνοούμενης ξένης χώρας.

Άρθρον 18.

Η παρούσα Σύμβασις συνομολογείται δια πέντε έτη.

Όσον αφορά το Τμήμα Α', η Τουρκία αφ' ενός, η Ελλάς, η Ρουμανία και το Σερβο-Κροατο-Σλοβενικόν Κράτος αφ' ετέρου, αναγνωρίζουσαι την ανάγκην καθορισμού εντός βραχυτέρας προθεσμίας νέου καθεστώτος δια τας εμπορικές αυτών συναλλαγάς, συμφωνούσιν όπως αναγνωρίσωσιν αμοιβαίως το δικαίωμα καταγγελίας της παρούσης Συμβάσεως εν πάση στιγμή μετά την λήξιν της πρώτης τριακονταμήνου χρονικής περιόδου, της ειρημένης Συμβάσεως λήγουσης έξι μήνας μετά την καταγγελίαν.

Η Τουρκία αφ' ενός, και έκαστον των λοιπών συμβαλλομένων Μερών αφ' ετέρου, υποχρεούνται όπως, εν πάση στιγμή κατά την διάρκειαν των ως άνω οριζομένων δια την εφαρμογήν της Συμβάσεως χρονικών περιόδων και ευθύς ως διατυπωθή προς αυτά σχετική αίτησις, διαξαγάγωσι συντόνους διαπραγματεύσεις προς συνομολόγησιν νέων εμπορικών συνθηκών, αίτινες δέον να περατωθώσι προ της παρελεύσεως των ειρημένων χρονικών περιόδων.

Εάν αι εν λόγω διαπραγματεύσεις δεν καταλήξωσιν εις αποτέλεσμα προ της παρελεύσεως των ως άνω προβλεπομένων προθεσμιών, έκαστος των Υψηλών Συμβαλλομένων Μερών θα δύναται να αναλάβη την ελευθερίαν ενεργείας αυτού.

Άρθρον 19.

Η ΠΑΡΟΥΣΑ ΣΥΜΒΑΣΙΣ επικυρωθήσεται.

Αι επικυρώσεις κατατεθήσονται εν Παρισίοις, ως οϊόν τε τάχιον.

Ἄρξεται ισχύουσα υφ' ους όρους και η υπό σημερινήν χρονολογίαν Συνθήκη Ειρήνης.

ΠΡΟΣ ΠΙΣΤΩΣΙΝ ΤΟΥΤΩΝ, οι ανωτέρω μνημονευόμενοι Πληρεξούσιοι υπέγραψαν την παρούσαν Σύμβασιν.

ΕΓΕΝΕΤΟ εν Λωζάνη, τη 24η Ιουλίου 1923, εις εν και μόνον αντίτυπον, όπερ κατατεθήσεται εν τοις αρχείοις της Κυβερνήσεως της Γαλλικής Δημοκρατίας, ήτις θέλει επιδώσει επίσημον αυτού αντίγραφον προς εκάστην των υπογραψασών Δυνάμεων.

Horace RUMBOLD

PELLE

GARRONI

G.C. MONTAGNA

K. OTCHIAI

E.K. BENIZEΛΟΣ

Δ.ΚΑΚΛΑΜΑΝΟΣ

Const. DIAMANDY

Const. CONTZESCO

M ISMET

Dr. RIZA NOUR

HASSAN

VI. ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΠΕΡΙ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΚΩΝ ΠΛΗΘΥΣΜΩΝ ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΥΠΟΓΡΑΦΕΝΤΑ ΤΗ 30 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1923

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΚΑΙ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ συνεφώνησαν επί των ακολούθων όρων.

Άρθρον 1.

Από της 1ης Μαΐου 1923, θέλει διενεργηθή η υποχρεωτική ανταλλαγή των Τούρκων υπηκόων, ελληνικού ορθοδόξου θρησκειύματος, των εγκατεστημένων επί των τουρκικών εδαφών, και των Ελλήνων υπηκόων, μουσουλμανικού θρησκειύματος, των εγκατεστημένων επί των ελληνικών εδαφών.

Τα πρόσωπα ταύτα δεν θα δύνανται να έλθωσιν ίνα εγκατασταθώσιν εκ νέου εν Τουρκία ή αντιστοίχως εν Ελλάδι, άνευ της αδείας της Τουρκικής Κυβερνήσεως ή αντιστοίχως της Ελληνικής Κυβερνήσεως.

Άρθρον 2.

Δεν θα περιληφθώσιν εις την εν τω πρώτω άρθρω προβλεπομένην ανταλλαγήν:

α) οι Έλληνες κάτοικοι της Κωνσταντινουπόλεως·

β) οι Μουσουλμάνοι κάτοικοι της Δυτικής Θράκης.

Θέλουσι θεωρηθή ως Έλληνες κάτοικοι της Κωνσταντινουπόλεως, πάντες οι Έλληνες οι εγκατεστημένοι ήδη προς της 30ης Οκτωβρίου 1918, εν τη περιφέρεια της Νομαρχίας Κωνσταντινουπόλεως, ως αύτη καθορίζεται δια του νόμου του 1912.

Θέλουσι θεωρηθή ως μουσουλμάνοι κάτοικοι της Δυτικής Θράκης, πάντες οι Μουσουλμάνοι οι εγκατεστημένοι εν τη περιοχή ανατολικάς της μεθορίου γραμμής της καθορισθείσης τω 1913 δια της Συνθήκης του Βουκουρεστίου.

Άρθρον 3.

Οι Έλληνες και οι Μουσουλμάνοι, οι εγκαταλείψαντες ήδη από της 18ης

Οκτωβρίου 1912 τα εδάφη, των οι Έλληνες και τούρκοι κάτοικοι θέλουσιν αμοιβαίως ανταλλαγή, θα θεωρηθώσι περιλαμβανόμενοι εν τη ανταλλαγή τη προβλεπομένη εν τω 1 άρθρω.

Η έκφρασις "μετανάστης" εν τη παρούση Συμβάσει, περιλαμβάνει πάντα τα φυσικά και νομικά πρόσωπα τα μέλλοντα να μεταναστεύσωσιν ή έχοντα μεταναστεύσει από της 18ης Οκτωβρίου 1912.

Άρθρον 4.

Πάντες οι ικανοί άρρενες (hommes valides), οι ανήκοντες εις τον ελληνικόν πληθυσμόν, των αι οικογένειαι εγκατέλειψαν ήδη το τουρκικόν έδαφος, οι κρατούμενοι νυν εν Τουρκία, θα αποτελέσωσι το πρώτον τμήμα εξ Ελλήνων οίτινες θα σταλώσιν εις Ελλάδα συμφώνως τη παρούση Συμβάσει.

Άρθρον 5.

Υπό την επιφύλαξιν των διατάξεων των άρθρων 9 και 10 της παρούσης Συμβάσεως, τα δικαιώματα ιδιοκτησίας και αι απαιτήσεις των εν Τουρκία Ελλήνων ή των εν Ελλάδα Μουσουλμάνων, ουδόλως θέλουσι θιγή συνεπεία της γενησομένης δυνάμει της παρούσης Συμβάσεως ανταλλαγής.

Άρθρον 6.

Ουδέν κώλυμα θέλει παρεμβληθή, δι' οιανδήποτε αίτιαν, ως προς την αναχώρησιν προσώπων ανηκόντων εις τους ανταλλακτέους πληθυσμούς. Εν περιπτώσει τελεσιδίκου καταδίκης εις επανορθωτικήν ποινήν και εν περιπτώσει μη οριστικής καταδίκης ή ποινικής διώξεως κατά μετανάστου, ο τελευταίος ούτος θέλει παραδοθή υπό των Αρχών της διωκούσης χώρας, εις τας Αρχάς της εις ην μεταβαίνει χώρας, ίνα εκτίση την ποινήν του ή δικασθη.

Άρθρον 7.

Οι μετανάσται θέλουσιν αποβάλει την ιθαγένειαν της εγκαταλειπομένης παρ' αυτών χώρας και αποκτήσει την της χώρας προς ην κατευθύνονται, άμα τη αφίξει των εις το έδαφος ταύτης.

Οι μετανάσται, οι εγκαταλείψαντες ήδη την μεν ή την ετέρα των δύο

χωρών και μη αποκτήσαντες εισέτι την νέον αυτών υπηκοότητα, θέλουσιν αποκτήσει την υπηκοότητα ταύτην κατά την χρονολογίαν της υπογραφής της παρούσης Συμβάσεως.

Άρθρον 8.

Οι μετανάσται θα ώσιν ελεύθεροι να συναποκομίσωσιν ή να μεταφέρωσι την πάσης φύσεως κινητην αυτών περιουσίαν χωρίς δια τον λόγον τούτον να τοις επιβληθή τέλος τι εξαγωγικόν η εισαγωγικόν ούτε άλλος τις φόρος.

Ομοίως τα μέλη πάσης κοινότητος (περιλαμβανομένου του προσωπικού των τεμενών (τζαμιών), μοναστηριών (τεκκέ), ιερατικών σχολών (μεδρεσέ), εκκλησιών, μοναστηρίων, σχολείων, νοσοκομείων, εταιρειών, συνεταιρισμών και νομικών προσώπων ή άλλων ιδρυμάτων οιασδήποτε φύσεως), ήτις θέλει εγκαταλείπει το έδαφος ενός των συμβαλλομένων Κρατών, δυνάμει της παρούσης Συμβάσεως, θα έχωσι το δικαίωμα να συναποκομίσωσιν ελευθέρως ή να μεταφέρωσι την εις την εαυτών κοινότητα ανήκουσαν κινητήν αυτών περιουσίαν.

Υπό των Αρχών των δύο χωρών θέλει παρασχεθή πάσα ευκολία μεταφοράς, τη συστάσει της Μικτής Επιτροπής, της προβλεπομένης υπό του άρθρου 11.

Οι μετανάσται οίτινες δεν ήθελον δυνηθή να συναποκομίσωσι πάσαν ή μέρος της κινητής αυτών περιουσίας δύνανται ν' αφήσωσι ταύτην επί τόπου. Εν τη περιπτώσει ταύτη, αι τοπικάί αρχαί υποχρεούνται να καθορίσωσι, παρισταμένου και του μετανάστου, την άξιον της παρ' αυτών εγκαταλειπομένης κινητής περιουσίας. Τα πρωτόκολλα, περιέχοντα τον κατάλογον και την άξιον της υπό του μετανάστου εγκαταλειπομένης κινητής περιουσίας, θα συντάσσωνται εις 4 αντίτυπα, των το εν θα φυλάσσηται παρά των τοπικών Αρχών, το δεύτερον θα παραδίδηται εις την εν τω άρθρον 11 προβλεπομένην Μικτήν επιτροπήν ίνα χρησιμεύση ως βάση δια την εν τω άρθρω 9 προβλεπομένην εκκαθάρισιν, το τρίτον αντίτυπον θα παραδίδηται εις την Κυβέρνησιν της εις ην μεταναστεύει χώρας και το τέταρτον εις τον μετανάστην.

Άρθρον 9.

Η ακίνητος αγροτική ή αστική περιουσία, η ανήκουσα εις τους μετανάστας,

εις τας εν τω άρθρω 9 αναφερομένας κοινότητας, ως και η παρά των μεταναστών ή των κοινοτήτων εγκαταλειπομένη κινητή περιουσία, θέλουσιν εκκαθαρισθή συμφώνως προς τας κατωτέρω διατάξεις υπό των μικτών επιτροπών των προβλεπομένων εν άρθρω 11.

Αι περιουσίαι, αι κείμεναι εις τα εδάφη τα υπαγόμενα εις την υποχρεωτικήν ανταλλαγήν, ανήκουσαι δε εις εκκλησιαστικά ή εις ευαγή καθιδρύματα κοινοτήτων εγκατεστημένων εις έδαφος μη υπαγόμενον εις την ανταλλαγήν, ανήκουσαι δε εις εκκλησιαστικά ή εις ευαγή καθιδρύματα κοινοτήτων εγκατεστημένων εις έδαφος μη υπαγόμενον εις την ανταλλαγήν, θέλουσιν ομοίως εκκαθαρισθή υπό τους αυτούς όρους.

Άρθρον 10.

Η εκκαθάρισις της κινητής και ακινήτου περιουσίας της ανηκούσης εις πρόσωπα εγκαταλείψαντα ήδη τα εδάφη των Υψηλών Συμβαλλομένων Μερών, θεωρούμενα δε δυνάμει του άρθρου 3 της παρούσης Συμβάσεως ως υπαγόμενα εις την ανταλλαγήν των πληθυσμών, θέλει συντελεσθή συμφώνως προς το άρθρον 9 και ανεξαρτήτως παντός μέτρου οιονδήποτε χαρακτήρας, όπερ, συμφώνως προς τους νόμους ή άλλα διοικητικά μέτρα πάσης φύσεως, θεσπισθέντα από της 18ης Οκτωβρίου 1912 εν Ελλάδι ή εν Τουρκία η καθ' οιονδήποτε άλλον τρόπον, έσχεν ως αποτέλεσμα οιονδήποτε περιορισμόν του δικαιώματος της ιδιοκτησίας επί της περιουσίας ταύτης, οίον κατάσχεσις, αναγκαστική πώλησις και άλλα. Εν περιπτώσει καθ' ην εις τας εν τω παρόντι η εν τω άρθρω αναφερομένας περιουσίας είχαν επιβληθη μέτρον τοιαντης φνσεως, η αξία τούτων θέλει καθορισθή υπό της εν τω άρθρω 9 προβλεπομένης Επιτροπής, ως εάν δεν είχαν εφαρμοσθή τα εν λόγω μέτρα.

Όσον αφορά τας απαλλοτριωθείσας περιουσίας, η Μικτή Επιτροπή θέλει προβή εις νέαν εκτίμησιν των από της 18 Οκτωβρίου 1912 απαλλοτριωθείσών τούτων περιουσιών, αίτινες ανήκον εις πρόσωπα υποκείμενα εις την ανταλλαγήν των δύο χωρών και αίτινες κείνται εις τα υποκείμενα εις ανταλλαγήν εδάφη. Η Επιτροπή θα καθορίση υπέρ των ιδιοκτητών αντιστάθμισμα προς επανόρθωσιν της ζημίας, ην θέλει βεβαιώσει. Το ποσόν του αντισταθμίματος τούτου θέλει αχθή εις πίστωσιν των ιδιοκτητών τούτων και εις χρέωσιν της Κυβερνήσεως επί του

εδάφους της οποίας ευρίσκονται τα απαλλοτριωθέντα ακίνητα. Εις ην περίπτωση τα εν τοις άρθροις 8 και 9 αναφερόμενα πρόσωπα δεν ήθελον εισπράξει το εισόδημα των περιουσιών της καρπώσεως, των οποίων είχαν κατά τον ένα ή τον άλλον τρόπον στερηθή, η ανταπόδοσις της αξίας των εισοδημάτων θέλει τοις εξασφαλισθή επί τη βάσει της μέσης προπολεμικής αποδόσεως, καθ' όν τρόπον θέλει ορίσει η Μικτή Επιτροπή.

Η εν τω άρθρω 11 προβλεπομένη Μικτή Επιτροπή κατά την εκκαθάρισιν των εν Ελλάδι περιουσιών των Βακουφιών και των εκείθεν απορρεόντων δικαιωμάτων και συμφερόντων ως και των αναλόγων ιδρυμάτων των ανηκόντων εις Έλληνας εν Τουρκία θέλει εμπνευσθή εκ των καθιερωθεισών αρχών εις τας προηγούμενας Συνθήκας, όπως εξασφάλιση πλήρως τα δικαιώματα και συμφέροντα των ιδρυμάτων τούτων και των ιδιωτών των εχόντων σχετικά συμφέροντα.

Η εν τω άρθρω 11 προβλεπομένη Μικτή Επιτροπή θέλει εφαρμόσει τας διατάξεις ταύτας.

Άρθρον 11.

Εντός προθεσμίας ενός μηνός από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συμβάσεως, θέλει ιδρυθή Μικτή Επιτροπή εδρεύουσα εν Τουρκία ή εν Ελλάδι και συνισταμένη εκ τεσσάρων μελών δι' έκαστον των Υψηλών Συμβαλλομένων Μερών, και εκ τριών μελών εκλεγομένων υπό του Συμβουλίου της Κοινωνίας των Εθνών μεταξύ των υπηκόων των Δυνάμεων των μη μετασχουσών εις τον πόλεμον του 1914-1918. Η προεδρεία της Επιτροπής θέλει ασκηθή διαδοχικώς υφ' ενός εκ των ουδετέρων τριών τούτων μελών.

Η Μικτή Επιτροπή θα έχη το δικαίωμα να συνιστά, εις ους ήθελεν εγκρίνει τόπους, Υποεπιτροπάς εργαζομένας υπό τας διαταγάς της. Εκάστη τούτων θ' αποτελήται εξ ενός Τούρκου, ενός Έλληνος ως μελών και ενός Προέδρου ουδετέρου, υποδειχθησομένου υπό της Μικτής Επιτροπής. Η Μικτή Επιτροπή θα καθορίση την εις τας Υποεπιτροπάς ανατεθησομένην εξουσίαν.

Άρθρον 12.

Η Μικτή Επιτροπή θέλει ασκεί την επιτήρησιν και διευκολύνει την υπό της

παρούσης Συμβάσεως προβλεπομένην μετανάστευσιν και προβαίνει εις την υπό των άρθρων 9 και 10 εκκαθάρισιν της κινητής και ακινήτου περιουσίας.

θέλει ορίζει τον τρόπον της μεταναστεύσεως και της ως άνω οριζόμενης εκκαθαρίσεως.

Εν γένει η Μικτή Επιτροπή θα δύναται να λαμβάνη πάντα τα κατάλληλα μέτρα προς εκτέλεσιν της παρούσης Συμβάσεως και θα λύη παν εκ της Συμβάσεως ταύτης αναφυόμενον ζήτημα.

Αι αποφάσεις της Μικτής Επιτροπής θα λαμβάνωνται κατά πλειονοψηφίαν. Πάσα διαφορά αφορώσα τας υπό εκκαθάρισιν περιουσίας, δικαιώματα και συμφέροντα θέλει κανονίζεται οριστικώς υπ' αυτής.

Άρθρον 13.

Η Μικτή Επιτροπή θα έχη παν δικαίωμα όπως διατάξη την ενέργειαν εκτιμήσεως της κινητής και ακινήτου περιουσίας της εκκαθαρισθησομένης δυνάμει της παρούσης Συμβάσεως, αφού εξετάση τους ενδιαφερομένους ή αφού αρμοδίως καλέση αυτούς προς εξέτασιν.

Ως βάσις εκτιμήσεως των υπό εκκαθάρισιν περιουσιών θέλει ληφθή η εις χρυσόν αξία των.

Άρθρον 14.

Η Επιτροπή θέλει παραδώσει εις τον ενδιαφερόμενον ιδιοκτήτην δήλωσιν αναγράφουσαν το εις αυτόν οφειλόμενον ποσόν εκ της στερήσεως της περιουσίας του, ήτις περιουσία θέλει παραμείνη εις την διάθεσιν της Κυβερνήσεως επί του εδάφους της οποίας αύτη κείται.

Τα επί τη βάσει των ειρημένων δηλώσεων οφειλόμενα ποσά θ' αποτελέσωσιν οφειλήν της Κυβερνήσεως της χώρας, εις ην θα ενεργηθή η εκκαθάρισις, έναντι της Κυβερνήσεως της χώρας, εις ην ανήκει ο μετανάστης. Ούτος δικαιούται κατ' αρχήν να λάβη εν τη χώρα, ένθα μεταναστεύει και δια τα ποσά άτινα τω οφείλονται, περιουσίαν ίσης αξίας και της αυτής φύσεως οία η παρ' αυτού εγκαταλειφθείσα.

Κατά εξ μήνας θέλει καταρτίζηται λογαριασμός των παρά των οικείων Κυβερνήσεων οφειλομένων ποσών, επί τη βάσει των ως άνω εκδιδομένων δηλώσεων.

Κατά την γενικήν εκκαθάρισιν, εάν υφίσταται ισοτιμία μεταξύ των αμοιβαίως οφειλομένων ποσών, οι σχετικοί λογαριασμοί θέλουσι συμψηφισθή. Εάν η μία των Κυβερνήσεων είναι οφειλέτις έναντι της ετέρας μετά τον γενόμενον συμψηφισμόν, το χρεωστικόν υπόλοιπον θέλει καταβληθή τοις μετρητοίς. Εάν η οφειλέτις Κυβέρνησις ζήτηση προθεσμίας δια την καταβολήν ταύτην, η Επιτροπή δύναται να τη παράσχη ταύτας, υπό τον όρον όπως το οφειλόμενον ποσόν πληρωθή το πολύ εις τρεις ετησίας δόσεις. Η Επιτροπή θέλει ορίζει τους πληρωτέους τόκους κατά τας προθεσμίας ταύτας.

Εάν το πληρωτέον ποσόν είναι αρκούντως σημαντικόν και απαιτεί μακροτέρας προθεσμίας, η οφειλέτις Κυβέρνησις θα πληρώσει τοις μετρητοίς ποσόν καθοριστέον υπό της Μικτής Επιτροπής μέχρι 20% επί του συνόλου του οφειλομένου ποσού και θα εκδώση δια το υπόλοιπον ομολογίας δανείου αποφέρουσας τόκον καθορισθησόμενον υπό της Μικτής Επιτροπής και εξοφλητέας εις διάστημα είκοσι ετών κατά μέγιστον όριον. Δια την υπηρεσίαν του δανείου τούτου η οφειλέτις Κυβέρνησις θα διάθεση εγγυήσεις εγκρινομένας υπό της Επιτροπής. Η διαχείρισις των εγγυήσεων τούτων ως και η είσπραξις των προσόδων αυτών θέλει ενεργείται εν Ελλάδι υπό της Διεθνούς Επιτροπής και εν Κων/πόλει υπό του Συμβουλίου του Δημοσίου Χρέους. Εν περιπτώσει ασυμφωνίας όσον αφορά τας εγγυήσεις ταύτας, ο καθορισμός τούτων ανατίθεται εις το Συμβούλιον της Κοινωνίας των Εθνών.

Άρθρον 15.

Προς διευκόλυνσιν της μεταναστεύσεως τα ενδιαφερόμενα Κράτη θέλουσι προκαταβάλει χρηματικά ποσά εις την Μικτήν Επιτροπή, κατά τους παρ' αυτής ορισθησομένους όρους.

Άρθρον 16.

Αι Κυβερνήσεις της Τουρκίας και της Ελλάδος θέλουσι συμφωνήσει μετά της εν τω 11 άρθρω προβλεπομένης Μικτής Επιτροπής επί παντός ζητήματος

αφορώντος τας γενησομένας γνωστοποιήσεις εις τα πρόσωπα, άτινα δέον να εγκαταλείψωσι τα εδάφη των δυνάμει της παρούσης Συμβάσεως και τους λιμένας εις ους τα εν λόγω πρόσωπα θέλουσι κατευθυνθή, όπως μεταφερθώσιν εις τας χώρας του προορισμού των.

Τα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη αναλαμβάνουσιν αμοιβαίως την υποχρέωσιν, όπως ουδεμία άμεσος ή έμμεσος πίεσις ασκηθή επί των μελλόντων να ανταλλαγώσι πληθυσμών ίνα εξαναγκασθώσι να εγκαταλείψωσι τας εστίαις των ή αποξενωθώσι της παρουσίας των προ της οριζομένης προθεσμίας δια την αναχώρησίν των. Αναλαμβάνουσιν ομοίως την υποχρέωσιν, όπως μη υποβάλωσι τους εγκαταλείψαντας ή μέλλοντας να εγκαταλείψωσι την χωράν μετανάστας εις ουδένα φόρον ή τέλος έκτακτον. Ουδέν εμπόδιον θέλει παρεμβληθή δια την παρά των κατοίκων, των δυνάμει του άρθρου 2 εξαιρουμένων της ανταλλαγής περιοχών, ελεύθεραν άσκησιν του δικαιώματος αυτών όπως παραμείνωσιν έχει ή επιστρέψωσιν και απολαμβάνωσιν απωλύτως της ελευθερίας των και των δικαιωμάτων αυτών ιδιοκτησίας εν Τουρκία και εν Ελλάδα. Η διάταξις αύτη δεν θέλει προβληθή ως λόγος παρεμποδίσεως της ελευθέρας αποξενώσεως της παρουσίας της ανηκούσης εις τους κατοίκους των ειρημένων περιοχών των εξαιρουμένων της ανταλλαγής ως και της εκουσίας αναχωρήσεως εκείνων εκ των κατοίκων τούτων, οίτινες επιθυμούσι να εγκαταλείψωσι την Τουρκίαν ή την Ελλάδα.

Άρθρον 17.

Αι δαπάναι της συντηρήσεως και λειτουργίας της Μιτής Επιτροπής και των οργάνων αυτής θέλουσιν επιβαρύνει κατά την ορισθησομένην υπό της Επιτροπής αναλογίαν τας ενδιαφερομένας Κυβερνήσεις.

Άρθρον 18.

Τα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη υποχρεούνται να επιφέρωσιν εις την οικείαν αυτών νομοθεσίαν τας τυχόν αναγκαίας τροποποιήσεις προς εκτέλεσιν της παρούσης Συμβάσεως.

Άρθρον 19.

Η παρούσα Σύμβασις θα έχη το αυτό κύρος και την αυτήν ισχύν έναντι των

ώδε Υψηλών Συμβαλλομένων Μερών, ωσει περιλαμβάνετο αύτη εν τη Συνθήκη Ειρήνης, ήτις θέλει συναφθή μετά της Τουρκίας. Η ισχύς ταύτης άρξεται αμέσως μετά την επιχύρωσιν της ειρημένης Συνθήκης παρά των δυο υψηλών Συμβαλλομένων Μερών.

ΠΡΟΣ ΠΙΣΤΩΣΙΝ ΤΟΥΤΩΝ, οι υπογεγραμμένοι Πληρεξούσιοι, ων τα πληρεξούσια έγγραφα ευρέθησαν εν πλήρει τάξει και κατά τους απαιτούμενους τύπους, υπέγραψαν την παρούσαν Σύμβασιν.

ΕΓΕΝΕΤΟ εν Λωζάννη, τη 30ή Ιανουαρίου 1923. εις τρία αντίτυπα, ων το εν θέλει επιδοθή εις την Ελληνικήν Κυβέρνησιν, το έτερον εις την Κυβέρνησιν της Μεγάλης Εθνοσυνελεύσεως της Τουρκίας και το τρίτον θέλει κατατεθή εις τα αρχεία της Κυβερνήσεως της Γαλλικής Δημοκρατίας, ήτις θέλει επιδώσει επίσημα αυτού αντίγραφα εις τας λοιπάς Δυνάμεις αίτινες θα υπογράψωσι την Συνθήκην Ειρήνης μετά της Τουρκίας.

Ε.Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Μ. ΙΣΜΕΤ

Δ. ΚΑΚΛΑΜΑΝΟΣ

Dr. RIZA NOUR

HASSAN

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

ΟΙ ΥΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΟΙ, δεόντως εξουσιοδοτημένοι, δηλούσιν ότι η Τουρκική Κυβέρνησις, χωρίς ν' αναμείνη την έναρξιν της ισχύος της υπό σημερινήν χρονολογίαν μετά της Ελλάδος συναφθείσης Συμβάσεως περί ανταλλαγής των Ελληνικών και Τουρκικών πληθυσμών, και κατ' εξαίρεσιν του άρθρου 1 της Συμβάσεως ταύτης, θέλει απελευθερώσει, άμα τη υπογραφή της Συνθήκης Ειρήνης, τους ικανούς άρρενας (homines valides) περί ων προνοεί το άρθρον 4 της ρηθείσης Συμβάσεως και εξασφαλίσει την αναχώρησίν των.

ΕΓΕΝΕΤΟ εις τριπλούν εν Λωζάννη, την τριακοστήν Ιανουαρίου του

χιλιοστού εννιακοσιοστού εικοστού τρίτου έτους.

M. ISMET

Dr. RIZA NOUR

HASSAN

VII. ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΠΕΡΙ ΑΠΟΔΟΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗΣ ΤΩΝ ΑΙΧΜΑΛΩΤΩΝ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΥΠΟΓΡΑΦΕΙΣΑ ΤΗ 30 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1923

ΟΙ ΥΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΟΙ, ενεργούντες δυνάμει των πληρεξουσίων αυτών εγγράφων, ευρεθέντων εν πλήρει τάξει και κατά τους απαιτούμενους τύπους, συνεφώνησαν επί των ακολούθων διατάξεων, επί τω τέλει της εξασφάλισεως της αμοιβαίας αποδόσεως των κατακρατούμενων ήδη εν Ελλάδι και Τουρκία πολιτικών και της ανταλλαγής των αιχμαλώτων πολέμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α' ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΙ

Άρθρον 1.

Οι όμηροι και οι πολιτικοί αιχμάλωτοι Τούρκοι, οι ήδη κατακρατούμενοι εν Ελλάδι, θα παλινοστήσωσι τη μερίμνη της Ελληνικής Κυβερνήσεως, ήτις κατ' αρχήν θέλει μεταφέρει εις μεν την Σμύρνην, τα εξ Ανατολίας καταγόμενα πρόσωπα, εις δε την Κωνσταντινούπολιν τα καταγόμενα εκ Θράκης.

Η απόδοσις, λογιζόμενη από της εν Ελλάδι επιβιβάσεως, θέλει αρχίσει κατ' αρχήν επτά ημέρας μετά την υπογραφήν της παρούσης Συμφωνίας. Δέον δε να έχη περατωθή:

α) εντός προθεσμίας μη υπερβαινούσης δύο εβδομάδας, ως προς τα πρόσωπα τα σημειούμενα εν τοις χορηγηθείσι υπό της Ελληνικής Κυβερνήσεως καταλόγοις·

β) εντός δε της βραχυτέρας προθεσμίας, ως προς τα αναζητητέα πρόσωπα, τα σημειούμενα εν τοις υπό της Τουρκικής Κυβερνήσεως χορηγηθείσι καταλόγοις.

Άρθρον 2.

Οι όμηροι και πολιτικοί αιχμάλωτοι Έλληνες, οι τυχόν κατακρατούμενοι υπό των Τούρκων, θέλουσι συγκεντρωθή εν Σμύρνη ή εν Κωνσταντινουπόλει, τη μερίμνη της Τουρκικής Κυβερνήσεως, κατά τρόπον ώστε η μεν παλινόστησις

αυτών να δύναται να λαβή χωράν ευθύς μετά την των τούρκων πολιτικών ομήρων, των αναφερομένων εν τω εδαφίω α) του άρθρου 1, η δε παλινόστησις των αναζητητέων προσώπων, ως οίον τε τάχιον.

Άρθρον 3.

Οι κατάλογοι της παλινოსτήσεως, οι παραδοθέντες αμοιβαίως υπό της Ελληνικής και τουρκικής Κυβερνήσεως, θέλουσι συμπληρωθή βραδύτερον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β' ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ ΠΟΛΕΜΟΥ

Άρθρον 4.

Ευθύς ως καταστή δυνατόν μετά την ημέραν της αποδόσεως υπό της Ελληνικής Κυβερνήσεως εις την Τουρκικήν των τούρκων πολιτικών ομήρων, των αναφερομένων εν τω εδαφίω α) του άρθρου 1, και εντός προθεσμίας μη υπερβαινούσης δέκα πέντε ημέρας από της ημέρας ταύτης, η Ελλάς θέλει αποδώσει εις την Τουρκίαν και μεταφέρει εις Σμύρνην, εφάπαξ, το σύνολον των αιχμαλώτων πολέμου ους κατακρατεί.

Η Τουρκία θέλει αποδώσει είτα εις την Ελλάδα ίσον αριθμόν ελλήνων αιχμαλώτων πολέμου, αξιωματικών προς αξιωματικών, στρατιώτην προς στρατιώτην. Οι αιχμάλωτοι ούτοι θέλουσι συγκεντρωθή υπό της Τουρκικής Κυβερνήσεως εν δέοντι χρόνω και καταλλήλω τόπω, ούτως ώστε να καταστή δυνατή η παλινόστησις αυτών κατά την επιστροφήν των ελληνικών πλοίων, άτινα μετέφεραν τους τούρκους αιχμαλώτους πολέμου.

Οι λοιποί έλληνες αιχμάλωτοι πολέμου θα παλινოსτήσωσι τη μερίμνη της Τουρκίας, άμα τη υπογραφή της Συνθήκης Ειρήνης και εντός τριών εβδομάδων από της υπογραφής ταύτης.

Άρθρον 5.

Η Ελληνική και η Τουρκική Κυβέρνησις συμφωνούσιν όπως, επί σκοπώ κατευνασμού, επεκτείνωσιν αμοιβαίως το ευεργέτημα της αμνηστείας εις πάντας τους υπ' αυτών κατακρατούμενους αιχμαλώτους πολέμου και πολιτικούς, εις τε τους υποκειμένους ή καταδικασθέντας εις ποινάς δια κακουργήματα ή

πλημμελήματα κοινού δικαίου, ως και εις τους υποκειμένους εις τιμωρίας ή τιμωρηθέντας δι' αντιπειθαρχικά παραπτώματα. Αι δύο Κυβερνήσεις συμφωνούσι να επαναφέρωσιν αυτούς εις τας πατρίδας των, αδιακρίτως και χωρίς να ληφθή υπ' όψιν η λήξις της ποινής ή της αρξαμένης διαδικασίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ' ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Άρθρον 6.

Διεθνής Επιτροπή, περιλαμβάνουσα τρεις αντιπροσώπους των Εταιρειών του Ερυθρού Σταυρού, υπηκόους των μη συμμετασχόντων του πολέμου του 1914-1918 Κρατών και ένα αντιπρόσωπον εκάστης των Κυβερνήσεων της Ελλάδος και της Τουρκίας, θα αναλάβη να διευθύνη τας εργασίας τας αφορώσας την απόδοσιν των ομήρων και πολιτικών αιχμαλώτων ως και την ανταλλαγήν των αιχμαλώτων πολέμου, υπό τους όρους τους προβλεπόμενους εν τοις άνω Κεφαλαίου Α' και Β'. Η Επιτροπή αύτη θα καθορίση τον τρόπον των εργασιών τούτων και θα επίβλεψη την εκτέλεσιν αυτών, θα αναλάβη ίδια όπως:

α) παραλάβη παρά των ελληνικών και τουρκικών Αρχών, εις τα σημεία της επιβιβάσεως, τους προς παλινόστησιν ομήρους και αιχμαλώτους, εξελέγξη τον αριθμόν και την ταυτότητα αυτών, και διενεργήση την παράδοσιν των ομήρων και αιχμαλώτων τούτων εις τας τουρκικάς και ελληνικάς Αρχάς, εις τα σημεία της αποβιβάσεως·

β) κανονίση, από κοινού μετά της Ελληνικής και Τουρκικής Κυβερνήσεως, την μεταφοράν από των λιμένων της επιβιβάσεως των προς παλινόστησιν τούρκων και ελλήνων ομήρων και αιχμαλώτων. Η Ελληνική Κυβέρνησις θα παράσχη επί τούτω τα αναγκαιούντα θαλάσσια μεταφορικά μέσα·

γ) προβή, εν συνεργασία μετά των Κυβερνήσεων και Αρχών της Ελλάδος και της Τουρκίας, εις πάσας τας αναγκαίας ερεύνας και ανακρίσεις προς εξακρίβωσιν της τύχης των πολιτικών ομήρων και αιχμαλώτων πολέμου των ζητουμένων υπό της μιας ή της ετέρας των Κυβερνήσεων τούτων και μη παραδοθέντων εισέτι.

Αι ενδιαφερόμεναι Κυβερνήσεις υποχρεούνται να παράσχωσιν εις την Επιτροπήν προς τον σκοπόν τούτον πάσαν την συνδρομήν αυτών ως και πάσαν

ευκολίαν.

Άρθρον 7.

Τα έξοδα συντηρήσεως και λειτουργίας της Επιτροπής θα βαρύνωσιν εξ ίσου την Ελληνικήν και την Τουρκικήν Κυβέρνησιν.

Η παρούσα Συμφωνία άρξεται αμέσως ισχύουσα.

ΕΓΕΝΕΤΟ εις τριπλούν εν Λωζάννη, την τριακοστήν Ιανουαρίου του χιλιοστού εννεακοσιοστού εικοστού τρίτου έτους.

Ε.Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Μ. ΙΣΜΕΤ

Δ. ΚΑΚΛΑΜΑΝΟΣ

Dr. RIZA NOUR

HASSAN

VIII. ΔΗΛΩΣΙΣ ΠΕΡΙ ΑΜΝΗΣΤΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

ΥΠΟΓΡΑΦΕΝΤΑ ΤΗ 24Η ΙΟΥΛΙΟΥ 1923

Των υπογραφασών την υπό σημερινήν ημερομηνίαν Συνθήκην Ειρήνης Δυνάμεων διαπνεόμενων εξ ίσου υπό της επιθυμίας όπως ρίψωσιν εις λήθην τα γεγονότα, άτινα διετάραξαν την ειρήνην εν Ανατολή.

ΟΙ ΥΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙ, ενεργούντες δυνάμει των πληρεξουσίων αυτών, συνεφώνησαν όπως προβώσιν εις την επομένην δήλωσιν:

1. Ουδείς κατοικών ή κατοικήσας εν Τουρκία και, αντιστοίχως, ουδείς κατοικών ή κατοικήσας εν Ελλάδι, θέλει ενοχληθή ή κακοποιηθή εν Τουρκία και, αντιστοίχως, εν Ελλάδι, υφ' οιανδήποτε πρόφασιν, λόγω της στρατιωτικής ή πολιτικής αυτού διαγωγής, ή λόγω οιασδήποτε βοηθείας, παρασχεθείσης τυχόν εις ξένην τινά Δύναμιν, εκ των υπογραφασών την υπό σημερινήν ημερομηνίαν Συνθήκην Ειρήνης, ή εις τους υπηκόους αυτής, μεταξύ της 1ης Αυγούστου 1914 και της 20ης Νοεμβρίου 1922.

2. Ουδείς των κατοίκων των εκ της Τουρκίας αποσπώμενων εδαφών δυνάμει της ρηθείσης περί Ειρήνης Συνθήκης θέλει ωσαύτως ενοχληθή ή κακοποιηθή, είτε λόγω της δυσμενούς ή ευμενούς προς την Τουρκίαν πολιτικής ή στρατιωτικής διαγωγής αυτού, κατά την μεταξύ της 1ης Αυγούστου 1914 και 20ης Νοεμβρίου 1922 χρονικήν περίοδον, είτε λόγω του διακανονισμού της υπηκοότητας αυτού δυνάμει της αυτής Συνθήκης.

3. Πλήρης και τελεία αμνηστεία θέλει αμοιβαίως χορηγηθή υπό της Τουρκικής και της Ελληνικής Κυβερνήσεως δια παν διαπραχθέν κατά την αυτήν χρονικήν περίοδον κακούργημα ή πλημμέλημα προφανώς συναφές προς πολιτικά γεγονότα λαβόντα χώραν διαρκούσης της περιόδου ταύτης.

4. Οι υπήκοοι τούρκοι και αντιστοίχως, οι υπήκοοι των λοιπών Δυνάμεων των υπογραφασών την υπό σημερινήν ημερομηνίαν Συνθήκην Ειρήνης, οίτινες έχουσι τυχόν συλληφθή, καταδιωχθή ή καταδικασθή παρά των Αρχών των ειρημένων Δυνάμεων, ή, αντιστοίχως, παρά των τουρκικών Αρχών, δια λόγους πολιτικής ή στρατιωτικής φύσεως προγενεστέρους της 20ης Νοεμβρίου 1922, επί εδάφους παραμένοντος τουρκικού δυνάμει της ειρημένης περί Ειρήνης Συνθήκης,

θέλουσιν επωφεληθή της αμνηστείας, εάν δε κατακρατώντας θέλουσι παράδοθη εις τας Αρχάς των Κρατών των οποίων τυγχάνουσιν υπήκοοι. Η διάταξις αύτη εφαρμόζεται ωσαύτως επί των τούρκων υπηκόων των συλληφθέντων, καταδιωχθέντων ή καταδικασθέντων υπό των Αρχών των Δυνάμεων αίτινες κατείχαν μέρος του ως άνω εδάφους, και δι' αδίκημα έτι κοινού δικαίου διαπραχθέν προ της ειρηνένης ημερομηνίας, έστω και αν ούτοι μετεφέρθησαν εκτός της Τουρκίας, εξαιρέσει εκείνων, οίτινες εγένοντο ένοχοι πράξεως επενεγκούσης θάνατον ή βαρύν τραυματισμόν εναντίον μέλους τινός των στρατευμάτων κατοχής.

5. Πάσα εκ του λόγου τούτου απαγγελθείσα καταδίκη θέλει ακυρωθή, πάσα δε εκκρεμής καταδίωξις θέλει παύσει.

6. Η Τουρκική Κυβέρνησις, συμμεριζομένη τον προς γενικήν ειρήνευσιν πόθον υφ' ου διαπνέονται πάσαι αι Δυνάμεις, διαδηλοί την πρόθεσιν αυτής όπως μη αμφισβήτηση τας υπό την αιγίδα των Συμμάχων γενόμενος ενεργείας, κατά την μεταξύ της 20ης Οκτωβρίου 1918 και 20ης Νοεμβρίου 1922 χρονικήν περίοδον, προς αποκατάστασιν των διασπαρεισών λόγω του πολέμου οικογενειών και απόδοσιν εις τους νομίμους δικαιούχους των περιουσιών αυτών.

Ουχ' ήπτον, η πρόθεσις αύτη δεν αποκλείει το ενδεχόμενον της αναθεωρήσεως των ως άνω ενεργειών, εάν τούτο αιτηθή υπό των ενδιαφερομένων. Αι σχετικοί προς τα πρόσωπα και τας περιουσίας απαιτήσεις θέλουσιν εξετασθή υπό Επιτροπής, συγκειμένης εξ ενός αντιπροσώπου της Ερυθράς Ημισελήνου και ενός αντιπροσώπου του Ερυθρού Σταυρού. Εν περιπτώσει διαφωνίας, οι αντιπρόσωποι ούτοι θέλουσιν εκλέξει επιδιαιτητήν μη επερχόμενης δε συμφωνίας επί της εκλογης αυτού, ο εν λόγω επιδιαιτητής διορισθήσεται υπό του Συμβουλίου της Κοινωνίας των Εθνών.

7. Η Βρετανική, η Γαλλική και η Ιταλική Κυβέρνησις, αναγνωρίζουσαι το λυσιτελές του κατευναστικού μέτρου, του προβλεπομένου εν τω άρθρω 5 της από 30 Ιανουαρίου 1923 μεταξύ της Ελληνικής και της Τουρκικής Κυβερνήσεως Συμφωνίας περί αποδόσεως των πολιτικών κρατουμένων και ανταλλαγής των αιχμαλώτων πολέμου, δηλούσιν ότι είναι διατεθειμένοι να αποδεχθώσιν, επ' αμοιβαίότητι εκ μέρους της Τουρκικής Κυβερνήσεως, τας αυτάς διατάξεις υπέρ των τυχόν κατακρατουμένων εισέτι τούρκων αιχμαλώτων πολέμου και πολιτών,

εξαιρέσει εκείνων, οίτινες διέπραξαν κακουργήματα και πλημμελήματα κοινού δικαίου μετά την 20ήν Νοεμβρίου 1922.

ΕΓΕΝΕΤΟ εν Λωζάννη, τη 24η Ιουλίου 1923.

Horace RUMBOLD

PELLE

GARRONI

G. C. MONTAGNA

K. OTCHIAI

E.K. BENIZEΛΟΣ

Δ. ΚΑΚΛΑΜΑΝΟΣ

Const. DIAMANDY

Const. CONTZESCO

M. ISMET

Dr.RIZA NOUR

HASSAN

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

Συμφωνείται ότι, παρά την 1ην παράγραφον της περί αμνηστείας Δηλώσεως, η Τουρκική Κυβέρνησις επιφυλάσσει το δικαίωμα να απαγόρευση την εν Τουρκία διαμονήν και μετάβασιν εις 150 πρόσωπα, περιλαμβανόμενα εις την κατηγορίαν των αναφερομένων εν τη ειρημένη παραγράφω ατόμων. Κατά συνέπειαν, η Τουρκική Κυβέρνησις θα δύναται να απέλαση του εδάφους της, εκ των εν λόγω προσώπων, τα νυν τυχόν ευρισκόμενα εν αυτώ και ν' απαγόρευση την επιστροφήν των εν τω εξωτερικώ διαμενόντων. Τα ονόματα των προσώπων τούτων θα επισυναφθώσιν εις την προκήρυξιν αμνηστείας, ήτις θέλει δημοσιευθή παρά της ειρημένης Κυβερνήσεως κατά την έναρξιν της ισχύος της υπό σημερινήν

χρονολογίαν Συνθήκης Ειρήνης προς εφαρμογήν της ειρημένης Δηλώσεως, δι' ό,τι αφορά την Κυβέρνησιν ταύτην. Προς τούτοις συμφωνείται, ότι, εν ή περιπτώσει η Τουρκική Κυβέρνησις ήθελεν αποφασίση, καθ' ην εξεδήλωσε πρόθεσιν, όπως τα ειρημένα πρόσωπα προβώσιν εις την εκκαθάρισιν των εν Τουρκία κτημάτων και της λοιπής περιουσίας αυτών, θέλει παρασχεθή αυτοίς εννεάμηνος προθεσμία από της ημερομηνίας της ως άνω προκηρύξεως προς πραγματοποίησιν της εκκαθαρίσεως ταύτης κατ' αρέσκειαν αυτών και ότι εν περιπτώσει εκκαθαρίσεως εκ μέρους της Τουρκικής Κυβερνήσεως μετά την πάροδον της προθεσμίας ταύτης, το προϊόν αυτής θέλει εξ ολοκλήρου καταβληθή εις τα εν λόγω πρόσωπα.

Συμφωνείται, ωσαύτως, ότι η 1η παράγραφος της περί αμνηστίας Δηλώσεως ουδαμώς θίγει το δικαίωμα της Ελληνικής Κυβερνήσεως όπως καταδίωξη τους μη μουσουλμάνους υπηκόους αυτής, τους νυν ή προγενεστέρως ανήκοντας εις τον στρατόν της, δια πράξεις αποτελούσας παράλειψιν των στρατιωτικών αυτών καθηκόντων κατά την διάρκειαν των μεταξύ της Ελλάδος και της Τουρκίας εχθροπραξιών.

ΕΓΕΝΕΤΟ εν Λωζάννη, τη 24η Ιουλίου 1923.

Horace RUMBOLD

PELLE

GARRONI

G. C. MONTAGNA

K. OTCHIAI

E.K. BENIZEΛΟΣ

Δ. ΚΑΚΛΑΜΑΝΟΣ

Const. DIAMANDY

Const. CONTZESCO

M. ISMET

Dr. RIZA NOUR

HASSAN

ΙΧ. ΔΗΛΩΣΙΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΙΚΩΝ ΚΤΗΜΑΤΩΝ

ΥΠΟΓΡΑΦΕΙΣΑ ΤΗ 24 ΙΟΥΛΙΟΥ 1923

ΟΙ ΥΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙ, ενεργούντες δυνάμει των πληρεξουσίων αυτών, δηλούσιν, εν ονόματι της Ελληνικής Κυβερνήσεως, ότι τα δικαιώματα ιδιοκτησίας των Μουσουλμάνων, οίτινες δεν αναφέρονται εν ταις διατάξεσι της Συμβάσεως περί ανταλλαγής των πληθυσμών της υπογραφείσης εν Λωζάννη την 30ήν Ιανουαρίου 1923, και οίτινες εγκατέλειψαν την Ελλάδα, συμπεριλαμβανομένης της νήσου Κρήτης, προ της 18ης Οκτωβρίου 1912η διέμειναν πάντοτε εκτός της Ελλάδος, δεν θέλουσι θιγή. Οι Μουσουλμάνοι ούτοι θα διατηρήσωσι το δικαίωμα της ελευθέρας διαθέσεως των ιδιοκτησιών αυτών.

Πάσαι αι διατάξεις και τα μέτρα άτινα τυχόν ελήφθησαν ή εφηρμόσθησαν εξαιρετικώς επί των περιουσιών των εν λόγω Μουσουλμάνων, θέλουσιν αρθή. Εν η περιπτώσει οι πρόσοδοι των περιουσιών τούτων εισεπράχθησαν υπό της Ελληνικής Κυβερνήσεως ή των ελληνικών Αρχών, χωρίς να αποδοθώσι μέχρι σήμερον ή να αποτελέσωσιν αντικείμενον ιδιαίτερων συμφωνιών μεταξύ της Κυβερνήσεως και των ενδιαφερομένων, θέλουσι καταβληθή εις τους ιδιόκτητος. Πάσα απαίτησις αφορώσα τας εν λόγω προσόδους, ως και πάσα τοιαύτη ερειδομένη εις ισχυρισμόν των εν λόγω προσώπων ότι εξημιώθησαν ως προς τα δικαιώματα των εκ της ανίσου εφαρμογής των γενικής φύσεως μέτρων θέλει κριθή υπό της προβλεπομένης εν τη προμνησθείση Συμβάσει Επιτροπής, υπό τον όρον όμως όπως αι απαιτήσεις αύται διατυπωθώσιν εντός προθεσμίας εξ μηνών από της ενάρξεως της ισχύος της υπό σημερινήν χρονολογίαν Συνθήκης Ειρήνης. Αι ειρημέναι απαιτήσεις θα εξετασθώσιν επειγόντως υπό της Επιτροπής, εις τρόπον ώστε να καταστή δυνατή η έκδοσις αποφάσεως επ' αυτών εντός ενός έτους το βραδύτερον από της ενάρξεως της ισχύος της ειρημένης Συνθήκης.

Λαμβανομένων υπ' όψιν των πρακτικών δυσχερειών, αίτινες ενδέχεται να αναφυώσι δια τα ως άνω αναφερόμενα πρόσωπα, λόγω της απουσίας των, εν σχέσει προς το δικαίωμα της ελευθέρας διαθέσεως των περιουσιών αυτών, η Ελληνική Κυβέρνησις δέχεται όπως τα πρόσωπα ταύτα επωφελώνται, εάν επιθυμώσι, των υπηρεσιών της προειρημένης Μικτής Επιτροπής προς απαλλοτριώσιν των ιδιοκτησιών αυτών. Εννοείται ότι εν τοιαύτη περιπτώσει η

επέμβασις της Μικτής Επιτροπής δεν συνεπάγεται ουδεμίαν υποχρέωσιν της Ελληνικής Κυβερνήσεως όπως αγοράση τας εν λόγω ιδιοκτησίας και ότι έργον της Επιτροπής θα περιορισθή εις το να διευκολύνη την απαλλοτρίωσιν.

Η παρούσα Δήλωσις γίνεται υπό τον όρον αμοιβαιότητας υπέρ των Ελλήνων ιδιοκτητών, οίτινες εγκατέλειψαν την Τουρκίαν προ της 18ης Οκτωβρίου 1912, η κατώκουν πάντοτε εκτός της Τουρκίας.

ΕΓΕΝΕΤΟ εν Λωζάννη, τη 24η Ιουλίου 1923.

Ε.Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Δ.ΚΑΚΛΑΜΑΝΟΣ

Χ. ΔΗΛΩΣΙΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ

ΥΠΟΓΡΑΦΕΙΣΑ ΤΗ 24 ΙΟΥΛΙΟΥ 1923

ΟΙ ΥΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙ, ενεργούντες δυνάμει των πληρεξουσίων αυτών, δηλούσιν ότι η Τουρκική Κυβέρνηση θέλει διορίση δια μίαν πενταετίαν τρεις Ευρωπαίους ειδικούς ιατρούς, ως Συμβούλους της Υγειονομικής Διοικήσεως των συνόρων. Οι ιατροί ούτοι θα θεωρώνται ως υπάλληλοι τούρκοι, εξαρτώμενοι εκ του Υπουργού της Υγείας, θα εκλέγωνται υπό της ειρημένης Κυβερνησεως εκ καταλόγου εξ ονομάτων, καταρτιζομένου εκ συμφώνου υπό της Επιτροπής Υγιεινής της Κοινωνίας των Εθνών και του Διεθνούς Γραφείου Δημοσίας Υγιεινής. Αι αποδοχαί ως και οι λοιποί όροι της υπηρεσίας αυτών θα καθορισθώσιν από κοινού μεταξύ της ειρημένης Κυβερνήσεως και των προειρημένων δυο διεθνών Οργανισμών.

Η Τουρκική Υγειονομική Διοίκηση θέλει καταρτίσει, τη συνδρομή των τριών ως άνω Ευρωπαϊών Συμβούλων, κανονισμόν καθορίζοντα την διοργάνωσιν της υγειονομικής υπηρεσίας των παραλίων και συνόρων της Τουρκίας. Ο κανονισμός ούτος θέλει προσαρμοσθή προς τας διατάξεις των διεθνών υγειονομικών Συμβάσεων, όσον αφορά δε τα Στενά, προς τας διατάξεις της υπογραφείσης σήμερον Συμβάσεως περί του καθεστώτος των Στενών.

Το προϊόν των υπό της Τουρκικής Διοικήσεως εισπραττομένων υγειονομικών τελών θα διατίθεται αποκλειστικώς δια τας ανάγκας της υγειονομικής υπηρεσίας της Τουρκίας και θα εγγράφηται εις συμπληρωματικόν προϋπολογισμόν, συνταθησόμενον επί τούτω τη μερίμνη του Υπουργείου της Υγείας.

ΕΓΕΝΕΤΟ εν Λωζάννη, τη 24η Ιουλίου 1923.

ISMET

Dr. RIZA NOUR HASSAN

ΧΙ. ΔΗΛΩΣΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

ΥΠΟΓΡΑΦΕΙΣΑ ΤΗ 24 ΙΟΥΛΙΟΥ 1923

Η Τουρκική Αντιπροσωπεία έσχεν ήδη την ευκαιρίαν να γνωστοποιήση ότι η Κυβέρνησις της Μεγάλης Εθνοσυνελεύσεως της Τουρκίας είναι εις θέσιν να εξασφαλίση εις τους ξένους, ενώπιον των Τουρκικών Δικαστηρίων, πάσαν εγγύησιν καλής δικαιοσύνης και ότι δύναται να επαγρυπνή επ' αυτών εν τη πλήρει ενασκήσει της κυριαρχίας της και άνευ ουδεμιάς ξένης επεμβάσεως, Ουχ' ήπτον όμως είναι διατεθειμένη να προβή εις ερεύνας και μελέτας προς εισαγωγήν των μεταρρυθμίσεων, ας η πρόοδος των ηθών και του πολιτισμού επιβάλλει.

Εν τω πνεύματι τούτω οι ΥΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙ, ενεργούντες δυνάμει των πληρεξουσίων αυτών, προβαίνουν εις την επομένην δήλωσιν:

1. Η Τουρκική Κυβέρνησις προτίθεται να προσλάβη αμέσως εις την υπηρεσίαν της, δι' ην χρονικήν περίοδον ήθελε κρίνει αναγκαίαν, πάντως όμως ουχί κατωτέραν των πέντε ετών. Ευρωπαϊούς νομικούς Συμβούλους, ους θα εκλέξη εκ καταλόγου καταρτιζομένου υπό του Διαρκούς Δικαστηρίου Διεθνούς Δικαιοσύνης της Χάγης μεταξύ των νομομαθών, υπηκόων των μη μετασχουσών του πολέμου 1914-1918 χωρών, οίτινες θα προσληφθώσιν ως τούρκοι δημόσιοι υπάλληλοι.

2. Οι νομικοί ούτοι Σύμβουλοι θα εξαρτώνται εκ του Υπουργείου της Δικαιοσύνης και θα εδρεύωσιν, οι μεν εν τη πόλει της Κωνσταντινουπόλεως, οι δε εν τη πόλει της Σμύρνης, θα μετέχωσι των εργασιών των νομοθετικών επιτροπών και θα ώσιν επιφορτισμένοι να παρακολουθώσι, χωρίς να αναμιγνύωνται εις την εξάσκησιν των καθηκόντων των δικαστών, την λειτουργίαν των πολιτικών, εμπορικών και ποινικών δικαστηρίων, και διαβιβάζωσιν εις τον Υπουργόν της Δικαιοσύνης πάσαν έκθεσιν κριθησομένην αναγκαίαν· θα είναι εντεταλμένοι να δέχωνται πάσαν καταγγελίαν ήτις ήθελε τυχόν προκύψει είτε εκ της απονομής της αστικής, εμπορικής ή ποινικής δικαιοσύνης, είτε εκ της εκτελέσεως των ποινών, είτε εκ της εφαρμογής των νόμων, υποχρεούμενοι να φέρωσι ταύτην εις γνώσιν του Υπουργού της Δικαιοσύνης προς εξασφάλισιν της αυστηράς τηρήσεως της τουρκικής νομοθεσίας.

θα είναι ωσαύτως εντεταλμένοι να δέχονται τας καταγγελίας αίτινες δυνατόν να προκύψωσιν εκ των κατ' οίκον επισκέψεων, ερευνών ή συλληψεων, των μέτρων τούτων, άμα τη λήψει των, εν ταις δικαστικαίς περιφερείαις Κωνσταντινουπόλεως και Σμύρνης, φερομένων εις γνώσιν του νομικού Συμβούλου δια του επιτοπίου αντιπροσώπου του Υπουργού της Δικαιοσύνης· ο λειτουργός ούτος θα δύναται, εν τοιαύτη περιπτώσει, να επικοινωνή απ' ευθείας μετά του νομικού Συμβούλου.

3. Επί πλημμελημάτων, δέον πάντοτε να απαγγέλληται η επί εγγυήσει απόλυσις, εκτός αν η δημοσία ασφάλεια ήθελεν εκ τούτου διατρέξει κίνδυνον ή εάν η προσωρινη απόλυσις ήθελε παρακωλύσει την καλήν πορείαν της ανακρίσεως της υποθέσεως.

4. Εν ταις αστικαίς ή εμπορικαίς υποθέσεσιν επιτρέπεται παν συνυποσχετικόν ή πάσα διαιτητική ρήτρα, οι δε επ' αυτών εκδιδόμεναι διαιτητικάί αποφάσεις θα εκτελώνται κατόπιν θεωρήσεως του Προέδρου των Πρωτοδικών, μη δυναμένου να αρνηθή την θεώρησιν αυτού, ειμή μόνον αν η απόφασις αντίκειται εις την δημόσιον τάξιν.

5. Η παρούσα Δήλωσις θα ισχύη επί πέντε έτη. ΕΓΕΝΕΤΟ εν Λωζάννη, τη 24η Ιουλίου 1923.

ISMET

Dr. RIZA NOUR

HASSAN

XII. ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΕΩΝ ΤΙΝΩΝ ΕΝ ΤΗ ΟΘΩΜΑΝΙΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΔΗΛΩΣΙΣ

ΥΠΟΓΡΑΦΕΙΣΑ ΤΗ 24 ΙΟΥΛΙΟΥ 1923

Της ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ, της ΓΑΛΛΙΑΣ, της ΙΤΑΛΙΑΣ, της ΕΛΛΑΔΟΣ, της ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ, του ΣΕΡΒΟ-ΚΡΟΑΤΟ-ΣΛΟΒΕΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ και της ΤΟΥΡΚΙΑΣ αγομένων εκ της επιθυμίας όπως διακανονίσωσιν από κοινού τα ζητήματα τα αφορώντα εις παραχωρήσεις τινάς γενομένας εν τη Οθωμανική Αυτοκρατορία.

ΟΙ ΥΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙ, δεόντως εξουσιοδοτημένοι, συμφωνούσιν επί των ακολούθων διατάξεων:

ΤΜΗΜΑ Α'

Άρθρον 1.

Διατηρούνται εν ισχύι τα συμβόλαια παραχωρήσεων και αι μεταγενέστεραι σχετικά συμφωνίαι, τα δεόντως συνομολογηθέντα, προ της 29ης Οκτωβρίου 1914, μεταξύ της Οθωμανικής Κυβερνήσεως ή τοπικής τινός Αρχής αφ' ενός, και των υπηκόων (συμπεριλαμβανομένων και των εταιρειών) των συμβαλλομένων Δυνάμεων, εκτός της Τουρκίας, αφ' ετέρου.

Άρθρον 2.

Ι. Τη αιτήσει της Τουρκικής Κυβερνήσεως, θ' ανασταλώσιν αι πράξεις αι προβλεπόμεναι εν τοις συνομολογηθείσι συμβολαίοις μεταξύ της Οθωμανικής Κυβερνήσεως και του Sir W.G. Armstrong Whitworth and Co Limited et Vickers Limited κατά τα έτη 1913 και 1914, αναφορικώς προς την σύστασιν και την παραχώρησιν της συνενδιαφερομένης Οθωμανικής Αυτοκρατορικής Εταιρείας των δεξαμενών, ναυστάθμων και ναυπηγείων.

Μεταξύ των δύο μερών διεξαχθήσονται διαπραγματεύσεις αποσκοπούσαι εις την τροποποίησιν των όρων των συμβάσεων τούτων ή εις νέαν παραχώρησιν έχουσαν ως αντικείμενον επιχείρησιν θεωρουμένην ως ίσης σπουδαιότητας.

Εν η περιπτώσει, εντός εξ μηνών από της ενάρξεως της ισχύος της υπό

σημερινήν ημερομηνίαν Συνθήκης Ειρήνης, δεν ήθελεν επέλθει συμφωνία μεταξύ της Τουρκικής Κυβερνήσεως και των εν λόγω εταιρειών, είτε περί τροποποιήσεως των όρων των ειρημένων συμβάσεων, είτε περί νέας παραχωρήσεως, αι προαναφερόμεναι εταιρείαι θα έχωσι το δικαίωμα να αναθέσωσιν εις τους συμφώνως τω άρθρω 5 διοριζομένους πραγματογνώμονας τον καθορισμόν των όρων της νέας παραχωρήσεως, ήτις γενήσεται ως αντιστάθμισμα της διαλύσεως των παλαιών συμβάσεων.

Εννοείται, όμως, ότι, εν η περιπτώσει οι υπό των πραγματογνωμόνων καθορισθησόμενοι δια την νέον παραχώρησιν όροι δεν ήθελαν θεώρηση συμφέροντες υπό του ενός η του άλλου των μερών, η Τουρκική Κυβέρνησις υποχρεούται όπως καταβάλη εις τας ειρημένας εταιρείας πάσαν αποζημίωσιν κριθομένην υπό των πραγματογνωμόνων ως δικαίαν δια την πραγματικήν ζημίαν ην αύται υπέστησαν λόγω της διαλύσεως της παλαιάς αυτών παραχωρήσεως.

II. Εν η περιπτώσει, εντός εξ μηνών από της ενάρξεως της ισχύος της υπό σημερινήν ημερομηνίαν Συνθήκης Ειρήνης, η Γενική Διεύθυνσις των Σιδηροδρόμων δεν ήθελεν ανακτήσει, εξ οιουδηποτε λόγου, την γενομένην αυτή τω 1914 παραχώρησιν κατασκευής και εκμεταλλεύσεως των σιδηροδρόμων Σαμψούντος - Σιβάς, η Τουρκική Κυβέρνησις υποχρεούται τη αιτήσει της εταιρείας, να ποιήσεται νέαν προς ταύτην παραχώρησιν ως αντιστάθμισμα. Εν περιπτώσει διαφωνίας ως προς την ισοτιμίαν του αντισταθμίσεως τούτου, οι διοριζόμενοι συμφώνως τω άρθρω 5 πραγματογνώμονες θα καθορίσωσι, προς επίτευξιν της ισοτιμίας ταύτης, την έκτασιν και τους όρους εκμεταλλεύσεως της νέας ταύτης παραχωρήσεως.

Εννοείται ότι, εάν η Γενική Διεύθυνσις επανακτήσεται την παραχώρησιν Σαμψούντος -Σιβάς, η παραχώρησις αύτη θέλει διαρρυθμισθή κατά την υπό του άρθρου 5 προβλεπομένην διαδικασίαν πραγματογνωμοσύνης. Εν περιπτώσει αντισταθμίσεως δια νέας παραχωρήσεως, το δικαίωμα διαρρυθμίσεως ληφθήσεται ωσαύτως υπ' όψιν.

Εν η περιπτώσει οι υπό των πραγματογνωμόνων καθορισθησόμενοι όροι της νέας παραχωρήσεως δεν ήθελον θεωρηθή συμφέροντες υπό του ενός η του

άλλου των μερών, η Τουρκική Κυβέρνησις υποχρεούται όπως καταβάλη εις την Εταιρείαν πάσαν αποζημίωσιν κριθησομένην υπό των πραγματογνωμόνων ως δικαίαν δι' ας υπέστη πραγματικής ζημίας εκ της ακυρώσεως της παραχωρήσεως του σιδηροδρόμου Σαμψούντος - Σιβάς και δια τας δαπανάς αίτινες εγένοντο υπό της Εταιρείας δια τα επί τόπου έργα μελέτης των λοιπών τμημάτων του δικτύου του Ευξείνου Πόντου.

Η Τουρκία θα απαλλαγή τελείως πάσης υποχρεώσεως προς την Εταιρείαν, είτε δια της αποδόσεως αυτή της παραχωρήσεως Σαμψούντος - Σιβάς, είτε δια νέας παραχωρήσεως, είτε τέλος δια της καταβολής της αποζημιώσεως, υπό τους άνω προβλεπομένους όρους.

Άρθρον 3.

Τα κατόπιν διακανονισμού των λογαριασμών περιερχόμενα ποσά εις το Κράτος ή εις τους δικαιούχους των εν τοις άρθροις 1 και 2 αναφερομένων συμβολαίων και συμφωνιών, λόγω χρησιμοποίησεως υπό του Κράτους, επί του σημερινού εδάφους αυτού, της ιδιοκτησίας ή των υπηρεσιών των ειρημένων δικαιούχων, θα πληρώνωνται συμφώνως προς τα υφιστάμενα συμβόλαια ή συμφωνίας, ή ελλείψει συμβολαίων ή συμφωνιών, κατά την υπό του παρόντος Πρωτοκόλλου προβλεπομένην διαδικασίαν πραγματογνωμοσύνης.

Άρθρον 4.

Υπό την επιφύλαξιν των διατάξεων του άρθρου 6, οι εν τω άρθρω 1 αναφερόμενοι όροι των συμβολαίων και μεταγενεστέρων συμφωνιών θα προσαρμοσθώσιν, από κοινού και ως προς τα δύο μέρη, προς τους νέους οικονομικούς όρους.

Άρθρον 5.

Ελλείψει συμφωνίας εντός ενός έτους από της ενάρξεως της ισχύος της υπό σημερινήν χρονολογίαν Συνθήκης Ειρήνης, τα ενδιαφερόμενα μέρη θα αποδεχθώσιν, ως προς τον δίκανονισμόν των λογαριασμών και την διαρρύθμισιν των παραχωρήσεων, τας αποφάσεις αίτινες θέλουσι θεωρηθή ως συμφέρουσαι και δίκαιαι υπό δύο πραγματογνωμόνων, διορισθησομένων υπό των μερών εντός δύο μηνών από της λήξεως της ως άνω προβλεπομένης ετησίας προθεσμίας. Εν

περιπτώσει διαφωνίας, οι πραγμαγνώμονες ούτοι θα υποβάλωσι την διαφοράν εις τρίτον πραγματογνώμονα, διοριζόμενον, εντός δύο μηνών, υπό της Τουρκικής Κυβερνήσεως μεταξύ τριών προσώπων, υπηκόων των μη μετασχουσών του πολέμου του 1914-1918 χωρών, εκ καταλόγου καταρτισθησομένου υπό του Υπουργού των Δημοσίων Έργων της Ελβετικής Ομοσπονδίας.

Άρθρον 6.

Οι δικαιούχοι των εν τω άρθρω 1 αναφερομένων συμβολαίων παραχωρήσεων, ων δεν εγενέτο κατά την ημέραν ταύτην έναρξις εκτελέσεως, δεν θα δύνανται να επικαλεσθώσι τας περί διαρρυθμίσεως διατάξεις του παρόντος Πρωτοκόλλου. Τα συμβόλαια ταύτα θα διαλύωνται, τη αιτήσει του υπέρ ου η παραχώρησις, υποβαλλομένη εντός εξ μηνών από της ενάρξεως της ισχύος της υπό σημερινήν χρονολογίαν Συνθήκης Ειρήνης. Εν τοιαύτη περιπτώσει, ο υπέρ ου η παραχώρησις δικαιούται ενδεχομένως δια τα έργα μελέτης εις αποζημίωσιν, οίαν, ελλείψει συμφωνίας μεταξύ των μερών, ήθελον κρίνει δικαίαν οι εν των παρόντι Πρωτοκόλλω προβλεπόμενοι πραγματογνώμονες.

Άρθρον 7.

Αι από της 30ης Οκτωβρίου 1918 μέχρι της 1ης Νοεμβρίου 1922 επελθούσαι συμφωνίαι μεταξύ της Οθωμανικής Κυβερνήσεως και των δικαιούχων των εν τω άρθρω 1 αναφερομένων συμβολαίων και παραχωρήσεων, ως και τα συνεπαγόμενα μεταβίβασιν παραχωρήσεως συμβόλαια, τα συνομολογηθέντα κατά την περίοδον ταύτην μεταξύ ιδιωτών, θέλουσι παραμείνει εν ισχύι, μέχρις ου τύχωσι της εγκρίσεως της Τουρκικής Κυβερνήσεως. Εν η περιπτώσει δεν δοθή η έγκρισις αύτη, θα χορηγηθή εις τους υπέρ ων η παραχώρησις, εάν συντρέχη λόγος, αποζημίωσις, δια την ζημίαν ην πραγματικώς υπέστησαν, καθορισθησομένη υπό των κατά τους όρους του άρθρου 5 διοριζομένων πραγματογνομόνων. Η διάταξις αύτη δεν θίγει το υπό του παρόντος Πρωτοκόλλου προβλεπόμενον δικαίωμα διαρρυθμίσεως των προ της 29ης Οκτωβρίου 1914 συμβολαίων.

Άρθρον 8.

Αι διατάξεις του παρόντος Πρωτοκόλλου δεν εφαρμόζονται επί των

συμφωνιών των συναφθεισών μετά την 25ην Απριλίου 1920 μεταξύ της Κυβερνήσεως της Μεγάλης Εθνοσυνελεύσεως της Τουρκίας και των υπέρ των η παραχώρησις.

ΤΜΗΜΑ Β'

Άρθρον 9.

Εις τα αποσπώμενα εκ της Τουρκίας εδάφη, δυνάμει της υπό σημερινήν χρονολογίαν Συνθήκης Ειρήνης, το διάδοχον Κράτος υποκαθίσταται πλήρως εις τα δικαιώματα και τας υποχρεώσεις της Τουρκίας έναντι των υπηκόων των λοιπών συμβαλλομένων Δυνάμεων και των εταιρειών, εν αις προέχουσι τα κεφάλαια των υπηκόων των ειρημένων Δυνάμεων, δικαιοχων συμβολαίων παραχωρήσεων, συναφθέντων προ της 29ης Οκτωβρίου 1914 μετά της Οθωμανικής Κυβερνήσεως ή πάσης τοπικής οθωμανικής Αρχής. Το αυτό θέλει εφαρμοσθή εις τα αποσπασθέντα εκ της Τουρκίας εδάφη συνεπεία των Βαλκανικών πολέμων, όσον αφορά τα συμβόλαια παραχωρήσεων, τα συναφθέντα μετά της Οθωμανικής Κυβερνήσεως ή πάσης τοπικής οθωμανικής Αρχής προ της ενάρξεως της ισχύος της Συνθήκης δι' ης συνωμολογηθή η μεταβίβασις του εδάφους. Η υποκατάστασις αύτη θα ισχύη από της ενάρξεως της ισχύος της Συνθήκης δι' ης συνωμολογηθή η μεταβίβασις του εδάφους, εξαιρέσει των δια της υπό σημερινήν χρονολογίαν Συνθήκης Ειρήνης αποσπώμενων εδαφών, εφ' ων η υποκατάστασις θα ισχύη από της 30ης Οκτωβρίου 1918.

Άρθρον 10.

Αι διατάξεις του Τμηματος Α' του παρόντος Πρωτοκόλλου, εξαιρέσει των άρθρων 7 και 8, θα εφαρμόζονται επί των συμβολαίων περί των προβλέπει το άρθρον 9. Επί των αποσπωμένων εδαφών, το άρθρον 3 θα εφαρμόζηται μόνον εν η περιπτώσει η ιδιοκτησία ή οι υπηρεσίαι των υπέρ των η παραχώρησις εχρησιμοποιήθησαν τυχόν υπό του Κράτους του ασκούντος την εξουσίαν επί των εδαφών τούτων.

Άρθρον 11.

Πάσα εταιρεία, εν η προέχουσι τα συμφέροντα των υπηκόων των συμβαλλομένων Δυνάμεων πλην της Τουρκίας, συστηθείσα συμφώνως προς τον

οθωμανικόν νόμον και λειτουργούσα εις τα από της Τουρκίας αποσπασθέντα εδάφη, είτε συνεπεία των Βαλκανικών πολέμων, είτε δυνάμει της υπό σημερινήν χρονολογίαν Συνθήκης Ειρήνης, θα έχη το δικαίωμα, επί πέντε έτη από της ενάρξεως της ισχύος της ειρημένης Συνθήκης, να μεταβίβαση την περιουσίαν, τα δικαιώματα και συμφέροντα αυτής εις πάσαν άλλην εταιρείαν, συστηθείσαν συμφώνως προς τον νόμον είτε του Κράτους του ασκούντος την εξουσίαν επί του εν λόγω εδάφους, είτε μιας των συμβαλλομένων Δυνάμεων, πλην της Τουρκίας, ης οι υπήκοοι ασκούσι τον έλεγχον επί της προκατόχου εταιρείας. Η εταιρεία, εις ην έχουσι μεταβιβασθή η περιουσία, τα δικαιώματα και συμφέροντα, θα απολαύη των αυτών δικαιωμάτων και προνομιών ως απήλαυεν η προκάτοχος εταιρεία, ως και των απονεμομένων αυτή τοιούτων υπό των διατάξεων του παρόντος Πρωτοκόλλου.

Άρθρον 12.

Αι διατάξεις του άρθρου 11 δεν εφαρμόζονται επί των εταιρειών εκδοχέων παραχωρήσεως δημοσίων υπηρεσιών, των μέρος της εκμεταλλεύσεως παραμένει επί τουρκικού εδάφους. Ουχ' ήττον, ως προς τα τμήματα της εκμεταλλεύσεως αυτών τα κείμενα εκτός της Τουρκίας, οι ρηθείσαι εταιρείαι δύνανται να επωφεληθώσι των διατάξεων των άρθρων 11 και 13, μεταβιβάζουσαι τα εν λόγω τμήματα εις νέαν εταιρείαν.

Άρθρον 13.

Αι εταιρείαι, εις ας θέλουσι μεταβιβασθή, δυνάμει του άρθρου 11, περιουσίαι, δικαιώματα και συμφέροντα οθωμανικών εταιρειών, δεν θα υποβάλλωνται επί των από της Τουρκίας αποσπώμενων εδαφών εις ουδέν ειδικόν τέλος λόγω της μεταβιβάσεως ταύτης ή της συστάσεως αυτών επί των τέλει της τοιαύτης μεταβιβάσεως, εφ' όσον τούτο δεν προσκρούει εις ισχύουσας διεθνείς συμβάσεις. Το αυτό θέλει εφαρμοσθή επί του εδάφους της συμβαλλομένης Δυνάμεως, ης την ιθαγένειαν απέκτησαν αι εταιρείαι αύται, εκτός αν η Δύναμις αύτη αντιπαχθή εις τούτο δυνάμει της ίδιας αυτής νομοθεσίας. ΕΓΕΝΕΤΟ εν Λωζάννη, τη 24η Ιουλίου 1923.

Horace RUMBOLD

PELLE

GARRONI

G. C. MONTAGNA

K. OTCHIAI

E.K. BENIZEΛΟΣ

Δ. ΚΑΚΛΑΜΑΝΟΣ

Const. DIAMANDY

Const. CONTZESCO

M. ISMET

Dr. RIZA NOUR

HASSAN

ΔΗΛΩΣΙΣ

ΟΙ ΥΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙ, δεόντως εξουσιοδοτημένοι, δηλούσιν ότι η Τουρκική Κυβέρνησις αναλαμβάνει την υποχρέωσιν, όπως εφαρμόση τας διατάξεις του Τμηματος Α' του υπό σημερινήν χρονολογίαν Πρωτοκόλλου περί παραχωρήσεων τινών εν τη Οθωμανική Αυτοκρατορία, επί των Οθωμανικών Εταιρειών, εφ' ων προείχαν, κατά την 1ην Αυγούστου 1914, τα κεφάλαια των υπηκόων των λοιπών Δυνάμεων των συναφασών το ειρημένον Πρωτόκολλον.

ΕΓΕΝΕΤΟ εν Λωζάννη, τη 24η Ιουλίου 1923.

ISMET

Dr. RIZA NOUR

HASSAN

XIII. ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΧΩΡΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΕΛΓΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑΣ

ΕΙΣ ΤΙΝΑΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΕΝ ΛΩΖΑΝΝΗ ΥΠΟΓΡΑΦΕΙΣΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ ΚΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΥΟ ΤΟΥΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΕΝ ΣΧΕΣΕΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣΧΩΡΗΣΙΝ ΤΑΥΤΗΝ

ΥΠΟΓΡΑΦΕΝΤΑ ΤΗ, 24 ΙΟΥΛΙΟΥ 1923

Τα υπογράψαντα την υπό σημερινήν χρονολογίαν Συνθήκην Ειρήνης Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη αποδέχονται εκ συμφώνου όπως το Βέλγιον και η Πορτογαλία προσχωρήσωσιν εις τας διατάξεις του Τμήματος Α' του Μέρους Β' (Δημοσιονομικοί όροι) και εις τας διατάξεις του Μέρους Γ (Οικονομικοί όροι) της ειρημένης Συνθήκης, της προσχωρήσεως ταύτης ισχυούσης αφ' ης στιγμής και υφ' ους όρους και η Συνθήκη αύτη. Αποδέχονται ωσαύτως εκ συμφώνου όπως το Βέλγιον προσχωρήση, υπό τους αυτούς όρους, εις το υπό σημερινήν ημερομηνίαν Πρωτόκολλον περί παραχωρήσεων τίνων εν τη Οθωμανική Αυτοκρατορία.

Κατά συνέπειαν, τα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη λαμβάνουσιν υπ' όψιν τα Δηλώσεις προσχωρήσεως τας γενομένας σήμερον υπό των Αντιπροσώπων του Βελγίου και της Πορτογαλίας, δεόντως εξουσιοδοτημένων, μετά την έναρξιν της ισχύος των οποίων η κατάστασις Ειρήνης και αι επίσημοι σχέσεις θέλουσι θεωρηθή ως αποκατασταθείσαι, εφ' όσον δει, μεταξύ της Τουρκίας αφ' ενός, και εκάστης των δύο τούτων Δυνάμεων αφ' ετέρου.

ΕΓΕΝΕΤΟ εν Λωζάννη, τη 24η Ιουλίου 1923

Horace RUMBOLD

PELLE

GARRONI

G. C. MONTAGNA

K. OTCHIAI

Ε.Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Δ. ΚΑΚΛΑΜΑΝΟΣ

Const. DIAMANDY

Const. CONTZESCO

M. ISMET

Dr. RIZA NOUR

HASSAN

ΔΗΛΩΣΙΣ ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΧΩΡΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΕΛΓΙΟΥ

Ο ΥΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΣ, αφού επεδίξατο τοις Αντιπροσώποις των Δυνάμεων, των υπογραφασών την υπό σημερινήν χρονολογίαν Συνθήκην Ειρήνης, τα πληρεξούσια αυτού έγγραφα, ευρεθέντα εν πλήρει τάξει και κατά τους απαιτούμενους τύπους, δηλοί, δια του παρόντος, ότι προσχωρεί εν ονόματι του Βελγίου εις τας διατάξεις του Τμήματος Α' του Μέρους Β' (Δημοσιονομικοί όροι) και εις τας διατάξεις του Μέρους Γ (Οικονομικοί όροι) της ειρημένης Συνθήκης Ειρήνης, ως και εις τας διατάξεις του υπό σημερινήν χρονολογίαν Πρωτοκόλλου περί παραχωρήσεων τίνων εν τη Οθωμανική Αυτοκρατορία.

Η προσχώρησις αύτη, αποκαθιστώσα τας επισήμους σχέσεις, θα ισχύη κατά την στιγμήν και τους όρους τους προβλεπόμενους εν τω υπό σημερινήν χρονολογίαν Πρωτοκόλλω, δι' ου αι υπογραψάσαι την ειρημένην Συνθήκην Ειρήνης Δυνάμεις εδέχθησαν όπως το Βέλγιον προβή εις την παρούσαν προσχώρησιν.

ΕΓΕΝΕΤΟ εν Λωζάννη, τη 24η Ιουλίου 1923.

Femand PELTZER

ΔΗΛΩΣΙΣ ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΧΩΡΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑΣ

Ο ΥΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΣ, αφού επεδίξατο τοις Αντιπροσώποις των Δυνάμεων, των υπογραφασών την υπό σημερινήν χρονολογίαν Συνθήκην Ειρήνης, τα πληρεξούσια αυτού έγγραφα, ευρεθέντα εν πλήρει τάξει και κατά τους απαιτούμενους τύπους, δηλοί, δια του παρόντος, ότι προσχωρεί εν ονόματι της

Πορτογαλίας εις τας διατάξεις του Τμήματος Α' του Μέρους Β' (Δημοσιονομικοί όροι) και εις τας διατάξεις του Μέρους Γ (Οικονομικοί όροι) της ειρημένης Συνθήκης Ειρήνης.

Η προσχώρησις αύτη, αποκαθιστούσα την κατάστασιν Ειρήνης και τας επισήμους σχέσεις, θα ισχύη κατά την στιγμὴν και τους όρους τους προβλεπομένους εν τω υπό σημερινήν χρονολογίαν Πρωτοκόλλω, δι' ου οι υπογραψάσαι την ειρημένην Συνθήκην Ειρήνης Δυνάμεις εδέχθησαν όπως η Πορτογαλία προβή εις την παρούσαν προσχώρησιν.

ΕΓΕΝΕΤΟ εν Λωζάννη, τη 24η Ιουλίου 1923.

A. M. Bartholemeu FERREIRA

XIV. ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΠΕΡΙ ΕΚΚΕΝΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΙΚΩΝ ΕΔΑΦΩΝΤΩΝ ΚΑΤΕΧΟΜΕΝΩΝ ΥΠΟ ΤΩΝ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΩΝ, ΓΑΛΛΙΚΩΝ ΚΑΙ ΙΤΑΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΚΑΙ ΔΗΛΩΣΙΣ

ΥΠΟΓΡΑΦΕΝΤΑ ΤΗ 24 ΙΟΥΛΙΟΥ 1923

Των Κυβερνήσεων των Συμμάχων Δυνάμεων ΓΑΛΛΙΑΣ, ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΣ και ΙΤΑΛΙΑΣ, ων τα στρατεύματα κατέχουσι σήμερον μέρη τινά του Τουρκικού εδάφους, και της Κυβερνήσεως της ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ εν τη κοινή αυτών μερίμνη όπως ικανοποιήσωσιν, ως τάχιον, τους ειρηνικούς πόθους των οικείων εθνών,

ΟΙ ΥΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙ, δεόντως εξουσιοδοτημένοι, συνεφώνησαν όπως λάβωσιν, εκατέρωθεν τα ακόλουθα μέτρα.

1. Ευθύς ως η υπό της Μεγάλης Εθνοσυνελεύσεως της Τουρκίας επικύρωσις της Συνθήκης Ειρήνης και των λοιπών Πράξεων των συνομολογηθεισών εν Λωζάννη κοινοποιηθή εις τας Συμμάχους Δυνάμεις εν τω προσώπω των εν Κωνσταντινουπόλει Υπάτων Αρμοστών αυτών, τα στρατεύματα των ειρημένων Δυνάμεων θέλουσι προβή εις τας εργασίας της εκκενώσεως των υπ' αυτών κατεχομένων εδαφών.

Αι εργασίαι αύται θα περιλάβωσι την αποχώρησιν των βρεττανικών, γαλλικών και ιταλικών ναυτικών μονάδων, των σταθμευουσών εις το Στενόν του Ελλησπόντου, την Προποντίδα και τον Βόσπορον.

2. Αι εργασίαι της εκκενώσεως θα περατωθώσιν εντός προθεσμίας εξ εβδομάδων.

3. Εφ' όσον συντελείται η εκκένωσις, τα ακίνητα και αι περιουσίαι πάσης φύσεως, άτινα θέλουσι δεόντως εξακριβωθή επί των εκκενουμένων εδαφών ως ανήκοντα εις την Τουρκικήν Κυβέρνησιν ή εις τας τουρκικάς δημοσίας Αρχάς, τα κατεχόμενα δε νυν υπό των συμμαχικών Αρχών ή ευρισκόμενα εις χείρας των, θέλουσιν αποδοθή εις την Τουρκικήν Κυβέρνησιν.

Πάντα τα μέτρα μεσεγγυήσεως και επιτάξεως θέλουσιν άρθη. Περί των αποδόσεων και άρσεων τούτων θέλουσι συνταχθή πρακτικά, άτινα θα έχωσιν

ισχύν πλήρους και οριστικής εξοφλήσεως.

Αι Αρχαί της κατοχής θα χορηγήσωσιν εις την Τουρκικήν Κυβέρνησιν κατάστασιν, όσον το δυνατόν πλήρη, των εις αυτήν ανηκουσών περιουσιών, αντικειμένων και ειδών άτινα παρεδόθησαν τυχόν εις τρίτους, ιδία εις οθωμανικάς εταιρείας.

Τα χρέη, τα απορρέοντα εκ συμβολαίων μεταξύ των Αρχών κατοχής και των ιδιωτών, δέον να πληρωθώσι κατά τους εν τοις συμβολαίοις προβλεπόμενους όρους.

4. Τα ανήκοντα εις την Οθωμανικήν Κυβέρνησιν πολεμικά σκάφη, συμπεριλαμβανομένου του Yavuz - Sultan - Selim, τα όπλα, πυρομαχικά και λοιπόν υλικόν πολέμου, άτινα διετέθησαν υπό των Συμμάχων Δυνάμεων δυνάμει της Συμβάσεως ανακωχής της υπογραφείσης εν Μούδρω την 30ην Οκτωβρίου 1918, τα παραμένοντα δε κατά την ημέραν της υπογραφής του παρόντος Πρωτοκόλλου υπό την κατοχήν των εν Τουρκία Αρχών των ειρημένων Δυνάμεων, θα αποδοθώσιν εις την Τουρκίαν εν τη σημερινη αυτών καταστάσει και εις ά μέρη ευρίσκονται, εντός της προβλεπομένης υπό της παραγράφου 2 προθεσμίας.

5. Αι διατάξεις της υπογραφείσης εις Μουδανιά, την 11ην Οκτωβρίου 1922, Στρατιωτικης Συμβάσεως θα παραμείνωσιν εν ισχύϊ κατά την χρονικήν περίοδον την προβλεπομένην εν τη παραγράφω 2 του παρόντος Πρωτοκόλλου.

Τα αναγκαία μέτρα προς αποφυγήν παντός επεισοδίου κατά την ειρημένην περίοδον, θα ληφθώσιν από κοινού υπό των συμμαχικών και τουρκικών στρατιωτικών Αρχών.

Εις τας Αρχάς της κατοχής εναπόκειται να κανονίσωσιν, εκ συμφώνου μετά των τουρκικών Αρχών, παν άλλο ζήτημα δυνάμενον να αναφυη εκ των εργασιών της εκκενώσεως.

6. Η Τουρκική Κυβέρνησις αποδέχεται όπως, και προ της ενάρξεως της ισχύος της Συνθήκης Ειρήνης, οι υπήκοοι των υπογραψασών την ειρημένην Συνθήκην, Δυνάμεων απολαύωσι του ευεργετήματος των άρθρων 69, 72, 77 και 91 (και αν ακόμη αι προβλεπόμεναι προθεσμίαί, ως προς τα άρθρα 72 και 91 δεν ήρξαντο) ως και των διατάξεων της Συμβάσεως περί εγκαταστάσεως. Η Τουρκική

Κυβέρνησις θα τήρηση ωσαύτως τα διατάξεις των άρθρων 137, 138 και 140 της Συνθήκης Ειρήνης.

7. Η Βρετανική και η Τουρκική Κυβέρνησις υποχρεούνται αμοιβαίως όπως, μέχρι της ενάρξεως της ισχύος της Συνθήκης Ειρήνης, μη ενεργήσωσι τι δυνάμενον να τροποποιήση το καθεστώς, το οποίον θέλει διατηρηθή κατά το τρίτον εδάφιον του άρθρου 3-2 της εν λόγω Συνθήκης μέχρι του καθορισμού της μεθορίου.

Αι ειρημέναι Κυβερνήσεις συμφωνούσιν όπως αι προβλεπόμεναι εν τω πρώτω εδαφίω του άρθρου 3-2 της Συνθήκης Ειρήνης διαπραγματεύσεις, εν σχέσει προς τα μεταξύ Τουρκίας και Ιράκ σύνορα, άρξωνται άμα τη λήξει των εν τη παραγράφω 1 αναφερομένων εργασιών εκκενώσεως και όπως η εν τω ειρημένω εδαφίω οριζομένη εννεάμηνος προθεσμία άρξηται από της ημέρας των εν λόγω διαπραγματεύσεων.

ΕΓΕΝΕΤΟ εν Λωζάννη, τη 24η Ιουλίου 1923.

Horace RUMBOLD

PELLE

GARRONI

G.C. MONTAGNA

M. ISMET

Dr. RIZA NOUR

HASSAN

ΔΗΛΩΣΙΣ

ΟΙ ΥΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙ, ενεργούντες δυνάμει των πληρεξουσίων αυτών, δηλούσιν:

1. Καθορίζεται ότι, μέχρι της ενάρξεως της ισχύος της υπό σημερινήν χρονολογίαν Συμβάσεως περί του καθεστώτος των Στενών, οι στόλοι των τριών Συμμάχων Δυνάμεων θέλουσι διατηρήσει πλήρη και απόλυτον ελευθερίαν διόδου δια των Στενών. Τα διαπλέοντα τα Στενά πολεμικά σκάφη των ειρημένων Δυνάμεων, δέον όπως, εκτός εν περιπτώσει αβαρίας η θαλασσίου κίνδυνου, μη παραμένωσιν εν αυτοίς πέραν του αναγκαιούντος δια την δίοδον χρόνου, συμπεριλαμβανομένου του χρόνου της αγκυροβολίας κατά την νύκτα, εάν η ασφάλεια της ναυσιπλοΐας το επιβάλλη.

2. Παρά τας διατάξεις της παραγράφου 1 του ανωτέρω Πρωτοκόλλου, και μέχρι της ενάρξεως της ισχύος της υπό σημερινήν χρονολογίαν Συμβάσεως περί του καθεστώτος των Στενών η μέχρι της 31ης Δεκεμβρίου 1923, εάν η ειρημένη Σύμβασις δεν έχει τεθη εν ισχύϊ κατά την χρονολογίαν ταύτην, η Τουρκική Κυβέρνησις δεν θέλει προβάλλει αντίρρησιν δια την εντός των Στενών παραμονήν ενός καταδρομικού και δύο αντιτορπιλικών εξ εκάστης των τριών Συμμάχων Δυνάμεων, άτινα δύναται να συνοδεύονται υπό των αναγκαίων δια την αν-θράκευσιν και τον ανεφοδιασμόν πλοίων, εφ' ων όμως δεν δύναται να υψωθή πολεμική σημαία.

3. Οι Υπογεγραμμένοι υπομιμνήσκουσιν ότι, από της ενάρξεως της ισχύος της υπό σημερινήν χρονολογίαν Συνθήκης Ειρήνης, η ακτοπλοΐα και αι λιμενικαί υπηρεσίαι θα διενεργώνται αποκλειστικώς υπό της Τουρκικής εθνικής σημαίας.

Ουχ' ηπτον, επιθυμούσιν να δηλώσωσιν, ότι αι επιχειρησεις, αίτινες την 1ην Ιανουαρίου 1923 διενηγούν την ακτοπλοϊάν ή εξεμεταλλεύοντο λιμενικάς υπηρεσίας εν Τουρκία, θα αφεθώσιν απολύτως ελεύθεροι όπως εξακολουθήσωσι την εκμετάλλευσιν αυτών μέχρι της 31ης Δεκεμβρίου 1923.

Εν πάση περιπτώσει, μέχρι της 31 ης Δεκεμβρίου 1923 η Τουρκία θα παράσχη εις τα πλοία των λοιπών Δυνάμεως, πάσαν ευκολίαν ναυσιπλοΐας, εισόδου και εμπορίας, προβλεπομένην υπό του Τμηματος Β' της εμπορικής

Συμβάσεως ως προς τα πλοία, το φορτίον και τους επιβάτας αυτών.

Οι υπογεγραμμένοι, δια της Δηλώσεως ταύτης, εκφράζουσι την ελπίδα όπως η Συνθήκη Ειρήνης και αι λοιπαί Πράξεις οι υπογραφείσαι εν Λωζάννη άρξωνται ισχύουσαι, ως οίόν τε τάχιον.

ΕΓΕΝΕΤΟ εν Λωζάννη, της 24η Ιουλίου 1923.

M. ISMET

Dr. RIZA NOUR

HASSAN

XV. ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΑΡΑΓΑΤΣ ΩΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΗΣΩΝ ΙΜΒΡΟΥ ΚΑΙ ΤΕΝΕΔΟΥ ΥΠΟΓΡΑΦΕΝ ΥΠΟ ΤΗΣ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ, ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ, ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ, ΤΗΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ, ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ,

ΤΗ 24 ΙΟΥΛΙΟΥ 1923

ΟΙ ΥΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙ, δεόντως εξουσιοδοτημένοι, συμφωνούσιν επί των επομένων διατάξεων:

1. Το έδαφος το κείμενον μεταξύ του Έβρου και της τουρκο-ελληνικής μεθορίου της περιγραφομένης εν τω άρθρω 2 εδ. 2 της υπό σημερινήν χρονολογίαν Συνθήκης Ειρήνης, όπερ θέλει αποδοθή εις την Τουρκίαν, θα παραδοθή εις τας τουρκικάς Αρχάς το βραδύτερον την 15ην Σεπτεμβρίου 1923, υπό τον όρον όπως η επικύρωσις της ειρημένης Συνθήκης υπό της Μεγάλης Εθνοσυνελεύσεως της Τουρκίας έχει κοινοποιηθή κατά την ημερομηνίαν ταύτην εις την Ελληνικήν Κυβέρνησιν, τη μερίμνη των εν Κωνσταντινουπόλει Συμμάχων Υπάτων Αρμοστών.

Εάν η κοινοποίησις αύτη δεν έχει γίνει κατά την ως άνω χρονολογίαν, η παράδοσις του ειρημένου εδάφους θα λάβη χωράν εντός 15 ημερών από της κοινοποιήσεως.

2. Η μη τυχόν περάτωσις της εν τω άρθρω 5 της Συνθήκης Ειρήνης προβλεπομένης οροθετήσεως δεν δύναται να επιβραδύνη την παράδοσιν εις τας τουρκικάς Αρχάς του ανωτέρω αναφερομένου εδάφους. Εν τη περιπτώσει ταύτη, η Ελληνική και η Τουρκική Κυβέρνησις θα προβώσιν εις προσωρινήν διαχάραξιν επί του εδάφους της εν τω άρθρω 2 εδ. 2 της Συνθήκης +Ειρήνης περιγραφόμενης γραμμής. Η προσωρινή αύτη διαχάραξις θα είναι σεβαστή παρ' αμφοτέρων των μερών μέχρι της περατώσεως των έργων της Επιτροπής της προβλεπομένης εν τω άρθρω 5 της ειρημένης Συνθήκης.

3. Οι Έλληνες κάτοικοι του Καραγάτς θα υπαχθώσιν εις την ανταλλαγήν των πληθυσμών την οριζομένην υπό της Συμβάσεως της υπογραφέισης μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας την 30ην Ιανουαρίου 1923, θα επωφεληθώσιν ούτοι των διατάξεων της ειρημένης Συμβάσεως, μη δυνάμενοι όμως να εξαναγκασθώσιν εις μετανάστευσιν προ της παρελεύσεως εξ μηνών από της αποκαταστάσεως της

ειρήνης μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας.

4. Η αποχώρησις των εν ταις νήσοις Ίμβρω και Τενέδω ελληνικών στρατευμάτων και Αρχών θα συντελεστή ευθύς ως η υπό σημερινήν ημερομηνίαν Συνθήκη Ειρήνης επικυρωθή υπό της Ελληνικής και της Τουρκικής Κυβερνήσεως. Άμα τη αποχωρησει ταύτη, θέλουσι εφαρμοσθή υπό της Τουρκικής Κυβερνήσεως οι διατάξεις του άρθρου 14 της ειρημένης Συνθήκης.

5. Ουδείς κάτοικος του εν τη 1η παραγράφω του παρόντος Πρωτοκόλλου μνημονευομένου εδάφους, ως επίσης ουδείς κάτοικος των εν τη παραγράφω 4 νήσων, δύναται να ενοχληθή ή κακοποιηθή εν Τουρκία, υφ' οιανδήποτε πρόφασιν, λόγω της στρατιωτικής ή πολιτικής διαγωγής αυτού ή της βοήθειας ην είχε τυχόν παράσχει προς ξένην τινά Δύναμιν, υπογράψασαν την υπό σημερινήν ημερομηνίαν Συνθήκην Ειρήνης, ή προς τους υπηκόους αυτής.

Πλήρης και τελεία αμνηστεία παρέχεται εις πάντας τους κατοίκους των εν τω προηγουμένω εδαφίω αναφερομένων εδάφους και νήσων δια πάντα τα μέχρι σήμερον διαπραχθέντα πολιτικά ή κοινού δικαίου κακουργήματα και πλημμελήματα.

EGENETO, εν Λωζάννη, της 24η Ιουλίου 1923.

Horace RUMBOLD

PELLE

GARRONI

G. C. MONTAGNA

K. OTCHIAI

E.K. BENIZEΛΟΣ

Δ. ΚΑΚΛΑΜΑΝΟΣ

M. ISMET

Dr. RIZA NOUR

HASSAN

**ΧVI. ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΣΧΕΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΝ ΣΕΒΡΑΙΣ ΣΥΝΑΦΘΕΙΣΑΝ
ΣΥΝΘΗΚΗΝ ΤΗΝ 10 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1920 ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΠΡΟΕΧΟΥΣΩΝ
ΣΥΜΜΑΧΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΝ
ΕΛΛΑΔΙ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ ΧΡΟΝΟΛΟΠΑΝ
ΣΥΝΑΦΘΕΙΣΑΝ ΣΥΝΘΗΚΗΝ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΑΥΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΕΝ ΣΧΕΣΕΙ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΘΡΑΚΗΝ ΥΠΟΓΡΑΦΕΝ ΤΗ 24 ΙΟΥΛΙΟΥ 1923**

Αι Κυβερνήσεις της ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ, της ΓΑΛΛΙΑΣ, της ΙΤΑΛΙΑΣ, της ΙΑΠΩΝΙΑΣ και της ΕΛΛΑΔΟΣ θεωρούσαι, ότι, τιθεμένης εν ισχύϊ της εν Σέβραις συναφθείσης την 10ην Αυγούστου 1920 μεταξύ των Προεχουσών Συμμάχων Δυνάμεων και της Ελλάδος Συνθήκης περί προστασίας των Μειονοτήτων εν Ελλάδι, ως και της συνομολογηθείσης ωσαύτως εν Σέβραις την 10ην Αυγούστου 1920 μεταξύ των αυτών Δυνάμεων Συνθήκης περί Θράκης,

ΟΙ ΥΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙ, δεόντως εξουσιοδοτημένοι, συμφωνούσιν, εν ονόματι των οικείων αυτών Κυβερνήσεων, επί των ακολούθων διατάξεων:

1ον) Αι επικυρώσεις των ως άνω συναφθεισών εν Σέβραις δύο Συνθηκών, δέον εάν η κατάθεσις αυτών δεν εγένετο ήδη, να κατατεθώσιν ομού μετά των επικυρώσεων των Συνθηκών Ειρήνης και Πράξεων των υπό σημερινήν χρονολογίαν υπογραφεισών εν Λωζάννη.

2ον) Αι διατυπωθείσαι εν τω άρθρω 7, εδαφ. 2 και τω άρθρω 15 διατάξεις της ως άνω Συνθήκης των Σεβρών περί προστασίας των Μειονοτήτων καταργούνται και παραμένουσι κατηργημένοι.

3ον) Η εφαρμογή της διατάξεως του άρθρου 1 της ως άνω Συνθήκης των Σεβρών περί Θράκης θέλει περιοριστή εντός των ορίων του άρθρου 2 εδ. 2 της υπό σημερινήν χρονολογίαν υπογραφείσης Συνθήκης Ειρήνης.

ΕΓΕΝΕΤΟ. εν Λωζάννη, της 24η Ιουλίου 1923.

Horace RUMBOLD

PELLE

GARRONI

G. C. MONTAGNA

K. OTCHIAI

E.K. BENIZEΛΟΣ

Δ. ΚΑΚΛΑΜΑΝΟΣ

XVII. ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΣΧΕΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΥΠΟΓΡΑΦΗΝ ΤΟΥ ΣΕΡΒΟ-ΚΡΟΑΤΟ- ΣΛΟΒΕΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΥΠΟΓΡΑΦΕΝ ΤΗ 24 ΙΟΥΛΙΟΥ 1923

ΟΙ ΥΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙ, υπογράφοντες σήμερον εν Λωζάννη, εν ονόματι των οικείων αυτών Κυβερνήσεων, τας κάτωθι απαριθμουμένας Πράξεις η τινάς εξ αυτών, ήτοι:

Συνθήκην Ειρήνης.

Σύμβασιν περί του καθεστώτος των Στενών.

Σύμβασιν περί της μεθορίου της Θράκης.

Σύμβασιν περί εγκαταστάσεως και δικαστικής δικαιοδοσίας.

Σύμβασιν εμπορικήν.

Δήλωσιν περί Αμνηστείας και Πρωτόκολλου.

Πρωτόκολλον περί παραχωρήσεων τινών εν τη Οθωμανική Αυτοκρατορία.

Πρωτόκολλον περί προσχωρήσεως του Βελγίου και της Πορτογαλλίας εις τινάς διατάξεις των υπογραφεισών εν Λωζάννη Πράξεων,

συμφωνούσιν, έκαστος δι' ας Πράξεις υπέγραψεν, να αναγνωρίσωσιν εις το Σερβο- Κροατο-Σλοβενικόν Κράτος το δικαίωμα όπως προβή εν Παρισίοις, μέχρι της ενάρξεως της ισχύος της περί Ειρήνης Συνθήκης, εις την υπογραφήν του συνόλου των άνω αναφερομένων Πράξεων, δια του ή των Πληρεξουσίων αυτού των μνημονευομένων εν τη τελική Πράξει της παρούσης Συνδιασκέψεως της Λωζάννης.

ΕΓΕΝΕΤΟ εν Λωζάννη, τη 24η Ιουλίου 1923.

Horace RUMBOLD

PELLE

GARRONI

G. C. MONTAGNA

K. OTCHIAI

E. K. BENIZEΛΟΣ

Δ. ΚΑΚΛΑΜΑΝΟΣ

ConsL DIAMANDY

Const. CONTZESCO

M. ISMET

Dr. RIZA NOUR

HASSAN

B. MORPHOFF

STANCIOFF

XVIII. ΤΕΛΙΚΗ ΠΡΑΞΙΣ ΤΗΣ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ ΤΗΣ ΛΩΖΑΝΝΗΣ

ΥΠΟΓΡΑΦΕΙΣΑ ΤΗ 24 ΙΟΥΛΙΟΥ 1923

Των Κυβερνήσεων της ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ, της ΓΑΛΛΙΑΣ και της ΙΤΑΛΙΑΣ, εκ συμφώνου μετά της Κυβερνήσεως της ΙΑΠΩΝΙΑΣ, εν τη μερίμνη αυτών όπως αποκαταστήσωσιν οριστικώς την ειρήνην εν Ανατολή, προσκαλεσασών την ΕΛΛΑΔΑ, την ΡΟΥΜΑΝΙΑΝ, το ΣΕΡΒΟ-ΚΡΟΑΤΟ-ΣΛΟΒΕΝΙΚΟΝ ΚΡΑΤΟΣ ως και τας ΗΝΩΜΕΝΑΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ της ΑΜΕΡΙΚΗΣ αφ' ενός και την ΤΟΥΡΚΙΑΝ αφ' ετέρου, ίνα εξετάσωσιν από κοινού τα κατάλληλα μέτρα προς επίτευξιν αποτελέσματος επιθυμητού εξ ίσου υφ' όλων των Εθνών.

Θεωρησασών προς τούτοις ότι, μεταξύ των εν τη Συνδιασκέψει ταύτη υπό διαπραγματεύσειν θεμάτων, το ζήτημα των Στενών έδει να εξετασθή ειδικώς, προσκαλουμένων των Παρευξινείων Δυνάμεων Βουλγαρίας και Ρωσσίας όπως συμμετάσχωσιν των διαπραγματεύσεων και των ληφθησομένων αποφάσεων.

Και αποφασισών όπως το Βέλγιον και η Πορτογαλλία γίνωσι δεκτά να συμμετάσχωσι των συζητήσεων των οικονομικών και δημοσιονομικών ζητημάτων των προκυπτόντων δια τας δυο ταύτας Δυνάμεις εκ της εμπολέμου καταστάσεως εν Ανατολή.

Κατά συνέπειαν, οι κάτωθι Πληρεξούσιοι συνήλθαν εν Λωζάννη:

ΔΙΑ ΤΗΝ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΗΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΝ:

Ο Εντιμότατος George Nathaniel, Μαρκήσιος CURZON de KEDLESTON. K.G., G.C.S.I. G.C.I.E., Υπουργός επί των Εξωτερικών.

Ο Εντιμότατος Sir Horace George Montagu RUMBOLD, Baronet, G.C.M.G., Έπατος Αρμοστής εν Κωνσταντινούπολη.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑΝ:

Ο Κύριος Camille BARRERE, Πρεσβευτής της Γαλλικής Δημοκρατίας παρά τη Α.Μ. τω Βασιλεί της Ιταλίας, Μεγαλόσταυρος του Εθνικού Τάγματος της Λεγεώνας της Τιμής.

Ο Κύριος Maurice BOMPARD, Γερουσιαστής, Πρεσβευτής της Γαλλίας, Ανώτερος Ταξίαρχος του Εθνικού Τάγματος της Λεγεώνας της Τιμής.

Ο Μέγαρχος Στρατηγός κ. Maurice PELLE, Πρεσβευτής της Γαλλίας, Ύπατος Αρμοστής της Δημοκρατίας εν Ανατολή, Ανώτερος Ταξίαρχος του Εθνικού Τάγματος της Λεγεώνας της Τιμής.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑΝ:

Ο Έντιμος Μαρκήσιος Camille GARRONI, Γερουσιαστής του Βασιλείου, Πρεσβευτής της Ιταλίας, Ύπατος Αρμοστής εν Κωνσταντινούπολη, Μεγαλόσταυρος των Ταγμάτων των Αγίων Μαυρικού και Λαζάρου και του Στέμματος της Ιταλίας.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΙΑΠΩΝΙΑΝ:

Ο Βαρώνος HAYASHI, Junu, Μέλος πρώτης τάξεως του Τάγματος του Ανατέλλοντος Ηλίου, Έκτακτος και Πληρεξούσιος Πρεσβευτής εν Λονδίνω. Ο κύριος Kentaro OTCHIAI, Jusammi, Μέλος πρώτης τάξεως του Τάγματος του Ανατέλλοντος Ηλίου, Έκτακτος και Πληρεξούσιος Πρεσβευτής εν Ρώμη.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ:

Ο Κύριος Ελευθέριος Κ. BENIZEΛΟΣ, πρώην Πρόεδρος του Υπουργικού Συμβουλίου, Μεγαλόσταυρος του Τάγματος του Σωτήρα.

Ο Κύριος Δημήτριος ΚΑΚΛΑΜΑΝΟΣ, Πληρεξούσιος Υπουργός εν Λονδίνω Ταξίαρχος του Τάγματος του Σωτήρα.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΡΟΥΜΑΝΙΑΝ:

Ο Κύριος Ion G. DUCA, Υπουργός επί των Εξωτερικών.

Ο Κύριος Constantin I. DIAMANDY, Πληρεξούσιος Υπουργός.

Κύριος Constantin CONTZESCO, Πληρεξούσιος Υπουργός.

ΔΙΑ ΤΟ ΣΕΡΒΟ-ΚΡΟΑΤΟ-ΣΛΟΒΕΝΙΚΟΝ ΚΡΑΤΟΣ:

Ο Κύριος Montchilo NINTCHITCH, Υπουργός επί των Εξωτερικών.

Ο Κύριος Miroslav SPALAIKOVITCH, Έκτακτος Απεσταλμένος και Πληρεξούσιος Υπουργός εν Παρισίοις.

Ο Κύριος Milan RAKITCH, Έκτακτος Απεσταλμένος και Πληρεξούσιος Υπουργός εν Σόφια.

Ο Δωρ. κ. Miloutine YOVANOVTTCH, Έκτακτος Απεσταλμένος και Πληρεξούσιος Υπουργός εν Βέρνη.

ΔΙΑ ΤΑΣ ΗΝΩΜΕΝΑΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ:

Ο Έντιμος Richard Washburn CHILD, Πρεσβευτής των Ηνωμένων Πολιτειών εν Ρώμη.

Ο Αντιναύαρχος Mark L. BRISTOL, Ύπατος Αρμοστής των Ηνωμένων Πολιτειών εν Κωνσταντινουπόλει.

Ο Έντιμος Joseph C. GREW, Πρεσβευτής των Ηνωμένων Πολιτειών εν Βέρνη.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ:

OISMET PACHA, Υπουργός επί των Εξωτερικών, Βουλευτής Αδριανουπόλεως. Ο Δωρ RIZA NOUR BEY, Υπουργός της Υγιεινής και της Κοινωνικής Περιθάλψεως, Βουλευτής Σινώπης.

Ο HASSAN BEY, πρώην Υπουργός, Βουλευτής Τραπεζούντας.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΝ:

Ο Κύριος Alexandre STAMBOLIISKY, Πρόεδρος του Υπουργικού Συμβουλίου, Υπουργός επί των Εξωτερικών και των Εκκλησιαστικών.